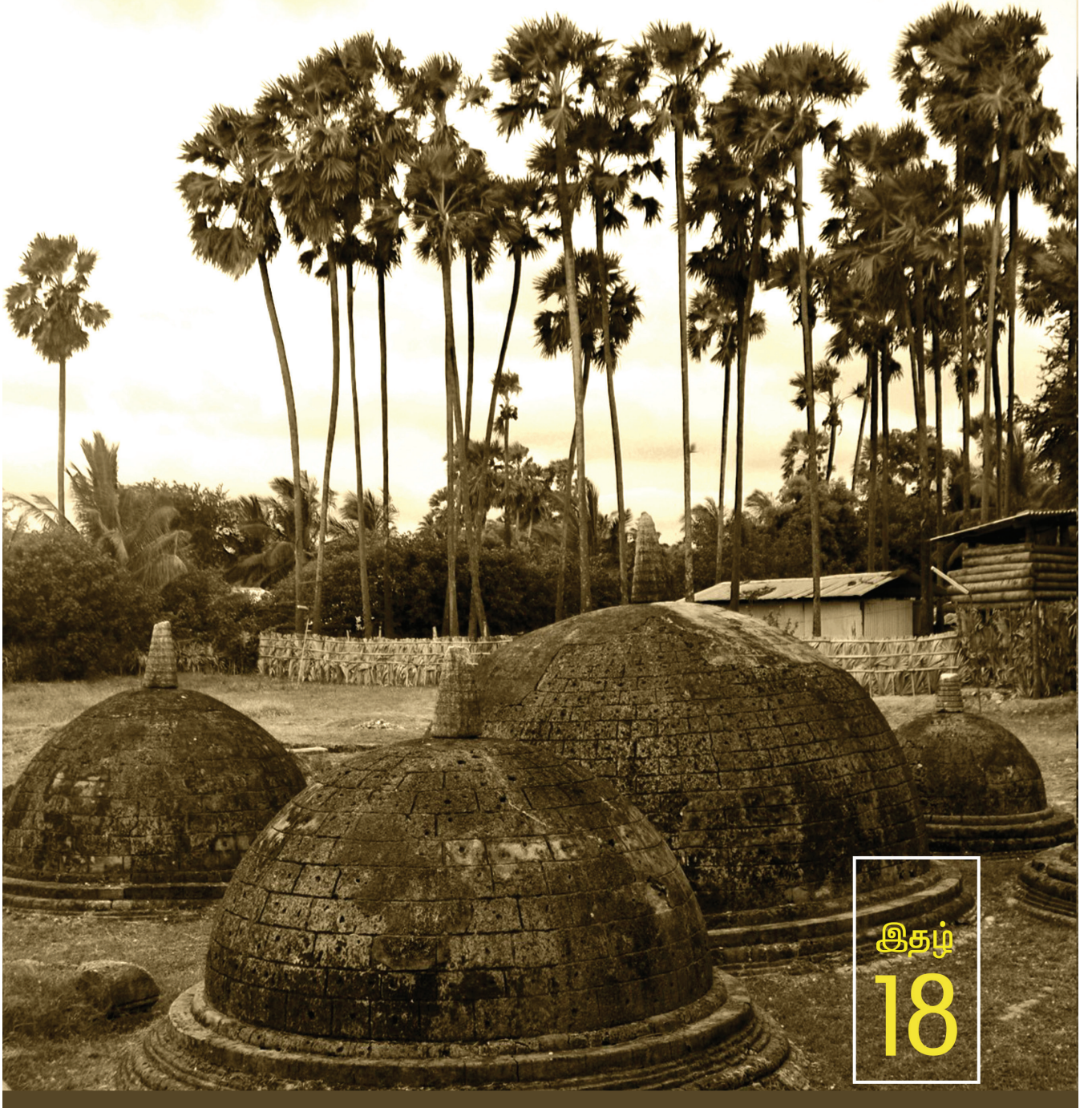

எய்யூ

ஐனவரி 2024

இதழ்

18

பதிப்பாளியர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

பொதுப்பாளியர்கள்

மாயமுகு பவித்ரா
பரமசிவம் பவதாரணி
ஸ்ரணிஸ்லஸ் கபில்தேவ்

குரல் வழுவம்

பாலரூபன் கிருஷிகா
பவித்ரா இரமண்கரசர்மா
சோபிகா கிருஷ்ணமூர்த்தி

வளவாளர்கள்

இ. பத்மநாப ஐயர்
கனகலிங்கம் சுகுமார்
கதிர் சயந்தன்
தங்கராஜா பிரபாகரன்
பாலசுப்ரமணியம் சிவகுமார்
தில்லைநாதன் கோபிநாத்
மகேந்திரன் திருவரங்கன்

- உசாத்துணை சேவை
- உசாத்துணை சேவை
- நூல் தயாரிப்பு
- கட்டுரை திருத்தம்
- காணொலி எண்ணக்கரு
- நூல் வரிசை
- மொழிபெயர்ப்பு

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

கந்தையா ரமணிதரன்
குமாரவடிவேல் குருபரன்
பரமு புஷ்பரட்சனம்
இ. மயூரநாதன்
தர்சன் அம்பலவாணர்
சபா ஜெயராசா
சேன் உருத்திரமூர்த்தி
ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
நடராஜா சிறீஸ்கந்தராஜா
மரியோ அருள்தாஸ்

- நீரியலும் கூழ்நொறியியலும்
- சட்டமும் சட்டமுறைமையும்
- வரலாறும் தொல்வியலும்
- கட்டடக்கலையும் வடிவமைப்பும்
- மதமும் இறையியலும்
- கல்வியியலும் கற்கையும்
- சமூகவியலும் மானிடவியலும்
- மொழியும் இலக்கியமும்
- சூழலும் உயிர்ப்பல்வகைமையும்
- மெய்யியலும் அரசியலும்

பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகரூபன்
கருணானந்தன் சஞ்சயே

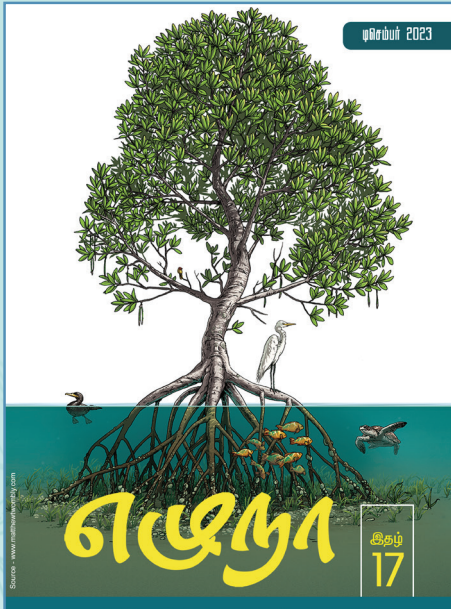
விநியோகத் தொடர்புகளுக்கு

நடராஜா முரளிதரன் - கனடா

இதழ் 18

எழுநூ

முந்தைய இதழ்

தொடர்பு முகவரி :

எழுநூ

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி
கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி.

FOLLOW

எழுநூ

- <https://ezhunaonline.com/>
- <https://youtube.com/user/Ezhuna>
- <https://www.facebook.com/Ezhunax/>
- <https://twitter.com/Ezhuna>
- <https://www.instagram.com/ezhuna/>
- <https://www.tiktok.com/@ezhuna>
- <https://open.spotify.com/show/4Xn>
- <https://tinyurl.com/ykj8ru3f>
- <https://tinyurl.com/3zfzxm>
- <https://tinyurl.com/2p83m8zj>
- <https://pca.st/swr6zomk>
- <https://radiopublic.com/6rX3L4>
- <https://tinyurl.com/bdek92h>
- <https://anchor.fm/ezhuna>
- <https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>
- <https://www.magzter.com/publishers/>

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com
ezhunamedia@gmail.com

உள்ளே...

புராதனகால யாழ்ப்பாணத்தில்
பெளத்தமும் தமிழும் — பகுதி 1,2,3 **04**
- பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

உணவுத் தேவையில் தன்றிறைவு
நோக்கிய பயணம் **20**
- ஆங்கில மூலம் : ஐசகன் அருளையா
தமிழில் : த. சிவதாசன்

கிளிநொச்சி விவசாயத்தில் சுவிஸ் தொழில்
நுட்ப மேலாண்மை **23**
- ஆங்கில மூலம் : ஐசகன் அருளையா
தமிழில் : த. சிவதாசன்

அரபுக்கள், சோனகர், முஸ்லிம்கள் :
இலங்கை முஸ்லிம் இனத்துவ
அடையாளத்தின் பரிணாமம் — பகுதி 2 **28**
- ஆங்கில மூலம் : டெனில் மெக்கீல்ரே
தமிழில் : சி.ஃப்ரி ஹாசன்

சுவிற்சர்லாந்தின் சமஷ்டி முறை
— பகுதி 1,2,3 **34**
- ஆங்கில மூலம் : யொகான் பொய்றியர்
தமிழில் : கந்தையா சண்முகலிங்கம்

போரினால் புலம்பெயர்ந்த சமூகங்களின்
தாயகத்துடனான உறவு : பணம் அனுப்புதலும்
பண்பாட்டு நடைமுறைகளும் — பகுதி 2 **52**
- சிவராஜா ரூபன்

மன்னார், நானாட்டானில் கிடைத்த
பண்டைய நாணயங்கள் தமிழகப்
பாண்டியருக்கு உரியதா ? **62**
- பரம புஷ்பரட்சன்

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில ஆரம்பகால
நூலகங்கள் — 7 **67**
- நடராஜா செல்வராஜா

மாஸிடவியலாளர் ஸ்டான்லி ஜெயராஜ்
தம்பையாவின் தேரவாத பெளத்தம் குறித்த
ஆய்வுகள் **73**
- ஆங்கில மூலம் : எச்.எல். செனீவிரத்தின
தமிழில் : கந்தையா சண்முகலிங்கம்

தமிழர்களின் வாழ்க்கைமுறையும்
காலநிலையும் — நாகமுத்து பிரதீபராஜா **80**

யாழ்ப்பாணக் கட்டளையகத்தைக்
காட்டும் நிலப்படங்கள் — பகுதி 1 **84**
- கிரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

சாதி மறுப்பு இயக்கங்கள் :
வீர சைவம், சீக்கியம் **90**
- நடேசன் கிரகீந்திரன்

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவின்
அரசியல் பேரம் **100**
- கிரா. சடகோபன்

அரசியலமைப்பில் கிடைத்த சமவுரிமை **103**
- கிரா. சடகோபன்

கறுப்பு ஜூலையும் மலையகமும் **105**
- கிரா. சடகோபன்

இயக்கர் அல்லது பத்தர் : இலங்கை
வரலாற்றுக் காலத்தின் துவக்கம் **107**
- விவேகானந்தராஜா துளாஞ்சென்

நிலப்பயன்பாடும் நன்னீர் நிலைகளின்
பல்வகைமையும் — பகுதி 1, 2 **112**
- சி. ஜெம்சன் அரசேசெனி

சர்க்கரைவள்ளி எனப்படும் வத்தாளங்கிழங்கு **121**
- பால. சிவகடாட்சம்

கால்நடைப் பண்ணைகள் தோல்வியடையும்
வழிகள் **124**
- சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன்

இரு தலைமுறை இரு உலகம் : எதிர்நோக்கும்
சவால்கள் **128**
- கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

வடக்கு — கிழக்கு மாகாணங்களின் மீன்பிடித்
தொழிற்றுறையின் வளங்களும் வாய்ப்புகளும் **133**
- அமரசிங்கம் கெதீஸ்வரன்

சிவசுப்பிரமணியம்
பத்மநாதன்

யாழ். பல்கலைக்கழக வேந்தரும் தகைசார் பேராசிரியருமான சி. பத்மநாதன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலும் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றியவர்.

இலங்கை வரலாறு, தென்னிந்திய வரலாறு, இலங்கையில் இந்த சமயம், இந்தியப் பண்பாடு தொடர்பில் 35 இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும் 120 ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் அடங்கலாக 200 இற்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ள இவர், தனது வரலாற்று ஆய்வுகளுக்காக இலங்கையிலும் சர்வதேசத்திலும் பல்வேறு விருதுகளையும் பட்டங்களையும் பெற்றுள்ளார். 2005 ஆம் ஆண்டு இலண்டன் Cambridge Bibliographical Association பேரா. பத்மநாதன் அவர்களுக்கு "International Bibliography Intellectual" விருதை வழங்கிக் கௌரவித்தது.

தமிழியல் பற்றிய ஆய்வுக்காக பேராசிரியர் செல்வநாயகம் விருதைப் பெற்றுக் கொண்ட முதலாவது தமிழரும் இவரே; 2008 ஆம் ஆண்டு இவ்விருதைப் பெற்றுக்கொண்டார். இதற்கு முன்னர் இவ்விருதைப்பெற்ற இருவரும் ஆங்கிலேயர்கள். 2013 ஆம் ஆண்டில் ஆசிய மரபுரிமைக்கான சர்வதேச சங்கத்தினால் நீலகண்ட சாஸ்திரி விருதைப் பெற்றுக் கொண்ட பேராசிரியர், தற்போதும் இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாறு தொடர்பாக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பகுதி: 01

கந்தரோடை தூபிகள்

Image source - bandi42.com

புராதனகால யாழ்ப்பாணத்தில்

பௌத்தமும்

தமிழும்

அறிமுகம்

இலங்கையில் கிமு. பத்தாம் நூற்றாண்டு முதலாகப் பரவிய பெருங்கற்காலப் பண்பாடு நாகரோடு தொடர்புடையது. அந்தப் பண்பாட்டினை நாகர் பரப்பினார்கள் என்பதையும் அவர்கள் தமிழ் மொழி பேசியவர்கள் என்பதையும் அப்பண்பாட்டு மக்களின் ஈமத் தலங்கள் சிலவற்றிலுள்ள ஈமக் கல்லறைகளின் கல்வெட்டுகளினால் அறிய முடிகின்றது.

எழுத்தின் பயன்பாடு அறிமுகமாகியதும் நாகர் ஈமக் கல்லறைகளிலே சொற்களையும் இரு வசனங்களையும் ஒரு கிரயாபூர்வமான முறையிலே பதிவுசெய்தனர். அவை நாகரைப் பற்றியவை. தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்டவை. தமிழ்ப் பிராமி

வடிவங்களில் எழுதப்பட்டவை. கல்லறைகளில் மட்டுமன்றி ஈமத் தாழிகளிலும் அவற்றைப் பதிவு செய்தனர். பதவிகம்பொலவிற் காணப்படும் பிரமாண்டமான பள்ளிப்படை (Dolmen), இவ்வன்கட்டுவவிலுள்ள கல்லறைகள், அங்குள்ள ஈமத்தாழிகள், அவற்றிலே படையல்களை வைப்பதற்குப் பயன்படுத்திய பல்வேறு வகையான மட்கலன்கள் ஆகியன இந்த வழமைக்குரிய முன்னுதாரணங்களாகும். குடித்தொகையில் நாகர் மேலோங்கியிருந்த பகுதிகள் எல்லாவற்றிலும் இந்த முறை பொதுவழமையாகிவிட்டது.

மகாவம்சம் முதலான பாளி நூல்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, தற்கண்மையிலுள்ள தீவுகள் ஆகியவற்றை நாகதீப என்ற பெயரால்

குறிப்பிடுகின்றன. அதனை மணிமேகலை நாகநாடு எனக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் அது “ணாகதீவு” என்னும் பெயரால் அங்கு வாழ்ந்தவர்களிடையே வழங்கியது என்பதை வல்லிபுரம் பொன்னேட்டின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

நாகரிக வளர்ச்சிக்கு ஏதுவான உற்பத்தி முறையினையும் தமிழ் மொழியினையும் இலங்கையில் அறிமுகம் செய்த நாகர் மூலமாகவே நாக வழிபாடும் சிவலிங்க வழிபாடும் பரவலாயின. கிமு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே பௌத்த சமயம் பரவியதும் அதில் நாகர் ஈடுபாடு கொண்டனர்.

மட்பாண்ட ஓடுகள்

இலங்கையிலுள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் தொண்ணூறுக்கும் மேற்பட்டனவற்றில் நாகர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. சமுதாயக் கட்டமைப்பிலே பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள நாகர் பௌத்த சங்கத்தாருக்கு வழங்கிய நன்கொடைகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் அவற்றிலே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பௌத்த துறவிகளுக்கு உறைவிடங்களாகக் குகைகளை நாகர் வழங்கியுள்ளனர். அவர்களின் சிலர் அரசர்; வேறுசிலர் கமஞ்செய்வோர் (கமிச); இன்னும் சிலர் உலோகத் தொழில் புரிவோர். நாகநகர், நாககுலம் என்பன பற்றிய குறிப்புகளும் கல்வெட்டுகளின் காணப்படுகின்றன.

நாகரிற் சிலர் கப்பலோட்டுதல், கடல்வழி வாணிபம் என்பவற்றில் ஈடுபட்டதால் அந்நாட்களின் பரதகண்டத்திலே தொடர்பு மொழியாக விளங்கிய பிராகிருத மொழியினையும் பயன்படுத்தினார்கள். குடித்தொகையிலே இனக்கலப்புக் கூடுதலாக ஏற்பட்டிருந்த பிரதேசங்களில் நாகர் பொதுமொழியான பிராகிருதத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள். பிராகிருதமே பௌத்த சமயத்தின் இலக்கிய மொழி என்பதாலும் போதனா மொழி என்பதாலும் அதன் செல்வாக்கு இலங்கையின் பெரும் பகுதியில் மேலோங்கியது. அதன் விளைவாக மொழிமாற்றம் ஏற்பட்டது. அது ஆதி வரலாற்றுக் காலத்தில்

ஏற்பட்டுவிட்டது. நாகரின் பேச்சுவழக்கான தமிழ் மொழியும் இடைக்கற்கால மக்கள் பேசிய மொழியும் அழிந்துவிட்டன. ஆயினும் நாகர் வழங்கிய நன்கொடைகளைப் பதிவு செய்யும் கல்வெட்டுகளிலே பல தமிழ்ச் சொற்கள் பிராகிருத மயமான கோலத்திற் காணப்படுகின்றன. அவை பெரும்பாலும் பதவிநிலை, நிலவியல், நீரியல் என்பன தொடர்பானவை.

இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்று ரீதியான வதிவிடங்களான வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் அடங்கிய நிலப்பகுதிகளில் வேறொரு வகையான மொழிமாற்றம் ஏற்பட்டது. அங்கு தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கு மேலோங்கிவிட்டது.

பழங்குடியினரான யக்கரின் மொழியும் தொடர்பு மொழியான பிராகிருதமும் வழக்கொழிந்துவிட்டன.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை அங்கு மொழிமாற்றம் எதுவும் நிகழவில்லை பிராகிருதம் அங்கு ஒரு ஆவணமொழியாகவும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. வல்லிபுரம் பொன்னேடு மட்டுமே புறநடையாக உள்ளது. அங்கு புழங்கிய பெயர் பொறித்த உலோகப் பொருட்கள் ஏராளமானவை. அவற்றுட்சில காலத்தால் வல்லிபுரம் பொன்னேட்டிற்கும் முற்பட்டவை. பௌத்தப்பள்ளிக்கு உரியனவும் அவற்றுள் அடங்கும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே பௌத்த சமயம் நாகர் சமுதாயத்திலே பரவியது. அது பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மரபுகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட மக்களிடையே பரவியது. அந்தப் பண்பாட்டை நாகரே அங்கு பரப்பினார்கள். அதனால் அங்கு தமிழ் மொழி பேச்சுவழக்கு மொழியாக வழங்கியது. அந்த மொழியைப் பேசியவர்களே பௌத்தராயினர். அதனால் பௌத்த கட்டுமானங்களிலும் பௌத்தப் பள்ளிகளில் வாழ்ந்தவர்களின் பாவனைப் பொருட்களிலும் வழிபாட்டுச் சின்னங்களிலும் பெயர்களையும் வசனங்களையும் தமிழில் எழுதியுள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆதிகாலத்தில் நிலவிய பௌத்தம் பற்றிப் பேசுகின்ற பொழுது இன்னொரு விடயத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். பௌத்த சமய சின்னங்களில் எழுதப்பட்ட பெயர்களும் வசனங்களும் நாகர் சமுதாயத்தின் பாரம்பரியமானவை. அவை ஆதி வரலாற்றுக் காலத்தில் நிலைபெற்ற பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் அம்சமானவை. யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையிலே பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் கந்தரோடையில் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. அதேபோல தமிழ்ச் சொற்களும் பெயர்களும் எழுதிய பௌத்த சமய சின்னங்களும் அங்குதான் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் பெருங்கற்பண்பாட்டுக் காலத்து ஈமக் கல்லறைகளிற் காணப்பட்ட இரு தமிழ் வசனங்களும் கந்தரோடையிலுள்ள தூபிபோன்ற கட்டுமானங்களின் அடித்தளங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை ஆய்வாளரதும் ஆர்வலரதும் கவனத்துக்கு உரியது.

இலங்கையிலே ஆதிகாலம் முதலாகத் தமிழ்மொழி பேசும் சமூகங்களிடையிற் பௌத்த சமயம் பெற்றிருந்த செல்வாக்கினைப் பற்றிய புரிந்துணர்வு இந்நூற்றாண்டு தொடங்கியதன் பின்பு கணிசமான அளவில் முன்னேற்றங் கண்டுள்ளது. அது இங்குள்ள பெருந்தொகையான தமிழ்ப்பிராமிக் கல்வெட்டுகள் அடையாளங் காணப்பட்டமையின் விளைவாகும். அதன் பலனாக மறைந்தும் மறந்தும் போய்விட்ட ஒரு வரலாற்றை மீட்டுக்கொள்ள முடிகின்றது.

மகாவம்சம், மணிமேகலை போன்ற நூல்களும் பிராகிருத மொழியிலுள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் பெயர்கள் பொறித்த பௌத்த சமய வழிபாட்டுச் சின்னங்கள், சேதியங்கள் போன்ற கட்டிடங்களின் அழிபாடுகளும் மற்றைய

ஆதாரங்களாகும். இவை பெரும்பாலும்

ஆதிவரலாற்றுக்காலம் (கிமு.300-கிபி.500) தொடர்பானவை.

எட்டாம் நூற்றாண்டு முதலான காலத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்மொழிக் கல்வெட்டுகள் முதன்மை பெறுகின்றன. அவற்றில் விபரங்கள் கூடுதலாகக் கிடைக்கின்றன. இதுவரை எல்லாமாகப் பௌத்த சமயம் தொடர்பான 27 கல்வெட்டுகள் அடையாளங்கண்டு, அவற்றின் வாசகங்களும் மைப்படிசுகளின் புகைப்படங்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே கல்வெட்டு எழுதப்பட்ட காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த அரசனின் பெயர், அவனது ஆட்சியாண்டு, நன்கொடை வழங்கியவரின் பெயர், அதனைப் பெற்றுக் கொண்ட நிறுவனத்தின் பெயர், அது அமைந்திருந்த இடம் என்பன பற்றிய விபரங்கள் சொல்லப்படும். அவற்றின்மூலம் பௌத்தப்பள்ளிகளுக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்புகளைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். அத்தகைய தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் திருகோணமலை, அநுராதபுரம், பொலன்னறுவை ஆகிய மாவட்டங்களிற் கூடுதலாகக் கிடைத்துள்ளன.

நாகரும் பௌத்த சமயமும்

யக்கரும் நாகரும் இலங்கையின் ஆதியான குடிகளாவர். தொல்லியற் சான்றுகளின் அடிப்படையில் அவர்களை முறையே இடைக்கற்கால (Mesolithic Culture) பண்பாட்டு மக்கள், பெருங்கற்கால, ஆதி இருப்புக்காலப் பண்பாட்டு (EIAIC) மக்கள் என அடையாளங் காணலாம். இடைக்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களான யக்கர் இலங்கையில் கிமு. 28,000 வருடங்களில் வாழ்ந்தனரென்று கொள்ளப்படும்.

இலங்கையில் ஆதி இருப்புக்காலப் பண்பாடு கிமு. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டளவிற் பரவத்தொடங்கியது. அது பெரும்பாலும் தமிழகத்துக் கரையோரங்கள் வழியாகப் பரவியது. நாகர் தமிழ்மொழி பேசியவர்கள் என்பது ஆதி இருப்புக்காலப் பண்பாட்டின் அடையாளங்களான ஈமக் கல்லறைகளிலுள்ள கல்வெட்டுகளினால் உறுதியாகின்றது. பதவிகம்பொலவிற் காணப்படும் பள்ளிப்படை, இவ்வன்கட்டுவ என்னுமிடத்திலுள்ள ஈமக் கல்லறைகள் என்பவற்றிலுள்ள கல்வெட்டுகள் இதற்கான ஆதாரங்களாகும். அவை தமிழ்மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஆதியான தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களில் எழுதியுள்ளனர்.

அந்தக் கல்வெட்டுகள் நாகரைப் பற்றியவை. அவற்றில் மூன்று தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த

வேளிரின் பெயர்கள் இரு சிறிய வசனங்களில், மீண்டும் மீண்டும், கிரயாபூர்வமாக மேல்வருமாறு எழுதப்பட்டிருக்கும்:

𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃
𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌕𑌃

வேள் ணாகன் மகன் வேள் கண்ணன்
வேள் கண்ணன் மகன் வேள் ணாகன்.

இவ்வன்கட்டவவிலுள்ள கல்லறைகளில் வைக்கப்பட்டிருந்த மட்கலன்களின் வெளிப்புறத்தில் இவை மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ச்சியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஈமக் கல்லறைகளிலுள்ள வசனங்களை நாகர் வீட்டுப்பாவனைப் பொருட்கள், பொதுப் பாவனைக்குரிய பொருட்கள், வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் முதலானவற்றில் எழுதியுள்ளமை விநோதமானது.

கட்டுமானப் பொருட்களான தூண்தாங்கு கற்கள், நீர்வினியோகம் தொடர்பான கிணற்றுப்பிட்டி, மடு, ஏரி போன்றவற்றின் அணைக்கட்டுகள், செக்கு, உரல், அம்மிகுளவி, மட்கலன்கள், கட்டுமானங்களின் அடித்தளங்கள் முதலானவற்றில் அவற்றைப் பதித்துள்ளனர். அது பரதகண்டத்துச் சமுதாயங்களில் அவர்களுக்கு மட்டும் சிறப்பாகவுரிய வழமையாகும்.

நாக வழிபாடு சிவலிங்க வழிபாடு என்பன நாகர்மூலமாவே இலங்கையிற் பரவலாகின. சிவலிங்கம், திருகூலம், வேல் போன்ற சைவசமய சின்னங்களும் ஸவஸ்திக வடிவமும் ஆதி இரும்புக் காலத்து மட்கலங்களில் அமைந்த குறியீடுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்தகைய மட்கலவோடுகள் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் கிடைத்தள்ளன. இலங்கையிற் பௌத்த சமயம் பரவிய பின்பு நாகரிற் பலர் அதில் ஈடுபாடு கொண்டனர். குடியிருப்புப் பகுதிகளிற் பௌத்த சின்னங்களை அமைத்து வழிபாடு செய்தனர். அவர்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் நாகவழிபாடு, சிவலிங்க வழிபாடு என்பவற்றுக்குரிய சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. நாகவழிபாட்டினர், சைவர், பௌத்தர் என்ற வேறுபாட்டு உணர்வுகள் அக்காலத்தில் வெளிப்படவில்லை. அதனால் வெவ்வேறான முறைகளை அவர்களாற் சமயபேதமின்றிப் பயன்படுத்த முடிந்தது.

பொதுவான கடவுட் பெயர்களும் தலப்பெயர்களும்

நாகர் ஐந்தலை நாகவடிவத்தைக் கடவுளின் சின்னமாக வழிபட்டனர். அதனை மணிணாகன் என்று குறிப்பிடுவது வழமை. சிவலிங்க வழிபாட்டிலும் பௌத்த சமய வழிபாட்டிலும் இடம்பெறும் வழிபாட்டுச் சின்னங்களிலும் அதே பெயரை எழுதியுள்ளனர். நாகர் அமைத்த ஐந்தலை நாக சிற்பங்களிற் பெரும்பாலானவற்றில் மணிணாகன் என்ற பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கும். அதே போல புத்தர் படிமங்களிலும் புத்தர் பாதம், சேதியம் போன்றவற்றிலும் அந்தப் பெயரைப் பொறிப்பது நாகரின் வழமையாகும்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள குசலான் மலையின் அடிவாரத்திலே ஐந்தலை நாகவடிவம், புத்தர் பாதம் என்பனவற்றின் உருவங்கள் ஒன்றின் அருகில் மற்றொன்றாக அமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. இரண்டிலும் மணிணாகன் என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. நாகவழிபாட்டு முறையினைப் பின்பற்றிய தமிழ் மொழி பேசும் நாகரிடையில் பௌத்த சமயம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமைக்கு இவ்விரு வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் அடையாளமாகும்.

நாகரின் வேறுபட்ட சமய வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் வேறு தலங்களிலும் ஒரே இடத்தில் இருந்தன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கோவில்லுளும் என்னுமிடத்திலுள்ள தலமொன்றில் லிங்க வடிவம், புத்தர் படிமம், ஐந்தலை நாக உருவம் ஆகியன கிடைத்தள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. அதேபோல, கிளிநொச்சி மாவட்டத்து உருத்திரபுரத்தில், ஏறக்குறைய 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சைவ வழிவாட்டுச் சின்னமாகிய லிங்கம், நாகவழிபாட்டுச் சின்னமாகிய ஐந்தலை நாக வடிவம் என்பனவும் பௌத்த பள்ளியொன்றின் கட்டுமானத்தின் அடையாளங்களும் இன்றும் காணப்படுகின்றன. அவை ஒரு சிறிதளவான நிலப்பரப்பிற் காணப்படுகின்றன. பௌத்த பள்ளியின் தூண்துண்டம் ஒன்றில் நாகபந்த வடிவம் தெரிகின்றது. நாகர் அமைத்துள்ள கட்டுமானங்கள் அனைத்திலும் அவர்களின் குலமரபுச் சின்னமாகவும் வழிபாட்டுச் சின்னமாகவும் விளங்கிய நாக வடிவம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

நாகர் தாந்தாமலையில் உருவாக்கிய பௌத்தப் பள்ளியின் தூண்கள் சிலவற்றில் நாகவடிவத்தைச் செதுக்கியுள்ளனர். வழிபாட்டுக்குரிய தேவர்களையும் புத்தர்,

போதிசத்துவர் முதலானோரையும் வழிபாட்டுச் சின்னங்களையும் பொதுமையில் மணிணாகன் என்று குறிப்பிட்டதைப் போன்று வழிபாட்டு நிலையங்களான கோட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் மணிணாகன் பள்ளி என்று நாகர் குறிப்பிட்டனர். அவற்றிலே புழங்கிய கலன்களையும் அவ்வாறு குறிப்பிட்டனர்.

மணிணாகன் பள்ளி என்ற பெயர் எழுதிய தொல்பொருட் சின்னங்களை வந்தாறுமூலையிலுள்ள அளவிற் சிறிய சிவன்கோயில், அம்மன் கோயில் என்பவற்றிலே தான் முதன் முதலாக அடையாளங் காணமுடிந்தது. அங்குள்ள சிவன்கோயில் வளாகத்தில் நிலத்திலே கிடந்த உருளை வடிவமான தூண்துண்டம் ஒன்றில் மணிணாகன் பள்ளி என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை இலகுவாக அடையாளங் காணமுடிந்தது. இரண்டாவது தடவை அதனைப் பார்க்கச் சென்ற பொழுது, அதன் கோலம் உருமாறி விட்டது. சிறிய கோட்டமொன்றை

அமைத்து, அதனை அதில் லிங்கமாகப் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர். அதிலே நின்ற கோலமான சிறுத்தைப்புலியின் வடிவமும் தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களில் எழுதிய மணிணாகன் பள்ளி என்ற பெயரும் தெளிவாகத் தெரிகின்ற சிவன் கோயிலில் வரலாற்றுச் சிறப்புடைய வேறிரு

சின்னங்களையும் காணமுடிந்தது. அவற்றிலொன்று அளவிற் சிறிய நந்தியின் சிற்பம். அதில் மணிணாகன் என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. மூன்றாவது உருப்படி, பித்தளை வார்ப்பான கைவிளக்கு. அதிலே மணிணாகன் பள்ளி என்ற பெயர் ஈரிடங்களில் உலோகக் கருவியினால் வெட்டப்பட்டுள்ளது. மணிணாகன் பள்ளி என வழங்கிய கோட்டத்திற்குரிய பொருள் என்பதால் அதன் பெயரை விளக்கிற் பொறித்துள்ளனர். அவ்வாறு பெயரிடப்பட்ட விளக்குகளும் வேறு வகையான பொருட்களும் வட, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள பலவிடங்களிற் கிடைத்துள்ளன.

இதுவரை நாகரின் பாவனைக்குரிய பொருட்களில் மணிணாகன், மணிணாகன் பள்ளி என்ற பெயர்களையும் மூன்று

தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த வேளிரான நாகரின் பட்டப் பெயர்களையும் குறிப்பிடும் இரு சிறிய வசனங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதை இதுவரை கவனித்தோம். இவை அண்மைக்கால ஆய்வுகளின் மூலம் கிடைத்த விபரங்கள். பலருக்கு இது இன்னும் புரிந்துகொள்ள முடியாத விடயம்.

இலங்கைத் தமிழர் வாழும் பகுதிகளிற் பௌத்த சமயம் தொடர்பான புராதனமான வரலாற்றுச் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. வன்னியில் அவை

தூண்தாங்கு கல்

கட்டுமானப் பொருட்களான தூண்தாங்கு கற்கள், நீர்வினியோகம் தொடர்பான கிணற்றுப்பிட்டி, மடு, ஏரி போன்றவற்றின் அணைக்கட்டுகள், செக்கு, உரல், அம்மி-குளவி, மட்கலன்கள், கட்டுமானங்களின் அடித்தளங்கள் முதலானவற்றில் அவற்றைப் பதித்துள்ளனர். அது பரதகண்டத்துச் சமுதாயங்களில் அவர்களுக்கு மட்டும் சிறப்பாக வுரிய வழமையாகும்.

மிகக் கூடுதலான அளவிற் கிடைக்கின்றன. நாகரின் வழிபாட்டுச் சின்னங்களான நாக சிற்பங்களும் மிகவும் புராதனமான லிங்க

உருவங்களும் அங்கு அதிகமாக உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்திலே கந்தரோடையிற் பௌத்த கட்டடங்கள், சிற்பங்கள் என்பவற்றின் அடையாளங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள வெல்கம் விகாரை, லேருவல விகாரம் என்பன மிகவும் புராதனமானவை. அதேபோல மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே தாந்தாமலையில் மிகப் புரதானமான பௌத்தப்பள்ளி ஒன்றின் அழிபாடுகள் பரந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றை கலாநிதி குணபாலசிங்கம், நாவற்குடா இந்து கலாசார நிலையத்தின் பொறுப்பதிகாரியாகப் பணிபுரிந்த எழில்வாணி பத்மகுமார் போன்றோர் அடையாளங் கண்டுள்ளனர்.

வட, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள பௌத்த சமய சின்னங்களைப் பற்றிப் பிரித்தானிய நிர்வாக அதிகாரிகளான ஹியூ நெவில், ஹென்றி பார்க்கர்,

எச்.சி.பி.வெல் (Hugh Neville, Henry Parker, H.C.P.Bell)) முதலியோராற் சரியாக எதனையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இலங்கையிலுள்ள வரலாற்றாசிரியர்களாலும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவற்றிலுள்ள எழுத்துகளையும் சொற்களையும் அடையாளங் காணமுடியாதமையே அதற்குரிய காரணமாகலாம்.

இலங்கைத் தமிழர் கிமு. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலம் முதலாக வாழ்ந்துவரும் பகுதிகளிற் காணப்படும் பௌத்தம் தொடர்பான சின்னங்கள் ஆதிவரலாற்றுக் காலத்தில் நாகர் அமைத்த பௌத்தம் தொடர்பான கட்டுமானங்களின் அடையாளங்களாகும். அவற்றிலே பதிக்கப்பட்டுள்ள சொற்கள், பெயர்கள் என்பவை தமிழ் மொழியில் அமைந்தவை. மணிணாகன், மணிணாகன் பள்ளி என்ற பெயர்களும் நாகரின் ஈமக்கல்லறைகள் முதலானவற்றில் எழுதப்பட்ட இரு தமிழ் வசனங்களும் அவற்றிலே பரந்து காணப்படுகின்றன. பிராகிருத மொழிச் சொற்களை அவற்றிலே காண முடியவில்லை. தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களில் அமைந்த தமிழ்ச் சொற்கள் பதிக்கப்பட்ட பௌத்த சின்னங்களும் பல நூற்றுக் கணக்கானவை. யாழ்ப்பாணத்திலே கிடைத்துள்ள ஆவணங்களில் வல்லிபுரம் பொன்னேடு மட்டுமே புறநடையானது. அது

கந்தரோடை நாகபந்தம்

பிராகிருத மொழியில் அமைந்தது. ஆயினும், அதில் நாகதீவு என்னும் நாட்டுப் பெயரும் சிவிராயன் என்னும் குறுநில வேளின் பெயரும் பிராகிருத மயமான கோலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

நாகபந்த உருவமுடைய கலவோடு

”

இலங்கைத் தமிழர் கிமு. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலம் முதலாக வாழ்ந்துவரும் பகுதிகளிற் காணப்படும் பௌத்தம் தொடர்பான சின்னங்கள் ஆதிவரலாற்றுக் காலத்தில் நாகர் அமைத்த பௌத்தம் தொடர்பான கட்டுமானங்களின் அடையாளங்களாகும்.

யாழ்ப்பாணக்

குடாநாட்டினை நாகதீப
என்று மகாவம்சம்

முதலான பாளி நூல்கள்

குறிப்பிடுகின்றன. அதனை நாகநாடு என்று
மணிமேகலையிற் குறிப்பிட்டுள்ளனர். நாகர்
செறிந்து வாழ்ந்தமையின் காரணமாக அப்பெயர்
உருவாகியுள்ளது. மட்டக்களப்பு பூர்வசரித்திரம்
நாகதீவு என்னும் பெயரால் யாழ்ப்பாணத்தைக்
குறிப்பிடுகின்றது.

நாகதீபத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த நாக
அரசர்களைப் பற்றிய கதை மகாவம்சத்திற்
சொல்லப்படுகின்றது. நாகதீவின் அருகிலே
கடலில் அமைந்துள்ள தீவொன்றில்
காணப்பட்டதும் அதிசயங்களின் நிலைக்களம்
ஆகியதுமான பௌத்த பீடமொன்றினைக்
கைவசப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் மகோதரன்,
சூளோதரன் என்னும் மாமனும் மருமகனுமாகிய
நாகமன்னர் போர் புரிவதற்கு பெரும் படைகளை
அணி சேர்த்தனர் என்பது மகாவம்சக் கதை.

போரினாற் பெருங்கேடு நிகழும் என்பதை
உணர்ந்த புத்தர் பிரான், அதனைத் தடுக்கும்
வண்ணமாக வான்வழியாக வந்து, அந்தப் பீடம்
தனக்குரியதென்று சொல்லி அதில்
இருந்துகொண்டு நாக மன்னருக்கு உபதேசம்
செய்தார் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அவரது
போதனையினைக் கேட்டதும் நாகர் அமைதியாகி
ஆயுதங்களைக் கைவிட்டனர் என்றும்
சொல்லப்படுகின்றது. தீவொன்றில் பிரசித்திபெற்ற
பௌத்த சமய வழிபாட்டுத் தலமொன்று
மகாவம்சம் எழுதப்பெற்ற காலத்தில்
நிலைபெற்றிருந்தமைக்கு இந்தக் கதை ஓர்
அடையாளமாகும். அத்தலம்
அடங்கியுள்ள தீவினை மணிபல்லவம்
என்று மணிமேகலை குறிப்பிடுகின்றது.

அதிசயங்கள் நிகழும் புத்தர் பீடம் பற்றிய
மகாவம்சக் கதையினை மணிமேகலையில்
விசாலமான கோலத்தில் விளக்கி
மேல்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளனர்:

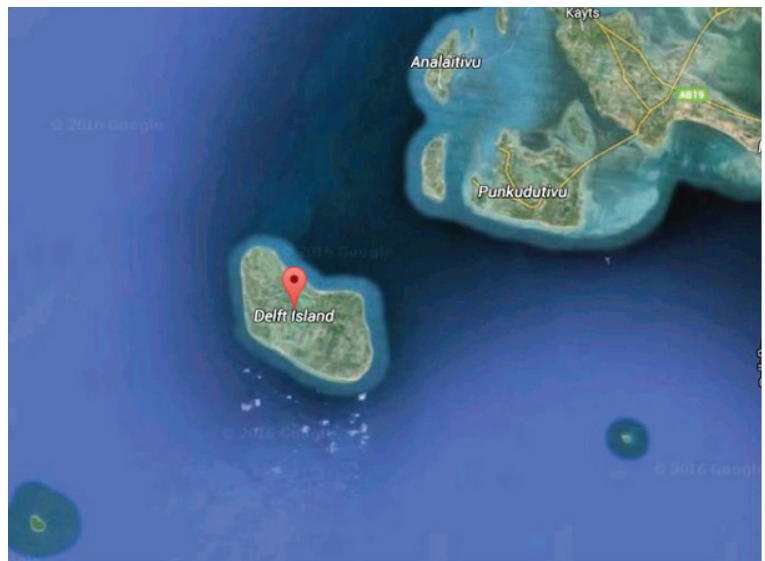
”விரிந்திலங்கு அவிரொளி சிறந்து, கதிர் பரப்பி,
உரைபெறு மும்முழம் நிலமிசை ஓங்கித்
திசைதொறும் ஒன்பான் முழநிலம் அகன்று,
விதிமாண் ஆடியின் வட்டம் குயின்று,
பதுமசுதூர மீமிசை விளங்கி,
'அறவோற்கு அமைந்த ஆசனம்' என்றே,

பகுதி: 02

நறுமலர் அல்லது பிரமரம் சொரியாது,
பறவையும் முதிர்சிறை பாங்குசென்று அதிராது,
தேவர்கோன் இட்ட மாமணிப் பீடிகை,
பிறப்பு விளங்கு அவிரொளி அறத்தகை யாசனம்,
கீழ்நில மருங்கின் நாகநாடானும்
இருவர் மன்னவர் ஒருவழித் தோன்றி
எமதீ தென்றே எடுக்கல் ஆற்றோர்
தம்பெரும் பற்று நீங்கலும் நீங்கார்
செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை உயிர்த்து
தம்பெரும் சேனையொடு, வெஞ்சுமர் புரிநாள்,
'இருஞ்செரு ஒழிமின் எமதீது' என்றே
பெருந்தவ முனிவன் இருந்தறம் உரைக்கும்,
பொருவறு சிறப்பிற் புரையோர் ஏத்தும்'
தரும பீடிகை தோன்றியது ஆங்கென்.

அதிசய குணங்களையுடைய தர்மாசனம்
காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து “ஆறைந்து
யோசனை தென்திசை மருங்கில் திரையுடுத்த
மணிபல்லவத்திடை” உண்டென்பது
மணிமேகலையில் வரும் குறிப்பாகும்.

மணிபல்லவம் என்பது கடல் சூழ்ந்த ஒரு தீவு; அது
புகாரின் தென்திசையில் முப்பது யோசனை
தூரத்தில் இருந்தது. அதனை சென்ற நூற்றாண்டில்
நயினாதீவு என்று அடையாளங் கண்டுள்ளனர்.
ஆயினும் அங்கு புராதனமான பௌத்த சமய
சின்னங்கள் எவையும் கிடைக்கவில்லை. எனவே,
மணிபல்லவத்தினை நயினாதீவு என அடையாளங்
கண்டுள்ளமை எத்துணைப் பொருத்தமானது
என்பது ஆய்விற்குரியதாகும். மணிபல்லவம்
காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக்கும் நாகநாட்டிற்கும்
இடைப்பட்ட கடல்வழிப் பாதையின் நடுவண்
அமைந்த தீவு என்று சொல்லப்படுகின்றது.

நெடுந்தீவின் அமைவிடம்

Image source - www.allceylon.lk

வெடியரசன் கோட்டை

Image source - en.m.wikipedia.org

மணிபல்லவத்தில் அமைந்த தர்மாசனம் கடலோரமாகவும் நாவாய்களின் தரிப்பிடமொன்றின் அண்மையிலும் இருந்தது என்பதும் கம்பளச் செட்டியின் கதைமூலம் உணரப்படும். அத்தீவிலே தரித்துநின்று செல்லும் நாவாய்கள் கடற் பாறைகளில் மோதி உடைவதைப் பற்றியும் அக்கதை மூலம் அறியமுடிகின்றது. மணிபல்லவம் பற்றி மணிமேகலையிற் சொல்லப்படும் விபரங்கள் நயினா தீவுக்கன்றி நெடுந்தீவிற்கே பொருத்தமானவை. நெடுந்தீவிலே கடலோரமாகவுள்ள வெடியரசன் கோட்டையில் ஆதிவரலாற்றுக் காலத்துப் பௌத்தப் பள்ளிகளின் அடையாளங்கள் உள்ளமை கவனித்தற்குரியது. அந்தப் பள்ளிகளும் காலத்தால் மணிமேகலைக்கு முற்பட்டவை. அவை நாக அரசர்களின் திருப்பணிகளாகும். அங்கு சேதியங்கள் சிலவற்றின் அடித்தளங்கள் சீர்குலையாத நிலையிற் காணப்படுகின்றன. அங்குள்ள, தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களில் எழுதிய கல்வெட்டுகள் அவற்றுக்கும் நாகருக்கும் இடையிலான தொடர்புகளின் அடையாளங்களாகும்.

தொல்லியல் ஆய்வுகளில் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவரான ரொபின் கொனிங்காம் (Robin Coningham) வெளியிட்ட புகைப்படமொன்றில் வேள்ணாகன் என்னும் தொடர் வெடியரசன் கோட்டையிலுள்ள சேதியமொன்றின் தளத்திலே தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அங்குள்ள சேதியமொன்றின் அருகிலே காணப்பட்ட பரந்த கற்பீடமொன்றிற் பிற்காலத்தில் எழுதிய தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் தெரிகின்றன. அவற்றைத் தொல்பொருள் திணைக்களத்தினர் ஏறக்குறைய 20 வருடங்களுக்கு முன் படியெடுத்துள்ளனர். எம்மால் அந்தப் படிக்களை ஆராய்ந்துகொள்ள முடிந்தது. அவற்றிலே காணப்படும் தமிழ்

கல்வெட்டுகள் வரலாற்று ஆவணங்கள் என்ற வகையில் எதுவிதமான சிறப்பும் இல்லாதவை. ஆயினும், தமிழ்க் கல்வெட்டுகளை மிகவும் பிற்காலத்திலே தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளின் மேல் வெட்டியுள்ளனர். முன்பு இங்கு குறிப்பிட்டவாறு, கட்டுமானங்களில் வழமையாக நாகர் பதிவுசெய்யும் இரு தமிழ் வசனங்களையும் வெடியரசன் கோட்டையிலுள்ள சேதியத்தின் முன்பாகவுள்ள விசாலமான பாறைக் கல்லில் வெட்டியுள்ளனர். அந்தக் கல்லில் நாகபந்த வடிவங்கள் பலவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனால் அங்குள்ள சேதியங்கள் தமிழ்மொழி பேசிய நாகரால் உருவாக்கப்பட்டவை என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. வெடியரசன் கோட்டையிற் பெருங்கற் பண்பாட்டுச் சின்னங்களான உலோகப் பொருட்கள், மட்கலவோடுகள் என்பன கிடைத்துள்ளமையும் கவனித்தற்குரியது.

கந்தரோடையிற் பௌத்த சமய சின்னங்கள்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் இதுவரை, கிபி. ஏழாம் நூற்றாண்டு வரையான காலத்துக்குரிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் 18 இடங்களில் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்பது இடங்களில் பௌத்தசமய சின்னங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவை கந்தரோடை, வல்லிபுரம், மாசியப்பிட்டி, சுண்ணாகம், நிலாவரை (நவக்கீரி), திருவடிநிலை, காரைநகர் (வேரப்பிட்டி), வேலணை (திசைமழுவை), நெடுந்தீவு என்பனவாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே புராதன காலத்தில் நிலவிய பௌத்த சமயம் மூன்று விதமான சிறப்புகளை உடையது என்பது அறிஞர் சிலரின் கருத்தாகும். அவை மகாயானம் சார்ந்தவை, வாணிபத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டவை, பெருங்கற் பண்பாட்டுத் தொடர்புடையவை என்பனவே அவ்வாறு அவர்கள் அடையாளங் கண்டுள்ள சிறப்பம்சங்களாகும். இவற்றில் முதலிரண்டும் மேலும் ஆய்வு செய்து உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டியவை. ஆயினும் அவை பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுடன் தொடர்புடையவை என்பது உறுதியான ஒன்றாகும். அந்தத்தொடர்பு ஈமக் கல்லறைகளின் கட்டுமான முறை, கட்டுமானங்களிலும் சிற்பங்களிலும் பாவனைப் பொருட்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ள மொழி என்பன அந்த அம்சங்களாகும்.

கந்தரோடையில், ஒரு சிறிய இடத்தில், அதிக

கந்தரோடையில் காணப்படும் ஈமக்கல்லறைகளை ஒத்த சேதியங்கள்

கந்தரோடையில் ஈமத்தலத்திலே இறந்துபோன பௌத்த துறவிகளின் சடலங்களைத் தாழ்வைகளிற் புதைத்து அவற்றின் மேலே பள்ளிப்படையாகத் தூபி போன்ற கட்டுமானத்தை உருவாக்கி உள்ளனர் போலத் தெரிகின்றது.

அடக்க முறைகளைப் பற்றி மணிமேகலையிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஈமப் பள்ளிப்படை (Dolmen) ஈமக்கல்லறை, ஈமக்கல்லறையினை மூடிய கற்குவை, கல்வட்டம் என்பன பெருங்கற் காலப் பண்பாட்டு ஈமக் கட்டுமானங்களின் தரைமேலான தோற்றங்களாகும். அந்தப் பண்பாட்டுக்குரிய மக்கள் பௌத்தராகிவிட்டதும் அண்டவடிவமான சேதியம் அவர்களின் ஈமக்கட்டுமானங்களின் தரைதோற்ற வடிவமாகிவிட்டது.

இடைவெளிகளின்றிச் செறிந்து காணப்படும் தூபிவடிவங்கள் விசித்தரமானவை. அவ்வாறான கட்டுமானங்களை இலங்கையில் வேறெங்கும் காணமுடியவில்லை. ஆயினும், ஆந்திர தேசத்திலே பௌத்த சமய தலங்களான அமராவதி நாகார்ஜூன கொண்ட, குண்டுபள்ளி போன்றவற்றில் இவற்றைப் போன்ற கட்டுமானங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றை ஈமத்தலங்களிலுள்ள கட்டுமானங்களாக அறிஞர் சிலர் அடையாளங் கண்டுள்ளனர். பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களிடையிலே பௌத்த சமயம் பரவிய பொழுது பௌத்தசமய சிந்தனைகளுக்கு ஏற்றவாறு ஈமத்தலத்துக்குரிய கட்டுமான முறையினை மாற்றியமைத்தமையின் அடையாளங்களாகவே அமராவதி முதலான இடங்களிற் செறிந்து காணப்படும் அளவிற் சிறிய கட்டுமானங்களைக் கொள்ளமுடிகின்றது.

தொல்குழிப்படுத்தல், தாழியிற் கவித்தல், தாழ்வையின் அடைத்தல் என்னும் மூவகையான ஈம

தாதுக்களைப் பேழைகறிற் புதைக்கும் இடங்களிலே தாதுகோபங்களைப் புதைக்கவேண்டும் என்பது பௌத்தசமய நூல்கள் சொல்லும் நியதியாகும். தாதுக்கள் சரீர தாது, பரிபோகிகதாது என இருவகைப்படும்.

கந்தரோடையில் அமைந்திருக்கும் சேதியம் போன்ற சிறிய மிதமான அளவுடைய கட்டுமானங்களிடையே அவற்றை வலம் வந்து வழிபடுவதற்கான சுற்றுப் பாதைகளுக்குப் போதிய அளவான இடைவெளிகள் காணப்படவில்லை. எனவே, அவை வழிபாட்டிற்குரிய கட்டுமானங்களாக அமைக்கப்படவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது. அவை காலஞ்சென்ற பௌத்த துறவிகளின் ஈமப்பள்ளிப் படைகளாக அமைந்தவை என்று கொள்ளுவதற்கான காரணமுண்டு. அவற்றுட் சிலவற்றை அகழ்வு செய்தபொழுது ஈமத்தாழ்வைகள் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. கந்தரோடையில் ஈமத்தலத்திலே இறந்துபோன பௌத்த துறவிகளின் சடலங்களைத் தாழ்வைகளிற் புதைத்து அவற்றின் மேலே பள்ளிப்படையாகத் தூபி

போன்ற கட்டுமானத்தை உருவாக்கி உள்ளனர் போலத் தெரிகின்றது. வல்லிபுரம் பொன்னேட்டின் வரிவடிவங்களும் குடாநாட்டிலுள்ள பௌத்த படிமங்களும் அங்கு ஆந்திரதேசத்துப் பண்பாட்டு மரபுகளின் செல்வாக்கு கணிசமான அளவில் ஏற்பட்டமைக்கான அடையாளங்களாகும்.

கந்தரோடையிற் காணப்பட்ட விகாரையினைப் பற்றி கிபி. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற நம்பொத்த என்ற நூல் குறிப்பிடுகின்றது. கிபி. முதன் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் அங்கு பௌத்தப்பள்ளி இருந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் அகழ்வாய்வுகளின் மூலம் கிடைத்துள்ளன. கூரையோடுகள், செங்கட்டிகள், தூண்தாங்கு கற்கள் முதலானவற்றோடு சேதியங்களின் பகுதிகளான ஹர்மிகா, சத்திராவலி என்பனவும் அங்கு கிடைத்துள்ளன. புத்தர் படிமம், புத்தர் பாதம் போன்ற வழிபாட்டுச் சின்னங்களையும் அங்கு கண்டெடுத்தனர்.

ஓரிடத்திலே கூரையோடுகள் பெருந் தொகையானவை குவிந்து காணப்பட்டன. அவை பெருங்கட்டிடமொன்றின் கூரை இடிந்தமையால் அவ்வாறு தென்பட்டனதென்று கருதப்படுகின்றது. அவை வடிவமைப்பிலே தட்டையானவை. கட்டிடமொன்றின் இடிபாடுகளிலே எண்ணிக்கையிற் பலவான தூண்தாங்கு கற்கள் கிடந்தன. தூண்தாங்கு கற்கள் நாகரின் கட்டுமானங்களுக்குச் சிறப்பாக உரியவை. அவை நாகர் பரவியிருந்த இடங்கள் எல்லாவற்றிலும் கிடைத்துள்ளன. வடமாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் கிடைத்துள்ளன. புத்தளம் கற்பிட்டி ஆகியவற்றிலும் சில இடங்களில் அவற்றை இன்னும் காணமுடிகின்றது. அவற்றில் வேறுபாடின்றித் தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களில் இரு சிறுவசனங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும். அந்த வசனங்கள் இலங்கையிலுள்ள பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களின் ஈமத்தலங்களிலுள்ள ஈமக் கல்லறைகளிற் காணப்படும் வசனங்களாகும். கந்தரோடையிற் காணப்படும் தூண்தாங்கு கற்களிலும் அதே வசனங்கள் தெரிகின்றன. கந்தரோடையிலுள்ள பௌத்த விகாரங்களை நாகர் இனத்தவர்கள் அமைத்தனர் என்பதற்கு இக்கற்களும் ஒருவகையான சான்றுகளாகும்.

நாகர் கந்தரோடையிற் கட்டுமானங்களை அமைப்பதற்குச் சுண்ணாம்புக்கல், பவளப்பாறை, வைரக்கல் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சேதியங்கள் போன்ற அமைப்புகளின் அடித்தளங்கள் ஒரே அளவில் அறுத்துச் செதுக்கப்பட்ட பவளப் பாறைக்கற்கள், சுண்ணாம்புக் கற்கள் என்பவற்றால் உருவானவை. அண்டப் பகுதியின் உட்புறத்தை நாட்டிலே

கிடைக்கின்ற வைரக்கல், சரளைக்கல் என்பவற்றினால் நிரப்பினார்கள். அவற்றின் வெளிப்புறத்தை செதுக்கிய சுண்ணாம்புக்கல், பவளப் பாறைக்கல் என்பவற்றினால் உருவாக்கினார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலே கருங்கற்கள் கிடைக்காதமையாற் கட்டுமானங்களுக்கு அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. பௌத்தப் பள்ளிகளை அமைப்பதற்கு செங்கட்டிகளே கூடுதலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. கொட்டியாவத்தை, மாசியப்பிட்டி என்பவற்றிலும் பௌத்த கட்டுமானங்களின் அழிபாடுகளிடையில் அவை கூடுதலாகக் காணப்பட்டன.

வாசற்கடவு போன்ற கல்லொன்றும் கந்தரோடையில் அடையாளங் காணப்பட்டது. நாகரின் கட்டுமான முறையில் வாசற்கடவு என்பதும் ஒரு சிறப்பான அம்சமாகும். அவர்கள் அமைத்த புராதனமான வழிபாட்டுத் தலங்களில் அரைவட்ட வடிவிலான கல்லொன்று அமைந்திருக்கும். எழுத்துமுறை வழக்கத்தில் வந்தமையின் பின்பு அதிலே கடவுட்பெயரை அல்லது கட்டுமானத்தின் பெயரை எழுதுவது வழமை. திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள அகஸ்திய ஸ்தாபனம், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே படுவான்கரையிலுள்ள பாலாமடு என்னுமூரில் அமைந்துள்ள நாகவழிபாட்டு நிலையம் என்பன இதற்கான சிறந்த உதாரணங்களாகும். நாகர் நாகவழிபாடு, சைவசமய வழிபாடு, பௌத்த சமய வழிபாடு என்பவற்றுக்குரிய நிலையங்களை உருவாக்கிய பொழுது, வேறுபாடின்றி, அவற்றின் நுழைவாசலிற் கடந்து செல்வதற்கென்று ஓர் அரைவட்டக் கல்லினை வைப்பது வழமை.

பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட பௌத்த சமய கட்டுமானங்கள் நாகரின் கலைப்பாணியினை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. எனவே வாஹல்கட என்னும் அரைவட்டக் கல் பௌத்த கட்டிடங்களிலும் ஓரம்சமாகிவிட்டது. வாஹல்கட என்பது வாசல் கடவு என்னும் தமிழ் மொழித் தொடரின் சிங்கள மயமாக்கம் பெற்ற வடிவமாகும். இடைக்காலத்திலே பௌத்த சமயக் கோயில்களில் வாசற்படியாக வைக்கப்படும் வாஹல்கட என்பதை குதிரை, சிங்கம், யானை, காளை ஆகிய விலங்குகளின் அணிவரிசைகள் பொருந்திய அலங்கார வேலைப்பாடுகள் அமைந்த பண்பாட்டுச் சின்னமாக உருவாக்கினார்கள். இதனைப் பற்றி மேலிடங்களில் உள்ளவர்களின் அறியாமை இந்நாட்களில் அரைவட்டக்கல் காணப்படும் சைவசமயக் கோயில்களுக்குப் பேரிடராகிவிட்டது.

வல்லிபுரம் புத்தர் சிலை

Image source - namathu.blogspot.com

பௌத்த சிற்பங்கள்

இலங்கையில் உன்னதமான வேலைப்பாடுகளான பௌத்த சிற்பங்கள் பெருந்தொகையிலே காணப்படுகின்றன. ஆதியில் தர்மச்சக்கரம், புத்தர்பாதம், போதிமரம் என்பனவே வழிபாட்டுச் சின்னங்களாக விளங்கின. ஆயினும் கிரேக்கரின் செல்வாக்கினால் உருவ வழிபாடு இந்திய சமயங்களிடையில் வழமையாகிவிட்டது. இலங்கையில் இரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் புத்தர் படிமங்களை வழிபடுவது வழமையாகிவிட்டது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள புத்தர் படிமங்கள் கிபி. 300-500 வரையான காலப்பகுதிக்குரியனவாகத் தெரிகின்றன. கந்தரோடை, சுண்ணாகம், வல்லிபுரம், நவக்கீரி ஆகியவிடங்களிற் புத்தர் படிமங்கள் காணப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணத்துப் பௌத்த சமயந் தொடர்பான கலைப்பாணியில் ஆந்திரதேசத்து அமராவதி போன்றவற்றின் கலைமரபுகளின் செல்வாக்கு மிகுந்தளவிலே காணப்படுகின்றது.

அமராவதியிற் போல யாழ்ப்பாணத்திலும் சிற்ப

வடிவங்களுக்குரிய தலை, கைகள், கால்கள் முதலானவற்றை வெவ்வேறாகச் செதுக்கி உடலின் நடுப்பாகத்தோடு பொருத்தும் முறை வழங்கியது.

சுண்ணாகத்திலே 1917 இல் போல் ஈ பீரீஸ் கண்டெடுத்த சிற்பம் இவ்வாறாக அமைக்கப்பட்டது. நின்ற கோலமான இப்படிமம் 12 அடி உயரமானது. அதன் மார்பகம் 20 அங்குலம் அகலமானது. அதிலே தலைமயிர் நத்தை ஓடு போலச் சுருண்ட கோலமானது; காதுகள் மிக நீளமானவை; மூக்கு நீண்ட கோலமானது; உயிரோட்டமான வடிவமைப்பு அதன் சிறப்பான அடையாளமாகும்; புன்சிரிப்புடன் விளங்கும் கோலத்து முகபாவம் அமைந்துள்ளமை மற்றுமொரு சிறப்பாகும். அதனை அநுராதபுர அருங்காட்சியகத்தில் வைத்துள்ளனர்.

நின்றகோலமான முழுமையான புத்தர் படிமமொன்று வல்லிபுரத்திற் கிடைத்துள்ளது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வல்லிபுரத்தில் ஆழ்வார் கோயிலைப் புனரமைப்பதற்கு நிலத்தை வெட்டிய பொழுது, கோயிலின் அத்திபாரம் அமைப்பதற்குள்ள

இடத்திலிருந்து 50 யார் தூரத்தில் நிலத்தை வெட்டியபொழுது இப்படிமத்தைக் கண்டனர். அந்தப் படிமம் 1902 ஆம் வருடம் வரை கோயிலின் வாகனசாலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. தாய்லாந்து மன்னர் அதில் ஈடுபாடு கொண்டதாலே தேசாதிபதி ஹென்றி வ்ளேக் (Henry Blake) அதனை 1906 ஆம் ஆண்டில் அரசரிடம் அனுப்பிவைத்தார். இப்பொழுது அது வாங்குகொக் நகரிலுள்ள விகாரமொன்றில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. வல்லிபுரம் பொன்னேட்டிலே குறிப்பிடப்படும் விகாரையில் இது ஆதியில் வைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

வல்லிபுரம் பொன்னேடு

வல்லிபுரத்திலே விஷ்ணுகோயில் வளாகத்தில் 1936 ஆம் ஆண்டில் நிலத்தை வெட்டிய பொழுது வாசகம் எழுதிய பொன்னேடொன்றைக் கண்டெடுத்தனர். அது பிராகிருத மொழியில் வாசகம் எழுதிய பொன்னேடு. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கிபி. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்துக்குரிய கல்வெட்டுகள், பெயர் எழுதிய உலோகப் பொருட்கள், மட்கலன்கள் என்பவற்றை எவரும் அறிந்திருக்காத நிலையிலே, அதன் கண்டுபிடிப்பு வியப்பிற்குரியதாகிவிட்டது. பொன்னேட்டின் வாசகத்தைப் படித்து அதன் வாசகத்தையும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினையும் விளக்கக் குறிப்புகளோடு பரணவிதான வெளியிட்டார். அவருடைய வாசகத்தில் மூன்றிடங்களிலே பிழைகள் காணப்படுகின்றன. நாகதீவில் ஆட்சிபுரிந்த பிரதானியின் பெயரை இஸிகிரய என்று பிழையாகப் படித்துள்ளார். ஆனாற் சாசனத்திற் காணப்படுவது ஸிவிரய என்பதாகும். அது ஸிவிராயன் என்ற தமிழ்ப் பெயரின் பிராகிருத வடிவமாகும். ஸிவிரய என்பது ஸிவி, ரய(ராய) என்னும் சொற்களால் இணைந்த கூட்டுமொழித் தொடர். ஸிவி என்பது பௌத்த ஜாதகக் கதைகளிலும் இந்திய இதிகாச, புராணங்களிலும் போற்றப்படும் அரசனாகிய சிவிச்சக்கரவர்த்தியின் பெயர். ஸிவி ஜாதகம் என்பது அவனைப் பற்றிய கதைகளிலொன்றாகும். ஸிவிரய என்பதற்கு முன்னுள்ள இ(·) என்ற எழுத்தைப் இப்பெயரின் முதலெழுத்தாகவன்றி, அதனைச் சுட்டெழுத்தென்று கொள்வதே பொருத்தமானது.

பொன்னேட்டிலே காணப்படும் னாகதிவ என்ற பெயரைப் பரணவிதான நகதிவ என்று அடையாளம் கண்டார். ஆனால் இச்சொற்கள் இரண்டுக்கும் இடையில் ஒரு நுட்பமான வேறுபாடு உண்டு. னாகதிவ என்பது னாகதீவு

என்ற தமிழ்ப் பெயரின் பிராகிருத மயமாக்கம் பெற்ற வடிவம். பிராகிருத மொழியில் எழுதிய வாசகமொன்றில் அம்மொழியில் வழங்கிய பெயரொன்றை தமிழ்மயமாக்கிய வடிவத்தில் எழுதவேண்டிய தேவை ஏற்படாது. எனவே பொன்னேட்டிலுள்ள பெயரின் வடிவத்தை னாகதிவ என்னும் தமிழ்ப் பிராமி வடிவத்தை பிராகிருத மயப்படுத்தினார்கள் என்பதே பொருத்தமான விளக்கமாகும். எனவே பொன்னேட்டின் மூலம் நாட்டின் பெயரும் அதில் ஆட்சிபுரிந்த குறுநில மன்னனின் பெயரும் முறையே னா(நா)கதீவு, ஸி(சி)விராயன் என்னும் தமிழ் மொழிப் பெயர்கள் என்பது தெளிவாகின்றது. இது மொழியியல் அடிப்படையில் வேறோரிடத்தில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

கந்தரோடையிலுள்ள பௌத்த கட்டுமானங்களிலும் பௌத்தப் பள்ளியிலே பயன்படுத்திய பாவனைப் பொருள்களிலும் தமிழ் மொழியிற் பெயர்கள் எழுதப்பட்டுள்ளமை வரலாற்றுச் சிறப்புடைய அம்சமாகும். கந்தரோடையில் 1966 இல் நடைபெற்ற அகழ்வுகளிற் கிடைத்த பலவகையான பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் யாழ்ப்பாணா அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. புத்தர் படிமம், புத்தர்பாதம், நேர்த்தியாக வடிவமைக்கப்பட்ட சிற்றருவமான தாதுப்பேழைகள், கட்டுமானங்களின் துண்டமான தூண்கள், பாவனைப் பொருள்களான மட்கலங்களின் ஓடுகள், நீரேந்து கலன்கள், குவளைகள், அம்மி, குழவி, ஆட்டுக்கல் முதலான உணவு தயாரிக்கும் பொருள்கள் என்பன அவற்றுள் அடங்கும்.

அவ்வாறான பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் வேறுபாடின்றித் தமிழ் மொழியிற் பெயர்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. நாகர் வழமையாகப் பயன்படுத்திய பொருட்களில் மணினாகன், மணினாகன் பள்ளி என்ற பெயர்களும் மூன்று தலைமுறை வேளிர்களின் பெயர்களைக் குறிக்கும் இரு வசனங்களும் காணப்படுகின்றன. புத்தர் படிமம், புத்தர்பாதம், நீர்த்தொட்டி, நீரேந்து கலன்கள் ஆகிய காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களில் அந்த வசனங்கள் அமைந்துள்ளமை கவனித்தற்குரியதாகும். அவை எல்லாவற்றிலும் னாகன என்னும் பெயர் காணப்படும்.

தூபிகளின் மேல் நுனிப்பாகமாக அமைந்த

சத்திராவலி என்பவற்றிலும் காணிக்கையாக வழங்கப்பெற்ற தாதுப்பேழைகளிலும் மணிணாகன் என்ற பெயரைக் காணலாம்.

பாதுகாப்பாகப்

பூட்டிவைக்கப்பட்டுள்ள கலவோடுகள் சிலவற்றிலும் செங்கட்டிகளிலும்

மணிணாகன்பள்ளி என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. அவற்றுட் சிலவற்றிலே நாக வடிவம் தெரிகின்றது. இவற்றைப் பற்றி முதுநிலை ஆய்வாளர் எவரும் சென்ற நூற்றாண்டில் அறிந்திருக்கவில்லை என்பது பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை எழுதிய குறிப்பொன்றினால் உணரப்படும். யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருள் கழகத்தினரும் அறிந்துகொள்ளாதமை ஓர்

அதிசயமாகும். புறநடையாகவுள்ள ததஹபத என்று அரைகுறையாக அடையாளப்படுத்தக் கூடிய பிராகிருதச் சொல்லைப் பற்றியே பெரிதுபடுத்தி எழுதினார்கள். அதில் இறுதியாகவுள்ள பத என்பதே பிராகிருதம் என்று அடையாளப்படுத்தக் கூடியது, அது பாத்ர என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லின் பிராகிருத வடிவமாகும். அதற்கு முன்னொட்டாக அமைந்த சொல்லின் எழுத்துக்கள் தெளிவற்றவை. அவற்றை ததஹ என்று படித்தால் தத்தஹுடைய பாத்ரம் என்றுதான் பொருள்கொள்ள நேரிடும். அவ்வாறாகில் ததஹ பத என்பது பிராகிருதம் என்ற விளக்கம் பொருத்தமற்றதாகிவிடும்.

கந்தரோடையிலே காணப்படும் தூபி போன்ற கட்டுமானங்கள் சிலவற்றின் அடித்தளங்களில் தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களில் எழுதிய சிறிய வசனங்களின் அடையாளங்கள் தெரிகின்றன. அந்த வசனங்களும் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு ஈமக் கல்லறைகளில் உள்ளனவாகும். இதுவரை கவனித்தவற்றிலிருந்து கந்தரோடையிற் புராதன காலத்தில் நிலைபெற்ற பௌத்த நிறுவனங்கள் தமிழ்மொழி பேசும் நாகர் சமுதாயத்தின் சமய நிலையங்கள் என்பது உறுதியாகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி, வன்னி, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு தேசம் என்பவற்றிலும் அதே நிலைதான் காணப்பட்டது.

வவுனியா அருங்காட்சியகம், ஸேருவில் அருங்காட்சியகம் என்பவற்றிலே காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள

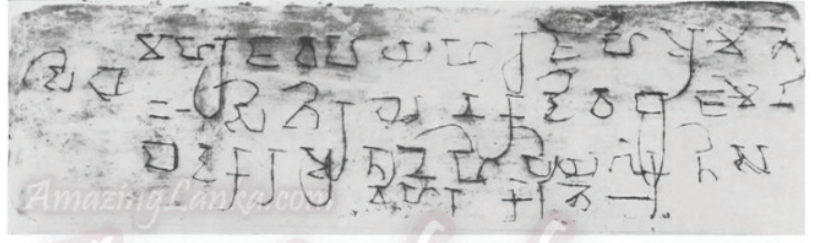
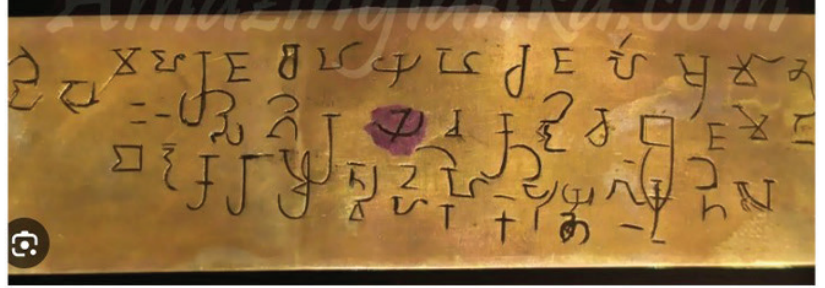

Fig. 1. Gold Plate Grant (from Vallipuram) by King Vasabha (67-111 A.D.). The surface measures 3.5 in. by 1 in.; weight: 69.1 grains.

வல்லிபுரம் பொன் தகடு

Image source - amazinglanka.com

பொருட்கள் இந்தக் கருத்திற்கு ஆதாரமாகின்றன. வவுனியா அருங்காட்சியகத்தில் தமிழ் தவிர்ந்த வேறெந்த மொழியிலும் பெயர் எழுதிய பண்பாட்டுச் சின்னங்களைக் காணமுடியவில்லை. ஸேருவில் அருங்காட்சியகத்தைப் பார்வையிடும் பொழுது ஏற்படும் அனுபவங்கள் அதிசயமானவை. அங்கு நின்ற கோலத்திலும் அமர்ந்த கோலத்திலுமுள்ள புத்தர் படிமங்கள் பல காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுட் பல அளவிற் பெரியவை; சிற்பங்கள் என்ற வகையில் உன்னதமான வேலைப்பாடானவை. அவற்றில் மார்பகம், உதரம், நெற்றி ஆகியவற்றில் மணிணாகன் என்ற பெயர் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அது தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவை தமிழ் மொழி பேசிய நாகரின் உன்னதமான வேலைப்பாடுகளாகும். கி.பி. 2018 ஆம் ஆண்டளவில் அகழாய்வுகளின் மூலம் ஈரிடங்களிலே ஸேருவெலவிற் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களின் ஈமத்தலங்கள் இரண்டினை அடையாளங் கண்டுள்ளனர்.

முடிவுரை

இலங்கையில் கிமு. பத்தாம் நூற்றாண்டு முதலாகப் பரவிய பெருங்கற்காலப் பண்பாடு நாகரோடு தொடர்புடையது. அந்தப் பண்பாட்டினை நாகர் பரப்பினார்கள் என்பதையும் அவர்கள் தமிழ் மொழி பேசியவர்கள் என்பதையும் அப்பண்பாட்டு மக்களின் ஈமத் தலங்கள் சிலவற்றிலுள்ள ஈமக்

கல்லறைகளின் கல்வெட்டுகளினால் அறிய முடிகின்றது.

எழுத்தின் பயன்பாடு அறிமுகமாகியதும் நாகர் ஈமக் கல்லறைகளிலே சொற்களையும் இரு வசனங்களையும் ஒரு கிரியாபூர்வமான முறையிலே பதிவுசெய்தனர். அவை நாகரைப் பற்றியவை தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்டவை தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களில் எழுதப்பட்டவை. கல்லறைகளில் மட்டுமன்றி ஈமத் தாழிகளிலும் அவற்றைப் பதிவு செய்தனர். பதவிகம்பொலவிற் காணப்படும் பிரமாண்டமான பள்ளிப்படை (Dolmen), இவ்வன்கட்டுவவிலுள்ள கல்லறைகள், அங்குள்ள ஈமத்தாழிகள், அவற்றிலே படையல்களை வைப்பதற்குப் பயன்படுத்திய பல்வேறு வகையான மட்கலன்கள் ஆகியன இந்த வழமைக்குரிய முன்னு தாரணங்களாகும். குடித்தொகையில் நாகர் மேலோங்கியிருந்த பகுதிகள் எல்லாவற்றிலும் இந்த முறை பொதுவழமையாகிவிட்டது.

மகாவம்சம் முதலான பாளி நூல்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, அதற்கண்மையிலுள்ள தீவுகள் ஆகியவற்றை நாகதீப என்ற பெயரால் குறிப்பிடுகின்றன. அதனை மணிமேகலை நாகநாடு எனக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் அது ணாகதீவு என்னும் பெயரால் அங்கு வாழ்ந்தவர்களிடையே வழங்கியது என்பதை வல்லிபுரம் பொன்னேட்டின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

நாகரிக வளர்ச்சிக்கு ஏதுவான உற்பத்தி முறையினையும் தமிழ் மொழியினையும் இலங்கையில் அறிமுகம் செய்த நாகர் மூலமாகவே நாக வழிபாடும் சிவலிங்க வழிபாடும் பரவலாயின. கிமு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே பௌத்த சமயம் பரவியதும் அதில் நாகர் ஈடுபாடு கொண்டனர். இலங்கையிலுள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் தொண்ணூறுக்கும் மேற்பட்டனவற்றில் நாகர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. சமுதாயக் கட்டமைப்பிலே பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள நாகர் பௌத்த சங்கதாருக்கு வழங்கிய நன்கொடைகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் அவற்றிலே பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. பௌத்த துறவிகளுக்கு உறைவிடங்களாகக் குகைகளை நாகர் வழங்கியுள்ளனர். அவர்களின் சிலர் அரசர்; வேறுசிலர் கமஞ்செய்வோர் (கமிக) இன்னுச் சிலர் உலோகத் தொழில் புரிவோர், நாகநகர், நாககுலம் என்பன பற்றிய குறிப்புகளும் கல்வெட்டுகளிற் காணப்படுகின்றன.

நாகரிற் சிலர் கப்பலோட்டுதல், கடல்வழி வாணிபம் என்பவற்றில் ஈடுபட்டதால் அந்நாட்களின் பரதகண்டத்திலே தொடர்பு மொழியாக விளங்கிய பிராகிருத மொழியினையும் பயன்படுத்தினார்கள். குடித்தொகையிலே இனக்கலப்புக் கூடுதலாக ஏற்பட்டிருந்த பிரதேசங்களில் நாகர் பொதுமொழியான பிராகிருதத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள். பிராகிருதமே பௌத்த சமயத்தின் இலக்கிய மொழி என்பதாலும் போதனா மொழி என்பதாலும் அதன் செல்வாக்கு இலங்கையின் பெரும்பகுதியில் மேலோங்கியது. அதன் விளைவாக மொழிமாற்றம் ஏற்பட்டது. அது ஆதி வரலாற்றுக் காலத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டது. நாகரின் பேச்சுவழக்கான தமிழ் மொழியும் இடைக்கற்கால மக்கள் பேசிய மொழியும் அழிந்துவிட்டன. ஆயினும் நாகர் வழங்கிய நன்கொடைகளைப் பதிவு செய்யும் கல்வெட்டுகளிலே பல தமிழ்ச் சொற்கள் பிராகிருத மயமான கோலத்திற் காணப்படுகின்றன. அவை பெரும்பாலும் பதவிநிலை, நிலவியல், நீரியல் என்பன தொடர்பானவை.

இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்று ரீதியான வதிவிடங்களான வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் அடங்கிய நிலப்பகுதிகளில் வேறொரு வகையான மொழிமாற்றம் ஏற்பட்டது. அங்கு தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கு மேலோங்கிவிட்டது. பழங்குடியினரான யக்கரின் மொழியும் தொடர்பு மொழியான பிராகிருதமும் வழக்கொழிந்துவிட்டன.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை அங்கு மொழிமாற்றம் எதுவும் நிகழவில்லை பிராகிருதம் அங்கு ஒரு ஆவணமொழியாகவும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. வல்லிபுரம் பொன்னேடு மட்டுமே புறநடையாக உள்ளது. அங்கு புழங்கிய பெயர் பொறித்த உலோகப் பொருட்கள் ஏராளமானவை. அவற்றுட்சில காலத்தால் வல்லிபுரம் பொன்னேட்டிற்கும் முற்பட்டவை. பௌத்தப்பள்ளிக்கு உரியனவும் அவற்றுள் அடங்கும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே பௌத்த சமயம் நாகர் சமுதாயத்திலே பரவியது. அது பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மரபுகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட மக்களிடையே பரவியது. அந்தப் பண்பாட்டை நாகரே அங்கு பரப்பினார்கள். அதனால் அங்கு தமிழ் மொழி பேச்சுவழக்கு மொழியாக வழங்கியது. அந்த மொழியைப்

பேசியவர்களே பௌத்தராயினர். அதனால் பௌத்த கட்டுமானங்களிலும் பௌத்தப் பள்ளிகளில் வாழ்ந்தவர்களின் பாவனைப் பொருட்களிலும் வழிபாட்டுச் சின்னங்களிலும் பெயர்களையும் வசனங்களையும் தமிழில் எழுதியுள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆதிகாலதில் நிலவிய பௌத்தம் பற்றிப் பேசுகின்ற பொழுது இன்னொரு விடயத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். பௌத்த சமய சின்னங்களில் எழுதப்பட்ட பெயர்களும் வசனங்களும் நாகர் சமுதாயத்தின் பாரம்பரியமானவை. அவை ஆதி வரலாற்றுக் காலத்தில் நிலைபெற்ற பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் அம்சமானவை. யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையிலே பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் கந்தரோடையில் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. அதேபோல தமிழ்ச் சொற்களும் பெயர்களும் எழுதிய பௌத்த சமய சின்னங்களும் அங்குதான் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. மேலாகப் பெருங்கற்பண்பாட்டு காலத்து ஈமக் கல்லறைகளிற் காணப்பட்ட இரு தமிழ் வசனங்களும் கந்தரோடையிலுள்ள தூபிபோன்ற கட்டுமானங்களின் அடித்தளங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை ஆய்வாளரதும் ஆர்வலரதும் கவனத்துக்கு உரியது.

அடிக்குறிப்புகளும் உசாத்துணையும்

1. இலங்கை வரலாற்று நூல்களிலே தமிழர் வாழும் பகுதிகள் பற்றிய குறிப்புகள் இதுவரை மிக அரிதாகவே காணப்பட்டன. அங்குள்ள கோணேசர் கல்வெட்டு மட்டக்களப்பு பூர்வசரித்திரம் போன்றவற்றை வரலாற்று நெறியிற் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் எவரும் புலமை நோக்கிலே படித்து, அவற்றைப் பதிப்பித்து வெளிடவில்லை. சென்ற நூற்றாண்டு முடியும் வரையான காலத்திலே தொல்லியல் அகழ்வுகளின் மூலமாகப் போதியளவான விபரங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் கடந்த 15 வருடங்களிலே பெருந் தொகையான தமிழ்ப்பிராமிக் கல்வெட்டுகள் அடையாளங் காணப்பட்டதன் விளைவாக நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது. மறைந்தும் மறந்தும் போன இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றை மீட்டுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் கிடைத்துள்ளன. சி.பத்மநாதன், இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு கிழக்கிலங்கையில் நாகரும் தமிழும், இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2016.
2. நாகதீவில் நிலவிய பௌத்த சமயம் தொடர்பான கதைகளும்

சில வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் மகாவம்சத்தில் அடங்கியுள்ளன.

அதிலுள்ள கதைகள் புத்தர்பிரான் நாக அரசர்களுக்கிடையிலே ஏற்படவிருந்த போரைத் தவிர்ப்பதற்கு வான்வழியாக வந்தமை பற்றிய கதை. அந்தக் கதை மணிபல்லவம் என்னும் தீவுடன் தொடர்புபடுத்தி மணிமேகலையில் மிக விரிவாகச் சொல்லப்படுகின்றது. மகாவம்சத்திலுள்ள வரலாற்றுக் குறிப்புகள் நாகதீவிலுள்ள பௌத்த நிலையங்களுக்கு அநுராதபுர அரசர் சிலர் வழங்கிய நன்கொடைகள் பற்றியவை.

3. வடமாகாணத்திலே பெரியபுளியங்குளம், வெட்டுக்குநாறிமலை, ஒருப்பொத்தானை, மகாகச்சத்தகோடி என்னும் நான்கு இடங்களில் மட்டுமே சென்ற நூற்றாண்டு முடியும் வரையான காலத்தில் பௌத்தம் தொடர்பான கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. அவை வவுனியா மாவட்டத்து தென்னெல்லைப் புறமாகவுள்ள ஊர்களில் உள்ளவை. பெரியபுளியங்குளத்துக் கல்வெட்டுக்களிற் பல நாகர்குல வேளிரர்(ரஜ) குடும்பத்தவர் வழங்கிய நன்கொடைகளைப் பதிவு செய்கின்றன. பரதவர், தமிழர், நாகர், பத என்ற சமூகத்தவர் அங்குள்ள வேள்புலத்தில் வாழ்ந்த சமூகப் பிரிவினர் ஆவர். பத என்போரைத் தவிர்ந்த மற்றவர்கள் எல்லோரும் தமிழ் மொழி பேசும் சமூகத்தவர். சி.பத்மநாதன், ஒரு மறந்துபோன நாகரிகத்தின் தரிசனங்கள் யாழ்ப்பாணத்து சமுதாயமும் பண்பாடும் (கிமு.300கிபி.500), கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், கொழும்பு, 2023.
4. கா.இந்திரபாலா, இலங்கையில் தமிழர் ஓர் இனக்குழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு, குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னைஃகொழும்பு, 2006, பக்.124125
5. இவ்வன்கட்டுவவில் அகழ்வாய்வுகளுக்குப் பொறுப்பாகவிருந்த பேராசிரியர் ஸேனக பண்டாரநாயக்க அங்குள்ள கல்லறைகளின் மூடிகளில் எழுத்துகள் இருப்பதை அறிந்து கொண்டார். ஆயினும் கல்வெட்டுகளைப் படிப்பதில் அனுபவம் இன்மையால் அவை என்ன மொழியில் அமைந்துள்ளன என்பதை அவரார் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. Senake Bandaranayake "The Settlement patterns of the Protohistoric - Early Historic interface in Sri Lanka, Reflections On A Heritage Historical Scholarship on Premodern Sri Lanka Ed. R.A.L.H. Gunawardana, S. Pathmanathan, M.Rohanadeera, Central Cultural Fund - Ministry of Cultural Affairs Colombo 2000, p 9.
6. சி.பத்மநாதன், இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, 2016, பக்.7485;
7. Rajan, Early Writing System, A Journey from Graffiti to Brahmi, Pandya Nadu Centre for Historical Research, Madurai, 2015, Pp.93(5.35), (5.05.7), 95(12.012.7)
8. சி.பத்மநாதன், இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, 2016, பக்.482 486.
9. மேலது, ப.190, 255

10. சி.பத்மநாதன், கோவில் குளத்தில் நாகரிகின் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள், கலைக்கேசரி
11. சி.பத்மநாதன், "உருத்திரபுரத்தில் நாகரமைத்த கோயில்கள், உதயன்
12. சி.பத்மநாதன், இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, 2016, பக். 128-133.
13. மேலது, பக்.8397, 177-183
14. மேலது, ப.179
15. S.Paranavitana, "Vallipuram Gold Plate Inscription of the Reign of Vasabha, Epigraphia Zeylanica Vol.IV, 229237, "Vallipuram Gold Inscription, Inscriptions of Ceylon, Vol.2, Part I: Late Brahmi Inscriptions, Department of Archaeology, Moratuwa, 1983.
16. The Mahavamsa (kfhtk;rk;) Translated Into English By Wilhelm Geiger, Ph.D, The Ceylon Government Information Department, Colombo, 1950, I:44-62..
17. மணிமேகலை (புதிய பதிப்பு) புலியூர்க்கேசிகன் தெளிவுரையுடன், பாரி நிலையம் சென்னை, 1994, மணிபல்லவத்துத் துயருற்ற காதை, 54-63.
18. மகாவம்சம், ஐ:45-51.
19. மணிமேகலை 8:43-54.
20. மணிமேகலை 6:211-213.
21. மணிமேகலை 25:178191
22. S.Thiagarajah, Kantharodai Civilization of Ancient Jaffna 500 BCE800 CE, Kumaran Book House, ColomboChennai, 2016, p.250
23. சுடுவோர், இடுவோர் தொல்குழிப்படுப்போர், தாழ்வையின் அடைப்போர், தாழியிற் கவிப்போர் மணிமேகலை, 6:66-67.
23. C.E.Godakumbura, "Kantharodai, JCBRAS, Vol.12, 1968, Pp.67-76.
24. S.Thiagarajah, Kantharodai Civilization of Ancient Jaffna 500 BCE800 CE, Kumaran Book House, ColomboChennai, 2016, p.250.
25. மேலது, ப.70.
26. C.E.Godakumbura, "Kantharodai, JCBRAS, Vol.12, 1968, Pp.67-76.
27. மேலது, ப.71.
28. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற் பலாச்சோலை வில்லுக்காடு, குஞ்சன்குளம் படிவெட்டின மலை, பாலாமடு, தாந்தாமலை முதலான இடங்களிற் பெருந்தொகையான தூண்தாங்கு கற்கள் காணப்படுகின்றன. சி.பத்மநாதன் இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு 2016, பக்.181, 201, 206, 221, 222-227, 236,241, 248, 276.
29. வன்னி மாவட்டங்களில் வவுணிக்குளம், கற்சிலைமடு, மருக்காரம்பளை, பாண்டியன்குளம் போன்ற இடங்களில் பெயர் எழுதிய நாகரிகின் தூண்தாங்கு கற்கள் காணப்படுகின்றன.
30. C.E.Godakumbura, "Kantharodai, JCBRAS Vol.12, 1968, Pp.67-76
31. மேலது
32. இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, பக்.171, 335, 336
33. University of Ceylon History of Ceylon, ed. S. Paranavitana, Vol.I, Part I, 1959, p, 404.
34. Siva Thiagarajah Kantarodai Civilization of Ancient Jaffna 500 BCE800 CE, p.255
35. மேலது
36. Peter Shalk, Cultural Exchanges between Tamiakam, ntiram and lam in the PrePallava Period, Buddhism Among Tamils in PreColonial Tamiakam and am, Part I, EditorinChief: Peter Schalk, Uppsala, 2002, Pp.218-220
37. S.Paranavitana, "Vallipuram Gold Plate Inscription of the Reign of Vasabha, EZ, Vol.IV, Pp.229-237.
38. சி.பத்மநாதன், ஒரு மறைந்துபோன நாகரிகத்தின் தரிசனங்கள்: புராதனகால யாழ்ப்பாணத்தில் சமுதாயமும் பண்பாடும், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், 20-23.
39. மேலது
40. அவர் மேல்வருமாறு கூறுவார்: "The Contemporary Pirmi inscriptions in the South Asian subcontinent are in the Prkrit language except in Tamiakam, where such records are exclusively in the Tamil language.
41. Buddhism Among Tamils in Tamiakam and am, EditorinChief, Peter Schalk, Uppsala, 2002 .y.168.
42. கா.இந்திரபாலா, இலங்கையில் தமிழர் ஓர் இனக்குழு ஆக்கம்பெற்ற வரலாறு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு சென்னை, ப.16.
43. சி.பத்மநாதன், இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, கொழும்பு, 2016.

ஜெகன் அருளையா

இக் கட்டுரை ஆசிரியர் ஜெகன் அருளையா, இலங்கையில் பிறந்து தனது 2 வயதில் தனது பெற்றோருடன் பிரித்தானியாவிற்கு இடம் பெயர்ந்தவர். லண்டனில் வளர்ந்து, 1986 இல் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் பெற்ற அவர் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தகவற் தொழில்நுட்பத் துறையில், அதில் பாதிக்காலம் மென்பொருள் தயாரிப்பாளராக இலங்கையிலும் வேறு நாடுகளிலும், பிரித்தானிய நிறுவனங்களில் பணியாற்றியவர். 2015 இல், நிரந்தரமாக யாழ்ப்பாணத்துக்குக் குடிபெயர்ந்து அங்கு சமூக, பொருளாதாரத் திட்டங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகிறார்.

நீண்டகால யுத்தத்தின் முடிவிற்கு பின்னர், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை மீளக்கட்டமைக்க வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு சாத்தியமாகாத நிலையில், மீள்கட்டமைத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் அரசிடமிருந்து போதுமான ஆதரவு கிடைக்காத சூழலே யதார்த்தமாகியிருக்கிறது. இந்நிலையில், வடக்கில் முனைப்படைந்து வரும் தொழில் முயற்சிகளையும் முயற்சியாளர்களையும் பலரதும் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதே 'வளரும் வடக்கு' எனும் இத் தொடரின் நோக்கமாகும். வடக்குப் பிரதேசத்தில் புலம்பெயர் சமூகத்தின் முதலீடு, புத்தாக்க தொழில் முனைப்புகள், வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் எத்தனிப்புகள், தொழில் முனைவோரின் அனுபவப் பகிர்வு, முயற்சிகளின் தோல்விகளில் இருந்து கற்ற பாடம், வடக்கு பிரதேசத்தில் தனித்துவமாகக் காணப்படக்கூடிய பிரச்சனைகள், உலகளாவிய சமூகத்துடன் இணைந்து முயற்சிகளை வெற்றிகரமாக மாற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இத்தொடர் அமையும். இத் தொடர் வடக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சமூக, பொருளாதார முயற்சிகளை விபரிப்பதோடு மட்டுமே நின்றவிடாது, அதன் தொடர்ச்சியான அசைவிற்குத் தேவையான முன்னெடுப்புகளின் சாத்தியம் குறித்தும் இலங்கையின் பொருளாதாரப் பின்னணியில் தரவுகளோடு ஆராய்கிறது. இது புதிய முயற்சியாளர்களுக்கு பாடமாக அமைவதோடு மேலும் பல முயற்சியாளர்களை வடக்கை நோக்கி வரவழைக்கும்.

தமிழில் : த. சிவதாசன்

உணவுத் தேவையில் துன்றிறைவு நோக்கிய பயணம்

2003 இல் தனது முதலாவது தொழிலை

ஆரம்பிக்கும்போது கே.

சுகந்தனுக்கு 21 வயது மட்டுமே.

தோல்விகண்ட சமாதான

ஒப்பந்தத்தின் மத்தியில் (2002

2006) இலங்கையின் இனப்போர்

புழுங்கிக்கொண்டிருந்த

காலப்பகுதியில் கொழும்பு

புறக்கோட்டை சந்தையில் அவர்

தனது சிறு கடையை

ஆரம்பித்தார். நெருக்கமான

கடைகளுக்கும் தெருவோர

சாவடிகளுக்கும் பெயர்போன

புறக்கோட்டைத்

தெருவொன்றில்

சமையலுக்குப்

பாவிக்கும்

பலவகை

எண்ணைகளை

விற்பதே

அவரது

தொழில். இன்று வரை அது சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது.

இலங்கையில் தேங்காய்

எண்ணை, பாம்பு எண்ணை,

எள்ளெண்ணை போன்ற

எண்ணைகளுக்குப் பெரும்

கிராக்கி இருக்கிறது. சமையல்

மட்டுமல்ல வெதுப்பகம்

உட்பட்ட பல்வேறு வகையான

உணவுகளின் உற்பத்தி, ஐஸ் கிரீம்,

செயற்கை வெண்ணெய்க் கட்டி

(மார்ஜெரீன்) ஆகியவற்றின்

தயாரிப்பிலும் இவ்வெண்ணைகள்

பாவிக்கப்படுகின்றன.

இலங்கையின் பாவனைக்கே

இவ்வெண்ணைகள் போதாத

நிலை. சிறீலங்கா ஃபைனான்சியல்

ரைம்ஸ் ஆகஸ்ட் 2023

பதிப்பின்படி இலங்கை மக்களின்

வருடாந்த பாவனையான 264,000

மெற்றிக் தொன் பாம்பு

எண்ணையில் 20% மட்டுமே

இலங்கையில்

தயாரிக்கப்படுகிறது. சில

சமயங்களில் இதன் விலை தொன்

ஒன்றுக்கு US\$ 1,000 இற்கு மேல்

போகிறது. பாம்பு எண்ணைக்கு

மட்டும் (இதர எண்ணைகளை

விட்டு) இலங்கை வருடத்துக்கு

US\$ 264 மில்லியன், அதாவது

இன்றைய பண மாற்று விகிதத்தில்

ரூ. 85 பில்லியன், செலவிடுகிறது.

கே. சுகந்தன்,

CEO - Venkadeshwara Agro Industries (Pvt) Ltd

Image source - marumoli.com

ஒப்பீட்டளவில் 2023 இற்கான பல்கலைக்கழக மானிய ஒதுக்கீடு: ரூ.60 பில்லியன் (சம்பளம்), ரூ. 6 பில்லியன் (கட்டிடம், உபகரணம்).

எமது நாட்டில் நடைபெறும் பல முட்டாள்தனமான நடவடிக்கைகளில் ஒன்று நாங்கள் பெருந்தொகையான இறக்குமதி செய்யும் சமையல் எண்ணைக்கான மூலப்பொருட்களை நாமே தான் ஏற்றுமதி செய்கிறோம்.

இவ்வெண்ணைத் தயாரிப்புக்கான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக எமது விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் சன்மானம் வெகு சொற்பமானது.

அதே வேளை எமது விதைகளைக் கொண்டு வெளிநாடுகளில் தயாரிக்கப்படும் எண்ணைகளை அமெரிக்க டொலர்களில் பெரும் விலை கொடுத்து நாம் இறக்குமதி செய்துகொள்கிறோம். பாலுணவு, இறைச்சி, வெங்காயம், உள்ளி போன்றவற்றின் இறக்குமதியில் ஊழல் எப்படிக்கோலோச்சுகிறது என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். தேநீரில் கலந்திருக்கும் பாலை மட்டுமே அறிந்திருக்கக்கூடியவர்களை இவ்வூழல் பண்ணை வியாபாரங்கள் கோடஸ்வரர்கள் ஆக்கியுள்ளன. சமீப காலங்களில் யூக்கிரெயின் போரின் காரணமாக ஏற்பட்ட தானிய ஏற்றுமதி முடக்கம் கோழித்தீன் விலையை உயர்த்திவிட்டது. இதனால் உள்ளூர் கோழிப்பண்ணைத் தொழில்கள் முடக்கப்பட்டு முட்டை, இறைச்சி ஆகியவற்றின் விலைகள் வானளாவ உயர்ந்துள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்தின் ரோயல் மாவாலையைப் போன்ற சில நிறுவனங்கள் கோழித்தீன் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டாலும் உள்ளூர்ப் பாவனையைச் சமாளிக்க இவை போதாது. சுயநலன்களை முன்வைத்து மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் உணவில் தன்நிறைவை எய்துவதற்கு குந்தகமாக இருப்பது மட்டுமல்லாது இறக்குமதிக்குத் தேவையான டொலர்களையும் வற்றச் செய்கின்றன. 80% ஆன பாம் எண்ணை இறக்குமதி செய்யப்படுவது உள்ளூர் எண்ணை உற்பத்திக்கான தேவை எத்துணை அவசியம் என்பதனையே காட்டுகிறது.

கே. குலேந்திரன் - பொறியாளர்

Image source - marumoli.com

சுகந்தனின் தொழில் முயற்சி

2022 இல் நடைபெற்ற பொருளாதாரச் சரிவோடு கொண்டுவரப்பட்ட இறக்குமதித் தடைக்கு முன்னர் சுகந்தன் மலேசியாவிலிருந்து மாதமொன்றுக்கு 500 தொன் சுத்திகரிக்கப்படாத பாம் எண்ணையை இறக்குமதி செய்து யாழ்ப்பாணத்தில் அதைப் பதப்படுத்தினார். 2016 இல் திரு.கே. குலேந்திரன், திரு. ஜோகலிங்கம், திரு. ஜனநாயகம் ஆகியோரை உள்ளிட்ட குழுவுடன் அவர் அச்சுவேலி தொழிற்பேட்டையில் 'வெங்கடேஷ்வரா ஆக்ரோ இன்டஸ்ரீஸ்' என்ற பெயரில் ஒரு தொழிற்சாலையை

ஆரம்பித்தார். மேற்கு மாகாணத்தில் உணவு பதப்படுத்தும் தொழிலில் மூன்று தசாப்த அனுபவத்தைக் கொண்ட குலேந்திரன் ஒரு மொறட்டுவ பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி. சுகந்தனின் முதலீட்டுடனும் முகாமைத்துவத்துடனும் இக் குழு இத் தொழிற்சாலையை வடிவமைத்து கட்டி முடித்தனர். அச்சுவேலி தொழில் வலயத்தில் இத் தொழிற்சாலை இப்போது இயங்கி வருகிறது. தென்னிலங்கையில் பணியாற்றியதன் மூலம் குலேந்திரன் தனது தொழிலை வளர்த்துக்கொண்ட ஒரு சாதனையாளர். இதை எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது அவருக்கு 53 வயது. அவரது இரண்டு பிள்ளைகள் கொழும்பு, மொறட்டுவ பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி கற்கிறார்கள். மும்மொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற அவர் இப்போது வடக்கிற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டிருக்கிறார். இருமொழி பேசும் சுகந்தனையும் ஒரு மொழி மட்டுமே பேசும் என்னையும் (ஜெகன் அருளையா) ஆங்கிலத்தால் பாலமிணைக்கும் குலேந்திரனுக்கு நான் நன்றி சொல்லவேண்டும்.

உலக வங்கியின் ஆதரவுடன் 2016 இல் சுகந்தனின் தொழிற்சாலை நிர்மாணிக்கப்பட்டது. பிற ஆலைகளால் பாரம்பரிய முறைகளில் மூலப்பொருட்கள் 80% பிழியப்பட்டு எண்ணை அகற்றப்பட்ட பின்னர் வீசப்படும் கழிவுகளை சுகந்தன் வாங்கிக்கொள்கிறார். அவரது ஆலையின் இயந்திரங்கள் இக் கழிவுகளை மேலும் நசுக்கி எண்ணையைப்

வில்ங்குகளுக்கு உணவாக மிகவும் சொற்ப விலைக்கு விற்கப்படுவதற்குப் பதிலாக சுகந்தன் மூலம் ஆலைக்காரர் தமது கழிவுகளை அதிக விலைக்கு விற்று இலாபமீட்டுகின்றனர். சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணையைச் சேமித்து வைக்கவென 1,000 தொன் கொள்ளளவுள்ள சேமிக்கும் கலமொன்று இருக்கிறது. இன்னுமொரு பெரிய கலமொன்றில் அரிசித் தவிடு, நசுக்கப்பட்ட தேங்காய் / கொப்பறா, எள்ளுக் கட்டிகள் போன்ற திண்மப் பொருட்கள் சேமிக்கப்படுகின்றன. 200 கிலோ வோட் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும் சூரியத் தகடுகளால் வேயப்பட்ட 60,000 சதுர அடி கட்டிடத்தில் நாளொன்றுக்கு 25 தொன் சுத்திகரிக்கப்பட்ட எண்ணை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. 75 பணியாட்கள் இங்கு வேலை செய்கிறார்கள். தவிட்டிலிருந்து எண்ணையைப் வடித்தெடுக்கும் தேவைக்கென இன்னுமொரு ஆலைக்கான கட்டுமானம் நிறைவேறும் நிலையில் இருக்கிறது. இலங்கையில் தவிடு பெருமளவில் கிடைக்கிறது.

இன்ஸ்டிடியூட் ஓஃப் பொலிசி ஸ்டடீஸ் (Institute of Policy Studies) என்னும் ஆய்வு நிறுவனத்தின் அறிக்கைப்படி 2022 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட உர இறக்குமதித் தடைக்கு முன்னர் இலங்கையில் வருடமொன்றுக்கு 4 மில்லியன் முதல் 5 மில்லியன் தொன் நெல் விளைவிக்கப்பட்டது. இதிலிருந்து 80,000 தொன் தவிட்டு எண்ணை உற்பத்தி செய்திருக்க முடியும் (நிறைப்படி நெல்லில் 8% தவிடு; தவிட்டில் 20% எண்ணை). தவிடு என்பது அரிசிக்கும் உமிக்குமிடையில் இருக்கும் ஒரு போர்வை. அரிசி ஆலைகளில் இது கழிவுப் பொருளாக வீசப்படுகிறது. பொரித்தல், வதக்குதல், வெதுப்புதல் மற்றும் மருத்துவ தேவைகளுக்கு தவிட்டெண்ணை பாவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றுமுழுதாக உள்ளூர் விவசாயத்தின் கழிவுப் பொருட்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது. சிற்சிறு மாற்றங்களுடன் வடித்தெடுக்கும் இச்செயல்முறை மூலம் சோயா விதை, சூரியகாந்தி விதை போன்ற பல எண்ணைத் தன்மை கொண்ட விதைகள், புண்ணாக்கு போன்றவற்றிலிருந்து எண்ணையைப் பிரித்தெடுக்க முடியும். வடக்கிலுள்ள சுகந்தனின் வடி ஆலை உட்பட இலங்கையில் நான்கு ஆலைகள் மட்டுமே உள்ளன என்கிறார் சுகந்தன். வருடத்தில் 9 மாதங்களுக்கு, விலை மலிவாக இருக்கும்போது அரிசி ஆலைகளிலிருந்து தவிட்டை வெங்கடேஷ்வரா நிறுவனம் கொள்முதல் செய்து சேமித்து வைக்கிறது. மீதி 3 மாதங்களில் அதைப் பாவித்து எண்ணை உற்பத்தியைச் செய்கிறது. இதிலிருந்து நாளொன்றுக்கு 20 தொன் தவிட்டெண்ணையையும் கழிவிலிருந்து விலங்குணவாக 80 தொன் புண்ணாக்கையும் இவ்வாலை தயாரிக்கிறது. தவிட்டை வாங்குவதிலிருந்து எண்ணை மற்றும் விலங்குணவு விற்பனை நிறைவேற 60 நாள் பிடிக்கிறது என்கிறார் சுகந்தன். உள்ளூர் தவிட்டை மட்டுமே கொள்முதல்

செய்வதனால் இறக்குமதிக்கான டொலர் தேவைப்படுவதில்லை.

வியாபாரப் போட்டிகள்

மிகவும் போட்டியான சூழலில் சுகந்தன் தொழில் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. விவசாயம், மீன்பிடித் தொழிற்சாலைகளில் இதுபோன்ற கதைகள் பலவற்றை நான் கேட்டிருக்கிறேன். வடக்கில் மட்டுமல்ல முழு இலங்கையிலுமே இதுதான் நிலை. மாம்பழம், வெங்காயம், நண்டு போன்ற பண்டங்களுக்கும் இதுவே நிலை. நாட்டின் பெரிய நிறுவனங்கள் இப்பண்டங்களுக்கு உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிக விலைகளைக் கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுகின்றன. வருமானம் முடக்கப்பட்டிருக்கும்போது விவசாயிகளும், மீனவர்களும் சொற்ப இலாபங்களுக்காக உள்ளூர் ஆலைகளைத் தவிர்த்து பெரும் தேசிய நிறுவனங்களுக்கு தமது உற்பத்திகளை விற்கத் தலைப்படுகின்றனர். இதனால் உள்ளூர் ஆலைகள் மூடப்படவேண்டி ஏற்படுகிறது. உள்ளூர் போட்டிகள் ஒழிக்கப்பட்ட நிலையில் பெரும் தேசிய நிறுவனங்கள் தமது கொள்முதல் விலையை வேண்டுமென்றே குறைத்து, சிலவேளைகளில் உற்பத்தி விலைக்கும் குறைவாகக் கொடுத்து, கொள்முதலைச் செய்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளும் மீனவர்களும் தொடர்ந்து தமது தொழில்களில் முதலீடு செய்வதற்கோ அல்லது தமது குடும்பங்களினது வாழ்வாதார மேம்பாட்டுக்கோ போதுமான பணமின்றி வாடும் நிலை ஏற்படுகிறது.

ஆலையொன்றை நடத்துவதென்பது மிகவும் செலவு மிக்க காரியம். அதிக முதலீடு செய்தால் உற்பத்தி அதிகமாகி இலாபமும் அதிகரிக்கும். இறக்குமதி செய்யப்படும் பண்டங்களால் உள்ளூர் உற்பத்திகள் அதிக இலாபத்தைப் பெற்றுத் தருவதில்லை. இலாபம் குறைவாக இருப்பினும் மிதமான உற்பத்தி ஓரளவு வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்கின்றது. இருப்பினும் இப்படியான ஆலைகளைக் கட்டியெழுப்ப முயல்பவர்கள் முதலீட்டுக்காக வங்கிகளையோ தனியார் முதலீட்டாளர்களையோ நாடவேண்டி ஏற்படுகிறது. தற்போதுள்ள பொருளாதார நெருக்கடிச் சூழலில், குறிப்பாக டொலர் பற்றாக்குறை, உணவுப் பற்றாக்குறை போன்ற பல்வேறு அழுத்தங்களினால் இலங்கை திண்டாடும்போது இதிலிருந்து மீள்வதற்கு உள்ளூர் ஆலைகளே முக்கியத் தேவையாக உள்ளன. இதே வேளை தமது பணத்தை மீளப்பெறுவதில் உத்தரவாதமற்ற நிலையில் வங்கிகள் சிறிய வியாபார முயற்சிகளுக்கு கடன் கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள். அத்தோடு மிகவும் உயர்ந்த, நிலையற்ற வட்டி வீதத்தினால் கடனைப் பெற்றவர்களும் அதை மீளச் செலுத்துவதற்குச் சிரமப்படுகிறார்கள். நாடு விரைவில் தன்நிறைவு எய்துமெனப் பலரும் பேசிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் வெகு சிலரே அதற்காக உழைக்கிறார்கள்.

(கே.சுகந்தனைத் தொடர்புகொள்ள விரும்புவர்கள் venkadeswaraagroindustry12@gmail.com என்னும் மின்னஞ்சல் மூலம் தொடர்பு கொள்ளலாம்.)

கிளிநொச்சி விவசாயத்தில் சுபிஸ் தொழில்நுட்ப மேலாண்மை

கமில்டன் ஆறுமுகம், லீக்க ஷ்ரோடருடனான எனது சந்திப்பு தவறுதலாகவே நிகழ்ந்தது. ஒரு குறிக்கப்பட்ட வேலைத்திட்டமொன்றில் எங்கள் இருவருக்கும் ஆர்வம் இருக்கலாமெனக் கருதிய பொதுவான நண்பரொருவர் ஏற்பாடு செய்ததன்படி எனது அலுவலகத்தில் அந்தச் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. உண்மையில் நண்பர் கருதிய அவ்வேலைத்திட்ட விடயத்தில் எங்களுக்குள் எதுவித பொதுமையும் இருக்கவில்லை. ஆனாலும் அது ஒரு அதிர்ஷ்டவசமான தவறாக அமைந்துவிட்டது. இதன் மூலம் நான் இரண்டு அரிதான மனிதர்களைச் சந்தித்தேன். சவிட்சர்லாந்திலிருந்து நாடு திரும்பும் கமில்டனும் ஹொலாண்டிலிருந்து வருகை தரும் லீக்கவும் தமது நேரம், பணம், திறமை ஆகியவற்றை முதலிட்டு வடக்கில் வியாபாரமொன்றை ஆரம்பிக்கவென வந்திருந்தார்கள்.

போர்க்காலத்தில் சவிட்சர்லாந்துக்குத் துரத்தப்பட்டவர் சமாதானகாலத்தில் இயக்கச்சிக்குத் திரும்புகிறார்

போர் காரணமாக கமில்டன் தனது 14 வயதில் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுப் போகிறார். ஏற்கெனவே அகதிகள் அமைத்து வைத்திருந்த மன்னார் - ராமேஸ்வரம் கடல் பாதையே அவருடையதாகவும் அமைந்தது. 2009 இல் முடிவுற்ற, சுமார் 30 வருடப் போரின் மத்தியில் ஒரு பதினம் வயதுப் பையனுக்கு சாதாரண பாதைகள் கிடைப்பது இலகுவாகவிருக்கவில்லை. ஒருபுறம், இளைஞர்கள் எதிரிகளாகப் பார்க்கப்பட்டார்கள்; மறுபுறம், போராளிகளாகப் பார்க்கப்பட்டார்கள்.

லீக்க மற்றும் கமில்டன்

Image source - www.lankabusinessonline.com

இந்தியாவை நோக்கிப் பயணிக்கும் அயலவர்களோடு தனது இளைய மகனான கமில்டனையும் சேர்த்து மன்னார் துறைக்கு அனுப்பிவிடுகிறார் அவரது அம்மா. இளையவர்களை வீட்டில் வைத்திருப்பதைவிட சிறிய படகுகளிலேனும் கடலுக்குள் தள்ளிவிடுவதைப் பாதுகாப்பெனத் தாய்மார் கருதிய காலமது. எஞ்சிய அம்மாவும் ஒரு வயது மகனும் நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் எனவோ அல்லது ஆயுதப் போராளிகளாவதற்கான தகுதிகளோ இல்லாத காரணத்தால் வழமையான பாதைமூலம் பஸ் வண்டியில் கொழும்பு விமானநிலையத்துக்குச் சென்றார்கள்.

தந்தையார் ஏற்கெனவே நாட்டைவிட்டு ஓடி சவிட்சர்லாந்தில் தஞ்சமடைந்தவர். அவரது அழைப்பின்பேரில்

கமில்லன் அவரது தாயாருடனும் சகோதரியுடனும் சென்று சவிட்சர்லாந்தின் தலைநகர் பேர்ணில் தந்தையோடு இணைந்துகொண்டனர். நான்கு வருட தொழிற்கல்வியுடன் கமில்லனின் கல்விப்பயணம் தொடர்ந்து இளமானிப் பட்டத்தில் முடிந்தது. கல்வி முடிந்த கையோடு அவர் பல தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறார்; சிகை அலங்காரம், தோட்டி வேலை, புகைப்படக் கடை எனப்படக் கடந்து இறுதியில் பிறநாடுகளிலிருந்து ஐரோப்பாவிடமிருந்து உணவுப்பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதில் வந்து நின்றது. இலங்கை அந்நாடுகளின் பட்டியலில் இருக்கவில்லை.

வடக்கின் பொருளாதாரத்துக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்பதே கமில்லனின் ஆசை. ஐரோப்பாவில் நிறுவனமொன்றை வெற்றிகரமாக நிர்வகித்து போதுமான பணத்தை ஈட்டி வைத்திருப்பவர். அவர் விரும்பினால் உலகின் செல்வம் கொழிக்கும் நகரங்களில் நிரம்பி வழியும் சந்தைகளைத் துழாவிக்கொண்டு, செறிந்த வாசம் தரும் உயர்தரக் காப்பியை அருந்திக்கொண்டு, வேகமான விலையுயர்ந்த வாகனங்களில் தெருக்களைக் கிழித்துக்கொண்டு, திரையரங்குகளில் காலத்தைக் கழித்திருக்கலாம். கமில்லனும் லீக்கவும் வாழ்வின் உன்னதங்களை அனுபவிப்பவர்கள் தான். அதே வேளை கிளிநொச்சியின், யாழ்ப்பாணத்தின், வடக்கின் மிக எளிமையான வாழ்வையும் சில வாரங்கள், மாதங்கள் அனுபவிக்கத் தயாராகவிருக்கிறார்கள்.

“நாங்கள் வடக்கிற்கு வந்தபோது கண்டது தேக்கமடைந்த நிலங்களையும் மனமொடுங்கிய மனிதர்களையுமே. எதுவுமே நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒருநாள் மறுநாளைவிட நல்லது எனக் கூறமுடியாது. தொழிற்சாலைகள்

ஸ்தம்பித்துப்போயிருந்தன. உதவிப்பணத்தில்

Goat fodder plants		
No	PLANT	DATE
1	Gliricidia	31-07-2008
2	Sugargraze	23-08-2008
3	Bracharia	09-09-2008
4	Ipil Ipil	04-08-2008
5	CO ₃	24-08-2008
6	Red Napier	30-08-2008
7	Super Napier	10-08-2008
8	Azolla	16-09-2008
9	Agathi	12-09-2008
10	CO ₆	20-08-2008
11	Pachong grass	09-09-2008

பண்ணையில் பயிரிடப்படும் புல்வகைகள்

Image source - www.lankabusinessonline.com

விவசாயம், முனைப்பு என்பது அரியதொரு சங்கதி. வாழ்வதை விடவும் தினம் தினம் மக்கள் வேறெல்லாமோ செய்துகொண்டிருந்தார்கள்” என்கிறார் கமில்லன்.

நிலமொன்றைத் தேடி

2018 இல் பாவனையற்ற நிலங்களுக்குப் பஞ்சமே இருக்கவில்லை. நகரங்களிலும், தேவைக்கதிமமான அளவில் கிராமங்களிலும் இப்போதும் கூட பெருந்தொகையான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் அவற்றை சட்டபூர்வமாக வாங்குவதென்பது இப்போதும் மிகக் கடினமான ஒன்றே. நிலத்தை

உடமையாக்குவதற்குமுன்

அவற்றில் முதலீடு செய்வதில் பிரயோசனமில்லை. ஒருநாள் அவற்றை உண்மையான சொந்தக்காரனோ அல்லது போலியான சொந்தக்காரனோ பறித்துவிடலாம். சிலவேளைகளில் குண்டர்களைக் கொண்டு காணிகளிலிருந்து உதைத்து விரட்டப்படலாம். அல்லது பலவருடங்களாக நீதிமன்றங்களில் ஏறி இறங்கவேண்டியும் ஏற்படலாம். பல நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். பெரும்பாலானவை, நிலம் பற்றி எதுவுமே தெரியாத, அக்கறையில்லாத உரிமையாளரின் வாரிசுக்களுக்கு தாரை வார்க்கப்படுகின்றன. இந்நிலங்கள் போரினால் சிதைக்கப்பட்ட பொருளாதாரக் கழிதரையெனத் தவறாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. திரும்பி வரும் எண்ணமற்றவர்களால் நிலங்கள் மிக மலிவாக விற்கப்படுகின்றன. சிலரால் முற்றாகக் கைவிடப்பட்ட காணிகள் காடுகளாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. பலரது உறுதிகள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதெனக் கருதப்படும் கச்சேரிகளில் காணாமலோ அல்லது அழிக்கப்பட்டோ விட்டன. எனது பாட்டியின் பழைய உறுதியைத் தேடியபோது அது

எஸ்.கே. (ஈ)பாம்

Image source - www.lankabusinessonline.com

பலவருடங்களுக்கு முன்னரே வெள்ளத்தினால் நாசமாக்கப்பட்டுவிட்டதெனக் கச்சேரி அலுவலர் கூறினர். தமது வாழ்நிலங்களிலிருந்து விரட்டப்பட்ட அகதிகள் சிலர் கைவிடப்பட்ட நிலங்களை ஆக்கிரமிக்கிறார்கள். அது அவர்களது தவறல்ல. பல 'கள்ள' உறுதிகள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆமை வேகத்தில் இயங்கும் இலங்கையின் நீதிபரிபாலனத்தோடு பல நில உரிமையாளர்கள் வருடக்கணக்காக மல்லுக்கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பத்திரம் சிடைக்கத் தாமதமாகியதனாலோ அல்லது நீதிமன்றத்துக்கு ஒருவர் வரத்தவறிய காரணத்தினாலோ வழக்குகள் மீண்டும் மீண்டும் பின்போடப்படுகின்றன. சிலவேளைகளில் ஒவ்வொரு தடவையும் மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்களாலும் பின்போடப்படலாம். இதனால் உரிமையாளர்கள் நிலத்தைப் பயன்படுத்தவோ அல்லது வேறு யாருக்காவது விற்பதற்கோ முடியாமலிருக்கிறது. இதனால் நிலங்கள் தரிசுகளாகின்றன.

நிலமொன்றுக்காகத் தேடிக்கொண்டிருந்தபோது கமில்டன் பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்தஅவரது முன்னாள் ஆசிரியரைச் சந்திக்க நேரிட்டது. ஆனையிறவுக்கு அண்மையில் இருக்கும் இயக்கச்சியில் அவருக்கு 70 ஏக்கர்கள் இருந்தது மட்டுமல்லாது அதை விற்பதற்கும் அவர்

முயன்றுகொண்டிருந்தார். அக்காணியின் அயலவரும் தனது 70 ஏக்கர் காணியை விற்பதற்கு முயன்றுகொண்டிருந்தார். ஆசிரியரும் அயலவரும் பல தசாப்தங்களாக இக்காணிகளின் உரிமையாளர்களாக இருந்தார்கள். உறுதிகளும் இருந்தன. 2019 இல் கமில்டன் மொத்த 140 ஏக்கர்களையும் வாங்கி எஸ்.கே. பண்ணைகள் (SK Farms) எனப் பெயரிட்டார். சிவஞானமூர்த்தி என்பது அவரது தந்தையின் பெயர். அவரது முதலெழுத்தையும் தனது பெயரின் முதலெழுத்தையும் கொண்டது இப்பண்ணையின் பெயர்.

பண்ணை அபிவிருத்தி

2019 இல் கோவிட் முடக்கம் ஆரம்பித்தபோது கமில்டன் இந்நிலங்களை வாங்கினார். கோவிட் அவரை சுவிட்சர்லாந்தில் முடக்கிவிட்டிருந்தது. இயக்கச்சியில் இருந்த சிலருக்கு அவர் பணத்தையும் கூடவே செய்யவேண்டிய வேலைகள் பற்றிய கட்டளைகளையும் அனுப்பினார். அது பலனளிக்கவில்லை. பணம் கையாடப்பட்டது. கட்டளைகள் உதாசீனம் செய்யப்பட்டன. பொதுப்புத்தி பிரயோகிக்கப்படவில்லை. 10,000 தென்னைகள் நாற்றிடுப்பட்டன. 2021 இல் கமில்டன் இயக்கச்சி

வந்தபோது அவற்றில் 4,000 கன்றுகள் இறந்துபோயிருந்தன. மீதி கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருந்தன.

ஆகஸ்ட் 2021 இல் கமில்டன் நாடு திரும்பியிருந்தார். இரண்டு மாதங்களின் பின்னர் அக்டோபர் முடிவில் லீக்க அவரோடு இணந்துகொண்டார். புதிய குழுவொன்றுடன் கமில்டனும் லீக்கவும் நிலத்தில் உழைத்தார்கள். ஆரம்பத்திலிருந்தே தென்னை சாகுபடி வாரியம் மற்றும் உள்ளூர் அனுபவஸ்தர்கள் போன்றோரின் ஆலோசனைகளைப் பெற்று பணியாற்றினார்கள். நெதர்லாந்து தூதரகத்திடமிருந்து எதிர்பாராமல் உதவியும் கிடைத்தது.

லீக்க ஒரு டச்சு நாட்டுக்காரவர் என்பதனால் இது சாத்தியமானது. தூதரகம் திரு நிஷான் என்பவரை விவசாய ஆலோசகராக நியமித்தது. நிசானின் அறிவும், திறமையும், அவரது தொடர்புகளும் மிகவும் உதவியாக இருந்தது என கமில்டன் கூறுகிறார். நிஷானின் ஆலோசனையுடன் எஸ். கே. ஃபார்ம்ஸ் தென்னைகளோடு மட்டும் நில்லாது இதர சாகுபடிகளையும் கால்நடைகளையும் கூடவே வளர்த்தது ஆடு, கோழி, கெண்டை (திலாப்பியா) மீன் ஆகியவற்றுடன் ஆரம்பித்த எஸ். கே. ஃபார்ம்ஸ் இப்போது வாத்து, பன்றிகளையும் வளர்ப்பதற்கு திட்டமிடுகிறது. சுவீட்சர்லாந்து விவசாயத்தின் மேலாண்மை வழங்கிய துல்லியத்தின் உதவிகொண்டு தமது கால்நடைகளுக்குத் தேவையான சரியான புல்வகைகளை அவர்கள் பயிரிடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு தனித்தனி தென்னையையும் அடையாளமிடுவது முதல் முழுப் பண்ணையையுமே வரைபடக்குறியீட்டுடன் நேர்த்தியாக வடிமைத்துள்ளனர்.

ஏப்ரல் 2022 இல் கமில்டன் தனது பால்ய பள்ளி நண்பர் ஒருவரை முகநூல் மூலம் சந்தித்தார். வசீகரன் என்ற அவரை எனக்கும் சில வருடங்களாகத் தெரியும். கமில்டன் தனது 14 வயதில் படகில் தப்பியோடும் வரை வசீ அவரது நண்பனாக இருந்தவர். பின்னர் 32 வருடங்களாகத் தொடர்பற்றுப் போய்விட்டது. யாழ் நகரிலிருந்து சில கி.மீ. தொலைவில் 'மார்கோசா கிரீன் ஹொட்டேல்' என்னும் ஒரு மரபுரிதியான உணவகமொன்றை வசீ நடத்திவருகிறார். யாழ்ப்பாணத்தின் சூழல் செயற்பாட்டாளர் சமூகத்தில் முன்னணிப் பங்கு வகிப்பவர். உள்ளூரிலும் புகலிடத்

தமிழர்களுடனும் மிகுந்த

தொடர்புகளைப் பேணி வருபவர்.

நிஷான், வசீ போன்றோரின் ஆலோசனைகளுடன் கமில்டனும் லீக்கவும் துரித முன்னேற்றத்தைக் கண்டனர். எஸ். கே. ஃபார்ம்ஸ் அபிவிருத்தியின்போது சுமார் 74 பேருக்குப் பணிவழங்கப்பட்டது. டிசம்பர் 2022 வரை, 14 மாதங்களுக்கு கமில்டனும் லீக்கவும் பண்ணையிலேயே தங்கிப் பணியாற்றினார். தற்போது பண்ணையின் உருவாக்கம் நிறைவுபெற்ற நிலையில் 34 பேருக்கு நிரந்தர வேலை வழங்கப்படுகிறது. இன்னும் இரண்டு வருடங்களில் இப்பண்ணை கணிசமான வருமானத்தைத் தேடித்தரும். இன்னும் 5 வருடங்களில் தென்னைகள் பலன் தர ஆரம்பிக்கும். ஆட்டுக் கொட்டில்ல்கள் செயற்படத் தயாராகிவிட்டன. கெண்டை மீன் வளர்ப்பு, பன்றிகள், வாத்துகள் வளர்ப்புக்காகக் குளமொன்று தயாராகிக்கொண்டிருந்தது. பண்ணை செயற்படுவதற்குத் தேவையான நாளாந்த நடவடிக்கைகள் நிரப்படுத்தப்பட்டாகிவிட்டது. கமில்டனும் லீக்கவும் தமது அடுத்த தொழில்முயற்சிகளில் கவனம் செலுத்த இது வசதியாகவிருந்தது.

இதர தொழில் முயற்சிகள் : இறால், கெண்டை மீன்குஞ்சு, நெல், உழவு கியந்திரம்

இப்பண்ணையின் உருவாக்கத்திற்கான செலவை ஆரம்பத்திலிருந்து கமில்டனின் ஐரோப்பிய நிறுவனங்களே பொறுப்பேற்று வருகின்றன. 140 ஏக்கர்கள் காணியை அபிவிருத்தி செய்வதென்பது மிகவும் செலவைத் தரும் காரியம். கட்டிடங்கள், உட்கட்டுமானங்களை விட்டு உழவு இயந்திரங்கள், பவுசர்கள், JCB மற்றும் இதர இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்ய பல இலட்சம் டாலர்கள் செலவு செய்யப்பட்டன. உள்ளாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட இயந்திரங்களை கமில்டன் தனது பண்ணையில் பாவித்துப் பார்த்தார். அவை அடிக்கடி பழுதுபடுவதால் இரண்டு மாத வேலைத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஆறு மாதங்கள் எடுத்தன. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இயந்திரங்களை இயக்குவதில் அவரது பணியாளர்கள் பெருமிதம் கொள்கின்றனர். அவற்றில் சுவீஸ் இயந்திரங்கள் குளிரூட்டப்பட்டவை. இதன் மூலம் அவர்கள் தமது தொழில் திறன்களை அதிகரிப்பதுடன் சுய கௌரவத்தையும் விருத்தி செய்துகொள்ள முடிகிறது. அவர்கள் தாம் வெறும் கூலி வேலைக்காரர்கள் அல்ல தொழில் வல்லுனர்கள் என்ற நினைப்பை கொள்வதற்கு இது

வழிவகுக்கின்றது. இதனால் நிறுவனத்துடனான பணியாளர்களது விசுவாசமும் அதிகரிக்கிறது.

அனுராதபுரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அனுபவம் மிக்க பொறியியலாளர் ஒருவர் இவ்வியந்திரங்களைப் பராமரித்து வருகிறார். இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இவ்வியந்திரங்களை உள்ளூர்த் தேவைகளுக்காக வாடகைக்கு விடுவதன்மூலம் நல்ல வருமானத்தை ஈட்ட முடிகிறது. முழுப் பண்ணையினதும் நாளாந்த செலவை இவ்வருமானம் ஈடுசெய்கிறது. நம்பிக்கையான இவ்வியந்திரங்களை அதிக வாடகைக்குப் பெற்றுக்கொண்டாலும் அவை உடைந்து செயற்படாமல் போனாலும் பணியாளர், நேர விரயம், பணிச்சுணக்கம் ஆகியவற்றினால் ஏற்படும் நட்டத்தைவிட இது மேலானது என்ற நம்பிக்கை உள்ளூர் மக்களிடம் ஏற்பட்டுவிட்டது.

தற்போது எஸ்.கே. ஃபார்ம்ஸ் கடற்கரையோடு இருக்கும் 30 ஏக்கர்கள் காணியைக் கொள்முதல் செய்ததுடன் அதில் 2,000 தென்னைகளைப் பயிரிடவும் ஆரம்பித்துவிட்டது. இப்பகுதியில் அசையும் பொருட்கள் களவுபோவது அதிகமாகையால் கால்நடைகள் இங்கு வளர்க்கப்படவில்லை.

கடல் எல்லையில்லாத மேலும் 50 ஏக்கர் காணியையும் இப்பண்ணை வாங்கியுள்ளது. இதில் 40 x 1000 கன அடி குளமொன்றை அமைத்து அதில் இறால் வளர்ப்பதெனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கென அமைக்கப்பட்ட வாய்க்கால்கள் மூலம் கடல்நீர் கொண்டுவரப்பட்டு விசேட சுத்திகரிப்பு நிலையங்களுடன் சென்று மீண்டும் கடலை அடையும் வகையில் இக்குளம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு வருடமொன்றுக்கு 5,000 தொன்கள் வரை பிரபலமானதும், ஆரோக்கியதுமான வண்ணாமை இறால்களை உற்பத்தி செய்வதே கமில்டனின் நோக்கம்.

வடக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இயங்காமல் கிடக்கும் தொழில்கள் ஏராளம். புதிய இயந்திரங்களுடன் இயங்காமல் இருக்கும் அரிசி ஆலைகள், பாவிக்கப்படாமலிருக்கும் தானம் செய்யப்பட்ட இயந்திரங்களுடன் தேங்காய் எண்ணை உற்பத்தி நிலையம் எனச் சில உதாரணங்கள் உண்டு. வெளிநாட்டு அரசாங்கமொன்றின் உதவியுடன் 2014 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 2017 இல் கைவிடப்பட்ட கெண்டை மீன் வளர்ப்புத் தொழிற்சாலையை வாங்கும் திட்டம் கமில்டனுக்கு உள்ளது.

இவற்றைச் செயற்படுநிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கான ஒப்பந்தமொன்றை எஸ். கே. ஃபார்ம்ஸ் செய்துள்ளது. இதன் மூலம் உள்ளூர் மீன்வளர்ப்புத் துறையை அபிவிருத்தி செய்வதுடன் உள்ளூர் வாசிகளுக்கு வேலை வழங்குவதுடன் அவர்களது மீன் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய முடியும். இங்குள்ள 25 மீன் வளர்ப்புத் தடாகங்களில் ஐந்தைக் கமில்டன் தனது சொந்தச் செலவில் புனருத்தாரணம் செய்கிறார். மீதியைப் புனருத்தாரணம் செய்ய இதர முதலீட்டாளர்களை அவர் எதிர்பார்க்கிறார்.

இவற்றோடு கூடவே விவசாயக் கழிவுகளை மீள்சுழற்சி செய்யும் நிறுவனமொன்றையும் உருவாக்க கமில்டன் முதலீட்டாளர்களின் உதவிகளை எதிர்பார்க்கிறார். அவரும் லீக்கவும், மேலும் தங்களை நலியவைக்க முடியாது; நல்ல தரங்களை நியமப்படுத்த தரமானதும் திறமையுள்ளதுமான பணியாளர்களை எடுக்கவேண்டுமென்பதில் திடமாக உள்ளனர்.

பொருளாதாரத்தை மீட்டெடுக்க வீரர்களுக்கப்பாலும் தேவைகளிருக்கிறது

வடக்கின் பொருளாதாரத்தை மீள்கட்டுமானம் செய்ய உயர்தர முகாமையாளர்களும் உசாரான பணியாளர்களும் தேவை. துணிச்சலான தொழில் வல்லுனர்களால் மட்டும் அது சாத்தியமாக முடியாது. கமில்டன், லீக்க, சுகந்தன் போன்றோர் - அவர்கள் IT அல்லது விவசாயம் அல்லது உற்பத்தி துறைகள் போன்ற எத்துறைகளைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் - சிறந்த முகாமையாளர்களையும் பணியாளர்களையும் உருவாக்குவதை ஊக்குவிக்க வேண்டும். சிறந்த முகாமையாளர்களும் பணியாளர்களும் தொழில்களை சிறப்பாக நடத்தும்போது முதலீட்டாளர்கள் வேறு வாய்ப்புகளைத் தேடிப்போகவோ அல்லது விடுமுறைகளில் செல்வதிலோ கவனம் செலுத்தலாம். வீரர்கள் வேண்டுமானால் வெற்றிகரமான பொருளாதாரத்தை ஆரம்பிக்கலாம் ஆனால் அவை வளரவும் திளைக்கவும் தகமையுள்ளதும் அர்ப்பணிப்புள்ளதுமான பணியாளர்களே தேவை.

**நன்றி : மறுமொழி, Lanka Business Online
(www.lankabusinessonline.com)**

**கமில்டன், லீக்கவுடன் தொடர்புகொள்ள
விரும்புபவர்கள் info@skfarm.net என்றும்
மின்னஞ்சலில் தொடர்பு
கொள்ளலாம்.**

(தொடரும்)

ஜி.ஃப்ரி ஹாசன்

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் வாழைச்சேனையைச் சேர்ந்த ஜி.ஃப்ரி ஹாசன் அவர்கள் சப்ரகமுவப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையில் பட்டம் பெற்றவர். மேலும் இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியலிலும் பட்டப்பின் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்ற இவர், தற்போது ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார்.

சிறுகதை, கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம், பண்பாட்டு ஆய்வு, மொழிபெயர்ப்பு என விரிந்த தளத்தில் தீவிரமாக இயங்கி வருபவர். இவரது 'போர்க்குணம் கொண்ட ஆடுகள்', 'அகாலத்தில் கரைந்த நிழல்' ஆகிய இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. கட்டுரை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு சார்ந்து இவரது நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கை முஸ்லிம் பண்பாடு, சமூகவியல், ஈழ இலக்கியம், சிங்கள இலக்கியம் முதலான கருபொருள்களில் ஆழமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் குறித்து பண்பாட்டு மானிடவியல் ரீதியான ஆய்வுகளை மானிடவியல் ஆய்வு மரபுகளைப் பின்பற்றி முறையான பரந்துபட்ட வகையில் மேற்கொண்டவர் பேராசிரியர் டெனிஸ் மெக்கில்ரே. அமெரிக்கரான டெனிஸ் மெக்கில்ரே கொலராடோ பல்கலைக்கழகத்தின் மானிடவியல் துறைப் பேராசிரியர். இலங்கைத் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் குறித்த பரந்துபட்ட மானிடவியல் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட மேற்கத்தேயப் பேராசிரியர்களுள் மிக முக்கியமானவர் மெக்கில்ரே. குறிப்பாக கிழக்கிலங்கைத் தமிழர்களினதும் முஸ்லிம்களினதும் பண்பாட்டு மானிடவியல் மரபுகள், தொன்மங்கள், பண்பாட்டுக் கூறுகள் குறித்த விரிந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அதனை உலகப் பரப்புக்குக் கொண்டு சென்றவர் என்ற வகையில் இலங்கைத் தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் அவருக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு, பண்பாடு, மானிடவியல் மரபுகள், தொன்மங்கள் பற்றிய அவரது சமூகவியல் நோக்கிலான ஆய்வுகள் மற்றும் கள ஆய்வுகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் 'டெனிஸ் மெக்கில்ரே ஆய்வுகளில் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் : பண்பாட்டு மானிடவியல் நோக்கு' எனும் தலைப்பில் வெவ்வேறு உப தலைப்புகளுடன் வெளிவரும்.

ஆங்கில மூலம் : டெனிஸ் மெக்கில்ரே

அரபுக்கள், சோனகர், முஸ்லிம்கள்:

இலங்கை முஸ்லிம் இனத்துவ அடையாளத்தின் பரிணாமம்

கேரளா, தமிழ்நாடு, இலங்கை முஸ்லிம்களின் வித்தியாசமான இனத்துவ வளர்ச்சி

இலங்கையிலும் சரி, தமிழகத்திலும் சரி, தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவாகத்

தங்களை தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் என்று நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே அப்படியொரு எண்ணம் இல்லை. தம்மை இஸ்லாமிய நம்பிக்கையைப் பின்பற்றுகின்ற தமிழர்களாக அடையாளப்படுத்திக்கொள்வதில் விருப்பமற்றுள்ளனர். இஸ்லாமிய இறையியல் தவிர, தமிழ் இலக்கியம், பண்பாட்டு மரபு போன்றவற்றுக்கு முழுமையான பங்களிப்புச் செய்வதாக தங்களை கருதுகிற தமிழ்நாட்டு மரைக்காயர்களிடமிருந்து இலங்கை முஸ்லிம்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டவர்களாக உள்ளனர். இன்னும் ஒரு முஸ்லிம் குழுவைச் சேர்த்தால், அதாவது - வரலாற்று ரீதியான போராட்டக்காரர்களும், புரட்சியாளர்களான கேரள மாப்பிளாக்கள் தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உள்ள முஸ்லிம் இனத்தை ஒரு சுவாரஸ்யமான

எழுது 28

மாப்பிளா முஸ்லிம்கள்

Image source - www.rolfkillius.com

மும்முனை ஒப்பீட்டை நடத்த வாய்ப்பு உள்ளது. மூன்று முஸ்லிம் சமூகங்களும் மலபார் கரையோர தாய்வழி இந்து சாதிகளுடனும், ராமநாதபுரத்தின் தாய்வழி இந்து மறவர்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்புகளை (திருமணப் பிணைப்பு மற்றும் மதமாற்றம் இரண்டையும் உள்ளடக்கியது) பரிந்துரைக்கின்ற தாய்வழி மரபுகளை மற்றும்/ அல்லது தாய்வழி சமூகக் கட்டமைப்பின் கூறுகளைப் பாதுகாக்கின்றன. இன்றைய கேரளாவின் மொழி மலையாளம். ஆனால் 14 ஆம் நூற்றாண்டு வரை அதாவது இஸ்லாம் தோன்றிய பின்னும் 7 நூற்றாண்டுகள் வரை தமிழ்தான் கேரளாவின் பேச்சு மொழியாக இருந்தது. (ஷேக்கிள் 1989: 405). கடந்த 700 ஆண்டுகளாக தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்குள் பரவிய 'வணிகப் பண்டங்கள், பணிக்முக்கள் மற்றும் தொன்மங்களின்' ஒரு பகுதியாக, கோழிக்கோடு, காயல்பட்டினம் மற்றும் கொழும்பு முஸ்லிம்களுக்கு இடையேயான தொடர்பும், சமூக இடைவினையும் இன்று இருப்பதை விட ஒரு காலத்தில் மிகவும் சுதந்திரமாக இருந்தன (ரொபர்ட்ஸ் 1980).

உலக முறைமைகள் அல்லது பேரண்டபொருளாதார (Macroeconomic) வரலாற்று அணுகுமுறை இந்த மூன்று முஸ்லிம் சமூகங்களும் உருவான வரலாற்றுச் சூழலில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமை உள்ளது என்று கணிக்கக்கூடும் (போஸ் 1990; வொலர்ஸ்டன் 1976; வூல்ஃப் 1982). இந்த சமூகங்கள் அனைத்தும் பெரும்பாலும் அரபு மற்றும் பாரசீக வணிகர்களால் நிறுவப்பட்டன. அவர்கள் மத்தியதரைக் கடல் சந்தைக்கு சுவையூட்டிகள், இந்திய ஆடைகள் போன்றவற்றை வழங்கினர். 15 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து, மூன்று முஸ்லிம் சமூகங்களும் ஆப்பிரிக்க, ஆசியப் பகுதிகளில் உள்ள வளங்களை சுரண்டுவதற்காக அப்போது ஐரோப்பிய மையத்திலிருந்து விரிவடைந்த காலனித்துவ சக்திகளான போர்த்துக்கேய, டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் பேரரசுகளிடமிருந்து, ஒரேமாதிரியான வெற்றிகளையும், அடக்குமுறைகளையும் அனுபவித்தன. இத்தகைய ஆரம்ப ஒற்றுமைகள் இருந்தபோதிலும், இந்த மூன்று நெருங்கிய புவியியல் பிரதேசங்களிலும் உள்ள முஸ்லிம்களை ஒப்பிடும்போது இங்குவிருத்தியானநவீனமுஸ்லிம்இன அடையாள உருவாக்கத்தின் வழிமுறையில் சில

உள்ளூர் இந்து சாதிகளைப் போலவே, சில மாப்பிளாக்கள் தாய்வழிச் சமூகமாக உள்ளனர். சிலர் தங்கள் பரம்பரையை தந்தை வழியில் தேடுகின்றனர். ஆனால் அனைத்து மாப்பிளாக்களினதும் வாழ்க்கை முறை திருமணத்திற்குப் பிறகு தாய்வழி மரபையே சார்ந்திருக்கிறது.

நாகூர் தர்கா

Image source - www.nagoredargha.com

குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகளும் வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

கேரள மாப்பிளாக்கள்

மாப்பிளாக்கள் (Mappilla, Moplah) என அறியப்படும் கேரள முஸ்லிம்கள் இனத்தோற்றம் சார்ந்து அரபு முஸ்லிம் மசாலா வியாபாரிகளின் (Spice traders) வழித்தோன்றல்களும், மதம் மாறியவர்களுமாவர். அவர்கள் மலபார்

கடற்கரையின் இந்து ஆட்சியாளர்களால், குறிப்பாக கோழிக்கோடு ஸமோரின்களால் தீவிரமாக ஆதரவளிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் மாநிலத்தின் சனத்தொகையில் 23 சதவீதத்தினராக அமைந்திருந்தனர். (ஹசன் 1997: 23). இச் சூழல் அவர்களை இலங்கை அல்லது தமிழ்நாட்டிலுள்ள முஸ்லிம்களை விட மிகவும் ஸ்திரமான அரசியல் குழுமமாக ஆக்கியது. இன்று மாப்பிளாக்கள் வர்த்தகர்களாகவும், கடலோர மீனவர்களாகவும் மட்டுமன்றி, வடக்கு கேரளாவின் சில உள் மாவட்டங்களில், குறிப்பாக தெற்கு

மலபார் பகுதியில் கிராமப்புற வறிய விவசாய குடியான வர்க்கமாகவும் உள்ளனர். இந்த வறியவர்களே, மாப்பிளாக்களின் சனத்தொகையில் கணிசமான எண்ணிக்கையில் (25-60 சதவீதத்தினர்) உள்ளனர். (கேப்ரியல் 1996; மில்லர் 1976).

உள்ளூர் இந்து சாதிகளைப் போலவே, சில மாப்பிளாக்கள் தாய்வழிச் சமூகமாக உள்ளனர். சிலர் தங்கள் பரம்பரையை தந்தை வழியில் தேடுகின்றனர். ஆனால் அனைத்து மாப்பிளாக்களினதும் வாழ்க்கை முறை திருமணத்திற்குப் பிறகு தாய்வழி மரபையே சார்ந்திருக்கிறது.

மாப்பிளா சமூகத்தினுள் தெளிவான பல்வேறு படித்தரங்கள், அகமணமுறை, சாதி போன்ற உப பிரிவுகள் என உள்ளன. இந்த தரப்படுத்தலானது 'தங்கல்' இல் (அல்லது தன்னால், நபி வழித்தோன்றல்கள்) இருந்து சமூகத் தரத்தில் குறைந்துகொண்டு செல்கிறது. இரண்டாம் நிலையில் அரேபியர்களின் வழித்தோன்றல்கள் (அதாவது 'சுத்த அரேபிய' வம்சாவளியினர்), அடுத்து மலபாரிகள் (சாதாரண மாப்பிளாக்களில் பெரும்பான்மையினர்), அடுத்து பூசலர்கள் (Pusals) ('புதிய முஸ்லிம்கள்', தாழ்த்தப்பட்ட இந்து சாதிகளில் இருந்து, குறிப்பாக முக்குவர் மீனவர்களில் இருந்து சமீபத்தில் மதம் மாறியவர்கள்') அடுத்து ஒஸ்ஸான்கள் (பரம்பரை பரம்பரையாக முடிதிருத்தும்/விருத்தசேதனம் செய்பவர்கள், மருத்துவச்சிகள் போன்றோர்) என அந்தப் படித்தரம் இறங்கிக் கொண்டு செல்கிறது. (டி. சொய்சா 1959, 1973; இப்ராஹிம் குஞ்சு 1989: 178-80).

மாப்பிளாக்களின் அதிகாரம் நிலவிய கண்ணனூர், பொன்னானி போன்ற கரையேர மையங்களில் போர்த்துகீசியர்கள் சமநிலையை சீர்குலைக்கும் வரை, முஸ்லீம் ராஜாக்களும், கடற்கொள்ளையர்களும் இந்து ஆட்சியாளர்களின் கீழ் அரைதன்னாட்சி நிலையை அனுபவித்தனர். 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் திப்பு சுல்தான், ஹைதர் அலி போன்ற மைசூரியர்களின் படையெடுப்புகளின் கீழ் மாப்பிளாக்கள் இந்து விரோத ஆட்சியாளர்களுடன் இணைக்கப்பட்டனர் (கேப்ரியல் 1996). தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உள்ள அனைத்து கரையேர முஸ்லிம் குழுக்களிலும், மாப்பிளாக்கள்தான் மிகவும் போர்க்குணம் மிக்கவர்களாக இருந்தனர். காலனித்துவ சக்திகளுக்கும், மேலாதிக்க உயர்சாதி இந்து நிலப்பிரபுக்களுக்கும் எதிராக வன்முறை, தற்கொலை தாக்குதல்கள்

(ஜிஹாத்) மூலம் இஸ்லாமிய தியாகத்தின் பாரம்பரியத்தை நிலைநிறுத்த முயன்றனர். கடைசியாக, 1922 இல், தெற்கு மலபாரில் ஒரு இஸ்லாமிய இறையியல் சுல்தானகத்தை நிறுவ நாடினர்.

ஒரு சில சமய வசீகரமிக்க (Charismatic) புனிதர்கள், நம்பிக்கையாளர்கள் அல்லாத (இஸ்லாமிய மதம் சார்ந்து - மொ.பெ.) அதிகார சக்திகளுக்கு எதிரான இந்த தற்கொலைத் தாக்குதல்களை தீவிரமாக ஊக்குவித்தார்கள். இந்த மாப்பிளாத் தியாகிகளை இன்றும் கூட ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் நிர்க்கா (Nercca) மசூதி திருவிழாக்கள் நினைவுகூறுகின்றன (டேல் மற்றும் மேனன் 1978). இந்திய சுதந்திரத்தின் போது 'மாப்பிளாஸ்தான்' என்ற தனி மாநிலத்தை உருவாக்குவதற்கான வீண் முயற்சிக்குப் பிறகு, முஸ்லிம் லீக் மூலம் மாப்பிளாக்கள் திறம்பட தங்கள் அரசியல் அதிகாரத்தை ஒருமுகப்படுத்தியதோடு, கேரளாவின் வெற்றிகரமான நிலச் சீர்திருத்த இயக்கத்திற்கு அடிமட்ட ஆதரவை வழங்கினர் (கேப்ரியல் 1996, ஹெர்ரிங் 1991). அப்போதிருந்து, மாப்பிளா அரசியல் தந்திரோபாயங்கள் பிரமாதமாக நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் காங்கிரஸ் மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளோடு மாறி மாறி கூட்டணியை அமைக்கின்றனர் (மில்லர் 1976: 15872; ரைட் 1966), (டேல் 1980: 22526). முதல் மாப்பிளா பெரும்பான்மைத் தேர்தல் தொகுதியான மல்லபுரம் மாவட்டத்தை 1969 இல் உருவாக்கியமை மாப்பிளாக்களின் நவீன கால முக்கிய சாதனையாகும் (டேல் 1980: 225-26).

தமிழ்நாட்டு மரைக்காயர்களும் லெப்பைகளும்

கேரளாவில் பல கடலோர மாப்பிளாக்கள் நேரடியாக உள்நாட்டில் பரவி, ஏராளமான குத்தகை விவசாயிகளை உருவாக்கினர். ஆனால் தமிழ்நாட்டின் முஸ்லிம் சமூகம் கேரளாவைப் போலல்லாமல், இரண்டு தோற்றப் புள்ளிகளைக் கொண்டிருந்தனர். அதாவது ஷாஃபி எதிர் (vs) ஹனஃபி சட்டப் புள்ளிகள் எனும் இரு உப உள்ளகப் பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தனர் (Fanslow 1989). ஆரம்பகால அரபுக் குடியேற்றங்கள் சோழ மண்டல கடற்கரையில் இறுக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்ட முஸ்லிம் வர்த்தக சிற்றூர்களில் (enclaves) வளர்ச்சியடைந்தன. சற்றுப் பின்னர், தக்கானத்தைச் (Deccan) சேர்ந்த முஸ்லிம் படைகள் 17 ஆம் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆற்காட்டின் நவாப்களின் (Nawabs of Arcot) கீழ் முகலாய பாணி நீதிமன்றம் ஒன்றை நிறுவினர். அவர்கள் ஒரு சிறிய உருது மொழி பேசும் தக்காணி முஸ்லிம் நிர்வாக மற்றும் வர்த்தக உயர் குழாத்தினருக்கு

ஆதரவளித்தனர் (மெக்பேர்சன் 1969; வட்டுக் 1989).

காயல்பட்டினம், கீழ்க்கரை, காரைக்கால் மற்றும் தமிழ்நாட்டின் கடற்கரையோரத்தில் உள்ள பிற ஆரம்பகால இந்திய அரபு துறைமுகக் குடியிருப்புகளைச் சேர்ந்த செழிப்பான முஸ்லிம்கள் தங்களை மரக்காயர் (மரைக்காயர், மரைக்கார், அதாவது படகு அல்லது 'மரக் கப்பல்கள்' என்பதைக் குறிக்கும் மரக்கலம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லிலிருந்து இது உருவாகி இருக்கலாம்) என்று அழைக்கிறார்கள். அகமண முறையை வலியுறுத்தும் அவர்கள் மொத்த தமிழ் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் தங்களுக்கு மிக உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோருகின்றனர் (மோரே 1991). ஒரு அடித்தட்டுக் குழுவான காயலர்கள் (Kayalars) மரக்காயர்களுடன் கூட்டு வைத்துள்ளனர் ஆனால் அவர்களது சொந்த தெருக்களை ஆக்கிரமித்துள்ளனர் (மைன்ஸ் 1972: 28; தேர்ஸ்டன் மற்றும் ரங்காச்சாரி 1909). தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்கள் தொகையில் அதிக எண்ணிக்கையினராக விளங்கும் கைவினைஞர்கள், நெசவாளர்கள், தோல் பதனிடுபவர்கள் மற்றும் தமிழ்நாட்டின் உள்மாவட்டங்களில் உள்ள வணிகர்கள் லெப்பைகள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இதில் சிறு எண்ணிக்கையினரான நவாயத்துகள் (Navayats), ராவுத்தர்கள், பதான்கள் போன்ற போர்த்திறமைசாலிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் (பேலி 1989: 71-103; ஃபேன்செலோ 1989; மைன்ஸ் 1973). ஒட்டுமொத்தமாக, தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 5.5 சதவீதத்தை முஸ்லிம்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர் (ஹசன் 1997: 23). இன்று லெப்பைகள் தமிழ் முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையினராக இருந்தாலும், மரக்காயர்களான வர்த்தக உயர் குழாத்தினரே இலங்கைச் சோனகருடன் ஆரம்பகால வரலாற்றுத் தொடர்பைக் கொண்டிருந்தனர்.

காயல்பட்டினத்தின் மரக்காயர்கள் சில மேலோட்டமான தாய்வழி மரபுகளைக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் கேரளா அல்லது கிழக்கு இலங்கை போன்ற முறைப்படி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தாய்வழி குலங்கள் அவர்களிடம் இல்லை. திருமணத்திற்குப் பிந்தைய வாழிடம் என்பது திருமணத்திற்குப் பிறகு குறைந்தபட்சம் ஒரு வருடத்திற்கு அல்லது அதற்கும் மேலான காலத்திற்கு தாய்வழியில் இருக்கும். திருமணமான தம்பதிகள் மணமகளின் பெற்றோருடன் அவரது பிறந்த வீட்டில் அல்லது அதே பகுதியில் புதிதாக கட்டப்பட்ட வரதட்சணை வீட்டில் அல்லது கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்கிறார்கள்.

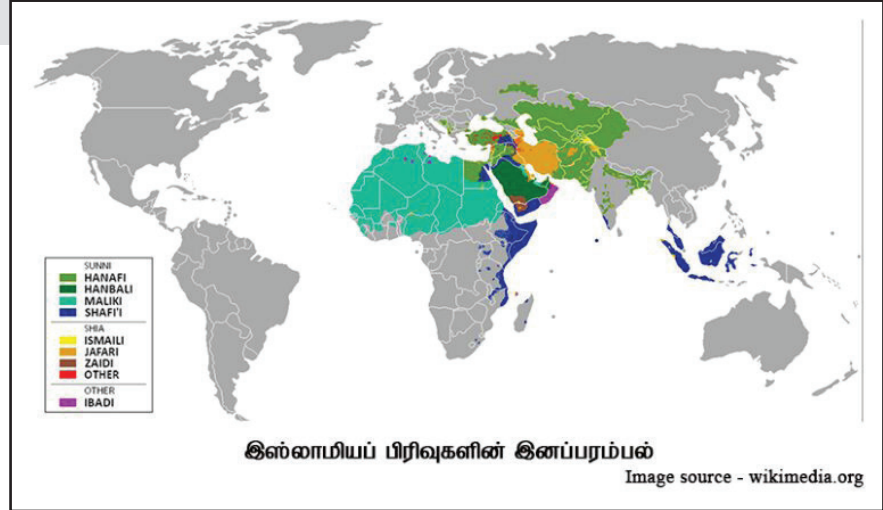
எப்படியிருந்தாலும், மகன்மார் திருமணத்தின் போது நகைகள், பிற அசையும் பொருட்களுடன் ஒரு வீட்டைப் பெறுகிறார்கள் (தனிப்பட்ட களப்பணி 1983; பேலி 1986: 42; மோரே 1991; காயலர்' இல் தர்ஸ்டன் மற்றும் ரங்காச்சாரி 1909, v.3: 267). பொதுவாக ஹனஃபி சட்டத்தைப் பின்பற்றும் லெப்பைகளைப் போல் அல்லாமல், வணிக மற்றும் இரத்தின வியாபார உயர் குழாத்தினரான மரக்காயர்கள் கேரளாவின் மாப்பிளாக்கள், இலங்கைச் சோனகர்கள் போன்று ஷாஃபி சட்டப்பள்ளியைச் சேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர். மாப்பிளாக்களைப் போலவே மரக்காயர்களுக்கும் கடல் பயணத்தில் நீண்ட வரலாறு உண்டு. ஆனால் போர் வீரப் பாரம்பரியத்திற்கு பதிலாக மரக்காயர்கள் மதம், பரோபகாரம் மற்றும் இலக்கியம் சார்ந்து ஒரு நற்பெயரை வளர்த்தனர். மரக்காயர் நகரங்கள் பெருமளவிலான மசூதிகளுக்கும், சூஃபி ஞானிகளின் அடக்கஸ்தலங்களுக்கும் பேர்போனவை. அவற்றில் சில தமிழ் இந்து மன்னர்களால் போஷிக்கப்பட்டன. தவிர, அவர்களின் செல்வம் மற்றும் கறுப்பு வர்த்தக (Smuggling) நடவடிக்கைகளுக்காகவும் புகழ் பெற்றன (பேலி 1986; ஃபேன்செலோ 1989: 276). 17 ஆம், 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில், இராமநாதபுரத்தின் இந்து மன்னர்களான சேதுபதிகளின் ஆட்சியின் கீழ் மரக்காயர் பிரிதிநிதிகள் வரிசையிடம் பெரும் அதிகாரம் இருந்தது. சீதாக்காதி (அப்துல்காதிர்) இவர்களுள் மிகவும் பிரபலமானவர். (அரச பதவிப் பெயரான விஜய ரகுநாத பெரிய தம்பி மரக்காயர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்). இவர் தமிழ் கவிஞர்களை ஆதரித்ததோடு, தமிழ் இஸ்லாத்தின் முதிர்ந்த கலாச்சார சொற்றொடர்களை வகைப்படுத்தும் பணியையும் செய்தார் (ராவ் மற்றும் பலர். 1992: 264304). சீதாக்காதியின் அனுசரணையோடு ஹிந்து ராமாயணத்தின் தமிழ்ப் பதிப்பை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு சித்தரிக்கப்பட்ட நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கைக் காவியமான சீறாப்புராணம் உட்பட அரபுத் தமிழில் சமயப் படைப்புகளையும், பல ஆய்வுரைகளையும் எழுதியதில் மரக்காயர்கள் பெருமை கொள்கின்றனர் (கேசி சிட்டி 185355; மஹ்ரூஃப் 1986a: 87; மஹ்ரூஃப் 1972: 6768; ரிச்மேன் 1993; ஷூல்மன் 1984; உவைஸ் 1990). தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையிலும் உள்ள இஸ்லாமியர்களுக்கான மிகவும் புகழ்பெற்ற பிராந்திய யாத்திரை மையமாக விளங்கும் நாகூரில் உள்ள சூஃபி ஆன்மீகவாதி அப்துல் காதர் ஷாகுல் ஹமீதின் தர்கா (அடக்கஸ்தலம்)

மரக்காயர்களால் நிறுவப்பட்டதாகும் (பேலி 1986, 1989: அத்தியாயங்கள் 23). சில நகர 'இஸ்லாமியமயமாக்கல்' செயற்பாடுகள் இப்போது நிகழ்ந்தாலும், பல நூற்றாண்டுகளாக தமிழ்நாட்டில் உள்ள பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் தமிழ் இலக்கிய, கலாச்சார பாரம்பரியத்துடன் வலுவாக தங்களை அடையாளப்படுத்தியுள்ளதுடன், பங்களிப்பாளர்களாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளனர் (கட்லர் 1983: 280, 286; உவைஸ் 1990).

இந்தி மொழியில் கட்டாயப் பள்ளிக்கல்வி என்பதை எதிர்க்கும் வகையில் 1920 கள் மற்றும் 1930 களில் தமிழ் முஸ்லிம்களுக்கும், நாத்திக பிராமணர் அல்லாத சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கும் இடையே நிகழ்ந்த புதுமையான இணைவும், உருது பேசும் தக்காணி முஸ்லிம் பிரிவினரிடமிருந்து வந்த தலைமைத்துவ சவாலும் இந்த தமிழாக்கப் போக்கை மேலும் வலுப்படுத்தியது. (மேக்பெர்சன் 1969; மைன்ஸ் 1983: 112; மோரே 1993a, 1997). அவர்களின் அரசியல், கேரளாவில் உள்ள மாப்பிளாக்களுடையதைப் போல், வெளிப்படையாக வகுப்புவாதமாகவோ அல்லது மோதலாகவோ இருக்கவில்லை. அவர்கள் பெரும்பாலும் திராவிட தேசியக் கட்சிகளையோ (திமுக, அ.தி.மு.க.) அல்லது காங்கிரஸையோ ஆதரித்தனரே ஒழிய, முஸ்லிம் லீக்கிற்கு அதிக விசுவாசம் காட்டவில்லை (மேக்பெர்சன் 1969; மைன்ஸ் 1981: 7274; ரைட் 1966).

தமிழ்நாட்டிலிருந்து சிங்கப்பூருக்கு குடிபெயர்ந்த முஸ்லிம்கள் கடந்த 150 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அங்குள்ள தமிழ் கலாச்சாரத்துடனும், இனத்துவத்துடனும் தங்களை வலுவாக அடையாளப்படுத்துகின்றனர். தமிழ் இந்துக் கோவில்களுக்கு அவ்வப்போது பங்களிக்கவும் செய்கின்றனர் (மணி 1992). கோயம்புத்தூரில் 199798 இல் இந்து அடிப்படைவாதத்துக்கும் முஸ்லிம் அடிப்படைவாதத்துக்கும் இடையில் வெடித்த வன்முறை தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்களின் திராவிட ஒற்றுமையின் முறிவைக் குறிக்கலாம் (கோபாலன் 1998).

ஆனால் இந்துமுஸ்லிம் வன்முறை இதுவரை

லெப்பை மற்றும் தக்காணி மக்களின் உள்நாட்டு மையங்களிலிருந்து மரக்காயர்களின் கடற்கரை நகரங்களுக்கு பரவவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இலங்கைச் சோனகர்

கேரளாவின் மாப்பிளாக்களுக்கும், தமிழகத்தின் மரக்காயர்களுக்கும், இலங்கைச் சோனகர்களுக்கும் இடையே பல கலாச்சார ஒற்றுமைகள் உள்ளன. மூன்று குழுக்களும் ஷாஃபி சட்டப் பள்ளியைச் சேர்ந்த சன்னா முஸ்லிம்கள். இது அவர்களின் ஆரம்பகால தென் அரேபிய முன்னோர்களின் பரம்பரைத் தாக்கமாகும். (ஃபேன்செலோ 1989).

இந்த மூன்று குழுக்களும் உள்ளூர் இந்து, பௌத்த மன்னர்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட இந்தியப் பெருங்கடல் வர்த்தக சமூகங்களாகத் தொடங்கியவை. இன்றுவரை அவர்களின் முக்கிய தொழில்களில் ஒன்றாக வர்த்தகமே இருந்து வருகிறது. சூஃபி ஞானிகளினதும், அறிஞர்களினதும் வலுவான செல்வாக்கு முதலில் மலபாரையும் சோழ மண்டல கரையோரங்களையும் இணைத்து, பின்னர் இலங்கை வரை பரவியது (அலி 1980: அத்தியாயம் 4; பேலி 1989; இப்ராஹிம் குஞ்சு 1995; மஹ்ரூஃப் 1972; ஷூக்ரி 1986c). உண்மையில், இலங்கை முஸ்லிம்கள் மீதான மிகப் பரவலாக அறியப்பட்ட இரண்டு சூஃபி ஞானிகளின் ஆழமான செல்வாக்கு கேரளாவுடனும் தமிழ்நாட்டுடனும் இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கிருந்த தொடர்புகளைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இவர்களில் முதன்மையானவர், தமிழில் 'முஹயத்தீன் ஆண்டவர்' ('Lord Mohideen') என பிரபலமாக அறியப்பட்ட ஷேக் முஹயத்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி (இ. கி.பி. 1166) ஆவார். காதிரிய்யா ஒழுங்குமுறையை நிறுவிய, பிறப்பால் பாரசீகரான இவரது புகழ் தெற்காசிய முஸ்லிம்

உலகம் முழுவதும் பரவியது (சன்யால் 1994: 48). அவர் கேரள அரபு மலையாள இலக்கியத்தின் மிகவும் தொடக்க காலத்துக்குரிய (கி.பி. 1607), மிக உயர்வாக மதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் புனிதர்களின் புகழ் பாடும் கவிதைகள் அல்லது Malappatt எனும் நூலின் முதன்மைக் கதாபாத்திரமாக இருந்தார் (இப்ராஹிம் குஞ்சு 1989: 198200). தவிரவும், அவரது தர்கா தலங்கள் தமிழ்நாட்டில் மிகப் பரவலாக உள்ளன (மைன்ஸ் 1981: 69). அவர் ஆதம் மலைக்கு (Adam's peak) யாத்திரை மேற்கொண்டிருந்தபோது, இலங்கையின் பலாங்கொடைக்கு அருகில் கூரகலயில் அமைந்துள்ள பிரபலமான குகைபள்ளிவாசலான தஃப்தர் ஜெய்லானிக்கு விஜயம் செய்ததாக நம்பப்படுகிறது (அபுசாலி 1975).

இலங்கை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பிரபலமான இரண்டாவது சூஃபி மகான் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் சூஃபி ஷாகுல் ஹமீது ஆவார். இலங்கையில் சில சந்தர்ப்பங்களில் மீரான் சாஹிப் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார். நாகூரில் சோழமண்டல கடற்கரையில் உள்ள சூஃபியின் அடக்கஸ்தலத்துக்கு சிறப்புப் பாத்திரத்தில் (சந்தனக்கூடு) கொண்டு வரப்படும் குளிர்ச்சியூட்டும் சந்தனக் கட்டையால் அபிஷேகம் செய்யப்படும் மரண ஆண்டு விழாவை (கந்தூரி) காண இலங்கை, தென்னிந்தியா ஆகிய இரு நாடுகளிலிருந்தும் வரும் முஸ்லிம் யாத்ரீகர்கள் மனமுவந்து இதற்கு கொடையளிக்கின்றனர் (பேலி 1986; நம்பியார் மற்றும் நாராயண குருப் 1968).

நாகூர் சூஃபி, அப்துல் காதர் ஜீலானியின் அடியொட்டி பக்தாத், பலாங்கொடை, மாலையீவு, தென்கிழக்காசியா போன்ற இடங்களுக்கு வருகை தந்தாக நம்பப்படுகிறது (ஷேக் ஹசன் சாஹிப் 1980). ஷாகுல் ஹமீதின் நினைவு தினத்தை, இலங்கை மற்றும் சிங்கப்பூரில் உள்ள உடல் ரீதியாக வெறுமையான ஆனால் ஆன்மீக ரீதியில் நிரப்பப்பட்ட 'கிளை அடக்கஸ்தலங்கள்' நாகூரில் நடப்பதைப் போன்றே கொடி ஏற்றி, கந்தூரி வழங்கி கொண்டாடுகின்றன (மெக்கில்ரே 1988b; ஷம்ஸ்-உத்தீன் 1881). துறவி கடலில் மூழ்கும் கப்பல்களின் கசிவை அடைக்கும் அற்புத சக்திக்காக புகழ்பெற்றவர். இந்த அற்புதம் அவரது முக்கிய புரவலர்களாகவும், பக்தர்களாகவும் இருந்த கொழும்பு மற்றும் காயல்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த கடல் வணிகர்களான மரக்காயர்களுக்கு பயனுள்ளதாக அமைந்திருக்கும் (ஷரீஃப் 1921: 199; வேன் சந்தன் 1926: 31).

இந்த கலந்துரையாடலிலுள்ள மாப்பிளாக்கள், மரக்காயர்கள், சோனகர்கள் ஆகிய இந்த மூன்று குழுக்களையும் போலவே, உண்மையில், வடகனராவில் உள்ள பக்கலின் கடலோர நவாயத் முஸ்லிம்களும் (டி சொய்சா 1955), ஒருவகைத் தாய்வழி திருமண முறையையும், வாழிட முறையையும் பின்பற்றுகிறார்கள் அல்லது குறைந்தபட்சம் அதனை விரும்புகிறார்கள். தவிர, அவர்களில் பலர் தாய்வழி வம்சாவளி முறையை அங்கீகரிக்கவும் செய்கின்றனர். இலங்கைச் சோனகரின் தாய்வழி முறையின் தன்மை கிழக்குக் கரையோரத்தின் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்ட சோனகரை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறப்பாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அங்கு தமிழ் இந்துக்களிடம் காணப்படுவது போல் வீடு மற்றும் நிலபுலன்களை மகளுக்கு சீதனமாகக் கொடுக்கிற முறை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது (மெக்கில்ரே 1989; யால்மன் 1967). இலங்கையின் மத்திய மற்றும் மேல் மாகாண சோனகர்களின் உறவுமுறை பற்றிய ஆய்வுகள் மிகக் குறைந்தளவே வெளிவந்துள்ளன. ஆயினும், வெல்லஸ்ஸு எனும் முஸ்லிம் கிராமத்தில் தாய்வழி வசிப்பிடம் பற்றி அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது (டி மன்க் 1993, 1996; யால்மன் 1967; அத்; 13). 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் காலியின் மேல்தட்டு சோனகர்கள் மத்தியிலும் (பாவா 1998) மற்றும் நவீன கொழும்பில் பன்னிரண்டு சோனகக் குடும்பங்களில் எட்டுக் குடும்பங்களில் அவதானித்து ரஹீமினால் மொழியியல் ரீதியாக செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள் போன்றனவே இந்தப் புலத்தில் கிடைக்கின்றன. 1993 இல் கொழும்பு, காலி ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தபோது, நான் சென்ற நடுத்தர வர்க்க சோனக குடும்பங்கள் அனைத்திலும் தாய்வழி வசிப்பிடத்தைக் கண்டேன். தந்தை வழி மரபைப் பின்பற்றி வருகின்ற குஜராத்தி மொழி பேசும் போஹராக்கள் போன்ற ஏனைய முஸ்லிம்களைப் பற்றியும் இதில் சில சோனகர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர்.

மரக்கார் அல்லது மரக்காயர் என்ற பட்டம், கனரா கடற்கரையின் நவாயத்துகள் (Navayats) (டி சொய்சா 1955: 43ff) முதல் இலங்கையின் சோனகர் வரையிலான முஸ்லிம் கடல் வணிகக் குழுக்களிடையே காணப்படுகிறது. இப்பட்டம் ஸமோரின் (Zamorins) கடற்படையின் தைரியமான முஸ்லிம் குஞ்சாலி அட்மிரல்களாலும், கேரளாவின் மிகவும் பணிவான இந்து முக்குவர் படகோட்டிகளாலும் தாங்கப்பட்டது (கேப்ரியல் 1996: 121 ff; நாராயண் 1995: 94; தர்ஸ்டன் மற்றும் ரங்காச்சாரி 1909 v.5: 112).

(தொடரும்.)

கந்தையா
சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரையிலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

கனடா, பெல்ஜியம், சோவியத் ஒன்றியம், சுவீற்சர்லாந்து, இந்தியா, ஸ்பானியா (Spain) ஆகிய ஆறு நாடுகளின் சமஷ்டி அரசியல் முறைமைகளைப் பற்றி ஆழமான ஆய்வுகளாக இக்கட்டுரைத்தொடர் அமைகிறது. மேற்குறித்த நாடுகளின் அரசியல் வரலாறும், அரசியல் யாப்பு வரலாறும், போருக்கு பிந்திய இலங்கையின் அரசியல் தீர்வு முயற்சிகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமையும், அரசியல் பாடங்களை (political lessons) கற்றுக்கொள்வதற்கு உதவுவனவாக 'சமஷ்டி அரசியல் முறைமைகள்' என்ற இத்தொடர் அமைகின்றது. இக்கட்டுரைத்தொடர் அரசியல் கோட்பாடுகள் (Political theories) அரசியல் யாப்பு தத்துவங்கள் (constitutional principles) என்பன சார்ந்த விடயங்களை குவிமையப்படுத்தும் உரையாடலை தொடக்கிவைப்பதாக அமைகிறது. தமிழ் சமூகவெளியில் (social space) சமஷ்டி முறைத்தொடர்பான ஆரோக்கியமான ஒரு விவாதம் இக்கட்டுரைத்தொடரின் பெறுபேறாக அமையும்.

ஆங்கில மூலம் : லொகான் பொய்றியர் (JOHANNE POIRIER)

சுவீற்சர்லாந்தின் சமஷ்டி முறை

1

அறிமுகம்

நாற் புறமும் தரைப் பகுதியாற் சூழப்பட்ட நாடாக விளங்கும் சுவீற்சர்லாந்து, ஐரோப்பாவின் இருதயம் போன்று அமைந்துள்ளது. உலகின் சமஷ்டி முறைகளில் சுவீற்சர்லாந்து சமஷ்டி முறையே அதி பழமை வாய்ந்தது. இற்றைக்கு 170 ஆண்டுகளுக்கு முன் சுவீற்சர்லாந்து சமஷ்டி முறை அரசியல் யாப்பைத் தழுவிக்கொண்டது. இந்த நீண்ட வரலாற்றில் அதன் அரசியல் யாப்பில் பலதடவைகள் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1999 ஆம் ஆண்டும் அதற்கு முன்பு ஒரு தடவையும், இருந்துவரும் அரசியல் யாப்பை நீக்கிவிட்டுப் புதிதான அரசியல் யாப்பு கொண்டுவரப்பட்டது. ஆயினும் சுவீற்சர்லாந்தின் நிறுவனக் கட்டமைப்புகள் சமஷ்டி முறையைப் பலப்படுத்துவனவாக அமைந்தன. அதன் உறுப்புப்

பிராந்தியங்களான 26 கன்டன்களும் (CANTONS) சுயாட்சியுடையனவாய் இருந்தன. சுவீற்சர்லாந்தின் சமஷ்டி அமைப்பில் புரட்டஸ்தாந்தியம், கத்தோலிக்கம் எனும் இரு பிரதான சமயப் பிரிவினர்களும் சமாதானமாகவும் ஒற்றுமையாகவும் வாழ்ந்து வருவதோடு ஜேர்மன், பிரெஞ்சு, இத்தாலியன், றொமான்ஸ் எனப்படும் நான்கு மொழிப்பிரிவினரும் இணக்கமாக இருந்து வருகின்றனர்.

சுவீற்சர்லாந்து சமயம், பண்பாடு, மொழி ஆகியவற்றால் வேறுபாடுகள் உடைய மக்கள் வாழும் பண்பாட்டுப் பல்வகைமை கொண்ட தேசமாகும். இப் பல்வகைமையை, அத் தேசத்து மக்களும் தலைவர்களும் பெறுமதிமிக்க ஒரு பாரம்பரியச் சொத்தாகவே கருதிவருகின்றனர். பல்வகைமையை ஒரு பிரச்சினையாக, நிர்வகிப்பதற்கு கஷ்டமான விடயமாக அம் மக்களும் தலைவர்களும் கருதியதில்லை. 1999

ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பின் முகப்பு வாசகம் 'சுவிற்சர்லாந்து மக்களாகிய நாடும் கண்டன்களும் பன்மைத்துவத்தில் ஐக்கியத்தைப் பேணி, ஒருவரை ஒருவர் மதித்து ஒன்றாக வாழும் உறுதியுடையவர்களாக உள்ளோம்' எனக் கூறியிருப்பதற்கு அமைய அது ஒற்றுமையுடைய நாடாக விளங்குகிறது. சுவில் மக்களுக்கு பன்மைத்துவ அடையாளங்கள் (Multiple Identities) உள்ளன. அவர்கள் தாம் வாழும் நகரம் எதுவோ அதன்மீது பற்றுதல் உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். நகரத்துக்கு அடுத்தநிலையில் கண்டன்கள் மீது தம் அடையாள உணர்வை வலுப்படுத்தியவர்களாக இருக்கின்றனர். இவ்வாறான பன்மைத்துவ அடையாளங்கள் யாவற்றையும் மேவிநிற்கும் முழுமையுடைய 'சுவிற்சர்லாந்து' என்னும் அடையாளம் அம்மக்களை அரசியல் ரீதியில் ஐக்கியப்பட்டவர்களாக (Politically unified) ஒரு நாட்டின் எல்லைக்குள் வாழ வழிசெய்துள்ளது. சுவிற்சர்லாந்து 'ஒரு நேஷன் ஸ்டேட்' (Nation State) என்ற வரையறைக்குள் அடங்காத 'NonNationState' என்பது கவனிப்புக்குரிய விடயமாகும். அது 'பல்தேசியக் கூட்டிணைவு' (Multinational Federation) என்னும் சிறப்பியல்பை கொண்டதொரு நாடாக விளங்குகிறது.

சுவில் நாட்டின் அரசியல் வாழ்க்கையில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி முதல் அமைதியும் உறுதிநிலையும் (Peace and Stability) இருந்து வந்துள்ளன. அந் நாட்டின் அரசியல் நிறுவனங்களில் காணப்படும் சமநிலைத் தன்மை, கண்டன்களின் சுயாட்சியை (Autonomy) உறுதி செய்வதாய் உள்ளது. அங்கு இரு வகையான அரசியல் நிறுவனங்கள் உள்ளன. ஒருவகை நிறுவனங்கள் சுய ஆட்சியை (Self Rule) உறுதி செய்வன; இன்னொரு வகை நிறுவனங்கள் கண்டன்களுக்கு பகிரப்பட்ட (Shared rule) ஆட்சியை வழங்குகின்றன. இவை இரண்டினதும் இணக்கமான சமநிலை, கண்டன்களின் சுயாதீனமான செயற்பாட்டிற்கு உதவுவதாய் உள்ளன. கண்டன்களை சமஷ்டியில் ஒன்றிணைக்கவும், சமஷ்டி அரசால் ஆக்கப்படும் சட்டங்கள் சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றப்படுவதற்கும் இவை

சுவிற்சர்லாந்து வரைபடம்

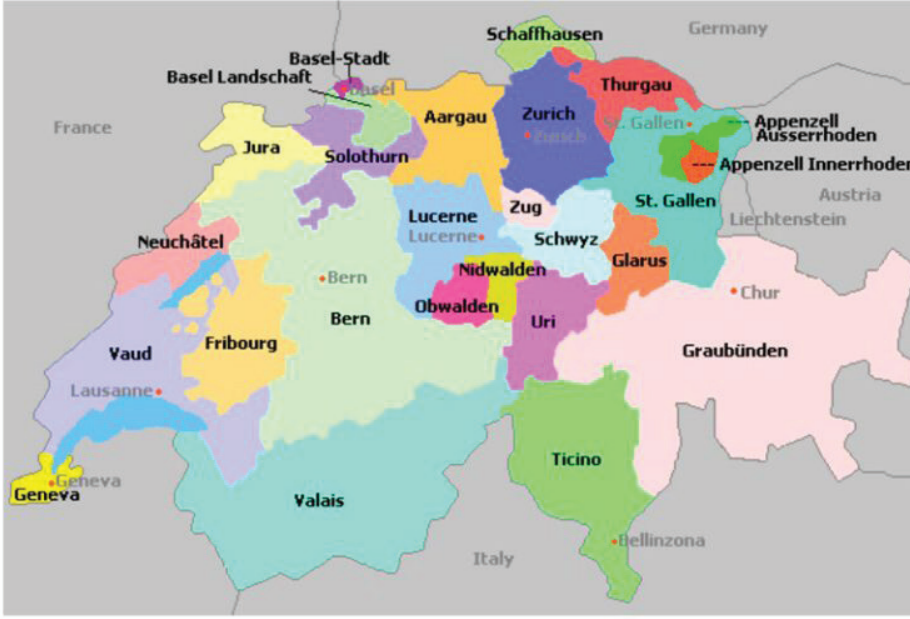
Image source - geology.com

உதவுகின்றன. சுவிற்சர்லாந்து சமஷ்டி முறையின் சிறப்பியல்புகளை விபரிக்கும் இக் கட்டுரையில் பின்வரும் விடயங்கள் ஆராயப்படவுள்ளன.

1. சமஷ்டியின் சுருக்க வரலாறும் அதன் பண்பாட்டுப் பன்மைத்துவமும், சனத்தொகைக் கட்டமைப்பில் வெளிப்படும் பன்மைத்துவமும் முதலில் விளக்கப்படும்.
2. சுவிற்சர்லாந்தின் சமஷ்டி முறையின் பிரதான இயல்புகளான பகிரப்பட்ட ஆட்சி (Shared rule), சுய ஆட்சி (Self rule) என்பனவற்றை உறுதிசெய்யும் நிறுவனங்களின் யாப்பியல் ஒழுங்கமைவு (Constitutional Design) அடுத்ததாக எடுத்துக்கூறப்படும்.
3. மூன்றாவதாக நேரடி ஜனநாயகம் (Direct Democracy) செயற்படும் முறையும் அதன் தாக்கமும் விளக்கப்படும்.
4. நான்காவதாக சுவிற்சர்லாந்தின் சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பாதுகாப்புகள் எடுத்துரைக்கப்படும்.
5. இறுதியாக சுவிற்சர்லாந்து சமஷ்டி என்னும் இயந்திரத்தை இலகுவாக ஓடச்செய்வதற்கு உதவும் 'விட்டுக்கொடுத்தலும் கூட்டுறவும்' (Compromise and cooperation) என்னும் அரசியல் பண்பாடு பற்றிக் கூறப்படும்.

சுவில் சமஷ்டியின் சுருக்க வரலாறு

இன்று சுவில் நாட்டின் நிலப்பரப்பாக அமைந்திருக்கும் பகுதி பல நூற்றாண்டுக் காலமாக சுதந்திரமான சிறிய அரசுகள் பலவற்றைக்

சுவிற்சர்லாந்தின் கண்டன்கள்

Image source - adventuresatfranklin.fus.edu

சுவிற்சர்லாந்தின் சமஷ்டி அமைப்பின் உருவாக்கம் 'ஒருங்கிணைதல்' (Integration) என்ற செயல்முறை மூலம் உருவானது. பெல்ஜியம் சமஷ்டி, இதற்கு நேர்எதிரான செயல்முறையான 'பிரிந்துசெல்லுதல்' (Dissociation) என்ற செயல்முறை மூலம் உருவானது என்பதை ஒப்பீட்டுமுறையில் புரிந்துகொள்ளலாம்.

சமூக - சனத்தொகைப் பன்மைத்துவம்

சுவிற்சர்லாந்து நாட்டின் சமூக - சனத்தொகைப் பன்மைத்துவம் (Socio - Demographic - Diversity) கவனத்திற்குரிய ஓர் பண்புக்கூறாகும். 7

மில்லியன் சனத்தொகையைக்கொண்ட அந்நாட்டில் 41,300 சதுரகிலோமீற்றர் பரப்பளவில் மக்கள் பரவி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இம் மக்களில்,

- 64% மக்கள் ஜேர்மன் மொழிபேசுவோர்
- 20% மக்கள் பிரஞ்சு மொழிபேசுவோர்
- 6.5% இத்தாலியன் மொழிபேசுவோர்
- 0.5% ரொமான்ஷ் (Romansch) மொழிபேசுவோர்

கொண்டிருந்தது. இச் சுதந்திரமான சிறிய அரசுகளில் சில 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பல்வேறு வகையான கூட்டாட்சி அமைப்புக்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டன. இவ்வாறு ஒன்று சேர்ந்த அமைப்புகளை உருவாக்கியதன் பிரதான நோக்கம் அந்நியர்களின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து தம்மை பாதுகாப்பதாகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் சுவிற்சர்லாந்தின் கண்டன்களுக்கிடையே சமயப் பிரிவினையின் அடிப்படையிலான குறுங்காலச் சிவில் யுத்தம் இடம்பெற்றது.

கத்தோலிக்க கண்டன்கள் சில இரகசிய கூட்டு ஒன்றை அமைத்து, கிறிஸ்தவக் கண்டன்களுடன் போரைத் தொடங்கின. அக் காலகட்டத்தில் கிறிஸ்தவக் கண்டன்கள் ஜனநாயக வழியைப் பின்பற்றும் விருப்புடையனவாகவும், முற்போக்கான நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவாகவும் இருந்தன. இதற்கு மாறாகக் கத்தோலிக்க கண்டன்கள் பிற்போக்கு கொள்கைகளை உடையனவாய் இருந்தன. குறுங்காலச் சிவில் யுத்தம் முடிவடைந்து அமைதி ஏற்பட்ட போது, சமஷ்டி அமைப்பை உருவாக்கி, சமஷ்டியில் உறுப்பு அலகுகளாக அமைந்த கண்டன்களுக்கு கூடியளவு சுயாட்சி அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.

ஆயினும் முன்னைய கூட்டாட்சி அமைப்புக்களை விட ஒருங்கிணைந்த செயற்பாடுகளுக்குரிய கூட்டு நிறுவனங்கள் (Joint institutions) பலப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப்பட்டது.

அத்தோடு மிகச் சிறுதொகையினரான மக்கள் வேறு பல மொழிகளைப் பேசுவோராக இருக்கின்றனர்.

ஜேர்மன், பிரஞ்சு, இத்தாலியன் ஆகிய மூன்று மொழிகளும் சுவிஷ் சமஷ்டியின் உத்தியோக மொழிகளாகும் (Official Languages) ரொமான்ஷ் மொழி தேசியமொழி (National Language) என்னும் அந்தஸ்துடையதாக விளங்குகிறது. 'தேசியமொழி' அந்தஸ்துடைய ரொமான்ஷ் மொழி ஏனைய மூன்று மொழிகளைப் போன்று உத்தியோக மொழி அந்தஸ்தைப் பெறாதபோதும், அரசியல் யாப்பினால் பாதுகாக்கப்பட்ட மொழியாக விளங்குகிறது.

மேற்குறித்த புள்ளிவிபரங்கள் சுவிற்சர்லாந்தின்

பன்மைத்துவத்தை தெளிவுற எடுத்துக்காட்டுவன. இத்தகைய பன்மைத்துவமுடைய மக்கள்தொகை 23 கண்டங்களிலும் 3 'அரைக் கண்டங்களிலும்' (Half Cantons) பிரிப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுள்,

- 17 கண்டங்கள் ஜேர்மன் மொழிபேசுவோரைப் பெரும்பான்மையினராகக் கொண்டவை (80% மக்கள் ஜேர்மன் மொழிபேசுவோர்).
- 4 கண்டங்கள் பிரஞ்சு மொழிபேசுவோர் பகுதிகளாக உள்ளன. இவை ஒருமொழி பேசுவோர் (Unilingual) கண்டங்களாகும்.
- 1 கண்டன் இத்தாலியன் மொழிபேசுவோரைக் கொண்டதாய் ஒருமொழி பேசுவோர் வகையினதாக உள்ளது.
- 3 கண்டங்கள் இருமொழி பேசுவோர் (Bilingual) கண்டங்களாக உள்ளன. இக் கண்டங்களில் ஜேர்மன், பிரஞ்சு ஆகிய இருமொழிகளைப் பேசுவோர் வாழ்கின்றனர்.
- 1 கண்டன் மும்மொழி பேசுவோர் (Trilingual) கண்டன் ஆக விளங்குகிறது. 'Graubunden' என்ற பெயருடைய இக் கண்டனில் யேர்மன், இத்தாலியன், றொமான்ஷ் ஆகிய மொழிகளைப் பேசுவோர் வாழ்கின்றனர்.

14 கண்டங்களில் கத்தோலிக்கர் பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். மீதி 12 கண்டங்களில் புரட்டஸ்தாந்தியர் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர்.

மொழிப் பிரிவுகளுக்கும், சமயப் பிரிவுகளுக்குமிடையில் நேரடியான மேற்கவிகை (Direct overlap) இல்லை. ஜேர்மன் மொழியைப் பேசுவோரைப் பெரும்பான்மையினராகக் கொண்ட கண்டங்களில் பெரும்பான்மையோர் கத்தோலிக்கர்களாக உள்ளனர். இவ்வாறே பிரஞ்சு மொழிபேசுவோர் பெரும்பான்மையினராக வாழும் கண்டங்களில் பெரும்பான்மையினர் புரட்டஸ்தாந்தியராக உள்ளனர். மேலே குறிப்பிட்டவாறு சில கண்டங்கள் இருமொழி பேசுவோரைக் கொண்டவை. ஒரு கண்டன் மும்மொழி பேசுவோரைக் கொண்டதாக உள்ளது. சுவிற்சர்லாந்தில் சமய/மொழிப் பிரிவுகள் ஒன்றையொன்று ஊடுருவிப் பிளவுகளை ஆழப்படுத்துவனவாக இல்லை என்பது கவனிப்புக்குரிய முக்கிய விடயமாகும்.

சுவிற்சர்லாந்தின் நிலவரை 26 வரையான கண்டங்கள் என்ற சிறு அலகுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கண்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமான இயல்புகளை உடையவை என்பதையும் காணலாம். இப் பண்பு காரணமாக கண்டங்கள் தமக்கிடையே தனித்தனி விடயங்கள் சார்ந்த கூட்டுக்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு கூட்டுகள் செயற்படுவதால் அரசியல் முரண்பாடுகள் தீவிரம் பெறுவது தவிர்க்கப்படுகிறது.

நாடு இரு எதிர் எதிர் பிரிவுகளாகப் பிரிந்து நின்று அரசியல் மோதலில் ஈடுபடும் 'BiPolarisation' (இரு துருவமயமாதல்) நிலை சுவிற்சர்லாந்தில் மிக அண்மைக்காலம் வரை ஏற்படவில்லை. ஆனால் பெல்ஜியம் நாட்டில் 'Flemish' எனப்படும் டச்சு மொழிபேசுவோரும் பிரஞ்சு மொழிபேசும் 'Francophones' மக்களும் இருவேறு முகாம்களாகப் பிரிந்து முரண்பட்டுக் கொள்ளும் நிலை இருந்துவருகிறது. ஒரு பகுதியினர் எப்போதும் தோற்றுப் போகிறவர்களாகவும், இன்னொரு பகுதியினர் எப்போதும் வெற்றியாளர்களாகவும் ஆகும்நிலை சுவிற்சர்லாந்தில் இல்லை. சுவிற்சர்லாந்தின் ஒவ்வொரு கண்டனிலும் சிறுபான்மையினர் என்ற வகையினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இது ஓரிடத்தில் மொழிச் சிறுபான்மையாக இருக்கலாம்; இன்னோர் இடத்தில் சமயச் சிறுபான்மையாக இருக்கலாம் ஆயினும் முழுநாடும் இரு முகாம்களாகப் பிளவுபடும் நிலை அந்நாட்டில் இல்லை. சுவிஸ் நாட்டின் சனத்தொகைப் பரவலில் காணப்படும் இயல்பு ஒன்றினைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிடுதல் அவசியமானது. சூரிச் (Zurich) என்ற கண்டனில் நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையின் 17% வீதத்தினர் வாழ்கின்றனர். அப்பென்சல் (Appenzel) என்ற இன்னொரு கண்டனில் மொத்த சனத்தொகையின் 0.02% மக்கள் மட்டுமே வாழ்கின்றனர். கண்டன்களிடையே மக்கள் தொகைப் பரவலில் சமத்துவமின்மை இருந்து வருகிறது. ஆயினும் சமஷ்டி அலகுகள் என்றவகையில் கண்டன்கள் யாவும் சமத்துவமுடையனவாக உள்ளன. சனத்தொகையில் குறைந்த ஒரு பகுதி என்ற காரணத்திற்காக ஒரு கண்டன் பாரபட்சமாக நடத்தப்படுவதில்லை. கண்டன்களிடையே சமத்துவத்தைப் பேணுவதற்குரிய நிறுவன அமைப்புகள் பற்றி நாம் அடுத்து விபரித்துக் கூறவுள்ளோம்.

சுவிற்சர்லாந்துச் சமஷ்டியின் நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு

சுவிற்சர்லாந்து என்னும் நாடு 'Confederation' என்ற கூட்டிணைவு மூலம் தோற்றம் பெற்றது. இக் காரணத்தால் அந் நாட்டில் வளர்ச்சி பெற்ற சமஷ்டி முறைமை (Federal System) அந் நாட்டின் கூட்டிணைவு வரலாற்றினதும் மரபினதும் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டதாக இருந்துவந்துள்ளது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கன்டன்கள் 'கொன்பட ரேசன்' என்னும் கூட்டிணைவில் ஒன்றிணையும் போது அவை தமது சுதந்திரத்தை விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. இவ் வரலாற்றுப் பின்புலமும் மரபும் (History and Tradition) 1999 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பில் வெளிப்படையாகப் பதிவிடப்பட்டிருப்பதை காண்கிறோம். அவ்வாண்டின் அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 3, 'கன்டன்கள் இறைமையுடையவை' (Cantons are Sovereign) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறு குறிப்பிடப்படுவதன் மூலம் கன்டன்களின் இறைமை அரசியல் யாப்பினால் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. இதனைவிட 1999 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 47 'Confederation Respects the cantons independence' எனவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாக்கியத்தின் பொருள் 'சுவிஷ் நாட்டின் சமஷ்டி அரசாங்கம் (Confederation) கன்டன்களின் சுதந்திரத்துக்கு மதிப்பளிக்கிறது' என்பதாகும். கன்டன்களின் சுயாதீனத்தை (Autonomy) மத்திய அரசு (Federal Government) மதிக்கிறது; கன்டன்களின் சுயாதீனம் சுவிற்சர்லாந்து அரசியல் நடைமுறையின் அடிப்படைக்கூறு என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சுவிஸ் சமஷ்டியில் 26 அலகுகள் உள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சட்டவாக்க சபையும், நிறைவேற்றுச் சபையும் (Executive) உள்ளன. அத்தோடு ஒவ்வொரு அலகிலும் ஜனநாயக நிறுவனங்களும் உள்ளன. இவ்வாறு சுய ஆட்சிக்கும் பகிரப்பட்ட ஆட்சிக்கும் இடையிலான சமநிலை பேணப்படுவதால் நாட்டில் உறுதிப்பாடு நிலவிவருவதைக் காணலாம்.

தகுதிகளின் பங்கீடு

சுவிற்சர்லாந்தின் சமஷ்டி அலகுகள் பல தகுதிகளைக் (Competencies) கொண்டுள்ளன. இத்

தகுதிகள் பற்றி அரசியல் யாப்பு குறிப்பிடுகிறது. 1999 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பில் 'Subsidiarity' என்னும் தத்துவம் பொதிந்துள்ளது. (ஒரு கூட்டில் இணைந்திருக்கும் தனித்தனி அலகுகளுக்குத் தம்மைப் பாதிக்கும் விடயங்கள் பற்றித் தாமே முடிவுசெய்யும் சுதந்திரம் உள்ளது. அவற்றுக்கான முடிவுகளை அலகுகள் யாவும் சேர்ந்த முழுமை (The whole), முடிவு செய்யவேண்டியதில்லை என்ற கருத்தை உடையது.) 'சுப்சிட்யாரிற்றி' என்னும் இக் கருத்தை விட, மீதி அதிகாரங்கள் (Residual Powers) என்னும் கருத்து சமஷ்டி அலகுகளின் சுயாதீனத்திற்கு வலுச்சேர்ப்பதாக உள்ளது. நாடு முழுமைக்கும் ஒரே சீரான நடைமுறைகள் (Uniform Action) தேவைப்படும் விடயங்கள் எவையோ அவை மட்டும் மத்திய அரசால் கையாளப்படும். அவை தவிர்ந்த மீதி அதிகாரங்கள் சமஷ்டியின் அலகுகளுக்கு உரியவை என்பதே இதன் பொருள். அரசியல் யாப்பில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள இத் தத்துவங்கள் சுவிஸ் நாட்டின் கன்டன்களுக்கு சுயாதீனமாகச் செயற்படும் தகுதிகளை (Competencies) வழங்கியுள்ளன. இதைவிட கன்டன்கள் தமக்குரிய தகுதிகளை தடையற்ற முறையில் அனுபவிப்பதற்கு இன்னொரு பாதுகாப்பும் உள்ளது. கன்டன்களுக்குரிய ஒரு குறிப்பிட்ட தகுதியை அல்லது தகுதிகளை அவற்றிடமிருந்து மத்திய அரசுக்கு மாற்றுவதாயின், அதற்கு சுவிஷ் நாட்டின் முழு வாக்காளர்களும் சம்மதத்தை பெறுதல் வேண்டும். பெரும்பான்மையான கன்டன்களின் சம்மதத்தை பொதுசன வாக்கெடுப்பு (Referendum) மூலம் பெறவேண்டும். சுவிஸ் மக்கள் உள்ளூர் மட்டத்தில் (Local Level) அதிகாரம் இருத்தல் வேண்டும் என்பதில் அகீதப்பற்றுறுதி உடையவர்களாய் இருப்பதனால், மேற்குறித்த பொதுசன வாக்கெடுப்புப் போன்ற நேரடி ஜனநாயகச் செயல்முறைகள் (Process of direct democracy) அதிகாரங்களை மத்தியில் குவித்தல் என்னும் அரசியல் யாப்புச் செயற்பாட்டினை தடுத்து நிறுத்துவனவாய் உள்ளன. இவ்வாறாக மத்திய நிறுவனங்களின் அதிகாரங்கள் சுட்டுப்படுத்தப்பட்டு கன்டன்களின் சுயாதீனம் பேணப்படுகின்றது.

அரசிறை வருவாய் பற்றிய அதிகாரமும் கூட்டுறவும்

மேற்குறித்தவாறான விரிந்த அதிகாரங்களைக் கன்டன்கள் பிரயோகிப்பதற்கு ஏற்றவிதமாக கன்டன்களுக்கு அரசிறை வருவாய்ச் சுதந்திரம் (Fiscal Autonomy) வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கண்டன்கள் சுதந்திரமாக வரி அறவிடும் அதிகாரத்தை உடையன; பொதுநிதியை அவை மத்திய அதிகாரக் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாது செலவு செய்யும் அதிகாரத்தை கொண்டுள்ளன. இதனால் அந்நாட்டில் மத்திய அரசின் வரி அறவிடும் அதிகாரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு தனியார் வருமானம் மீது 11.5% வரியை அறவிடலாம். சுவீஸ்நாட்டின் மத்திய அரசு, கண்டன்கள், முனிசிப்பல் சபைகள் என்ற மூன்று அமைப்புகளும் நிதிவருவாயின் முழுத்தொகையின் மூன்றில் ஒருபங்கை பெறுகின்றன. இதற்கமைய அவை ஒவ்வொன்றும் பொதுநிதியின் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு பொறுப்புடையனவாய் உள்ளன.

அரசிறை வருமானத்தை மறுபங்கீடு செய்வதன் மூலம் கண்டன்களிடையே சமத்துவத்தை பேணும் நடைமுறைகளை சுவீஸ் அரசியல் யாப்பு விதித்துள்ளது. மத்திய அரசு வரிவருமானத்தை கண்டன்களுக்கு பங்கிட்டுக்கொடுத்தல் ஒருமுறை. இது செங்குத்து முறைச் சமப்படுத்தல் (Vertical equalisation) ஆகும். இன்னொரு முறை, கண்டன்கள் தமக்கிடையே பங்கீடு செய்துகொள்ளுதல். இது கிடைப்பக்க முறைச் சமப்படுத்தல் (Horizontal Equalisation) ஆகும். அரசியல் யாப்பு, கிடைப்பக்க சமப்படுத்தலை ஊக்குவிக்கும் ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் கிடைப்பக்கச் சமப்படுத்தல் கட்டாயமானது அன்று; கண்டன்களின் விருப்பப்படி செய்யப்படுவது.

சுவீஸ் அரசியல் யாப்பின் முகப்பு வாசகம் (Preamble) கூட்டுறவான செயற்பாடுகளை கடப்பாடுகளாகக் குறிப்பிடுகிறது. வாழ்க்கை வசதிகள் குறைந்தளவில் பெறுபவர்களான பலவீனமான மக்கள் பிரிவினருக்கு உதவும் கடப்பாடு பற்றி முகப்பு வாசகம் பின்வருமாறு கூறுகிறது. 'ஒரு மக்கள் குழுமத்தின் பலம் அதன் மிகவும் பலமற்ற உறுப்பினர்களின் வாழ்க்கையின் நலன்கள் கொண்டே மதிப்பிடப்படுகிறது

என்பதை சுவீஸ் மக்களாகிய நாம் அறிவோம், கண்டன்களும் அறிந்துவைத்திருக்கின்றன' (We the Swiss people and the cantons know that the strength of a people is measured by the welfare of the weakest of its members). குறித்த வாசகம் சுவீஸ் மக்கள் அனைவரும் சமத்துவமாக நடத்தப்பட வேண்டும், சமூகப் பாதுகாப்பு, சமூகநலச் சேவைகள் யாவருக்கும் ஒரே மாதிரியாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துடையதல்ல. இச் சேவைகள் இடத்துக்கிடம் வேறுபடலாம். ஒரு கண்டனுக்கும் இன்னொரு கண்டனுக்கும் பெரிய வேறுபாடு இருக்கலாம். வளங்களை மீள்பங்கீடு செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான இந்த அழைப்பு, பிரஜைகள் ஒத்த சேவைகளை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை உடையது. சமஷ்டிக் கூட்டமைப்புக்கள் நிறுவப்பட்ட பின்னரே சுவீற்சர்லாந்தில் சமூக நல அரசு விருத்தியடைந்தது. நடத்தப்படும் விதத்தில் உள்ள வித்தியாசங்கள் தொடக்கத்திலிருந்தே இருந்துவந்தன. சுவீற்சர்லாந்தின் நிலைக்கு மாறாக, வேறு சில சமஷ்டி நாடுகளில், சமூகநல அரசு தோன்றிய பின்னர் சமஷ்டி நிறுவப்பட்டது. அத்தகைய பின்னணியில் வித்தியாசமாக நடத்தப்படுதல் பிரஜைகளின் சமத்துவம் என்ற தத்துவத்தை மீறுவதாகக் கருதப்படலாம் (பெல்ஜியம் இதற்கு ஓர் உதாரணமாகும்).

சுயாட்சி தொடர்பான நிறுவனங்கள்

சுவிற்சர்லாந்து 23 கண்டன்களாகவும், 3 அரைக்கண்டன்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அரைக்கண்டன்களும், ஏனைய 23 கண்டன்கள் போன்று முழுமையான அதிகாரங்களை உடையனவாக உள்ளன. அரைக்கண்டன்கள் ஏனையவற்றில் இருந்து வேறுபடுவது பின்வரும் இரு விடயங்களில் ஆகும்.

அ. அரசுகளின் சபை (Council of states) எனப்படும் சென்ற சபையில் அரைக்கண்டன்களுக்கு ஒரு உறுப்பினரையே பிரதிநிதியாக அனுப்பலாம். ஏனைய 23 கண்டன்கள் ஒவ்வொன்றும் இரண்டு

திறந்தவெளி பொதுக்கூட்டத்தில் வாக்கெடுப்பு

Image source - www.swissinfo.ch

பிரதிநிதிகளை அனுப்புவனவாய் உள்ளன.

ஆ. நாடு தழுவிய பொதுசன வாக்கெடுப்பு நடத்தப்படும்போது அரைக் கண்டன்களின் வாக்குகளின் பெறுமதி ஏனைய கண்டன்களை விட அரைப்பங்கு குறைவானதாகும்.

சுவிஸ் கண்டன்கள் தத்தம் பகுதி நிறுவனங்கள் தொடர்பாக அதிகூடிய சுயாட்சி அதிகாரம் உடையனவாய் உள்ளன. கண்டன்கள் தமக்குரியதான அரசியல் யாப்பைக் கொண்டவை. தமது சொந்த அரசியல் யாப்புக்கு அமைய அவை சட்டசபை, நிறைவேற்றுத்துறை ஆகிய

நிறுவனங்களின் அதிகாரப் பகிர்வைத் தீர்மானித்துக் கொள்கின்றன. இவ் வித சுயாட்சி அரசியல் யாப்பு முறையை ஆங்கிலத்தில் 'Constitutive Autonomy' எனக் கூறுவர். கண்டன்களை வெறும் நிர்வாக அலகுகளாகக் கருதமுடியாது. அவை சட்டவாக்கம், நிர்வாகம், நீதி ஆகிய எல்லா அதிகாரங்களையும் உட்பொதிந்த உண்மையான அதிகார அலகுகளாக உள்ளன.

கண்டன்களுக்கு அவற்றின் பிரஜைகளால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பாராளுமன்றங்கள் உள்ளன. கண்டன்களின் நிர்வாகிகளும் (மந்திரிகளும்) பிரஜைகளால் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். ஆனால்

சுவிற்சர்லாந்தின் 'பெடரல் அரசாங்கம்' (மத்திய அரசு) நிர்வாகத்துறையை பெடரல் பாராளுமன்றத்தினால் தெரிவு செய்கிறது. சில கண்டன்களின் நிர்வாகத்துறை 7 உறுப்பினர்களைக் கொண்டனவாக உள்ளன. வேறுசில கண்டன்களில் நிர்வாகத்துறை உறுப்பினரை பொதுவாக்கெடுப்பின் மூலம் நீக்கலாம் என்ற ஏற்பாடு உள்ளது. ஆயினும் இதுகால வரை இம் முறைப்படி யாரும் பதவி நீக்கப்படவில்லை.

கண்டன்கள் பலவகைகளில் தனித்துவம் உடையவை. சில கண்டன்களின் அதிகாரம் மத்தியமயப்படுத்தப்பட்டதாய் உள்ளது. வேறு சிலவற்றில் அதிகாரம் முனிசிப்பல்

சபைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு பரவலாக்கப்பட்டுள்ளது. சில கண்டன்களின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியோடு, வேறு முழுநேரப் பதவிப் பொறுப்புகளும் வழங்கப்படுகின்றன. சில கண்டன்களில் ஒவ்வொரு சட்டமும் பொதுவாக்கெடுப்பினால் (அதாவது 'Popular vote' மூலம்) நிறைவேற்றப்படுதல் கட்டாயமானது.

வேறுசில கண்டன்களில் குறிப்பிட்ட தொகைப் பிரஜைகள்

திறந்தவெளி பொதுக்கூட்டம்

Image source - www.swissinfo.ch

பொதுசனவாக்கெடுப்பு வேண்டுமென கோருமிடத்து அவ்வாறு வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டும் என்ற விதி உள்ளது. சில கண்டன்களில் 'திறந்தவெளி' பொதுக்கூட்டங்கள் (Open air assemblies) ஆண்டுதோறும் நடத்தப்படும். அக் கூட்டங்களில் கண்டனின் பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் அல்லது நிராகரிக்கப்படும்.

நீதி நிர்வாக ஒழுங்கமைப்பும் கண்டன்களுக்கு கண்டன் வேறுபடுகிறது. சில கண்டன்களில் நீதிபதிகள் கண்டன் பாராளுமன்றத்தால் நியமிக்கப்படுவர். வேறு சிலவற்றில் அவர்கள் மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். சில கண்டன்களில் விசேட தொழில் நீதிமன்றங்களும் வர்த்தகப் பிணக்குகளைத் தீர்க்கும் நீதிமன்றங்களும் உள்ளன. வேறு சிலவற்றில் அவ்வாறான விசேட நீதிமன்றங்கள் இல்லை. சில கண்டன்களில் நிர்வாக நீதிமன்றங்கள் உள்ளன.

இம் மன்றங்கள், சிவில் உத்தியோகத்தர்கள் சட்டங்களை மீறாதவகையில் கடமையாற்றுவதை உறுதி செய்கின்றன. வேறு சிலவற்றில் நிர்வாக நீதிமன்றங்கள் செயற்பாட்டில் இல்லை. சிவில் சட்ட நடைமுறை, குற்றவியல் சட்ட நடைமுறை என்பனவும் கண்டனுக்குக் கண்டன் வேறுபடுகின்றன.

கண்டன்கள் உயர் அளவான சுயாதீனத்தை அனுபவிக்கின்றன. ஆயினும் அவை சுவிஸ் அரசியல் யாப்பை மதித்து நடத்தல் வேண்டும். அடிப்படை உரிமைகளையும், மத்திய (பெடரல்) அரசுக்கு வழங்கப்பட்ட தகுதிகளையும் (Competencies) கண்டன்கள் மதித்து நடந்துகொள்ள வேண்டும். பெடரல் நீதிமன்றத்தினால் (Federal Tribunal) கண்டன்களில் சட்டங்களின் வலிதுடமை கேள்விக்கு உட்படுத்தப்படலாம். கண்டன்கள் இயற்றிய சட்டங்கள் அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவனவாகவோ, தகுதிகளின் பங்கீட்டிற்கு மாறாக மீறல் செய்வனவாகவோ

இருந்தால் பெடரல் நீதிமன்றத்தினால் அவை வலிதற்றதாகக்கப்படும். ஆனால் பெடரல் சட்டங்களை அவ்விதம் நீதிமன்றினால் வலிதற்றதாகக் முடியாது. பெடரல் சட்டங்களிற்கு நீதிமன்றின் கட்டுப்பாடு இல்லாவிடினும், சவிஸ் அரசியல் யாப்பில் பல்வேறுவகையான 'கட்டுப்பாடுகளும் சமன்படுத்தல்களும்' (Checks and Balances) உள்ளன.

'பகிரப்பட்ட ஆட்சி' (Shared Rule) தொடர்பான 04 நிறுவனங்கள் சவிஸ் சமஷ்டி முறையில் செயற்படுகின்றன. அவற்றை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. அரசியல் யாப்புசார் உரிமைகளும் அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தில் கண்டன்களின் வகிபாகமும்.
2. சமஷ்டிச் சட்டவாக்கச் செயல்முறையில் பகிரப்பட்ட ஆட்சிச் செயல்முறை.
3. சமஷ்டிச் சட்டத்தை செயற்படுத்துவதில் கண்டன்களின் வகிபாகம்.
4. சமஷ்டி அரசாங்கம் அல்லது நிர்வாக அமைப்பு (Federal Executive or Government).

இனி இவை ஒவ்வொன்றையும் பற்றிப் பார்ப்போம்.

அரசியல் யாப்புசார் உரிமைகளும் அரசியல் யாப்புத்திருத்தத்தில் கண்டன்களின் வகிபாகமும்

'பகிரப்பட்ட ஆட்சி விதிகளை' சமஷ்டி முறையில் செயற்படுத்துவதற்குரிய பிரதான வழிமுறை, அரசியல் யாப்பில் அடிப்படை உரிமைகளை நாட்டில் உள்ள யாவருக்கும் கிடைக்கக்கூடியதாக உத்தரவாதம் செய்தலாகும். சவிஸ் நாட்டின் பிரஜை ஒருவர் எந்தக் கண்டனில் வாழ்வவராக இருந்தாலும் பேதமின்றி அடிப்படை உரிமைகளை, அவை தரும் பாதுகாப்பை பெறக்கூடியவராக இருக்கிறார். அவர் பேச்சுச் சுதந்திரம், தாம் விரும்பும் சமயத்தைப் பின்பற்றும் உரிமை ஆகிய அடிப்படை உரிமைகளை அனுபவிக்கின்றார். இவை போன்ற அடிப்படை உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் சவிஸ் நாட்டின் ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் பேதமின்றிக் கிடைக்கின்றன. இந்த வகை உரிமைகள் ஒற்றையாட்சி நாடுகளில் பிரஜைகளுக்கு கிடைக்கும் சுதந்திரங்களிலிருந்து வேறுபடுவதில்லை.

ஆயினும் சவிற்சர்லாந்து போன்ற சமஷ்டி முறையில் மேற்குறித்த அடிப்படை உரிமைகளை நிலைநிறுத்துதல், அவற்றைத் திருத்துதல் ஆகிய செயல்முறைகளில் ஒற்றையாட்சி முறையில் இருப்பதைவிடப் பெரிய வித்தியாசங்கள் உள்ளன.

கண்டன்களின் பிரதிநிதிகள் சமஷ்டிச் சட்ட சபை (Federal Chamber) அல்லது செனற் சபையில் தமது பிரதிநிதித்துவத்தின் மூலம் தத்தம் கண்டன்களின் நலன்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்கின்றனர். இதனைப் 'பங்கேற்புத் தத்துவம்' (Principle of Participation) என்று கூறப்படும் கருத்து மூலம் விளக்கலாம். சவிஸ் அரசியல் யாப்பில் செய்யப்படும் எந்தவொரு திருத்தமும்;

1. சவிற்சர்லாந்து மக்களின் பெரும்பான்மை அங்கீகாரத்தைப் பெறுதல் வேண்டும்.
2. பெரும்பான்மையான கண்டன்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுதல் வேண்டும்.

ஆகையால் வாக்கெடுப்பு நடத்தப்படும்போது; முதலாவதான, நாடு முழுவதினதும் வாக்காளரின் வாக்கெடுப்பை நடத்தும்போது 'ஒரு நபர் ஒரு வாக்கு' தத்துவத்தின்படி எல்லாருடைய வாக்குகளும் சம மதிப்புடையனவாக கருதப்படும். இரண்டாவதான, கண்டன்களின் அங்கீகாரத்தை பெறுவதற்கான வாக்கெடுப்பில், மிகப்பெரிய கண்டனான சூரிச் கண்டனில் வாழும் வாக்காளரின் வாக்கின் மதிப்பை விட மிகச்சிறிய கண்டனான 'அப்பென்சில்' கண்டனின் வாக்காளரின் வாக்கு 40 மடங்கு அதிக மதிப்புடையதாகக் கணிக்கப்படும். இது வழமையான 'ஒரு நபர் ஒரு வாக்கு' என்ற சனநாயக தத்துவத்திலிருந்து வேறுபடுவதைக் காணலாம்.

சமஷ்டிச் சட்டவாக்கச் செயல்முறையில் பகிரப்பட்ட ஆட்சிச் செயல்முறை

'பகிரப்பட்ட ஆட்சி' சமஷ்டிப் பாராளுமன்றத்தின் ஊடாக செயற்படுத்தப்படுவது இன்னொரு வழியாகும். சமஷ்டிப் பாராளுமன்றம் மக்கள் எங்கு வாழ்கிறார்கள், அவர்கள் எந்தக் கண்டனைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற வகையில் பார்க்காமல், சமச்சீராகப் பிரயோகிக்கக்கூடிய விகிதங்களைத் தமது தகுதி எல்லைக்குள் செயற்படுத்தலாம். இச் சந்தர்ப்பத்தில் சமஷ்டியின் சிவில் அதிகாரிகள் நாடு முழுமைக்குமான திட்டங்கள்,

சேவைகள் என்பனவற்றைச் செயற்படுத்துவார்கள். இவ்வாறான நிலையே கனடாவில் காணப்படுகிறது. அங்கு பெடரல் சட்டசபையால் இயற்றப்படும் சட்டங்களுக்கு, மாநில அரசுகளின் பிரதிநிதிகளின் உள்ளீடுகள் இருப்பதில்லை. இதற்கு மாறாக சுவிற்சர்லாந்து, ஜேர்மனி, ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற சமஷ்டி நாடுகளில் நேரடியான 'பகிரப்பட்ட ஆட்சிசெயல்' (Direct Action) காணப்படுகிறது. இதனை 'பங்கேற்புத் தத்துவத்தின்' (Principle of Participation) திருத்தியமைக்கப்பட்ட முறை எனலாம்.

சுவிற்சர்லாந்தின் சமஷ்டியில் பொதுச்சபை உறுப்பினர்கள், தமது கண்டன்களது நலன்களையும் பிரஜைகளது நலன்களையும் பாதுகாக்கின்றனர். இப்பாதுகாப்பு வகிபாகம், அவர்களது சட்டவாக்கச் செயற்பாடு ஊடாக நடைபெறுகிறது. இதனை சட்டவாக்கத்தின் ஏற்றக்கட்டத்தில் 'Participation in the ascending phase of law' எனலாம். சுவிற்சர்லாந்துப் பாராளுமன்றத்தின் இரண்டாவது சபை அரசுகளின் சபை (council of states) என அழைக்கப்படுகிறது. இச் சபையில் ஒவ்வொரு கண்டன்களில் இருந்தும் இரண்டு பிரதிநிதிகளும், மூன்று அரைக் கண்டன்களிலிருந்து ஒவ்வொரு பிரதிநிதியும் உறுப்பினர்களாக இருப்பர். இச் சபையின் உறுப்புரிமை ஒரு கண்டனின் சனத்தொகை, அதன் பருமன், அது செல்வச் செழிப்பான பகுதியா, வளம் குறைந்த பகுதியா என்பன போன்றவை கருத்திற் கொள்ளப்படாமல் சமத்துவமான முறையில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப் பிரதிநிதிகள் கண்டன்களின் பிரஜைகளினால் தெரிவு செய்யப்படுகிறார்களே அன்றி கண்டன்களின் அரசாங்கங்களால் நியமிக்கப்படுவதில்லை. இதனால் கண்டன்களின் அரசாங்கங்கள் இவர்களுக்கு அறிவுறுத்தல்களை வழங்க முடியாது. இவர்கள் கண்டன்களின் முகவர்கள் அல்லர். ஆனால் இப் பிரதிநிதிகள், தம்மைத் தெரிவு செய்த கண்டன்களின் பிரஜைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள். செனற் சபையில் சகல கண்டன்களினதும் பிரதிநிதிகள் சம அளவில் உறுப்பினர்களாக அனுமதிக்கப்படுவதால், பெரிய கண்டன்கள் சிறிய கண்டன்கள் மீது தமது கருத்துக்களைத் திணிக்க முடியாது.

சகல சட்டவாக்கப் பிரேரணைகளும் செனற் சபைக்கு (Senate) சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் பாராளுமன்றத்தின் தேசிய சபை அல்லது பிரதிநிதிகள் சபைக்கு (National Council or House of

representatives) வாக்கெடுப்புக்காகச் சமர்ப்பிக்கப்படும். இச் சபை 200 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சபையாகும். இதன் உறுப்பினர்கள் கண்டன்களின் சனத்தொகைக்கு ஏற்ப வேறுபட்ட எண்ணிக்கையில் தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள். சனத்தொகையில் கூடிய சூரிச் கண்டனில் இருந்து 34 பேர் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். சனத்தொகையில் குறைந்தளவான யூரி போன்ற கண்டன்கள் தேசிய சபைக்கு ஒரு பிரதிநிதியை மட்டுமே தெரிவு செய்கின்றன. சுவிற்சர்லாந்தின் அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவுப் பலம் கண்டன்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இதனால் சமஷ்டி மட்டத்தில் மீண்டும் தெரிவு செய்யப்படுவதை விரும்பும் உறுப்பினர்கள், கண்டன்களின் பிரஜைகளின் விருப்புக்களை முதன்மைப்படுத்திச் செயற்படுகின்றனர். இது 'பகிரப்பட்ட ஆட்சி' செயல்முறைக்குள் கண்டன்களின் நலன்களும் விருப்புக்களும் இடம்பெறுவதற்கு மறைமுகமாக உறுதிசெய்கிறது. இதனைவிட சவில்ஸ் அரசியல் முறை 'இரட்டைப் பொறுப்பாணை' (Double Mandate) செயற்படுவதற்கு இடம் தருகிறது. இதன்படி, சமஷ்டிப் பாராளுமன்றம், கண்டன்கள் என்ற இருநிலைகளிலும் பங்குபற்றுகின்றன.

சமஷ்டிச் சட்டத்தை செயற்படுத்துவதில் கண்டன்களின் வகிபாகம்

பகிரப்பட்ட விதிகளில் காணப்படும் பங்குபற்றல் பற்றி மேலே குறிப்பிட்டோம். அடுத்து, பகிரப்பட்ட விதிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் கண்டன்கள் அவற்றைச் செயற்படுத்துவதில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவதால் நிகழும் பங்குபற்றலைக் குறிப்பிடுவோம். இதை நாம் இறக்கக் கட்டத்தில் பங்குபற்றல் (Participation in the descending phase) என்ற தொடரால் விபரிக்கலாம் (இது முற்கூறிய சட்டவாக்கத்தின் 'ஏற்றக் கட்டத்தில் பங்குபற்றல்' என்பதோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது). கண்டன்கள் (தமது தகுதி எல்லைக்குள்) தாம் ஆக்கிய சட்டங்களையும், சமஷ்டிச் சட்டங்களையும் நடைமுறைப்படுத்துவதைக் காண்கிறோம். இவ்வகையான 'நிர்வாகச் சமஷ்டி'க்கு (Administrative Federalism) சவில்ஸ் சமஷ்டி மிகச்சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகிறது. தலைநகர் பேர்னில் உள்ள தேசிய சபையினால் சமஷ்டிச் சட்டங்கள் இயற்றப்படுகின்றன. இவ்வாறு தேசிய சபை இயற்றும் சட்டங்கள் 26 கண்டன்களிலும் உள்ள

சிவில் உத்தியோகத்தார்களால் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. கண்டன்கள் சமஷ்டிச் சட்டத்தின் நிறைவேற்றுதலில் பங்குபற்றுகின்றன. கண்டன்களின் உத்தியோகத்தார்கள் தத்தம் கண்டன்களின் சட்டத்தையும் செயற்படுத்துகின்றனர்.

மேற்குறித்தவாறான நிறைவேற்றல் முறை, சுவீற்சர்லாந்து சமஷ்டியில் உறுப்பு அலகுகளின் குறிப்பான நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு செயற்பட அனுமதிக்கிறது. குறிப்பான நிலைமைகள் என்பவை; அ. குறித்த கண்டனின் கலாசார விசேட தன்மைகள், ஆ. அரசியல் இயக்கவிசைகள் என்பவற்றைச் சுட்டுகின்றன. நிறைவேற்றச் செயல்முறையில் பங்குபற்றும் கண்டன்கள் சமஷ்டிச் சட்டத்தின் அம்சங்களை மதித்து நடத்தல் வேண்டும். ஆயினும் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சுதந்திரமான முறையில், முறைகளையும் வழிவகைகளையும் தேர்ந்துகொள்ள முடியும். இது சட்டங்களை வினைத்திறனுடன் செயற்படுத்த உதவுகிறது. 1999 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பில் மத்திய அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டிய விடயம் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. 'கோட்டங்கள் தமது சிறப்பான நிலைமைகளை கவனத்தில் கொண்டு செயற்படுவதற்கு பரந்தளவில் இடமளிக்க வேண்டும்' (Grant the Cantons wide room to manoeuvre and take into account their specificity).

சமஷ்டிச் சட்டவாக்கம் பொதுவான தன்மையுடையது. அது பரந்த நோக்கங்களையும் விதிகளையும் வகுத்துரைக்கிறது. இவற்றைக் கண்டன்கள் செயல்முறையில் நிறைவேற்றி நோக்கத்தை அடைய வேண்டும். உதாரணமாக, பராமரிப்புச் செலவுகளுக்காக எல்லாப் பிரஜைகளினது உடலும் காப்புறுதி செய்யப்படவேண்டும் என சமஷ்டிச் சட்டம் விதிக்கின்றது. இவ்வாறு காப்புறுதி செய்தால் வைத்தியர்களைச் சந்திப்பதற்கும் வைத்தியசாலையில் அனுமதி பெறுவதற்கும் மக்கள் பெருஞ்செலவுகளை செய்யவேண்டியதில்லை. காப்புறுதி செய்யப்படும் முறையைக் கண்டன்கள் சுதந்திரமாகத் தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம். சேவைகளை வழங்குவதற்கான நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, வழங்கப்படும் சேவைகளின் வீச்சு, காப்புறுதியை வழங்குபவர் யார் போன்ற விடயங்களைக் கண்டன்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம். சுவீற்சர்லாந்தின் நீதிமுறைமையில் அரசாங்க அமைப்புகளுக்கு எதிராக 'தடையாணைகளை'

(Injunctions) வழங்கும் ஏற்பாடு இல்லை. எனவே ஒரு கண்டன் அரசாங்கம் சமஷ்டிச் சட்டத்தை அல்லது நடைமுறையைச் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தத் தவறினால், சமஷ்டிச் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரலாம். இவ்வித பிரச்சினைகள் பொதுவாக முறைசாரா முறையிலேயே கையாளப்படுகின்றன. அரசாங்கங்களின் உத்தரவுகளுக்கு எப்பொழுதும் மரியாதை கொடுக்கப்பட்டு உத்தரவுப்படி நடந்துகொள்ளுதல் நடைபெறுகிறது. சமஷ்டி அரசாங்கத்தினதும், கண்டன்களினதும் நிறுவனங்களும் பொறுப்புக்களும் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுவதால் முறைமையைச் சரிசெய்வதற்கு கூட்டுறவு மட்டுமே சிறந்த வழி என்பதைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உணர்ந்துள்ளனர்.

வேறு வார்த்தையில் கூறுவதாயின், கண்டன்கள், சமஷ்டிச் சட்டமியற்றல் செயல்முறையில் மட்டுமல்லாது, சமஷ்டிச் சட்டங்களை பயன்மிகு செயல்களாக மாற்றி பிரஜைகளுக்கு நன்மைகள் கிடைக்கும் வகையிலான நிறைவேற்றுச் செயற்பாட்டிலும் பங்குபெறுகின்றன. சட்டமியற்றுதலில் முன்கூட்டியே ஆலோசனை பெறுதல், செனற் சபையின் ஊடான செயற்பாடு, சர்வசன வாக்கெடுப்பு நடைமுறை ஆகியன சட்டவாக்கத்தில் கண்டன்களின் பங்கேற்புக்கு முக்கியமான எடுத்துக்காட்டுகளாகும். ஆகையால் 'பகிரப்பட்டவிதிகள்' தொடர்பாகக் கூட குறிப்பிடத்தக்களவு தன்னாட்சி இடம்பெறுகிறது என்பதைக் காணலாம்.

சமஷ்டி அரசாங்கம் அல்லது நிர்வாக அமைப்பு (Federal Executive or Government)

பகிரப்பட்ட ஆட்சியின் இன்னோர் இயல்பு சமஷ்டி அரசாங்கம் அல்லது நிறைவேற்றுத் துறை எனலாம். இதனைச் சமஷ்டிச் சபை (Federal Council) என அழைப்பர். இது 7 பேர் கொண்ட ஒரு குழுவாகும். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் சமஷ்டிப் பாராளுமன்றத்தின் (தேசிய சபை) இரு சபைகளினாலும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். ஆகையால் சமஷ்டி சபை உறுப்பினர்கள் பெரும்பாலான கண்டன்களினால் அங்கீகரிக்கப்படுதல் வேண்டும். உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னர் தம்மைத் தெரிவு செய்த சட்டவாக்க சபையான தேசிய சபையாலோ கண்டன்களாலோ நீக்கப்பட முடியாதவர்களாவர். இதன் பொருள் யாதெனில், வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பாராளுமன்ற முறையில் உள்ளது போன்று சுவீற்சர்லாந்தின் நிறைவேற்றுத்துறை (சமஷ்டி சபை)

பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியதாக இல்லை என்பதாகும். சமஷ்டி சபையின் தீர்மானங்கள் யாவற்றிலும் கருத்தொற்றுமை எட்டப்படும். அச் சபையின் தலைவருக்கு உச்ச அதிகாரம் எதுவும் கிடையாது. நிறைவேற்றுத் துறையின் தலைமைத்துவம் ஆண்டுதோறும் சுழற்சி முறையில் மாற்றப்படும். நிறைவேற்றுத் துறையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் சமஷ்டித் திணைக்களம் ஒன்றின் தலைமைத்துவத்தை வகிப்பார்.

சுவிற்சர்லாந்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்புடையதாக நிறைவேற்றுத்துறை விளங்குகின்றது. சட்டவாக்கச் செயல்முறையைத் தொடக்கி வைக்கும் மூல ஊற்றாகவும் இது விளங்குகிறது. இரண்டாம் நிலைச் சட்டவாக்கத்தை (Secondary Legislation) இது மேற்கொள்கிறது. இரண்டாம் நிலைச் சட்டங்கள் என்பவை பிரமாணங்களைக் (Regulations) குறிக்கின்றன. இவை சட்டத்தில் உள்ளவற்றைவிட நடைமுறை பற்றி விரிவாக எடுத்துக்கூறும் தன்மையுடையவை. இப் பிரமாணங்களில் கூறப்பட்ட விதிகள், பின்னர் கண்டன்களால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

கண்டன்கள் சமஷ்டி அரசாங்கத்தின் (நிறைவேற்றுத் துறையின்) செயற்பாட்டில் நேரடியாகப் பங்கு கொள்வதில்லை. கண்டன்களுக்கு செனட்டில் பிரதிநிதித்துவம் உள்ளது என்பதை மேலே கண்டோம். செனட் ஊடாக வாக்களிப்பதைத் தவிர கண்டன்களுக்கு பெடரல் நிர்வாகத்தில் நேரடிப் பங்கு இல்லை. நிறைவேற்றுத்துறையான சமஷ்டி சபையின் 7 உறுப்பினர்கள் அனைவரும்;

1. சுவிற்சர்லாந்தின் 4 பிரதான அரசியல் கட்சிகளில் ஒரேயொரு கட்சி உறுப்பினர்களாக இருத்தல்,
2. மூன்று முக்கிய மொழிக்குழுக்களில் ஒரேயொரு மொழிக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருத்தல்,
3. யாவரும் ஆண்களாக இருத்தல்,

ஆகிய பக்கச் சார்பான திரிபுகள் இடம்பெறாதவாறு கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இது சட்டத்தின்படியானதாக அல்லாது சம்பிரதாயமாக (By Tradition and not by Law) பின்பற்றப்படுகிறது. கண்டன்களின் பிரதிநிதித்துவத்தில் மூன்று மொழிகளைப்

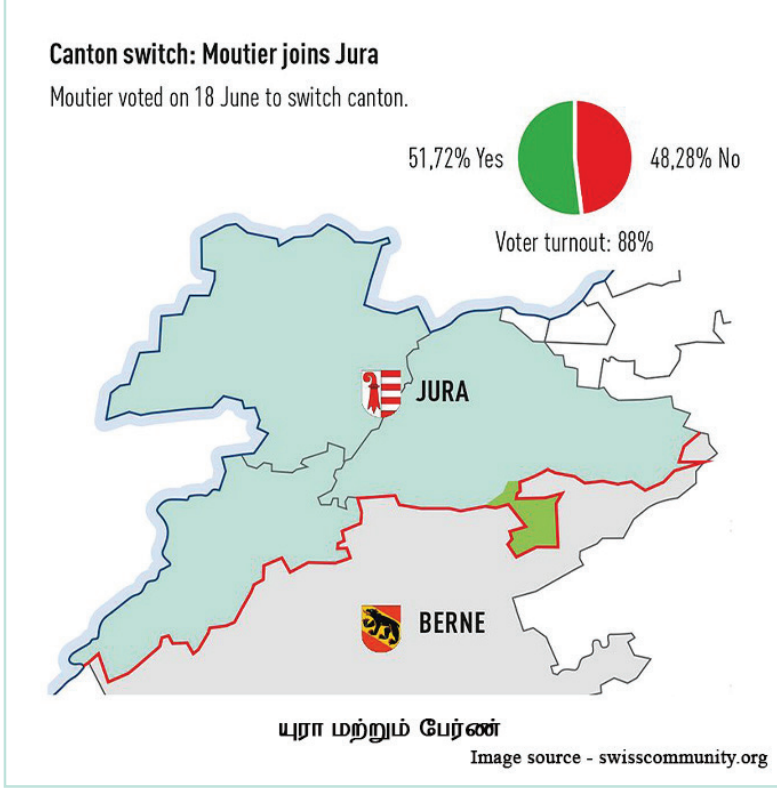
பேசுவோருக்கும் இடம் கொடுப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். ஆயினும் எல்லாக் கண்டன்களிலும் இவ்வாறு மூன்று மொழிபேசுவோருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வழங்குதல் நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது. பெண்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் வழங்கல், எல்லாப் பிரதான கட்சிகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கல் என்பனவும் உறுதிசெய்யப்படுகின்றன. சுவிற்சர்லாந்து சமஷ்டியின் இந்த அம்சத்தை 'இணக்கமுறை ஜனநாயகம்' (Consensus Democracy) எனலாம். இவ்வித இணக்கமுறை ஜனநாயகம்

தலைநகர் பேரன் அமைவிடம்

Image source - besthotels.com

அந்நாட்டில் உறுதிநிலையை (Stability) பேண உதவுகிறது. நாட்டின் அரசியல் கட்சிகள் இணக்கமுறை ஜனநாயகத்தை விருப்புடன் பின்பற்ற முன்வருகின்றன. இன்னொரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் வழங்குவதற்கும், இன்னொரு மொழியைப் பேசுவோரை ஆதரிப்பதற்கும் அவை முன்வருகின்றன. இதற்கான காரணம் ஒன்று உள்ளது. சட்டவாக்கம் ஒன்றை பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு பரந்த அரசியல் ஆதரவு தேவை. இத்தகைய பரந்த அரசியல் ஆதரவு இல்லாவிட்டால் பொதுசன வாக்கெடுப்பின் போது சட்டம் நிராகரிக்கப்படலாம். இவ்வாறு பரந்த அரசியல் ஆதரவு இன்மையால் சட்டங்கள் நிராகரிக்கப்படும்போது 'அரசியல் செயலிழப்பு' (Political Paralysis) ஏற்படும் சாத்தியம் உள்ளது. இதனால் சுவிற்சர்லாந்து சமஷ்டி முறையில் பரந்த அரசியல் ஆதரவைப்பெற்று உறுதிநிலையைப் பேணும் வழிவகைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

சுவிஸ் நாட்டில் விட்டுக்கொடுத்தலும் சமரசமும் (Compromise), கூட்டுறவு சமஷ்டி (Cooperative Federalism) என்னும் இரு அரசியல் பண்பாட்டுச் (Political Culture) சிறப்புப் பண்புகள் வளர்ச்சியுற்றுள்ளன. 1999 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பு கூட்டுறவு என்னும் தத்துவத்தை (Principle of Cooperation) உறுப்புகர 44 இல் பொறித்துள்ளது.

சுவிற்சர்லாந்தின் அசமத்துவ கட்டமைப்பின் (Asymmetrical Arrangements) காரணங்களாகும்.

நேரடி ஜனநாயகத்திற்கான நிறுவனங்கள்

அசமத்துவம்

சுவிற்சர்லாந்து அரசியல் யாப்பு அசமத்துவ கட்டமைப்பை (சில கன்டன்களுக்கு கூடிய சுயாட்சியும் வேறு சிலவற்றுக்கு குறைந்த சுயாட்சியும்) உள்ளார்ந்த இயல்பாகக் கொண்டதன்று. ஆயினும் அச் சமஷ்டிச் செயற்பாட்டின் ஊடாக அசமத்துவ அம்சங்கள் வெளிப்பட்டுத் தெரிகின்றன. இது எவ்வாறு நிகழ்கிறது? கன்டன்கள் மிகுந்த சுயாட்சி உரிமையுடையவையாதலால் தமது நிறுவனங்களை தாமே சுதந்திரமான முறையில் அமைத்துக்கொள்கின்றன. இவ்வாறான சுதந்திரம் கன்டன்களுக்கிடையே அசமத்துவத்தை உருவாக்கியிருப்பதற்கான முதலாவது காரணமாகும். இரண்டாவதாக, கன்டன்கள் தமது தகுதிகளுக்கு (Competencies) ஏற்பச் சட்டங்களை இயற்றிச் செயற்படுத்தலாம். இதனாலும் அசமத்துவம் ஏற்படுகிறது. மூன்றாவதாக, கன்டன்கள் மத்திய அரசினால் (பெடரல் அரசு) இயற்றப்பட்ட சட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. இவை யாவற்றின் காரணமாக வெவ்வேறு அரசியல் முறைகளும் பொதுக்கொள்கைகளும்

கன்டன்களில் பின்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இவையே

குறித்தவொரு அரசியல் யாப்புச் சட்ட முன்மொழிவின் (Constitutional Proposals) போதும் சுவிஸ் வாக்காளர்கள் பொதுசன வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொண்டு வாக்களிக்கும்படி கேட்கப்படுகிறார்கள். குறித்த சில திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும் போதும் மக்களின் சம்மதத்தை 'பொதுசன வாக்கெடுப்பின்' (Referendum) மூலம் வழங்கும்படி வேண்டப்படுகிறார்கள். சில விடயங்களில் 50,000 பிரஜைகளுக்கு மேற்பட்டவர்கள் விண்ணப்பித்தால் பொதுசனவாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டும். இதனை 'Optional Referendum' எனக் குறிப்பிடுவர். ஏனையவை கட்டாயமாக பொதுசன வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படவேண்டும். அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்கள் விடயத்திலும், சர்வதேச நிறுவனங்களில் சுவிற்சர்லாந்து இணைந்துகொள்ளும் போதும், பொதுசன வாக்கெடுப்பு கட்டாயமானது. அத்தோடு கன்டன்களில் பெரும்பான்மையானவை அதனை ஆதரிக்க வேண்டும்.

சுவிஸ் சமஷ்டியுடன் ஒரே சமயத்தில் தோன்றிய நேரடி ஜனநாயகத்தை, சுவிஸ் அரசியல்முறையின் 'இரட்டைச் சகோதரிகள்' (Twin Sisters) என அழைப்பார். சுவிஸ் மக்கள் தமக்கு இருக்கும் உள்ளூர் மட்ட அதிகாரங்களை

(Local Powers) பெரிதும் மதிக்கின்றனர். கீழ் மட்டத்தில் தகுதிகள் (Competencies) இருந்தால், பொதுவிடயங்கள் மீது தம் கட்டுப்பாடு இருக்கும் எனவும் அவர்கள் நம்புகின்றனர். ஆகையால் சில தகுதிகளை 'பெடரல் அரசாங்கத்திற்கு' (மத்திய அரசாங்கத்திற்கு) மாற்ற வேண்டும் எனக் கோரி வாக்கெடுப்பு நடத்திய வேளைகளில் வாக்காளர்கள் அக்கோரிக்கைகளை நிராகரித்துள்ளனர். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின் கண்டன்கள் அதிகாரங்களைப் பாதுகாத்துத் தக்கவைப்பதற்கும், நாட்டில் பன்மைத்துவத்தை (Diversity) பேணவும், நேரடி ஜனநாயகம் (Direct Democracy) சிறந்த வழிமுறையாக இருந்துவருகிறது. நேரடி ஜனநாயகம், இருந்துவரும் நிலையை (Status Quo) மாறவிடாது நிலைத்து நிற்பதற்கு உதவுவதால் பிற்போக்குப் பழமைவாதத்திற்கான (Conservatism) கருவியாக உள்ளது என்றும் கூறலாம்.

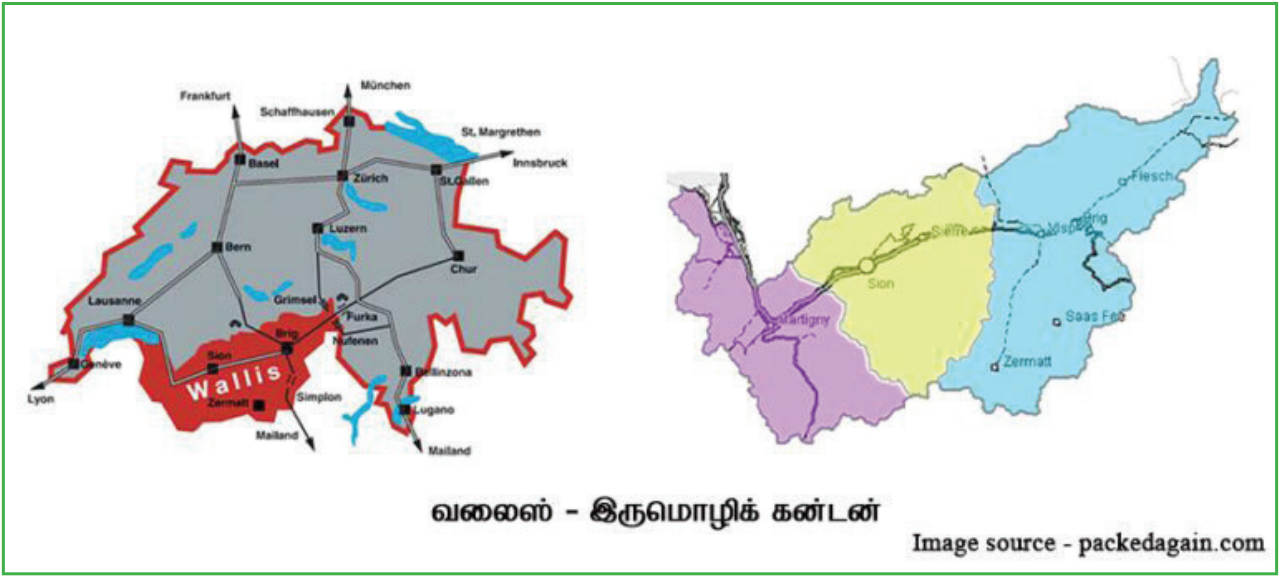
சிறுபான்மையினர் பாதுகாப்பு

தேசிய மட்டத்தில் சிறுபான்மையினருக்கான பாதுகாப்பை (Protection of Minorities) வழங்கும் உத்தரவாதங்கள் இரண்டு உள்ளன. ஒன்று, சிறுபான்மை மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சமயச் சுதந்திரம் ஆகும். இரண்டாவது, மூன்று தேசிய மொழிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட அங்கீகாரமாகும். முதலாவதான சமயச் சுதந்திரம் விடயத்தில் சில கண்டன்கள் குறிப்பிட்ட சில சமயங்களுக்குச் சார்பான கொள்கைகளைச் செயற்படுத்தலாம் என்ற அதிகாரமும் உள்ளது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவதான மொழிச் சமத்துவத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சுவிஸ் நாட்டின் 18% மக்கள் தொகையுடைய பிரஞ்சு மொழி பேசுவோரும் 10% மக்கள் தொகையை உடைய இத்தாலியன் மொழி பேசுவோரும் 'பெடரல் அரசாங்க' நிறுவனங்களில் ஜேர்மன் மொழி பேசுவோருக்கு கிடைக்கும் அந்தஸ்துக்கு நிகரான அந்தஸ்தைப் பெறுகிறார்கள். அத்தோடு பெடரல் சட்டங்கள் யாவும் மும்மொழிகளிலும் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. றொமான்ஸ் மொழிக்குத் தேசிய மொழி (National Language) என்ற அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. றொமான்ஸ் மொழி பேசுவோர் பெடரல் அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு தம் அலுவல்களைச் செய்து முடிப்பதற்கு, அவர்கள் இந்த உரிமையை அனுபவிப்பதே காரணம் என்பது சொல்லாமலே புரியக்கூடிய விடயம்.

சிறுபான்மையினருக்கு சமத்துவ உரிமைகள்

வழங்குவது தொடர்பாக, பெல்ஜியம் சமஷ்டியையும் சுவிஸ் சமஷ்டியையும் ஒப்பீடு செய்தல் பயனுடையது. பெல்ஜியத்தில் சிறுபான்மையினர் பாதுகாப்பில் தனியார் பரிமாணம் (Personal Dimension) உள்ளது. சுவிஸ் நாட்டில் இது பிரதேசமயப்படுத்தல் பரிமாணம் (Territorialised dimension), உடையதாக இருக்கிறது. அதாவது பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் வாழும் சிறுபான்மையினர் பெல்ஜியத்தில் 'தனியார்' அடிப்படையிலும், சுவிஸ் நாட்டில் 'பிரதேச' அடிப்படையிலும் தமது உரிமைகளைப் பெற்று அனுபவிக்கின்றார்கள். சுவிஸ் நாட்டின் கண்டன்கள் சிறியனவாக இருப்பது, சிறுபான்மையினர் தமது தேவைகளை பிரதேச அடிப்படையில் நிறைவேற்றுவதற்கு இலகுவானதாக உள்ளது. இதனைவிட 'தனித்தனி விடயம் சார்ந்த' அதிகாரப் பரவலாக்கல் (Subject by subject decentralisation) முறையும் சுவிற்சர்லாந்தில் செயற்பாட்டில் உள்ளது. கல்வி மொழியை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். பாடசாலைச் சபைகளுக்கும், முனிசிப்பல் சபைகளுக்கும் கல்வி மொழி எதுவாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரத்தை வழங்க முடியும். இவ்விதமான அதிகாரப் பரவலாக்கத்தால், ஒரு குறிப்பிட்ட நகரப் பகுதியிலோ அல்லது இடத்திலோ செறிந்து வாழும் சிறுபான்மையினர், தம் பிள்ளைகளுக்கான போதனா மொழி எதுவெனத் தீர்மானிக்கும் உரிமையைப் பெறுகின்றனர். தம் பகுதியின் பாடசாலை நிர்வாகத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றனர். இன்னொரு வகையான புரட்சிகர பிரதேச வகைத் தீர்வையும் (Radical Territorial Solution) சுவிஸ் நாட்டில் பிரயோகிக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. 1978 ஆம் ஆண்டில் பேர்ண் (Bern) கண்டன் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு யுரா (Jura) என்ற புதிய கண்டன் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் பயனாக, முன்னர் பேர்ண் கண்டனுக்குள் சிறுபான்மையினராக இருந்த சமூகக்குழுவினர், 1978 இன் பின்னர் பெரும்பான்மையினராக மாறியுள்ளார்கள்.

சுவிஸ் சமஷ்டி முறையில் 'செனட்' சபை பிரதிநிதித்துவத்தில் 'கோட்டா' முறை இல்லை. பெடரல் நிர்வாக நிறுவனங்களிலும் மொழி, பண்பாடு, சமயம் என்பனவற்றின் அடிப்படையிலான 'கோட்டா' முறை செயற்பாட்டில் இல்லை. ஆயினும் இது ஒரு பாரம்பரிய மரபாக (Tradition) பின்பற்றப்படுகிறது. உதாரணமாக வலைஸ் (Valais) என்ற இருமொழி கண்டன் (Bilingual Canton)

வலைஸ் - இருமொழிக் கன்டன்

Image source - packedagain.com

செனற்சபைக்கு பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்துவரும் வழமையைப் பின்பற்றுகிறது.

விட்டுக்கொடுத்தலும் சமரசமும். கூட்டுறவுச் சமஷ்டி

சுவிஸ் நாட்டில் விட்டுக்கொடுத்தலும் சமரசமும் (Compromise), கூட்டுறவு சமஷ்டி (Cooperative Federalism) என்னும் இரு அரசியல் பண்பாட்டுச் (Political Culture) சிறப்புப் பண்புகள் வளர்ச்சியுற்றுள்ளன. 1999 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பு கூட்டுறவு என்னும் தத்துவத்தை (Principle of Cooperation) உறுப்புரை 44 இல் பொறித்துள்ளது.

உறுப்புரை 44

1. கூட்டிணைப்பில் சேர்ந்துள்ள கன்டன்கள் தமது வேலைகளை நிறைவேற்றும்போது ஒத்துழைப்போடும், ஒன்றையொன்று ஆதரிக்கும் முறையிலும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.
2. அவை ஒவ்வொன்றும் பரஸ்பர அனுசரணையையும் ஆதரவையும் பிற கன்டன்களுக்கு வழங்குவதோடு நிர்வாகம், நீதி நிர்வாகம் ஆகிய விடயங்களில் ஒன்றுக்கொன்று உதவி செய்தல் வேண்டும்.
3. கன்டன்களுக்கிடையேயும் கன்டன்களின் கூட்டிணைவுக்கு இடையேயும் எழும் பிணக்குகளுக்கு இயன்றளவிற்கு பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு எட்டப்படவேண்டும்.

சுவிற்சர்லாந்தில் சமஷ்டிக் கூட்டிணைவு மரபு (Confederal Tradition) நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது.

அந் நாட்டின் கன்டன்கள் கூடிய அளவு சுயாட்சியுடையனவாய் இருந்து வருகின்றன. இத்தகைய அரசியல் வரலாற்றுப் பின்புலமுடைய அந் நாட்டில் பகிரப்பட்ட ஆட்சி (Shared Rule), பலவகையான ஒத்துழைப்பு நடைமுறைகள் கன்டன்களுக்கிடையே வளர்ச்சி பெறுவதற்கு உதவியது. இவ் ஒத்துழைப்பு நடைமுறைகள் பல நிறுவனங்கள் ஊடாக வளர்க்கப்பட்டன. இவ்வகை நிறுவனங்களில் கன்டன்களுக்கிடையிலான மாநாடு (Conference of inter Cantonal Government) என்பது முக்கியமானது. இம் மாநாடுகளில் கன்டன் அரசாங்கங்கள் கூடி ஆராய்ந்து பிரச்சினைகள் பற்றிய பொது இணக்கப்பாட்டை உருவாக்குகின்றன. இவ்விதம் பொது இணக்கப்பாட்டை எட்டியபின் மத்திய அரசுடன் (பெடரல் அரசாங்கம்) பேரம் பேசுதல் பயனுடைய ஒருவழியாக உள்ளது. மாநாடு (Conference) என்ற நிறுவனம் ஊடாக பெடரல் அரசாங்கம் தொடர்பாடலை வளர்த்து சட்டவாக்க செயல்முறைக்கு உதவும் தகவல் பரிமாற்றத்தைச் செய்துகொள்கிறது. இது தொடர்பில் 1999 அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 45 (2) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றைக் கவனித்தல் பொருத்தமானது.

“சமஷ்டிக் கூட்டிணைவு) தனது கொள்கைச் செயற்திட்டங்கள் பற்றிய தகவல்களை சரியான நேரத்தில், விரிவாகப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அவற்றின் (கன்டன்களின்) நலன்கள் பாதிக்கப்படும்போது, அவற்றுடன் கலந்தாலோசித்தலும் வேண்டும்.”

வெளிவிவகாரம் குறித்த கொள்கைத் தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படும்போது அவை பற்றிய தகவல்களை

கண்டன்களுக்கு வழங்கும் கடப்பாடு வலியுறுத்தப்படுகிறது. வெளிவிவகாரம் பெடரல் அரசாங்கத்திற்குரிய அதிகாரமாக இருப்பதால் இக் கடப்பாடு வலியுறுத்தப்படுகிறது. கண்டன் அரசாங்கங்களின் மாநாடுகளில் பெடரல் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொள்வது இருதரப்பாருக்கும் இடையே தகவல் பரிமாற்றம் சிறப்பாக நடைபெற உதவுகிறது.

சில பொதுவான நோக்கங்களை எய்துவதற்கும், பொதுவான நிறுவனங்களை உருவாக்குவதற்கும் கண்டன்கள் தமக்கிடையே ஒப்பந்தங்களைச் செய்துகொள்ளலாம். இவை 'ஒப்பந்தங்கள்' என்ற கருத்துடைய 'சமவாயங்கள்' (Conventions) என்ற சொல்லால் அழைக்கப்படும். இப்படியான ஒப்பந்தங்களைக் கண்டன்கள் செய்துகொள்வது, அதிகாரம் மத்தியப்படுத்தல் (Centralisation) என்பதற்கு தகுந்த மாற்று வழியாக உள்ளது. இசைவான செயற்பாடு

அவசியமானவிடத்து பெடரல் அரசாங்கம் தலையீடு செய்யும் தேவை ஏற்படும். ஆயின் கண்டன்களிடையான ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளல் முறையான 'ஒருமித்த செயல்முறை' எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் வெற்றியைத் தரும் என்று கூறுவதற்கில்லை. கண்டன்கள் ஒத்திசைவான முடிவுகளை அடைவதற்கு இங்கு இடமில்லை. கண்டன்கள் ஒரு விடயத்தில் ஒப்பந்தம் மூலம் இணக்கமான தீர்வை காணத்தவறுமிடத்து அவ்விடயம் பற்றிய தகுதி, மாற்றப்படுதல் தவிர்க்க முடியாததாகிறது. ஆகையால் 26 கண்டன்களும் கூடி ஒப்பந்தம் செய்வது சாத்தியமாவதில்லை. இதற்கு மாறாக பிராந்திய அடிப்படையில், சம்மந்தப்பட்ட சில கண்டன்கள் கூடித் தீர்மானம் எடுத்தல் பயனுறுதி வாய்ந்ததாக இருக்கும்.

கண்டன் அரசாங்கங்களுக்கு இடையே முறைசாராத் தொடர்புகள் உள்ளன. இத் தொடர்புகள் பல்வேறு நிறுவனங்கள் ஊடான

● **சுவிற்சர்லாந்து அரசியல் யாப்பு அசமத்துவ கட்டமைப்பை (சில கண்டன்களுக்கு கூடிய சுயாட்சியும் வேறு சிலவற்றுக்கு குறைந்த சுயாட்சியும்) உள்ளார்ந்த இயல்பாகக் கொண்டதன்று.**

● **சுவிற்சர்லாந்து 23 கண்டன்களாகவும், 3 அரைக்கண்டன்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அரைக்கண்டன்களும், ஏனைய 23 கண்டன்கள் போன்று முழுமையான அதிகாரங்களை உடையனவாக உள்ளன.**

● **சுவிற்சர்லாந்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்புகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுத்துறை விளங்குகின்றது. சட்டவாக்கச் செயல்முறையைத் தொடக்கி வைக்கும் மூல உணர்வாகவும் இது விளங்குகிறது.**

சிக்கலான வலைப்பின்னல் முறையில் ஒன்றிணைக்கப்படுகின்றன. சுவிற்சர்லாந்து சமஷ்டி முறையில் இத் தொடர்பாடல் வலைப்பின்னல் ஒத்துழைப்பை முழுமைபெறச் செய்கிறது. பின்வரும் விடயங்களில் பெடரல் அதிகாரிகள் ஆலோசனைகளை நடத்த வேண்டும். குறிப்பாக;

1. கொள்கை வகுத்தல்,
2. பெடரல் சட்டத்தை செயற்படுத்துவதில் கண்டன்களின் பங்கேற்பை உறுதி செய்தல்,

என்பனவற்றில் தொடர்ச்சியான தொடர்பாடல் அவசியமாகவுள்ளது. பெடரல் அரசாங்க அதிகாரிகளும் போட்டி முறையில் செயற்படாமல், ஒத்துழைப்போடு செயற்படுவதால் அரசாங்கச் செயற்பாடுகள் தடையின்றி இயங்குகின்றன. சுவிற்சர்லாந்து சமஷ்டி முறை முழுமையிலும் 'கூட்டுறவுப் பண்பாடு' (Culture of cooperation) உறுதிச் செறிந்துள்ளது. இதனால் சமஷ்டிப் பொறிமுறை (Federal Machinery) தடங்கல்கள் இன்றி இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

முடிவுரை

சுவிற்சர்லாந்து சமஷ்டி உறுதிப்பாடும் சட்டப்படியான வலிதுடைமையும் (Stability and Legitimacy) உடையதாய் இருந்துவருகிறது. இது சுவிற்சர்லாந்தில் சாத்தியமாய் இருப்பதன் இரகசியம் என்ன?

- ஜனநாயக நிறுவனங்கள் அங்கே நிலைபெற்றுள்ளன. நேரடி ஜனநாயகம் (Direct Democracy) அங்கே செயல்முறையில் உள்ளது.
- கூட்டுறவுச் சமஷ்டி (Cooperative Federalism) அங்கே செயற்படுகிறது.
- அந்நாட்டு மக்கள் வேறுபாடுகளுக்கு மரியாதை (Respect for differences) கொடுத்து ஒழுக்கின்றனர்.

மேற்குறித்த சிறப்பியல்புகளின்

ஒன்றிணைந்த கலவையாக, சிறப்புப் பண்புகள் உடையதாக சமஷ்டி நிறுவனக் கட்டமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது அந்நாட்டில் ஜனநாயகம் தழைக்க உதவுகிறது. வெறுமனே 'பெரும்பான்மை ஆட்சியினால்' (Majority Rule) நாட்டில் உறுதிப்பாடு, சமாதானம், சட்டப்படியான வலிதுடமை (Legitimacy) என்பனவற்றை ஏற்படுத்த முடியாது என்ற பலமான நம்பிக்கை அங்கே மக்களிடம் வேரூன்றியுள்ளது. இவற்றைவிட, அ. சமயச்சுதந்திரம் அரசியல் யாப்பினால் உறுதிசெய்யப்பட்டிருத்தல், ஆ. மூன்று மொழிகளுக்கும் சமத்துவம் வழங்கப்பட்டிருத்தல், இ. நான்காவது மொழியான றொமான்ஸ் என்னும் சிறுபான்மையினர் மொழிக்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டிருத்தல், ஈ. கன்டன்களுக்கு அதிக அளவான சுயாட்சி அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருத்தல் ஆகியன சுவீற்சர்லாந்தின் சமஷ்டியின் உறுதித்தன்மைக்கு காரணமாக உள்ளன.

மேலே குறிப்பிட்டவற்றைக்கொண்டு பன்மைத் தேசியங்களின் சமூகங்களிற்கு (Multi - National Societies) சுவீற்சர்லாந்து 'இப் பூவுலகின் சவர்க்கம்' என்ற எண்ணத்தை தருவதாய் உள்ளது. 150 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இது உண்மையே என்பதை அந்நாடு நிரூபித்து வந்துள்ளது. அந்நாட்டின் பண்பாட்டு, சமய, மொழிக்குழுக்களிடையே வன்முறை மோதல்களுக்கான சாத்தியம் அங்கு உள்ளுறையாக (Potential for violent oppositions) இருக்கின்றபோதும், அந்நாடு உலகின் நாடுகள் யாவற்றையும்விட உறுதியுடையதாகவும், உலகின் செல்வந்த நாடுகளில் முன்னிலையில் உள்ளதாகவும் இருந்துவருகிறது. சுயாட்சி (Self Rule), பகிரப்பட்ட ஆட்சி (Shared Rule) என்ற இரண்டினதும் கலவையான அரசியல் யாப்பு முறை அந்நாட்டில் சமாதானம் நிலைப்பதற்கு வழிவகுத்துள்ளது. ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், தகவல் பரிமாற்றம், பொதுசன வாக்கெடுப்பு போன்ற செயல்முறைகள் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட ஜனநாயகச் செயல்முறைகளை மதிக்கும் பண்பாடு அங்கு செழித்து வளர்ந்துள்ளது. இதனால் அரசியல் வேறுபாடுகளை சமாதானமான முறையில் நிர்வகிக்க முடிகிறது.

மேலே கூறிய சிறப்புகள் ஒருபுறமிருக்க, சுவீற்சர்லாந்து அரசியல் முறைமையின் முறைகள்

சிலவும் கவனிப்புக்குரியவை என்பதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுதல் அவசியம். அதுவோர் சிக்கலான அரசியல் முறைமை. அதன் செயற்பாடுகள் நடைபெறுவதற்குப் பல்வேறு மட்டங்களில் இணக்கப்பாட்டை பெறுதல் வேண்டும். பெடரல் சட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றுவதற்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் காத்திருக்கும் நிலை அங்கு உள்ளது. அரசியல்வாதிகள் ஒரு மசோதாவை யாவரதும் இணக்கத்தோடு சட்டமாக நிறைவேற்றிய பின்னர் பொதுசன வாக்கெடுப்பு நடத்தப்படும்போது அது வாக்காளர்களால் தோற்கடிக்கப்படும். அம் மசோதா முன்மொழியப்பட்ட போது அது சட்டமாக்கப்படுதல் தேவையான ஒன்றாக இருந்திருந்தாலும், 10 ஆண்டுகள் கழிந்தபின் அத் தேவை இல்லாது போனால் வாக்காளர்களால் சட்டம் நிராகரிக்கப்படலாம். சமூக சேவைகள் தொடர்பான ஒழுங்குபடுத்தல் சட்டங்களான குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்படும் கொடுப்பனவுகள் (Family Allowance), பிரசவகால விடுவிப்பு முதலிய விடயங்கள் பற்றிய முற்போக்கான சட்டங்கள் நிராகரிக்கப்படுவது தொடர்ந்து இடம்பெறுகிறது.

பெல்ஜியம் நாட்டின் சமஷ்டி முறை அடிக்கடி மாறுதல்களுக்கு உட்பட்டு வந்துள்ளது. உலகின் பிற சமஷ்டி முறைகள் பல பரிமாண வளர்ச்சிப் போக்கில் முன்னோக்கிச் செல்வதில் கஷ்டங்களை எதிர்கொண்டன. ஆனால் சுவீற்சர்லாந்து, இணக்கப்பாட்டை எய்துவதில் முன்னேறிச் சென்றது. 1848 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பு, 1874 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் அமைப்பை நோக்கி முன்னேற அத்திவாரம் இட்டது. 1999 இல் சுவீற்சர்லாந்துச் சமஷ்டி நவீனமயப்படுத்தப்பட்டது (Modernized). ஆயினும் அதன் கட்டமைப்பின் அடிப்படையான உள்ளடக்கம் (Fundamental Content) மாற்றியமைக்கப்படவில்லை. அதாவது அதன் சமஷ்டிக் கட்டிட அமைப்பு (Federal Architecture) மாறாது நிலைபெற்றுள்ளது. அரசியல் யாப்பின் மொழிநடை திருத்தம் பெற்றுள்ளது. இலகுவில் வாசித்துப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அரசியல் யாப்பாக அது விளங்குகிறது. நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளால் நடைமுறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் அரசியல் யாப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சுவீற்சர்லாந்து அரசியல் யாப்பு புதியதாக உள்ளது; சமகாலத்திற்கு பொருத்தப்பாடு உடையதாக உள்ளது; காலமாற்றத்திற்கேற்ப தகவமைத்துக்கொள்வதாகவும் உள்ளது.

இவ்வாறு அதனை உருவாக்கும் திட்டம் வெற்றிபெற்றதற்கு காரணம் பிரச்சினைக்குரிய விடயங்கள் சிலவற்றைப் பிற்போட்டமையாகும். 'தகுதிகளின் பங்கீட்டை மறுவரையறை செய்தல்' (Distribution of Competencies) இவ்வாறு பிற்போடப்பட்ட பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும். சிலர் பெடரல் அதிகாரத்தை அதிகரித்து நாடு முழுமைக்கும் ஒரே சீரான ஒருமித்த நடைமுறைகளைப் புகுத்த வேண்டும் என விரும்புகின்றனர். வேறு சிலர் கன்டன்களின் சுதந்திரம் தொடரவேண்டும் என விரும்புகின்றனர். நிதிச் சமஷ்டி (Fiscal Federalism) சம்பந்தமான பிரச்சினைகளும் செல்வத்தை மறுபங்கீடு செய்தல் பற்றிய பிரச்சினைகளும் அடுத்ததாக பிற்போடப்பட்டன. நீதி முறைமையில் (Judicial System) செய்ய வேண்டிய திருத்தங்களும் 1999 இற்குப் பிந்திய காலத்துக்குரியனவாகப் பிற்போடப்பட்டன.

எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் ஒரே சமயத்தில் தீர்வு காண முனைந்து, ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் தீர்க்க முயற்சித்தால் அரசியல் செயல் இழப்பிற்கு வழிவகுக்கும் என்பதை அனுபவம் உணர்த்துகிறது. சில விடயங்கள் தொடர்பாகக் கருத்தொற்றுமையை ஏற்படுத்தி சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்துகொண்டு பின்னர் மேலதிகப் பிரச்சினைகளைக் கையாளலாம். ஆனால் படிப்படியான மாற்றம் என்ற அணுகுமுறை, மேலோட்டமான திருத்தங்களோடு முடிவடைந்து விடும் ஆபத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு திருத்தங்களும் இடம்பெறும் போது அரசியல் யாப்பில் செய்யவேண்டிய அடிப்படையான சீர்திருத்தங்கள் எவை என்பது பற்றி பேசப்படுவதில்லை. இதனால் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமல் தொடரும் நிலையே சுவிற்சர்லாந்தில் காணப்படுகிறது என விமர்சகர்கள் கருதுகின்றனர்.

இறுதியாக சில விடயங்களைக் குறிப்பிடுதல் சாலவும் பொருத்தமானது. மக்களின் அரசியல் நிலைப்பாடுகளில் சமயத்தின் செல்வாக்கு குறைந்துவிட்டது. இரண்டாவதாக, பிரதான மொழிக்குழுக்களிடையே பிளவுகள் தோன்றியுள்ளன போல் தெரிகிறது. பிரஞ்சு மொழிபேசும் பகுதி மக்கள், சமூகப் பாதுகாப்பு (Social Security) பற்றிய விடயங்களில் முற்போக்கான கொள்கைகளை ஆதரிக்கிறார்கள். ஜேர்மன் மொழி பேசுவோர் பகுதிகள், இவ்விடயங்களில் பிற்போக்கான கொள்கையைக் கொண்டுள்ளன. இதேபோன்று

ஐரோப்பிய யூனியனில் இணைவது தொடர்பாக பிரஞ்சு, ஜேர்மன் மொழிப் பகுதிகளுக்கிடையே முரண்பட்ட கருத்துக்கள் காணப்பட்டன. முக்கியத்துவம் பெற்றுவரும் இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் சுவிஸ் மாதிரி (Swiss Model) எதிர் நோக்கிவரும் சவால்களாகும்.

யொஹான் பொய்றியர்
Image source - www.mcgill.ca

யொஹான் பொய்றியர்

யொஹான் பொய்றியர் (JOHANNE POIRIER) கனடாவின் McGill பல்கலைக்கழகத்தின் சமஷ்டி முறைமை (FEDERALISM) கற்கைக்கான இருக்கையின் முதலாவது பேராசிரியராக 2015 ஆம் ஆண்டு நியமனம் பெற்றார். அதற்கு முன்னர் 2004-2015 காலப்பகுதியில் அவர் பிரஸ்ஸல்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டத்துறையில் பணியாற்றினார். அப்போது ஒப்பீட்டுச் சட்டம், சமஷ்டி முறைமை, ஐரோப்பிய பிராந்திய ஒருமைப்பாடு ஆகிய விடயங்களில் பல பாடநெறிகளைக் கற்பித்தார். பிரஸ்ஸல்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் பொதுச்சட்டத்திற்கான நிறுவனத்தின் (CENTRE FOR PUBLIC LAW) இணையப் பணிப்பாளராகவும் கடமையாற்றினார்.

McGill பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் யாப்புச் சட்டம், ஒப்பீட்டுச் சமஷ்டி என்பனவற்றை கற்பித்து வருகிறார். சுவிற்சர்லாந்து சமஷ்டி முறை பற்றிய இக்கட்டுரை அவரால் 2004 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டது. மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிறுவனம் (CPA) வெளியிட்ட The Federal Idea எனும் நூலில் இருந்து இக்கட்டுரை பெறப்பட்டது.

(தொடரும்.)

சிவராஜா ரூபன்

சிவராஜா ரூபன் அவர்கள் 1993 ஆம் ஆண்டு சிறுவனாக இருக்கும்போது ஈழத்திலிருந்து நேர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்தார். தற்போது கட்டுரைகள், கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம் மற்றும் ஊடகம் ஆகிய தளங்களில் இவர் செயற்பட்டு வருவதுடன் அரசியல், சமூகம், கலை, இலக்கியம் சார்ந்தும் எழுதி வருகிறார். ஈழம், தமிழகம், மற்றும் புலம்பெயர் ஊடகங்கள், இதழ்களில் இவரது எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன.

'எதிர்ப்பரசியல்', 'அதிகார நலனும் அரசியல் நகர்வும்' (உலக அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு), 'எழுதிக் கடக்கின்ற தூரம்' (கவிதைத் தொகுப்பு), 'கலைப்பேச்சு' (திரை நூல் அரங்கு) என்பன இவரது படைப்புகளாகும்.

ஈழம் சார்ந்தும் ஈழப்பிரச்சினை சார்ந்தும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழல்லாத பிற மொழிகளிலும் பல்வேறு நூல்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. 2009 இற்கு பின்னர் வெளியாகிய அபுனைவு நூல்களை அவற்றின் சமூக - அரசியல் முக்கியத்துவம் கருதி தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கோடு 'திக்குகள் எட்டும்' என்ற தொடர் வெளிவருகின்றது. இத்தொடரின் மூலம் தமிழ் சூழலுக்கு தமிழல்லாத பரப்பில் நடைபெறும் ஈழம் சார்ந்த வெளிப்பாடுகள் அறிமுகமாகும்.

போரினால் புலம்பெயர்ந்த சமூகங்களின் தாயகத்துடனான உறவு:

பணம் அனுப்புதலும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளும்

சர்வேந்திராவின் கலாநிதி ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் உள்ளடக்கம்

இந்த ஆய்வுத் தொகுப்பின் கோட்பாட்டு ரீதியான அடிப்படை என்பது டயஸ்போறா, நாடுகடந்த வாழ்வியல் என்பவையாகும். சிறுபான்மையினர், டயஸ்போறா, நாடுகடந்த வாழ்வியல் என்பன தொடர்பான பெரும்பாலான கல்வியியல் ஆய்வுகள் பெரும்பான்மை நோக்குநிலையில்

வெளிவந்துள்ளன. இக்கட்டுரைகளில் சிறுபான்மை நோக்குநிலை ஆய்வுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவே இவ்வாய்வின் முதன்மையான தனித்துவம். நாடு கடந்த வாழ்வியலின் பல்பரிமாணங்களைக் கொண்ட யதார்த்தங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சர்வேந்திராவின் கலாநிதி ஆய்வு ஆறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக்

நோர்வேயில் இலங்கைத் தமிழர்கள்

Image source - www.tamilnet.com

கொண்டிருக்கின்றது. திக்குகள் எட்டும் தொடரின் கடந்த பகுதியானது அந்த ஆய்வின் அடித்தளம், ஆய்வுப்பொருள், பின்னணி குறித்த அறிமுகமாக அமைந்தது. இந்தப் பகுதி அவ்வாய்வுத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ஆறு கட்டுரைகளின் பேசுபொருட்களைத் தனித்தனியாக அறிமுகம் செய்கின்றது. அவற்றில் நான்கு கட்டுரைகள் தாயகத்திற்குப் பணம் அனுப்புதல், நோக்கங்கள், வழிமுறைகள், விளைவுகள் தொடர்பானவை. இரண்டு கட்டுரைகள் தாயகம் சார்ந்த பண்பாட்டு நடைமுறைகள், பின்பற்றல்களோடு தொடர்புடையவை.

பணம் அனுப்புதல் தொடர்பான கட்டுரைகள், பணம் அனுப்புதற் செயற்பாடுகள் ஊடான தாயகத்துடனான பொருளாதார உறவுகள், தொடர்புகளுக்கும் தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் நோர்வே வாழ்க்கைக்குமிடையிலான சிக்கல்களைக் கையாள்கின்றன. இப்பிரச்சினைகள் தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் தாயகத்துடனான பொருளாதார, நாடுகடந்த பிணைப்புகள் நோர்வேயில் அவர்களின் வாழ்விற் செலுத்தும் தாக்கத்திற்கிடையேயான தொடர்பினைக் கூட்டாக வெளிப்படுத்துகின்றன. பண்பாட்டு நடைமுறைகள் பற்றிய கட்டுரைகள், தமிழர்கள் மற்றும் சோமாலியர்களின் பண்பாட்டு ரீதியான தாயகத் தொடர்புகள் நோர்வேயில் அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை நாடுகடந்த பரிமாணங்களுடன் கையாள்கின்றன.

கட்டுரை 1:

பணம் அனுப்பும் நடைமுறைகள் மற்றும் நாடுகடந்த சமூக வெளிகள்

இக்கட்டுரை நோர்வே வாழ் தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் பணம் அனுப்பும் நடைமுறைகள், நாடுகடந்த சமூக வெளிகள் எனும் தலைப்பிலானது. பணம் அனுப்புதலை ஐந்து வகைகளாகப் பகுத்து ஆராய்கின்றது.

தூய பிறர்நலன் (நற்பண்பு, அர்ப்பணிப்பு மனநிலை), தூய சுயநலம், தூண்டப்பட்ட - அறிவூட்டப்பட்ட நலன் எனவாக பணம் அனுப்புவதற்கான உந்துதல்கள் மூன்று வகையினவாக வகுக்கப்படுகின்றன (Pure altruism, pure self interest, and tempered altruism and enlightened self interest). இங்கே, தூய பிறர்நலன் என்பது தாயகத்தில் உள்ள குடும்பம், உறவினர், மக்கள் உட்பட்டவர்கள் மீதான புலம்பெயர்ந்தவரின்

கலாநிதி சர்வேந்திரா தர்மலிங்கம்

Image source - www.utrop.no

அக்கறையைக் குறிக்கிறது. தூய சுயநலம் என்பது தாயகத்தின் முதலீடுகள், முதலீடுகளைப் பராமரித்தல், தாயகம் திரும்புகின்ற எண்ணம் போன்ற கூறுகளை உள்ளடக்கியது. குடும்பம், அரசியல், நல்வாழ்வு, வலைப்பின்னல், அபிவிருத்தி என்ற நோக்குநிலைகளின் அடிப்படையில் பணம் அனுப்புதல் ஐந்து வகைப்படுகின்றன.

குடும்ப வாழ்வாதாரத்திற்கான பணம் அனுப்புதல்

இது பல்வகைத் தேவைகளை உள்ளடக்கியது. வெளிநாட்டுக்குப் புலம்பெயர்வதற்கான செலவுக்காக வாங்கப்பட்ட கடனை அடைப்பது, குடும்ப உறுப்பினர்களின் மருத்துவம் - கல்வி - திருமணம் - மரணச்சடங்கு - வீடு கட்டுதல் - வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுகின்ற முயற்சிகள் என்பவற்றுக்கான செலவுகள் என அவை பல்வகைப்படுகின்றன. மேற்சொன்ன இந்நோக்கங்களிலான பணம் அனுப்புதல் சோமாலியர், தமிழர்கள் மத்தியில் வலுவான உந்துதலைக் கொண்டுள்ளது. ஏனெனில் இரு சமூகங்களும் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வு, பரந்த குடும்பப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டவையாகும். தமிழர்களைப் பொறுத்த மட்டில் புலம்பெயர்வுக்கான முகவாரச் செலவுகள், தாயகத்திலுள்ள சகோதரிகளின் திருமணத்திற்கான சீதனச் செலவுகள், உறவினர்களுக்கான வாழ்வாதாரத்திற்காக பணம் அனுப்புதல் போன்ற நோக்கங்களும் முதன்மையானவை.

அரசியல் நோக்கிலான பணம் அனுப்புதல்

அரசியல் நோக்கிலான பணம் அனுப்புதல் என்பது தாயகத்தில் அடிமட்ட அரசியல் அமைப்புகளை உருவாக்குவதற்கான நிதி ஆதரவிலிருந்து, அரசியற் போராட்டங்கள், ஆயுதப் போராட்டம் உட்பட சமாதான முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தல், அரசியற் கட்சிகளின் தேர்தற் பிரச்சாரங்களுக்கான நிதியுதவிகள் என்பனவற்றைக் குறிக்கின்றது. அரசியல் நோக்கு நிலையிலான பொருளாதார, பொருட்கள் சார் உதவிகள் புலம்பெயர் சமூகங்களிடமிருந்து தாயக அரசியல் அமைப்புகள், நிறுவனங்கள் அல்லது வலைப்பின்னல்களுக்கு அனுப்பப்படுவதை இக்கட்டுரை ஆய்வுசெய்துள்ளது. பணம் அனுப்புதலைக் கறுப்பு - வெள்ளையாகக் கையாள முடியாது. தமிழில் காசு அனுப்புதல் - காசு கொடுத்தல் என்ற இரண்டு வெவ்வேறு சொல்லாடல்கள் வெவ்வேறு சூழமைவுகளைக் குறித்துக் கையாளப்படுகின்றன என்பதையும் கட்டுரை விளக்குகின்றது.

Remittance data	Tamils	Somalis
Total number interviewed	353	245
Total number in Percentage	100	100
Send remittances in %	79	74
- monthly	11	38
- minimum once a year	47	28
- Occasionally	22	09
Do not send remittances	20	26
Do not know	01	00

Source: SSB, data collected in 2005/ 2006

Source: Homeland Orientation of War-torn Diasporas - Sarvendra Tharmalingam

நல்வாழ்வுத் செயற்திட்டங்களுக்கான பணம் அனுப்புதல்

நல்வாழ்வுத் செயற்திட்டங்களுக்கான பணம் அனுப்புதல் என்பது குடும்பத் தேவைகளைத் தாண்டி, தாயகத்தின் பொதுவான சமூகநலன் சார்ந்த நோக்கங்களுக்காகப் பணம் அனுப்புவதைக் குறிக்கின்றது. இங்கு நலன் சார்ந்த எனும் சொல், மனிதாபிமான, புனர்வாழ்வு, அபிவிருத்தி உட்பட்ட பொதுநல அக்கறைகளைக் குறிக்கின்றது.

௭௫ 54

தமிழர்களைப் பொறுத்தமட்டில், மூன்று மட்டங்களில் அல்லது நிலைகளில் நல்வாழ்வு நிதி அனுப்புதல் இடம்பெறுகின்றது. ஒன்று, தேசிய அல்லது பரந்த அளவிலானது (National or Macrolevel). இந்த வகையிலான பணம் அனுப்புதல் தமிழர் தாயகத்தை மையமாகக் கொண்டது. தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம், பொருண்மிய மேம்பாட்டு நிறுவனம், நோர்வே தமிழ் சதாதார அமைப்பு போன்றன அத்தகைய நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள் சார்ந்து இயங்கியவை. இரண்டாவது இடைநிலை (Mesolevel) மட்டத்திலானது. மாவட்ட, கிராம மட்டங்களிலான நலத்திட்டங்களைக் குறிக்கின்றது; உதாரணமாக பாடசாலைகள், கிராம நலத் திட்டங்கள். மூன்றாவது நுண்நிலை (Microlevel) மட்டத்திலானது. இது தாயகத்தில் முன்னெடுக்கப்படும் நலத்திட்டங்களுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தனிநபர்களாக நேரடியாகப் பங்களிப்பினை வழங்குவதைக் குறிக்கின்றது. அது கூட்டுப் பங்களிப்பு வகைமைக்குள் சேராது.

சோமாலியர்களைப் பொறுத்தமட்டில், முன்னரைவிட நலத்திட்டங்களுக்காகப் பணம் அனுப்புதல் கூடுதல் கவனத்திற்குரியதாக மாறியிருக்கின்றது. அவை அதிகரித்திருக்கின்றன. கல்வி, மருத்துவம் சார் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களுக்காகப் பணம் அனுப்புதல் முன்னுரிமைக்குரியதாக ஆகியிருக்கின்றது.

வலையமைப்பு சார் பணம் அனுப்புதல் மற்றும் முதலீடு சார் பணம் அனுப்புதல்

வலையமைப்பு சார்ந்த பணம் அனுப்புதல் என்பது அனுப்புபவரின் தனிப்பட்ட, சமூக, மதம் சார்ந்த நிறுவனங்கள் அல்லது அமைப்புகளின் பகுதி அல்லது முழுமையான தேவைகளை நிறைவேற்றும்பொருட்டு பணம் அனுப்புவதைக் குறிக்கின்றது. இந்தப் பணம், தனிப்பட்ட அல்லது கூட்டுப்பங்களிப்பாக அமையும். தமிழர்களின் நட்புறவுச் சங்கங்கள், கிராமம் மற்றும் பாடசாலை வலையமைப்புகள் இவ்வகைமைக்குள் அடங்குகின்றன. நட்புறவுச் சங்கங்களுக்கான பணம் அனுப்புதல் பெரும்பாலும் தனிப்பட்டவை. ஆனால் பாடசாலை, கிராம வலையமைப்புகள் பெரும்பாலும் கூட்டுத்திட்டத்தைச் சேர்ந்தவை. சோமாலியர்களிடையே, குலம் சார்ந்த வலையமைப்புகளுக்கூடாக பணம் அனுப்புதல் ஒழுங்கமைக்கப்படுவது வலையமைப்புச் சார்ந்த பணம் அனுப்புதலுக்கான உதாரணமாகக் காட்டப்படுகிறது.

முதலீடு சார் பணம் அனுப்புதல் என்பது மூலதனத் திரட்சி, சுய வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்குதல்,

வணிக அபிவிருத்தி நோக்கங்களைக் கொண்டது. தமிழர்கள் தமது கிராமங்களில் நிலங்களை வாங்குவதிலும், கொழும்பில் வீடுகளை வாங்குவதிலும் முதலீடுகளைச் செய்துள்ளனர். மலேசியா, சிங்கப்பூர் மற்றும் ஏனைய நாடுகளிற் சொத்துகளை வாங்குவதிலும் முதலீடுகளைச் செய்துள்ளனர். பெரும்பாலானவை மூலதனத் திரட்சியை இலக்காகக் கொண்ட வீட்டுக் கொள்வனவில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

சோமாலியர்கள் அபிவிருத்தி சார் பணம் அனுப்புதலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்கள் மூலதனத் திரட்சிக்கு மாறாக வணிக அபிவிருத்தி சார் முன்னெடுப்புகளில் கூடுதலாக ஈடுபட்டுள்ளனர். சோமாலியாவில் மட்டுமல்லாமல் அதன் அயல்நாடுகள், துபாயிலும் தொலைத்தொடர்புத் துறையில் முதலீடுகளை அதிகம் செய்துள்ளனர். சோமாலியர்களின் நிதி, வணிகச் செயற்பாடுகளுக்கான முதன்மை மையமாகத் துபாய் விளங்குகின்றது.

பணம் அனுப்பும் நோக்கங்களுக்குப் பின்னாலுள்ள உந்துதல்கள்

மேலும் இக்கட்டுரையானது பணம் அனுப்பும் நோக்கங்களுக்குப் பின்னாலுள்ள உந்துதல்கள் பற்றி ஆராய்கிறது. பணம் அனுப்பும் நடைமுறைகளின் வெவ்வேறு வகைமைகளை அடையாளப்படுத்துவதுடன் பணம் அனுப்பும் நடைமுறைகளுக்கும் நாடு கடந்த சமூக வெளிக்கும் இடையிலான பிணைப்புகளையும் விளக்குகின்றது. அகதிகளாக, தொழில் வாய்ப்பினூடாக, கல்வி வாய்ப்பினூடாக, குடும்ப மீளிணைவினூடாக போன்ற வெவ்வேறு பின்னணிகளின் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் மத்தியில் இந்தக் கட்டுரைகளுக்கான நேர்காணல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

பணம் அனுப்புதல், தமிழ் டயஸ்பொறாவின் நாடுகடந்த வாழ்வின் விளைவுகளில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது எனும் வகையில் அது அனுப்புநர், பெறுநர் வாழ்வில் கணிசமான தாக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது. பெறுநர் தரப்பில் சமூக அசைவிக்கத்தின் மேம்பாட்டுக்கு உதவுகிறது. 1980 - 2009 வரையான நான்கு தசாப்த போர்க்கால வாழ்வாதாரத்திற்கு பணம் அனுப்புதல் பெரிதும் உதவியுள்ளது. பணம் அனுப்புதலானது அனுப்புநர்கள் நோர்வேயில் ஒரு புதிய வாழ்வைத் தகவமைத்துக் கொள்வதற்கு, அதன் நேர்மறை, எதிர்மறைத் தாக்கங்களினூடாகப் பங்களித்துள்ளமை பற்றிய

Indicators of homeland ties of Tamils and Somalis in Norway in percentage (%)

Types of homeland ties	Tamils	Somalis	All immigrants
Ownership of land in homeland	8	9	11
Ownership of house in homeland	7	6	16
Financial assistance to families	79	74	53
Visits to homeland – 1996	22	4	43
- 2005/06	82*	22	67
Visits from homeland – 1996	06	3	27
- 2005/06	36*	3	35
Perspective of return to homeland			
- No	35	13	40
- Yes – at older age	20	15	37
- Yes – in 5-10 years	05	13	06
- Yes – within 5 years	02	02	02
- Do not know	38	57	37
Satellite television at home in Norway	64	24	56
Sense of belonging to Norway (5-7) 1 – no belonging , 7 – strong belonging	79	63	65
No. of persons interviewed – 1996	380	310	2520
- 2005/06	353	245	3050

Source: Blom and Henriksen (2008)

*During the period of 2002–2006, there was a ceasefire in Sri Lanka that facilitated huge mobility

Source – Homeland Orientation of War-torn Diasporas – Sarvendra Tharmalingam

புறநிலைகளும் இக்கட்டுரையின் பதிவாகியுள்ளன.

சோமாலியா இன்றுவரை ஒரு செயற்திறன் மிக்க அரசாக இல்லாத நிலையில் சோமாலிய மக்களினது வாழ்வாதாரத்தைப் பாதுகாக்கவும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை ஸ்திரப்படுத்தவும் பணம் அனுப்புதல் பங்காற்றிவருகின்றது. பணம் அனுப்பும் நடைமுறை இல்லாமலிருந்திருப்பின், இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மேலான வன்முறை முரண்பாட்டுச் சூழலில் சோமாலிய மக்களின் பொருளாதார வாழ்வு பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொண்டிருக்கும்.

இந்த வகையான பணம் அனுப்பும் நடைமுறைகள் பெரும்பாலும் நோர்வேயிலுள்ள முதற் தலைமுறை தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் அக்கறைக்குரிய நடைமுறைகள். இப்புலம்பெயர் சமூகங்களின் இரண்டாம் தலைமுறை இந்த நடைமுறைகளைப் பின்பற்றித் தொடருமா என்பது இதிலுள்ள முக்கிய கேள்வியாகும். இரண்டாம் தலைமுறையினர் இதற்குக் குறைந்த முன்னுரிமையே கொடுப்பார்கள் என்பதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன.

முதற் தலைமுறை போன்று தார்மீக ரீதியான பிணைப்பு அவர்களிடம் இல்லை. தாயகத்துடனான பலவீனமான தொடர்பு, அவர்கள் நோர்வேயில் வளர்க்கப்படும் விதம் என்பன அதற்குரிய காரணிகளாகும். அவர்கள் பணம் அனுப்புவதைக் காட்டிலும் முதலீடு சார்ந்த

முனைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வாய்ப்புள்ளது. இரண்டாம் தலைமுறை தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் பணம் அனுப்பும் நடைமுறைகள் பற்றிய மேலதிக ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும் எனவும் முன்மொழிகிறது அக்கட்டுரை.

ஈழத்தமிழர்கள் எனும் அரசியல் அடையாளத்தை வடிவமைக்கும் அம்சங்களாக மொழியும் இனத் தேசியமும் முதன்மையானவை. கலாச்சார ரீதியாகச் சமயம் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. மத வேறுபாடுகளுக்கு மத்தியிலும் பொதுவான சில கலாச்சார அம்சங்களும் உள்ளன. மேலும் நாடுகடந்த சமூகமாகத் தமிழர்களை எவ்வாறான கூட்டுத்தன்மை அமைப்பாக ஒருங்கிணைக்கின்றது என்ற விடயங்களும் பேசப்படுகின்றன. சோமாலியர்களை அமைப்பு ரீதியாக ஒருங்கிணைக்கும் அம்சங்களாக மதம் (இஸ்லாம்), இன அடையாளம் மற்றும் குலப்பின்னணி ஆகியன முதன்மை இடம் வகிக்கின்றன.

கட்டுரை 2:

நோர்வேயிலுள்ள தமிழர், சோமாலியர்களின் நாடுகடந்த நடைமுறையாக 'பணம் அனுப்புதல்'

இந்தக் கட்டுரை, முதற் தலைமுறைத் தமிழர், சோமாலியர்கள் தாயகத்திற் தமது குடும்பம், உறவினர்களுக்கு (தனிநபர்கள்) பணம் அனுப்புகின்ற நடைமுறைகள் பற்றிய ஆய்வினை முன்வைக்கின்றது. அத்தோடு பொருளாதார மூலதனம், சமூக மூலதனம், பண்பாட்டு மூலதனம், குறியீட்டு மூலதனம் ஆகியவை மீது எத்தகைய நேர்மறையானதும் எதிர்மறையானதுமான தாக்கங்களை அந்நடைமுறைகள் ஏற்படுத்துகின்றன என்பதையும் பேசுகின்றது. அனுப்புவோர் தரப்பில் ஏற்படக்கூடிய பதட்டங்களையும் குறிப்பிடுகின்றது. தாயகத்திலிருந்து பணம் கேட்டு வருகின்ற தொலைபேசி அழைப்புகள் நோர்வேயில் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்வதில் முக்கியமான எதிர்மறைத் தாக்கத்தைச் செலுத்திய காரணிகளில் முதன்மையானது. அதிகாலைகளில் பெருந்தொகை பணம் கேட்டு ஊரிலிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வருமென்பது பலரை மிகப் பதட்டப்படுத்தும் விடயமாகும். அந்த அழைப்புகள், ஒரு வலுவான தார்மீக அம்சத்தை உள்ளடக்கியிருப்பன. அவை குடும்பம், பண்பாடு அதன் பாரம்பரியங்களோடு தொடர்புபட்டவை.

தமிழர், சோமாலியர்கள் ஆகிய இருதரப்பினரும் போர்த் தேசங்களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்கள் என்ற

அடிப்படையில், பணம் அனுப்புதல் என்பது அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுக் காரணங்களால் உந்துதல் பெற்றவையாக உள்ளதை ஆய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது. புலம்பெயர்ந்தோரின் பணம் அனுப்புதல் நடைமுறையானது உலகளாவிய நிதிப் பரிவர்த்தனையின் கணிசமான பகுதியைக் கட்டமைத்துள்ளது. இது, பணம் அனுப்பப்படும் நாடுகளின் நிதிமூலத்தின் ஒரு முக்கிய பகுதியாகவும் விளங்குகின்றது. அதற்கும் அப்பால் உத்தியோகபூர்வ வெளிநாட்டு உதவிகளுக்கு அடுத்தபடியாக உலகளாவிய வறுமைக் குறைப்பிற்கும் பங்களிக்கின்றது. மேற்சொன்ன அநுகூலங்களோடு ஆய்வாளர்களின் கரிசனைக்குரிய ஆய்வுப்பொருளாகவும் உள்ளது. இது உலகளாவிய அபிவிருத்திக்கு முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளக்கூடியதா அல்லது உலகமயமாக்கலைச் சீர்குலைக்கும் அம்சமா என்ற ரீதியிலும் ஆய்வாளர்கள் மத்தியிற் கவனத்திற்குரியதாக உள்ளது. 1990 களில் புலம்பெயர்வு, நாடுகடந்த வாழ்வியல் பரந்த கவனத்தை ஈர்த்த அதேவேளை பணம் அனுப்புதல் நடைமுறையும் ஆய்வாளர்கள், கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மத்தியிற் கவனத்திற்குரியதாகானது.

அனுப்புபவரின் பார்வையில் ஆய்வு

அனுப்புபவரின் பார்வையில், குறிப்பாகப் புலம்பெயர்ந்த பணம் அனுப்புதல், செப்ரெம்பர் 11 இன் பின் உலகளாவிய பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தலுக்குரிய நடைமுறைகளில் ஒன்றாக நோக்கப்படுகின்றமை குறித்தும் பேசுகின்றது. அந்த வகையில் தாயகத்திற்குப் பணம் அனுப்பும் டயஸ்போறாக்கள் சந்தேகத்துடன் பார்க்கப்பட்ட சூழலும் நிலவியது. பணம் அனுப்புவதை பாதுகாப்புச் சிக்கலாக அர்த்தப்படுத்துவதையும், பணம் பெறுவோரின் சட்டபூர்வ தேவையையும் அனுப்புவோரின் சட்டபூர்வ உரிமையையும் குறைமதிப்புச் செய்வதாக விவாதிக்கப்படுவதையும் கட்டுரை குறிப்பிடுகின்றது. பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல் சார்ந்த சித்தரிப்பு, போர் நடைபெறும் நாடுகளின் டயஸ்போறாக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தும் பதட்டம் குறித்த எடுத்துக்காட்டுகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. பணம் அனுப்புதல், அனுப்புவோரின் (நோர்வே) வாழ்வில், நேர்மறையானதும் எதிர்மறையானதுமான பல்வேறு தாக்கங்களைச் செலுத்துகின்றது. நோர்வேயில் தமது வாழ்வின் ஆரம்பக்கட்டத்தை உருவாக்குவதிலும் பின்னர் அதனை நிலைநிறுத்துவதிலும் அதிக சுமைகளையும் பொறுப்புகளையும் கொண்டதாகவும் ஆக்கியிருக்கின்றது.

'புகலிடக் கோரல்' என்பது, அடிப்படையில் ஒரு பொருளாதார மூலதனத்தினைக் கோருகின்ற நடவடிக்கையாகும். பொருளாதார மூலதனத்தின் கொள்ளளவு, புலம்பெயரும் இடத்திற்கும் புலம்பெயர்வின் நிலைமைகளுக்கும் ஏற்ப மாறுபடும் என்ற போதிலும், பொருளாதார மூலதனத்தை ஏற்படுத்தாமல் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு நாடு கடந்து புலம்பெயர முடியாது. நாடுகளின் எல்லைகள் வழியாக மக்களைக் கடத்துவது ஒரு வணிகச் செயற்பாடாக நிறுவப்பட்டுள்ளதோடு, மிகவும் இலாபகரமான செயலாகவும் காணப்படுகின்றது. கடத்தல் வலைப்பின்னல்கள் மூலம் புகலிட நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் செலுத்த வேண்டியிருந்த பயணத் தொகை மிக அதிகமானவை. போர் காரணமாக புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களாகப் புலம்பெயர்ந்த பெரும்பாலான தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் நிலைமையும் இதுதான். அதாவது கடத்தல் வலையமைப்புகளின் முகவர்கள் மூலம் புகலிட நாடுகளுக்கு வந்தடைந்தவர்கள், பயணத்திற்கான பெருந்தொகை நிதியினைக் கடனாகப் பெற்று வந்தவர்கள். அந்தக் கடன் மீளளிப்பிற்காக அவர்கள் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருந்தது.

பலர் கல்விக்கும் வேலைக்குமிடையிலான தெரிவை மேற்கொள்வதற்கு சிக்கல்களை எதிர்கொண்டனர். பலர் தமது கடும் முயற்சியால் கல்வி, வேலை ஆகிய இரண்டையும் சமாளித்து முன்னேறியுமுள்ளனர். தாயகத்தின் குடும்பத் தேவை மேலோங்கியிருந்த சூழலிற் கல்வியைத் தவிர்த்தவர்களும் உளர். பணம் அனுப்புதல் நடைமுறையின் எதிர்காலம் குறித்த நிலைமைகள், வாய்ப்புகள் குறித்தும் விவாதிக்கப்படுகின்றது. இரண்டு நாடுகளிலும் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள், பணம் அனுப்புதல் நடைமுறைகளில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம் குறித்தும் விவாதிக்கப்படுகின்றது.

பணம் அனுப்புதல் பற்றிய ஆய்வுகள் கணிசமாக அதிகரித்து வந்தாலும், அது சார்ந்த பெரும்பாலான இலக்கியங்கள் பெறுநர் தரப்பில் அது ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் குறித்தே அதிகம் கவனம் செலுத்துகின்றன; அனுப்புவோர் தரப்பு சார்ந்து அல்ல. அனுப்புநர் தரப்பின் உந்துதல்கள் குறித்துக் கவனம் செலுத்தப்படாமல், அனுப்புநர் தரப்பு மீது இந்நடைமுறையினால் ஏற்படும் தாக்கங்கள் பெரிதும் கவனம் பெறாதவையாகவே இருந்துள்ளன. அந்த வகையில் இக்கட்டுரை நோர்வேயில் முதற் தலைமுறை தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் பணம் அனுப்புதல்

நடைமுறையை அனுப்புநர் நிலைப்பட்ட பார்வையிற் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. குறிப்பாக குடும்பம் சார்ந்த பணம் அனுப்புதல், அவை அனுப்புநர் தரப்பின் குடும்பங்கள், தனிநபர்கள் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் குறித்த வெளிப்பாடுகளிற் கவனம் செலுத்துகிறது.

இலங்கையில் ஆயுதப் போராட்டம் முடிவினால் ஏற்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலையில் தீவிர மாற்றத்தின் காரணமாக முதலீடு சார்ந்த பணம் அனுப்புவதற்கான அழைப்புகள் அதிகரித்துள்ளன. ஆயினும் சிறிலங்கா அரசுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையிலான அரசியல் முரண்பாடு காரணமாக அபிவிருத்தி சார்ந்த அழைப்புகள் இன்னும் அதிக கவனத்தைப் பெறவில்லை.

சோமாலியாவில் போர் முரண்பாடுகள் தொடர்கின்ற நிலையில் பணம் அனுப்புதலுக்கான தேவைகள் தொடர்கின்றன. நோர்வேயில் உள்ள தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் பணம் அனுப்புதல் நடைமுறைகளின் எதிர்காலம் என்பது தாயகங்களுடனான அவர்களின் உணர்வுபூர்வமான தொடர்புகள், நோர்வேயில் கிட்டக்கூடிய வளங்கள், அனுபவங்களிற் தங்கியுள்ளது என நிறுவுகின்றது அக்கட்டுரை.

கட்டுரை 3:

காசாதாரம் எப்படி உருவாக்கப்படுகின்றது? - மூலோபாயங்களும் தாயகம் சார் காசாதார வழிமுறைகளின் வகிபாகமும்

அனுப்புவதற்கான காசாதாரம் எவ்வாறு உருவாகுகின்றது, அதற்குத் தமிழர், சோமாலியர்கள் கைக்கொள்ளும் மூலோபாயம், வழிமுறைகள் எவை என்பற்றை ஆராய்கின்றது இக்கட்டுரை. தமது சேமிப்பு அளவிற்கு அதிகமாக இரண்டு சமூகங்களும் பல மூலோபாயங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வருமானத்தைக் கூட்டுதல், செலவுகளைக் கணிசமாகக் குறைத்தல், முறைசார் முறைசாராகக் கடன்களைப் பெறுதல் போன்ற வழிமுறைகளைக் கண்டடைய வேண்டியவர்களாக இரு சமூகங்களும் இருந்தன. தாயகத்தில் வழக்கத்திலுள்ள சமூகமுறைச் சேமிப்பு, வட்டி, சீட்டுப் போன்ற திட்டங்களுக்கு ஊடாக அனுப்புவதற்கான தொகையினைக் கண்டடைந்தனர். பணம் அனுப்பவேண்டிய தேவைகள் பல் வகைப்பட்டனவாக உள்ளன. அதேபோல் அனுப்புவழிகளும் பலவாகும். அனுப்புவதற்கான தொகையினைக்

கண்டடையும்
வழிமுறைகளும் பலவாகும்.

சோமாலியர்களும்
தமிழர்களும் தாயகத்திற்கு
அனுப்புவதற்கான
காசாதாரத்தை நோர்வே,
தாயகத்தில் நிலவும்
வழிமுறைகளுக்கு ஏற்ப
கைக்கொண்டாலும்
தாயகத்தின் வழிமுறைகளே
அதிகம் செல்வாக்குச்
செலுத்தின.

அவ்வழிமுறைகள்
நம்பிக்கை, தொடர்பு,
வலைப்பின்னல், சமூக
கூட்டுப்பண்பியல்
என்பவற்றை

அடிப்படையாகக்
கொண்டமை அவற்றின் வெற்றிகரமான
செல்வாக்கிற்குக் காரணிகளாகும்.

அனுப்புவதற்கான காசாதாரத்தை உருவாக்கும்
வழிமுறைகளாக உடலுழைப்பினால் கிட்டும்
வருமானம், அரசு உதவிப்பணம்
(வாழ்வாதாரத்திற்கான சமூக உதவித் தொகை),
அரசு நிதியங்களிலிருந்து பெறப்படும் கடன்
(உதாரணம் கல்வி உதவித்தொகை), தாயக
வழக்கங்களைச் சேர்ந்த சேமிப்பு, கடன்
வழிமுறைகள் (தமிழர்: வட்டி, சீட்டு,
சோமாலியர்: Hagbad, Ayauto) என்பவை
விளங்குகின்றன.

சட்டத்திற்கு உட்பட்டும் புறம்பாகவும் மேலதிக
வேலைகளைப் பலர் செய்துள்ளனர். அதன்
மூலம் முறைசாரா வருமான ஈட்டல்களுக்கும்
சிலர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். செலவுகளைக்
குறைத்தல் என்பது நோர்வேயில் பலருக்குக்
கடினமான தெரிவு. குடும்ப, சமூக
நிலைகளுக்கும் சூழல்களுக்கும் ஏற்ப
அவ்விடயங்களைக் கையாண்டிருக்கின்றனர்.

நேர்காணலிற் பங்கேற்ற ஒரு தமிழரின் பகிர்வு
இப்படி அமைந்துள்ளது:

“தாயகத்தில் எனது உறவுகளுக்கு உதவுவதற்காக
எனது செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டியிருந்தது.
அங்கு எனது சகோதரியின் பிள்ளைகள்
பாணுக்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கையில்
இங்கு என் பிள்ளைகளுக்கு நான் கேக் கொடுக்க
முடியாது. எமது உறவுகளுக்கு உதவுவது எமது

கடமை என்பதை என்

நோர்வேயில் சோமாலியர்கள்

Image source - hiiraan.com

பிள்ளைகளுக்கு விளங்கப்படுத்துவேன்.”

இப்படியாக தமிழர்கள், சோமாலியர்களிற் பலர்
நேர்காணல்களில் பகிர்ந்த அனுபவக்கூற்றுகள்
ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.
பணம் அனுப்புதல் என்பது சோமாலியர்,
தமிழர்களின் நாளாந்த வாழ்வின் பதட்டங்கள்,
சங்கடங்களின் ஒரு பகுதியாக இருந்துள்ளது
என்பதை இத்தகையை கூற்றுகள்
வெளிப்படுத்துகின்றன. இதனால் இரண்டு
வகையான முடிவுகளையும் பலர் எடுத்துள்ளனர்.
அதாவது சிலர் தமது நோர்வே வாழ்வின்
தேவைகளைத் தியாகம் செய்து தாயகத்திற்கு
அனுப்புவதற்குரிய பணத்தினை ஒதுக்கியுள்ளனர்.
சிலர் அப்படிச் செய்யாமல், நோர்வேயில் தமது
பிள்ளைகள், குடும்பத்தின் தேவைகளுக்கு
முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர்.

கடன்களைப் பெறுவதற்குரிய மூலோபாயங்கள்

நோர்வே நாட்டின் வங்கி, கடன் நிறுவனங்களில்
கடன் பெறுவது, வீடுகளை மீள் அடகுவைப்பதன்
மூலம் கடன் பெறுதல் என்பன கடன்களைப்
பெறுவதற்குரிய மூலோபாயங்களாக உள்ளன.
இதில் தமிழர்களுக்கும் சோமாலியர்களுக்கம்
பாரிய வேறுபாடு உண்டு. தமிழர்கள்
சாத்தியமான வழிமுறைகளில் கடன்களைப்
பெற்றுத் தாயகத்திற்கு அனுப்புவதோடு
அவற்றை வட்டியுடன் தவணைமுறையில்
மீளளிப்பர். சோமாலியர்கள் மத நம்பிக்கை
காரணமாக வங்கிக்கடன் பெறுவதை
விரும்புவதில்லை. வட்டிக்குக் கடன் பெறுவது
அவர்களின் சமய நம்பிக்கைப்படி
ஈடுபடக்கூடாத செயல். அது ‘ஹராம்’ எனச்

சித்தரிக்கப்படுகிறது. பல சோமாலியர்கள் சொந்தமாக வீடு வாங்குவதில்லை. ஏனெனில் வீடு கொள்வனவு என்பது வங்கிக்கடனில் பெரிதும் தங்கியுள்ள நடவடிக்கை. எல்லோரும் அல்ல; பல சோமாலியர்கள் நோர்வேயின் நிதிச்சந்தை நடைமுறைகளை ஏற்றுப் பின்பற்றத் தொடங்கியுள்ளமையும்

இக்கட்டுரை, நோர்வேயில் உள்ள புலம்பெயர்ந்த சோமாலியர்கள் சோமாலியாவுக்கு பணம் அனுப்புவதையும் அது சோமாலியப் பொருளாதார அசைவியக்கத்தில் செலுத்தும் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துரைக்கிறது. பணம் அனுப்புவதன் முக்கியத்துவத்தை விவாதித்து, ஹவாலாவின் முறைசாரா பணம் அனுப்பும் நடைமுறையை ஒழுங்குபடுத்தும் பொருட்டு சர்வதேச நிதி நடவடிக்கை பணிக்குழு (Financial Action Task Force - FATF) எடுத்த நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துரைக்கிறது. FATF இன் எதிர்பார்ப்புகளை நெருங்குவதற்கு ஏதுவாக சோமாலிய பணப் பரிமாற்ற நிறுவனங்களுக்கு ஆதரவாக சோமாலியாவுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்பின் மேம்பாட்டுத் திட்டம் (UNDP) மேற்கொண்ட

Table: Years lived in Norway as on 1 January 2010: total number of persons

Years lived	25+	20-24	15-19	10-14	5-9	0-4	1 st ge*	2 nd ge**	Total
Tamils ¹	507	2726	1675	1525	1118	1055	8606	5166	13447
Somalis	35	805	1820	2755	6714	6220	18349	7147	25496
All Immi.	60999	38498	42357	50825	82694	183968	459346	92967	552313

*total number of persons migrated

**Children born in Norway

Source: SSB

Source - Homeland Orientation of War-torn Diasporas - Sarvendra Tharmalingam

சட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

கட்டுரை 4:

‘பின்செப்ரெம்பர் 11’ சட்ட ரீதியான ஒழுங்குமுறைகள்: சோமாலியர்களின் இக்கட்டு நிலை

பின்செப்ரெம்பர் 11, ஹவாலா (சோமாலியர்களின் பண அனுப்பப் பொறிமுறை) முறைமை மீதான கட்டுப்பாடுகள், நோர்வேயில் சோமாலியர்களின் நிலை என்பன பற்றிப் பேசுகின்றது இக்கட்டுரை. செப்டம்பர் 11 இற்குப் பின்னான சர்வதேச - தேசிய சட்டங்களில் பாதுகாப்பு பற்றி விரிவாக்கம் பெற்ற கருத்தானது, சோமாலிய பணம் அனுப்பும் நிறுவனங்களையும் சோமாலிய புலம்பெயர் சமூகங்கள் உறவினர்களுக்கான பொருளாதார உதவியாக நிதி, குடும்பத்திற்கான கடமைகளை நிறைவேற்றும் முனைப்புகளையும் எவ்வாறு பாதித்தது என்பதை ஆய்வு செய்கின்றது. செப்டம்பர் 11 இற்குப் பின்னர் முனைப்புப் பெற்ற ஹவாலா முறைமையிலான பணப் பரிமாற்றத்தின் மீதான முறைப்படுத்தற் செயற்பாடு பற்றியும் அம்முறைப்படுத்தலின் போதான சோமாலிய ஹவாலா நிறுவனங்களின் அனுபவங்கள் பற்றியும் விவாதிக்கப்படுகின்றது. முறைசாரா பணப் பரிமாற்ற முறையை முறைப்படுத்துவதற்கான நோர்வேயின் நடவடிக்கைகள் மீது விசேட கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

தலையீட்டினையும் பேசுகிறது. UNDP இன் செயற்பாடானது, முறைசாரா பணம் அனுப்பும் வழிகள் தொடர்பான சர்வதேச அரசாங்கங்களின் அச்சங்களை நீக்குவதற்கும், சோமாலிய மக்களின் முறையான பணப் பரிமாற்றத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கும், ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய குறைந்தபட்ச சட்டக் கட்டமைப்பிற்கு இணங்க, சோமாலியப் பணம் அனுப்பும் நிறுவனங்கள் தம்மை மாற்றத்திற்கு உட்படுத்த உதவுவதாகும். பல நாடுகள் ஹவாலாவின் பொருத்தப்பாட்டினைப் புரிந்துகொண்டு இலகுவான சில கட்டுப்பாடுகளை விதித்தாலும், நோர்வே உட்பட சில நாடுகள் ஹவாலா நிறுவனங்கள் சார்ந்து இறுக்கமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

கட்டுரை 5:

நோர்வேயில் இணைவாக்கம்: நாடுகடந்த வாழ்வியல் சூழலில் கலாச்சார இணைவாக்கத்தின் பரிமாணங்கள்

‘நோர்வேயில் இணைந்து வாழ்தலை நோக்கி: நாடுகடந்த சூழலில் கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பின் இயக்கவியல்’ எனும் தலைப்பினைக் கொண்டுள்ளது இத்தொகுப்பின் ஐந்தாவது கட்டுரை. இந்தக் கட்டுரை மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. முதற் பகுதி நோர்வேஜியச் சூழலில் சிறுபான்மையினரின் இணைவாக்கச் சிக்கல்களையும்

ஆய்விற்கான கோட்பாடு சார்
வரையறையையும்
முன்வைக்கின்றது. இரண்டாவது
பகுதி பெருஞ்சமூகத்தின்
கலாச்சார வெளிக்குள்
சிறுபான்மை கலாச்சார
நடைமுறைகளின்
இணைவாக்கத்தினை ஆராய்கிறது.
தமிழர்கள் மற்றும்
சோமாலியர்களின் கலாச்சார
நடைமுறைகளின் வெவ்வேறு
பகுப்பாய்வுப் பரிமாணங்களை
அடையாளம் காண
முயற்சிக்கிறது. அத்தோடு இந்த
நடைமுறைகளைச் சூழவுள்ள
பெருஞ்சமூகத்தின் கலாச்சார
வெளியில் நிலவும்
ஏற்றுக்கொள்ளல், பதட்டங்கள்
பற்றியும் விவாதிக்கிறது.

மூன்றாம் பகுதியானது,
பெரும்பான்மை,
சிறுபான்மையினருக்கிடையிலான
கலாச்சார சகிப்புச் சார்ந்த திறந்த
தன்மை, மூடு தன்மைப்
பரிமாணங்களை
ஆராய்வதனுடாக கலாச்சார
ஒருங்கிணைப்புக்கான மாதிரியை
முன்மொழிகிறது. பெரும்பான்மை
கலாச்சார வெளிக்குள்
சிறுபான்மையினரின் தாயகம் சார்
கலாச்சார நடைமுறைகளின்
ஒருங்கிணைவு பற்றியும்
நோர்வேயின் பெரும்பான்மை,
சிறுபான்மையினருக்கிடையிலான கலாச்சார
நடைமுறைகளின் பரஸ்பர (ஒன்றுடனொன்று)
ஒத்திசைவின் இயக்கவியலையும் நோக்குகிறது.
நோர்வேயில் வாழும் தமிழ், சோமாலிய முதற்
தலைமுறையினரின் கலாச்சார நடைமுறைகள்
எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன.

தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் தாயகம் சார்ந்த
கலாச்சார நடைமுறைகளைப் பற்றி
விவாதிக்கையில், அவற்றின் பல்வேறு
பரிமாணங்கள் அடையாளம் காட்டப்படுகின்றன.
அதாவது நாளாந்தம் பின்பற்றப்படுகின்ற -
அவ்வப்போது பின்பற்றப்படுகின்ற - தனிப்பட்ட
ரீதியில், சமூகக்கூட்டாகப் பின்பற்றப்படுகின்ற
- வலுவான - வலுக்குறைந்த - வெளித்தெரிகின்ற
- வெளித்தெரியாத - புலப்படுகின்ற - புலப்படாத
போன்ற பின்பற்றப்படுகின்ற
நடைமுறைகளின்

பணம் அனுப்புதல்
பற்றிய ஆய்வுகள்
கணிசமாக அதிகரித்து
வந்தாலும், அது சார்ந்த
பெரும்பாலான
இலக்கியங்கள் பெறுநர்
தரப்பில் அது ஏற்படுத்தும்
தாக்கங்கள் குறித்தே
அதிகம் கவனம்
செலுத்துகின்றன;
அனுப்புவோர் தரப்பு
சார்ந்து அல்ல. அனுப்புநர்
தரப்பின் உந்துதல்கள்
குறித்துக் கவனம்
செலுத்தப்படினும்,
அனுப்புநர் தரப்பு மீது
இந்நடைமுறையினால்
ஏற்படும் தாக்கங்கள்
பெரிதும் கவனம்
பெறாதவையாகவே
இருந்துள்ளன.

பல்பரிமாணங்கள்
பேசப்படுகின்றன.

கலாச்சார நடைமுறைகளைப்
பின்பற்றும் போது தாயகத்து
நிகழ்வுகள் பற்றிய 'நிகழ்நேர
கற்பனை' அம்சத்தினையும்
இக்கட்டுரை
கவனப்படுத்தியுள்ளது.
சிறுபான்மையினரின்
குறிப்பிட்ட சில கலாச்சார
நடைமுறைகள்
பெரும்பான்மைப்
பொதுவெளியில் அதிகமாகக்
புலப்படுகின்றன. அவை
பெரும்பான்மையினரிடையே
வெவ்வேறு கவனத்தினையும்
ஈர்க்கின்றன. அவர்கள் மத்தியிற்
சில நடைமுறைகள் அதிகம்
அறியப்பட்டவையாகவும்
ஏனைய சில அம்சங்கள்
பெரிதாக
அறியப்படாதவையாகவும்
உள்ளன. கூடுதலாகப்
பின்பற்றப்படும் அனைத்து
நடைமுறைகளும்
பெரும்பான்மையினரிடையே
அதிக கவனத்தைப்
பெறுவதாகவும் சொல்லிவிட
முடியாது. சில நடைமுறைகள்
பெரும்பான்மையினரால்
ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.
சில ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை

என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரும்பான்மை, சிறுபான்மையினருக்கு
இடையிலான கலாச்சார ஒத்திசைவு, அவர்களின்
கலாச்சார நடைமுறைகளின் நிலைகளை
மதிப்பிடுவதன் மூலம் விவாதிக்கப்படுகின்றது.
விழுமியங்கள், சட்டப்பூர்வ நியதிகள் சார்ந்த
வேறுபாடுகளுக்கு மத்தியில், பெரும்பான்மை
சமூகம் சிறுபான்மையினரின் சில
நடைமுறைகளை ஏற்றுக்கொள்கிறது;
சிலவற்றோடு முரண்படுகிறது. அதேவேளை
சிறுபான்மை சமூகங்களும் நோர்வேஜிய
பெருஞ்சமூகத்தின் சில விழுமியங்களை
ஏற்றுக்கொள்கின்ற வெளியைக்
கொண்டிருக்கின்றன; சிலவற்றை ஏற்க
மறுக்கின்றன. அத்தகைய சூழ்நிலையில், கலாச்சார
இணைவாக்கத்தினைச் சாத்தியப்படுத்தக்கூடிய
பல சூழமைவுகளையும் மூலோபாயங்களையும்
கட்டுரை பரிந்துரைக்கிறது.

கட்டுரை 6:

'வீடு செய்யும்' முயற்சியில் தாயகம் சார்ந்த கலாச்சாரப் பின்பற்றுதல்கள்

இக்கட்டுரையானது நோர்வேயில் உள்ள தமிழர்கள், சோமாலியர்களின் தாயகம் சார்ந்த கலாச்சார நடைமுறைகள் மூலம் தாயகத்து வீட்டினை இங்கு 'அமைத்துக் கொள்ளும்' (Homemaking process) செயல்முறையைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சித்துள்ளது. வீடு என்பது, அதற்குரிய அர்த்தத்தைச் சேர்ப்பதன் ஊடாகவும், வெளியை உருவாக்குவதன் ஊடாகவும், இடம் சார்ந்ததாகவும் சமூக அலகாகவும் இக்கட்டுரையில் விளிக்கப்படுகிறது.

வீடென்பது 'சொகரியமான வெளியை உருவாக்குவது' என்ற நிலைப்பாட்டினை எடுத்துக்கொண்டு, அத்தகு சொகரியமான வெளியை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை தாயகத்து வீட்டினை (நோர்வேயில்) அமைத்துக் கொள்வதென்று (Homemaking) வரையறை செய்கின்றது. நோர்வேயிற் தமது இடத்தினை (வெளியினை) சொகரியமாக்குவதற்கு ஏதுவாக தமிழர்களும் சோமாலியர்களும் தாயகம் சார்ந்த கலாச்சார நடைமுறைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதோடு அந்நடைமுறைகள் வீடு ஆக்குதற் செயல்முறையின் அங்கமாகுகின்றது எனவும் இக்கட்டுரை விவாதிக்கின்றது. நாடுகடந்த உறவுகளை வீடு ஆக்குதலின் நிரப்புகையாகவும் முன்வைக்கின்றது.

முதற் தலைமுறை தமிழர்கள், சோமாலியர்கள் மத்தியில் வீடு (Home), தாயகம் (Homeland) என்பன பற்றி நிலவும் வேறுபாட்டையும் கட்டுரை கவனப்படுத்துகிறது.

முதற் தலைமுறைத் தமிழர்கள், சோமாலியர்கள் தங்கள் பூர்வீக நாடு என்ற உணர்வுபூர்வமான பிணைப்பினைக் கொண்டிருக்கின்ற இடத்தினை, அதாவது, தாம் எங்கிருந்து புலம்பெயர்ந்தார்களோ அதனைத் தமது தாயகமாக அடையாளப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில், நோர்வேயில் வாழ்க்கைச் சூழல் மிகவும் வசதியானது, தாயகத்தில் அவர்கள் கற்பனை செய்ததை விட எளிதானது என்று பலர் எண்ணுகின்றார்கள். அதேவேளை நோர்வேயுடன் ஒரு பிணைப்பினையும் அவர்கள்

ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அந்தவகையில் நோர்வே அவர்களுடைய உப தாயகமாக ஆகியுள்ளது. நோர்வேயைத் தாயகமாக வெளிப்படுத்துவதில் அவர்களுக்கு ஏற்பு இல்லாவிட்டாலும் நோர்வேயுடன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட பிணைப்பின் ஊடாக ஒரு சமூகத்தை அவர்கள் கண்டடைந்து கொள்கின்றனர் என விபரிக்கின்றது.

பிரதிபலிப்பு

ஆறு கட்டுரைகளைக் கொண்ட இந்த ஆய்வுத் தொகுப்பின் கோட்பாட்டு ரீதியான அடிப்படை என்பது டயஸ்போறா மற்றும் நாடுகடந்த வாழ்வியல் என்பவையாகும். அவை தாயகத்துடனான புலம்பெயர் சமூகங்களின் உறவு, நாடுகடந்த பின்பற்றுதல்களை அடிப்படைகளாகக் கொண்டு அணுகப்பட்டுள்ளன. முதற் தலைமுறையைச் சேர்ந்த நோர்வே வாழ் தமிழர், சோமாலியர்கள் நோர்வேயிற் தமது வாழ்வை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்வதில் அவர்களுடைய தாயகம் சார்ந்த பொருளாதார, கலாச்சார அம்சங்கள் கணிசமான பங்கினை வகித்துள்ளன என்பது இதன் முதன்மையான முடிவு அல்லது நிறுவுதலாக உள்ளது. அதேவேளை பூர்வீகத் தாயகத்துடனான அவர்களின் பிணைப்பு நோர்வேயில் அவர்களது இணைவாக்கத்திற்குத் தடையாக அமையவில்லை எனவும் வாதிடுகின்றது. ஆய்வின் பெறுபேறுகள், நடைமுறைகள், கோட்பாடுகள் ஊடாக அவை நிறுவப்படுகின்றன.

தமிழர், சோமாலியர் ஆகிய இரண்டு சமூகங்களும் தாயகத்தில் தமது குடும்பங்களைத் தாண்டி தத்தமது பூர்வீக தேசங்களின் அரசியல், அபிவிருத்தி, கூட்டு வாழ்வாதார நோக்கங்களுக்கு நிதிப்பங்களிப்புகளைச் செய்து வருபவர்கள். இத்தகைய சூழ்நிலையில் பணம் அனுப்புதல் நடைமுறை குறித்த ஆய்வு, சமூகங்கள் மத்தியிற் புரிதலுக்கும், கல்வியியல் அறிவூட்டலுக்கும் பங்களிக்கக்கூடியது. தாயக உறவு, பணம் அனுப்புதல், அதிலுள்ள முரண்பாடுகள் குறித்த பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்தல் எனும் அளவில் இந்த ஆய்வு முக்கியமான பங்களிப்பாகவும் அமைகின்றது.

(தொடரும்)

பரமு புஷ்பரடணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரடணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் கழலில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்தவகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.

மன்னார், நானாட்டானில் கிடைத்த பண்டைய நாணயங்கள் தமிழகப் பாண்டியருக்கு உரியதா ?

நானாட்டானில் கிடைத்த நாணய வகைகள்

18.09.2020 அன்று மன்னார் மாவட்டத்தில் நானாட்டான் சந்திக்கு அருகில் உள்ள வடக்கு வீதி என்ற இடத்தில் வீடு கட்டுவதற்காக குழிகள் வெட்டியபோது ஒரு குழியில் காணப்பட்ட பாணையில் இருந்து 1904 நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்ற செய்தி 25.09.2020 அன்றிலிருந்து ஊடகங்களில் முக்கிய செய்தியாக காணப்பட்டது. இந்நாணயங்களை அச்சத்துடன் பார்த்த அக்கிராம மக்கள் பூதம் பாதுகாத்து வந்த இந்நாணயங்களை வீட்டில் வைத்திருப்பது ஆபத்து என கூறியதால் அவற்றால் அச்சமடைந்த நானாட்டான் பிரதேச சபையின் உபதவிசாளர் திரு. புவனம் அவர்கள் அந்நாணயங்கள் அனைத்தையும்

முருங்கன் பொலில்
பொறுப்பதிகாரியிடம்

ஒப்படைத்திருந்தார். அந்நாணயங்கள் நீதிமன்றத்தின் ஊடாக இலங்கைத் தொல்லியற் திணைக்களத்திடம் ஒப்படைக்க இருப்பதாக அறிந்தோம். வடஇலங்கையில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான நாணயங்கள் முதன் முறையாக ஒரேயிடத்தில் கிடைத்திருப்பதால் அந்நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடத்தையாவது பார்ப்போம் என்ற ஆவலில் மன்னார் மாவட்ட கௌரவ பாராளமன்ற உறுப்பினர்; திரு. சாள்ஸ் அன்ரனி மற்றும் நானாட்டான் பிரதேச சபையின் உபதவிசாளர் திரு. புவனம் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்ட போது அவர்கள் உரிய இடத்தைப் பார்வையிடுவதற்கான சகல வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி தந்தனர். இக்களவாய்வில் எனது மாணவர்களும் தொல்லியல் ஆய்வு உத்தியோகத்தர்களுமான திரு. கபிலன்,

மணிமாறன், தசிந்தன், கிரிகரன் ஆகியோருடன் நானாட்டான் பிரதேச செயலாளர் திரு. சிறிஸ்கந்தகுமார், நானாட்டான் பிரதேச சபை உறுப்பினர் ஜொனி, மதகுரு அருண் புஸ்பராஜ், அக்கிராமத்து இளைஞர்களான திரு. செல்வம், கணேஸ் மற்றும் ஜெயசீலன் ஆகியோரும் எம்முடன் இணைந்து ஆர்வத்துடன் பங்கெடுத்தமை மகிழ்ச்சியளிப்பதாக இருந்தது.

நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடத்தில் பல குழிகள் தோண்டப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அக்குழிகள் எவற்றிலுமே புராதன குடியிருப்புக்கள் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் காணப்படவில்லை. மாறாக இக்குழிகளில் காணப்படும் களிமண் அருகிலுள்ள காணிகளின் மண்ணின் நிறத்தில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக காணப்படுகின்றது. இது பற்றி வீட்டு உரிமையாளரிடம் கேட்டபோது இற்றைக்குப் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இம்மண்ணை அருகில் உள்ள குளத்தில் இருந்து கொண்டு வந்து கொட்டியதாகக் கூறினார். இதனால் இங்கு பாணையோடு கிடைத்த நாணயங்கள் குளத்தில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மண்ணோடு வந்தவை என்பது உறுதியாகத் தெரிகின்றது. இந்நாணயங்களில் மீன் சின்னங்களும், வானம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதால் இவை பாண்டியர் முடியாட்சிக்குரிய நாணயங்கள் என ஊடகங்களில் செய்திகள் வெளிவந்திருந்தன. தென்னிலங்கை ஊடகங்களில் இவை அநுராதபுர இராசதானிகால நாணயங்கள் என செய்திகள் வெளிவந்திருந்ததையும் அறிந்தோம். இந்நாணயங்கள் அனைத்தையும் நேரில் பார்வையிட எமக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் முருங்கன் பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரி நானாட்டான் பாடசாலை ஒன்றில் காட்சிக்கு வைப்பதற்காக கொடுத்த நாணயங்களையும், களவாய்வின் போது எமக்கு கிடைத்த இரு நாணயங்களையும், ஊடகங்களில் வெளிவந்த நாணயங்களின் புகைப்படங்களையும் வைத்துப் பார்த்த போது இந்நாணயங்களின் முன்பக்கத்தில் மூன்று கோடுகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட பீடத்தின் மேல் இடப்பக்கமாக அல்லது வலப்பக்கமாக பார்த்த நிலையில் படுத்திருக்கும் நந்தியின் உருவமும், இதற்கு இரு புறத்திலும் குத்துவிளக்கும், நந்தியின் தலைக்கு மேல் பிறைச் சந்திரனும், நாணய விளிம்பினை ஒட்டி சிறுபுள்ளிகளும் காணப்பட்டன. நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் பீடத்தின் மேல் கிடையாக அல்லது நேராக இரண்டு மீன் சின்னங்களும்

இவற்றின் இரு புறத்திலும் குத்துவிளக்கும், விளிம்பை ஒட்டி பிறைச் சந்திரனும், சிறு புள்ளிகளும் காணப்பட்டன. ஆயினும் நாணயங்களின், அளவு, நிறை, வடிவமைப்பு, அழகு, தெளிவு என்பவற்றில் வேறுபாடுகள் இருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது.

இவ்வகையான நாணயங்கள் இலங்கையில் சிறப்பாக வடஇலங்கையில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றைப் பிரின்செப் (1858), எலியட் (1858), கொட்கிறீங் (1924), டுல்பே(1966), மிச்செனர்(1998) முதலான நாணயவியல் அறிஞர்கள் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர். சேயோன் என்ற நிலவியலாளர் வடஇலங்கையில் மாதோட்டம், மன்னார், கந்தரோடை முதலான இடங்களில் இருந்து நூற்றுக்கணக்கான இவ்வகை நாணயங்களைக் கண்டுபிடித்து 1982 இல் வெளியிடப்பட்ட தனது இலங்கையின் பண்டைய கால நாணயங்கள் என்ற நூலில் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். 1997 களில் பேராசிரியர் கிருஸ்ணராஜா கந்தரோடையில் மேற்கொண்ட தொல்லியல் மேலாய்வுலும் இவ்வகை நாணயங்கள் சில கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. 1990 களில் இருந்து வடஇலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட எமது தொல்லியல் மேலாய்வின் போது பூநகரி, ஈழவூர், மாதோட்டம், உடுத்துறை, இயற்றாலை, கட்டுக்கரை முதலான இடங்களிலும் இவ்வகை நாணயங்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் கிடைத்துள்ளன. இக்கண்டுபிடிப்புக்களின் தொடர்ச்சியாக நானாட்டானில் கிடைத்த நாணயங்கள் காணப்பட்டாலும் அவை வகையிலும், தொகையிலும் அதிகமாக இருப்பதால் வடஇலங்கையின் வரலாறு பற்றிய எதிர்கால ஆய்வில் இந்நாணயங்கள் அதிக முக்கியத்துவம் பெற இடமுண்டு என்பதில் ஐயமில்லை.

பொதுவாக பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் அதாவது யாழ்ப்பாண அரசின் தோற்றத்திற்கு முன்னர் இலங்கையில் பழக்கத்தில் இருந்த தமிழ் நாணயங்கள் தமிழகத்துடனான அரசியல் வாணிபத் தொடர்பால் வந்தவை என்றே கூறப்பட்டு வந்துள்ளது. இதற்கு, யாழ்ப்பாண அரசின் தோற்றத்தின் பின்னரே இலங்கைத் தமிழரிடம் நாணயங்களை வெளியிடும் மரபு தோன்றியது என்ற நம்பிக்கை முக்கிய காரணமாகும். ஆனால் இலங்கையின் சமகாலத் தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புக்களில், சங்க

காலத்தின் சமகாலத்தில் இருந்து தமிழகத்தைப் போல் இலங்கைத் தமிழரிடமும் நாணயங்களை வெளியிடும் மரபு தோன்றி வளர்ந்ததற்கு உறுதியான ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன.

நானாட்டானில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நாணய வகைகளை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் பலரும் அந்நாணயங்கள் வடஇலங்கையில் கிடைத்ததாகவே கூறுகின்றனர். இவற்றின் எண்ணிக்கையாழ்ப்பாண அரசு

காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட சேது மொழி பொறித்த நாணயங்களின் எண்ணிக்கையை விடப் பல மடங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. வடஇலங்கைக்கு வெளியே இவ்வகை நாணயங்கள் மிக அரிதாக

அநுராதபுரத்திலும், அக்குறுகொட என்ற இடத்திலும் கிடைத்துள்ளன. தமிழ் நாடு, சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் இவ்வகையான நான்கு நாணயங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் அவையும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தே பிற்காலத்தில் பெறப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. இதனால் நானாட்டானில் கிடைத்த நாணய வகைகளை வடஇலங்கையில் இருந்த அரசோடும், ஆட்சி செய்த அரசர்களோடும் தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பதே பொருத்தமாகும். இந்நாணயங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சிற்பங்கள், சின்னங்கள், குறியீடுகள் முதலியன இந்து மதத்தை, சிறப்பாக சைவ சமயத்தைப் பிரதிபலிப்பதால் இந்நாணயங்களை வெளியிட்ட அரசின் மதமாக இந்து மதம் இருந்துள்ளதெனக் கூறலாம்.

இதுவரைகாலமும் இந்நாணயங்களை ஆய்வு செய்த நாணயவியல் அறிஞர்களில் ஒருசாரார், நாணயங்களில் மீன் சின்னங்கள் காணப்படுவதால் இவை பாண்டியரால் வெளியிடப்பட்டு தமிழகத் தொடர்பால் இலங்கைக்கு வந்ததாகக் கூறுகின்றனர். இன்னொரு சாரார், இலங்கையில் பாண்டியர்

ஆட்சி இருந்ததன் அடையாளமாக

இலங்கைத் தமிழர் நாணயம்

சிங்கள மன்னர் நாணயம்

இந்நாணயங்களை வெளியிட்டிருக்கலாம் எனக் கூறுகின்றனர். வேறு சிலர் வடஇலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் சமகாலத்தில் தமிழகத்தில் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் இருந்து சில தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பதால் இவற்றைப் பாண்டியர்

வடஇலங்கைக்கென வெளியிடப்பட்ட தனித்துவமான நாணயங்கள் எனக் கருதுகின்றனர். ஆயினும் இக்கருத்துக்கள் பொருத்தப்பாடாகத் தோன்றவில்லை. காரணம் தமிழகத்தில் சங்ககாலம் தொட்டு வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் சமகாலத்தில் இலங்கையில் பெரும்பாலும் புழக்கத்தில் இருந்துள்ளதற்கு ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் வடஇலங்கையில் அதிக எண்ணிக்கையில் கிடைத்துள்ள மீன் சின்னங்கள் பொறித்த ஒரு நாணயமாவது தமிழக ஆய்வுகளில் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. இவை தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களாக இருந்தால் வடஇலங்கையைக் காட்டிலும் தமிழகத்திலேயே அதிக எண்ணிக்கையில் கிடைத்திருக்கவேண்டும். ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை பாண்டியர் இலங்கை மீது பல தடவைகள் படையெடுத்ததற்குப் பாளி இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இப்படையெடுப்புக்கள் மூலம் சோழரைப் போல் பாண்டியர் ஆட்சி இலங்கையில் ஏற்பட்டதற்கு எந்த ஆதாரங்களும் காணப்படவில்லை. மாறாக இப்படையெடுப்புக்கள் மூலம் இலங்கை மன்னர்களிடம் பாண்டியர் திறைபெற்றதற்கே

சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இதனால் இலங்கையில் பாண்டியர் ஆட்சி இருந்ததன் அடையாளமாக இந்நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன எனக் கூறுவது ஏற்புடையதாகத் தோன்றவில்லை. வடஇலங்கையில் கிடைத்த மீன் சின்னங்கள் பொறித்த நாணயங்கள் தனித்துவமானது என்பதில் நாணயவியல் அறிஞர்களிடையே மாற்றுக் கருத்துக்கள் காணப்படவில்லை. அத்தனித்துவம் பாண்டியருக்குரியதல்ல. மாறாக இலங்கையில் தமிழ், சிங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் காணப்படும் தனித்துவமான அம்சமாகப் பார்ப்பதே பொருத்தமாகும்.

இலங்கையில் நாணயங்களை வெளியிடும் மரபு தோன்றுவதற்கு இந்தியத் தொடர்பு முக்கிய காரணமாக இருந்தாலும், பண்டுதொட்டு இலங்கையில் தமிழ், சிங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் சில தனித்துவமான அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் சங்ககாலப் பாண்டியர் வெளியிட்ட சதுரவடிவிலான நாணயங்களில் முன்பக்கத்தில் நிற்கும் நிலையில் காளையின் உருவமும், நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் பாண்டியரின் அரச இலட்சணையான மீன் சின்னமும் காணப்படுகின்றன. சமகாலத்தில் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட சதுர நாணயங்களின் முன்பக்கத்தில் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் உள்ளதைப் போன்ற காளை உருவம் இடம் பெற்றாலும் நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் பாண்டியரின் மீன் சின்னத்திற்குப் பதிலாக ஒரு வட்டமும் வட்டத்திற்குள் மூன்று அல்லது நான்கு சிறு புள்ளிகளும் காணப்படுகின்றன. இச்சின்னங்களே சற்றுப் பிற்பட்ட காலத்தில் சிங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்ட சதுரவடிவிலான நாணயங்களின் பின்பக்கத்திலும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் நாணயங்களின் முன்பக்கத்தில் காளைக்குப் பதிலாக சிங்கள மன்னர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் சிங்கம் முக்கிய இலட்சணையாக இடம்பெற்றுள்ளது. இவற்றில் இருந்து சிங்கள மன்னர்கள் சிங்கத்தையும், தமிழர்கள் காளையையும் (நந்தி) தமது அரச இலட்சணையாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்துள்ளனர் எனத் தெரியவருகிறது. இம்மரபு பிற்காலத்திலும் தொடர்ந்துள்ளது. நாணயங்களின் பின்பக்கத்தில் உள்ள சின்னங்களில் காணப்படும் ஒற்றுமை அநுராதபுர அரசை அல்லது நாட்டைக் குறித்திருக்கலாம்.

கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் தமிழகத்தில் பாண்டியர் வெளியிட்ட சதுர வடிவிலான நாணயங்களில் அவர்களின் அரச இலட்சணையான மீன் சின்னம் கோட்டுருவில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இலங்கையில் கிடைத்த சதுர நாணயங்களில் அவை முழு உருவமாகவே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த

வட இலங்கையில் வரலாற்றுத் தொடக்க காலம் தொட்டு கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டு வரை வெளியிடப்பட்ட காளை உருவம் (நந்தி) பொறித்த நாணயங்கள்

வேறுபாடு வடஇலங்கையில் கிடைத்த மீன் சின்னங்கள் பொறித்த நாணயங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

நானாட்டானில் கிடைத்த நாணய வகைகளில் மூன்று கோடுகளால் அமைந்த பீடத்தின் மேலேயே நந்தியும், மீன் சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன. இந்த அம்சம் சிங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் பெளத்த சின்னங்களை வைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது இலங்கை நாணய மரபுக்குரிய தனித்துவமான அம்சமாகும். இந்த அம்சத்தை தமிழக நாணயங்களிலோ அல்லது இந்திய நாணயங்களிலோ காணமுடியவில்லை. பாண்டியர் இன்னொரு நாட்டை வெற்றிகொண்டு ஆட்சி செய்யும் போது தாம் வெளியிட்ட நாணயங்களில் தமது அரச இலட்சணையான மீனையே பொறித்தனர். ஆனால் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் புதிய அரசைத் தோற்றுவித்த பாண்டியரின் படைத்தளபதிகளான ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் மீனுக்குப் பதிலாக நந்தியையே அரச இலட்சணையாக

நாணயங்களிலும், அரசு கொடிகளிலும், அரச ஆவணங்களிலும் பயன்படுத்தினர். இதற்கு, யாழ்ப்பாண அரசிற்கு முன்னோடியாக நந்தியை அரச இலட்சணையாகக் கொண்ட தமிழ் அரச வடஇலங்கையில் இருந்தது காரணம் எனலாம். ஆயினும் யாழ்ப்பாண இராசதானிக்கு முற்பட்ட நாணயங்களில் நந்தியின் வடிவம் மூன்று கோடுகளாலால் அமைந்த பீடத்திற்கு மேல்

காணப்படுகின்றது. ஆனால் யாழ்ப்பாண இராசதானி கால நாணயங்களில் பீடத்திற்குப் பதிலாக சேது என்ற மங்கல மொழி பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் யாழ்ப்பாண இராசதானியை முதலில் தோற்றுவித்த ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னர்கள் தமிழ் நாடு, இராமேஸ்வரம் சேது தலத்துடன் தமக்குள்ள தொடர்பை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டனர் எனக் கூறலாம்.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பொலநறுவை இராசதானியில் கலிங்கமாகன் ஆட்சியால் வெறுப்படைந்த சிங்கள மக்களும், சிங்கள அரசும் தெற்கு நோக்கி நகர்ந்த போது வடக்கே தமிழருக்குச் சார்பான அரசு கலிங்கமாகன், சாவகன் தலமையில் தோன்றியதாகப் பாளி, சிங்கள இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இவ்வரசின் படைகள், பாதுகாப்பு அரண்கள் திருகோணமலை, கந்தளாய், பதவியா, குருந்தன் குளம், கோணாவில், மன்னார், மாதோட்டம், இலுப்பைக்கடவை, காக்கீவு, ஊர்காவந்துறை, வலிகாமம் முதலான இடங்களில் நிலை கொண்டிருந்ததாக இவ்விலக்கியங்கள் மேலும் கூறுகின்றன. இதைச் சமகாலத்திற்குரிய பாண்டியரது கல்வெட்டும் உறுதி செய்கின்றது. இவ்வாதாரங்களை வைத்துப் பார்க்கும் போது மன்னார் நானாட்டனிலும், வடஇலங்கையின் ஏனைய வட்டாரங்களிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நந்தி, மீன் சின்னங்கள் பொறித்த நாணயங்கள் யாழ்ப்பாண அரசுக்கு முன்னோடியாக வடஇலங்கையில் நந்தியை அரச இலட்சணையாகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் அரசால் வெளியிடப்பட்டவை எனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

மீன் சின்னங்கள் பொறித்த வட இலங்கை நாணயங்கள்

குறிப்பு

ஆதிகால, இடைக்கால இலங்கையில் புழக்கத்தில் இருந்த தமிழ் நாணயங்களின் முன்பக்கத்தில் நந்தியும், நாணயங்களின் பின்பக்கத்தில் மீன் வடிவங்களும் முக்கிய சின்னங்களாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் நந்தியின் வடிவம் அரச இலட்சணையையும், மீன் சின்னங்கள் மக்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் கடல்சார் தொடர்புகள் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தையும் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கலாம். மூன்று ஆண்டுகள் தமிழகத்தில்

தங்கியிருந்த காலப்பகுதியில் அங்குள்ள அருங்காட்சியங்கள் பலவற்றில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள நாணயங்களையும், தனிநபர்களின் சேகரிப்பிலுள்ள நாணயங்களையும் நேரில் பார்வையிட்டு ஆராயும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. ஆனால் இலங்கையில் கிடைத்துள்ள மேற்கூறப்பட்ட சின்னங்கள் கொண்ட நாணயங்களை அங்கு காணமுடியவில்லை. கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் தமிழகத்தின் குக் கிராமங்களுக்கெல்லாம் சென்று நாணயங்களைச் சேகரித்து பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களையும், நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்ட தஞ்சாவூர் அளக்குடி ஆறுமுகம் சீதாராமனுடம் பல தடவைகள் இலங்கையில் கிடைத்து வரும் நாணயங்கள் பற்றி கலந்துரையாட முடிந்தது. அவர் நந்தியும், மீன் சின்னமும்பொறித்த நாணயங்களின் வடிவமைப்பும், அவற்றின் கலைமரபு, தொழில்நுட்பத் திறன், அழகு என்பவற்றை தமிழக நாணய மரபிற்கு அந்நியமானவை என்றே உறுதிபடக் கூறுகின்றார். ஆகவே யாழ்ப்பாண இராசதானிக்கு முன்னர் இலங்கையில் புழக்கத்தில் இருந்த தமிழ் நாணயங்கள் அனைத்தும் தமிழகத்தில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டவை என்ற பாரம்பரிய நம்பிக்கையை மீள்வாசிப்பிற்கு உட்படுத்தி அவற்றை இலங்கை மண்ணோடொட்டி வாழ்ந்து வரும் தமிழருடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பதே பொருத்தமாகும். அதன் மூலம் இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றுக்கு புதுமுகவரி கிடைக்கும்.

(தொடரும்.)

நடராஜா செல்வராஜா

நடராஜா செல்வராஜா, யாழ். இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகராகவும், யாழ்ப்பாண, சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் யாழ்.மாவட்ட நூலகப் பொறுப்பாளராகவும், இலங்கை உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நூலகராகவும், இந்தோனேசியா, ஐக்கியநாடுகள் சபையின் கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதியாகவும், ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும், கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலைய ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

அயோத்தி நூலக சேவையின் ஸ்தாபகரும், நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் தாபக ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகத்துறையிலும் பணியாற்றிவிட்டு, தற்போது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் இவர், ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின் அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாக தற்போது பணியாற்றுகின்றார். இவர் நூலகவியல் பற்றி தொடர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன், நூலகவியல் பற்றியும் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளார்.

”யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூலகப் பாரம்பரியம் என்ற இத்தொடரானது, யாழ்ப்பாணத்தில் புராதன நூலக வரலாறு முதல் நவீன தனியார் நூலக வளர்ச்சி, பொது நூலக வளர்ச்சி, நூலகவியல் கல்வியின் அறிமுகம், நூலகத்துறையில் ஈழத்தமிழர்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த நூலகவியல்சார் நூல் வெளியீடுகள், நூலகவியல் துறைசார் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகள், யாழ்ப்பாண கல்வியியல் வரலாற்றில் தடம் பதித்த நூலகங்களின் வரலாறு என்பவை உள்ளிட்ட விடயங்களை பற்றி பேசவிழைகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில ஆரம்பகால நூலகங்கள்

திருக்கோணமலையில் நீண்டகாலம் பணியாற்றியிருந்த திரு. வி. எஸ். தனபாலசிங்கம் அவர்கள், 1990 ஜனவரி மாதம் தொடக்கம் யாழ். மாநகர சபைப் பொது நூலகத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்றிருந்தார். யாழ். நூலகத்தில் அவர் தனது கடமைகளைப் பொறுப்பேற்றிருந்தபோது, யாழ். நூலகம், கோட்டையிலிருந்து தொடர்ச்சியான ஷெல் தாக்குதலின் காரணமாக தனது பிரதான நூலகக்கட்டிடத்தை விட்டு வெளியேறியிருந்தது. அதன் சேர்க்கைகளும் சேவைகளும் பிரிக்கப்பட்டு ஆறு கிளை நூலகங்களாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. யாழ். நூலகத்தில் பணியாற்றும் உதவி நூலகர்கள் அனைவரிலும் பார்க்க சேவை

மூப்பு நூலகரான தனபாலசிங்கத்தை முதன்மைக் கிளை நூலகமான நல்லூர் கிளை நூலகத்தின் பொறுப்பை ஏற்கும்படி யாழ். மாநகர நிர்வாகத்தினர் பணித்திருந்தனர்.

7
நல்லூர் கிளை நூலகத்தில் அவர் பணியாற்றி வந்த குறுகிய காலப்பகுதியிலேயே, (மூன்று மாதங்களில்) அதே ஆண்டு மார்ச் முதலாம் திகதி தொடக்கம் உள்ளூராட்சி நூலக சேவை இரண்டாம் தர நூலகராகப் பதவியுயர்வு பெற்றதுடன் மட்டக்களப்பு பொது நூலகத்திற்கு இடமாற்றமும் செய்யப்பட்டார். எனினும் அப்போதைய யாழ். மாநகர ஆணையாளரின் (திரு. வே. பொ. பாலசிங்கம்) வேண்டுகோளுக்கு அமைவாக அவரது இடமாற்றம் ரத்து செய்யப்பட்டது.

அவ்வாண்டு ஜூன் மாதம் மீண்டும் தீவிரப்படுத்தப்பட்ட யுத்தம் காரணமாக அவ்வேளையில் நூலகராகப் பணியாற்றியவர்கள் பாதுகாப்புக் கருதி யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு

இடம்பெயர்ந்தமையால், நூலக நிர்வாகம் செயலிழந்து நூலக சேவைகள் ஸ்தம்பிதமடைந்தன. யாழ். மாநகர ஆணையாளரான திரு. வே. பொ. பாலசிங்கம் நூலக சேவையை தடையின்றி நடாத்துவதற்கு நல்லூர் கிளை நூலகரான திரு. தனபாலசிங்கத்தை யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் பிரதம நூலகராக அவ்வாண்டு ஒக்டோபர் மாதத்திலிருந்து நியமித்தார். பிரதம நூலகப் பதவியைப் பொறுப்பேற்றவுடன் நல்லூர் கிளை நூலகக் கட்டிடத்தில் தொழிற்பட்ட மாநகர சபையின் வேலைப் பொறியியலாளர் அலுவலகத்தை இடம்மாற்றி, அந்தக் கட்டிடம் முழுவதையும் நூலகமாக மாற்றியமைக்க ஆணையாளர் வழிசெய்தார். அத்துடன் மாநகர சபையின் இந்து விடுதியில் தனியாக தொழிற்பட்ட பிரதம நூலகர் அலுவலகம், நிர்வாக அலுவலகம் ஆகியவற்றை நல்லூர் கிளை நூலகக் கட்டிடத்திற்கு இடமாற்றம் செய்தார். அத்துடன் இந்து விடுதியில் சிறிய பகுதியாக இருந்த சிறப்பு ஆவணமாக்கல் பிரிவான இலங்கை நூற் பிரிவினை நல்லூர் நூலகத்தில் தனியொரு பகுதியாக மாற்றி அங்கே மேலும் பல ஆவணங்களையும் நூலகர் சேகரித்தார். படிப்படியாக மாநகர சபையின் வேலைப் பொறியியலாளர் அலுவலகம் யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகத்தின் பிரதான செயலகமாக உருமாறிவந்தது.

தொடர்ந்து அடுத்த ஆண்டில் (1991) சுவாமி விபுலானந்தர் நூற்றாண்டு விழாவை மூன்று நாட்கள் சிறந்த ஆய்வுக் களத்துடன் மாநகர சபையின் அனுசரணையுடன், தனபாலசிங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

1995 இல் மாபெரும் இடப்பெயர்வு இடம்பெறும் வரை சகல கிளை நூலகங்களையும் தரமான நூல்களின் சேர்க்கையுள்ள நூலகங்களாக அபிவிருத்தி செய்துவந்தார். அக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய போர்ச்சூழல் காரணமாக, யாழ்ப்பாணத்தில் நூல்கள் கொள்வனவு செய்ய முடியாதிருந்தது. 99 பாதையோ, இரயில் போக்குவரத்தோ இயங்காதிருந்த அவ்வேளையில், கொழும்பில் நூல்களைக் கொள்வனவு செய்து கப்பல் மூலம் திருக்கோணமலை ஊடாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு எடுத்து வர ஏற்பாடு செய்திருந்தவர் தனபாலசிங்கம். முழு யாழ் மாவட்ட மக்களுக்கும் இந்த நூற்சேர்க்கையே புதிய நூல்களை வாசிக்கும் வாய்ப்பினை வழங்கிவந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1995 இல் மாபெரும் வலிகாமம் இடப்பெயர்வினால் சகல

கிளை நூலகங்களிற்கும் பாரிய சேதங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. 1981 யாழ் நூலக எரிப்பின் பின்னர் சிறுகச் சிறுக அரும்பாடுபட்டு சேகரித்துப் பேணப்பட்ட நூற்சேர்க்கையின் பெரும் பகுதி வலிகாமம் புலப்பெயர்வின்போது கைவிடப்பட்ட நூலகங்களிலிருந்து காணாமற் போயின. 1995 இன் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இராணுவத்தின் முழுக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது.

‘புத்தகமும் செங்கல்லும்’

1997 ஆம் ஆண்டு இலங்கை ஜனாதிபதி திருமதி சந்திரிகா குமாரதுங்க, இன நல்லிணக்கத்தினை தனது ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் யாழ் நூலகத்தைப் ‘புத்தகமும் செங்கல்லும்’ என்ற வேலைத்திட்டத்தினூடாக, புனரமைப்புச் செய்யத் தீர்மானித்திருந்தார். அதற்காக ஜனாதிபதி, நூலகக் குழு ஒன்றை நிறுவினார். அக்குழு அழிவடைந்த யாழ் நூலகக் கட்டிடத்தை மீள்நிர்மாணம் செய்வதற்கும் மீள்நிர்மாணம் செய்யப்படும் வரை இடைக்கால நூலகம் ஒன்றை நிறுவவும் தீர்மானித்தது. யாழ் மாநகர ஆணையாளர் திரு. வே. பொ. பாலசிங்கத்திடமும், யாழ் மாவட்ட இராணுவக் கட்டளைத் தளபதி மேஜர் ஜெனரல் பல்லேகலவிடமும் யாழ் நகரில் இடைக்கால நூலகத்திற்கு பொருத்தமான கட்டிடம் ஒன்றைத் தெரிவு செய்யுமாறு ஜனாதிபதியின் நூலகக் குழு கோரிக்கை விடுத்திருந்தது. அதற்கமைய யுத்தத்தால் அழிவடைந்திருந்த தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபைக்குச் சொந்தமானதும் யாழ். கச்சேரியடியில் இருந்ததுமான ஒரு கட்டிடத்தை பொறுப்பேற்று புனரமைத்து இடைக்கால நூலகத்தை அங்கு திறப்பதாக முடிவாயிற்று.

அதே நேரம் இடைக்கால நூலகத்தில் பணியாற்ற திரு. தனபாலசிங்கம் தலைமையிலான குழுவொன்றை மாநகர ஆணையாளர் தெரிவு செய்திருந்தார். அக்குழுவினரை ஜனாதிபதி நூலகக் குழு கொழும்பிற்கு இராணுவம் மூலமாக அழைப்பித்து பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலில் நேர்முகப் பரீட்சை நடாத்தியது. அப்போது ஜனாதிபதியின் நூலகக் குழு, திரு. வி. எஸ். தனபாலசிங்கத்தை பிரதம நூலகராகத் தெரிவு செய்து அவருக்குத் தேவையான அனைத்து உதவிகளையும் செய்வதாக உறுதியளித்தனர்.

இதே நேரம் யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் நிலவிய விடுதலைப் போராட்ட அரசியல் சூழலில் இடைக்கால நூலகமானது இலங்கை அரசின் ஆக்கிரமிப்பின் ஒரு குறியீடாகவே பார்க்கப்பட்டது. இதற்கிடையே புதிய நூலகக் கட்டிடத்தை தனியானதொரு காணியில் கட்டுமாறும், எரியுண்ட பழைய

நூலகத்தை நினைவகமாகப் பேணுமாறும் புத்திஜீவிகளாலும், பொதுமக்களாலும் அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டன. இதற்கு அரசு கடுகளவும் இணங்கவில்லை.

இதன் விளைவாக சந்திரிகா அரசினால் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தினை புனரமைத்துத் திறப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் எதிர்ப்பலைகளைத் தோற்றுவித்திருந்தது. தவிர்க்கவியலாத சூழலில் அதன் பிரதம நூலகர் பணியினை ஏற்றிருந்த தனபாலசிங்கத்திற்கும், மாநகர ஆணையாளருக்கும் உயிர் அச்சுறுத்தல் வேறு விடுக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்நிலையில் கொழும்பிற்கு அழைக்கப்பட்ட நூலகப் பணியாளர் குழுவிடம் யாழ்ப்பாண நூலகத்திற்கென இலங்கை அரசினாலும், இந்திய அரசினாலும், ஏனைய சர்வதேச நாடுகளாலும் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டிருந்த நூல்களும், நூலகத்திற்குத் தேவையான தளபாடங்களும் வழங்கப்பட்டன. அத்துடன் யாழ் திரும்பியதும் உடனடியாக இடைக்கால நூலகத்தை ஒழுங்குபடுத்தி அதே மாதத்தில் திறக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறும் வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது. எனினும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக உருவாகியிருந்த அரசியல் சூழ்நிலையில், நூலகக் குழுவினரில் சிலர் சுதந்திரமாகப் பணியாற்ற இயலாதிருந்த நிலைமையின் காரணமாக, உயிர் அச்சுறுத்தலுக்குப் பயந்து பணிக்குச் செல்ல மறுத்தனர்.

இராணுவத்தின் கட்டாயப்படுத்தலின் காரணமாகப் பணியை ஏற்று நூலகர் தனபாலசிங்கமும், அவரது நூலகக் குழுவினரும் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலக சேவையினை ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். 1998 ஆம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் தினத்தன்று பழைய கச்சேரிக்கு அருகில் அமைந்திருந்த புனரமைக்கப்பட்ட தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபைக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தில் யாழ். நூலக சேவைகள் சம்பிரதாயபூர்வமாகத் தொடக்கிவைக்கப்பட்டது. அப்போதைய தபால், தந்தி தொலைத்தொடர்பு வெகுசனத்துறை அமைச்சர் திரு. மங்கள சமரவீர, கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சர் ரிச்சர்ட் பத்திரன, சமூக சேவைகள் அமைச்சர் பேர்ட்டி பிரேமலால் திசாநாயக்க ஆகிய அரசாங்கப் பிரமுகர்களின் முன்னிலையில், பலத்த இராணுவ கெடுபிடிகளுக்கு மத்தியில் நூலகம் அன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது.

நிகழ்ச்சியில் ஆசிரியரை நிகழ்த்த அழைக்கப்பட்டிருந்த நல்லை ஆதீன முதல்வரை இராணுவத்தினர் கௌரவப்படுத்தாமல், உடற்பரிசோதனைக்கு உட்படுத்த முனைந்ததுடன்

விழா நிகழ்விடத்திற்கு நடந்தே செல்லவும் வற்புறுத்தியமை காரணமாக அதனை எதிர்த்து நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்காமல் அவர் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார். (செய்தி: வீரகேசரி, 18.01.1998).

பிரதம நூலகராகப் பணியை ஏற்றுத் தன் கடமையை அரசியல் கெடுபிடிகளைக் கண்டு தளராமல் தொடர்ந்து மன உறுதியுடன் மேற்கொண்ட திரு. தனபாலசிங்கம் பொது நூலகத்தை வெகு அவதானத்துடனும், தொழில்சார் நேர்மையுடனும் அபிவிருத்தி செய்வதில் அக்கறை செலுத்தினார். இதனால் இடைக்கால நூலகம் ஒரு 'மாதிரி நூலகமாக' யாழ் மாவட்டத்தின் பெரிய நூலகமாக காலக்கிரமத்தில் வளர்ச்சியடைந்தது. யாழ். மாநகரசபை ஆணையாளர் திரு பாலசிங்கத்தின் ஆதரவுடன், யாழ். நூலக அபிவிருத்திக்கான உதவிகளை பெற்றுத்தரும் பணியில் என்னையும் (என். செல்வராஜா) ஈடுபடுத்தி, யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் ஐரோப்பிய பிரதிநிதியாகவும் என்னை நியமிக்க தனபாலசிங்கம் வழியமைத்திருந்தார்.

பல பெரியார்களின் தனிப்பட்ட சேகரிப்புகளைப் பெற்று அதற்கெனத் தனியான பகுதியொன்றினையும் உருவாக்கினார். பாதுகாப்புத்துறையின் கடுமையான கட்டுபாட்டிற்குள்ளும் மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்து மாணவர்கள் இந்நூலகத்தைப் பயன்படுத்த வைத்தார். அத்துடன் நூலக சேவைக்கு அப்பால் யாழ் மாவட்ட நூலகர்களுக்கான பயிற்சிப் பட்டறைகளையும் இந்நூலகத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் நூலகவியல் துறையில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கான நூலகவியல்சார் நூல்களைப் பெறும் ஒரே இடமாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகமே இருந்து வந்த ஒரு சூழல் அப்போது நிலவிவந்தது. பல்கலைக்கழக மாணவர்களாக இல்லாத நிலையில் நூலகவியல்துறை மாணவர்கள், தமக்கான நூல்களை இரவல் பெறும் வழியின்றி, ஒரு பிரத்தியேக ஒழுங்கு முறைக்குட்பட்டே பல்கலைக்கழக நூலகத்தை பயன்படுத்த இடமளிக்கப்பட்டனர். தீவிர கெடுபிடிகள் காரணமாக அந்த நூலகத்தைப் பயன்படுத்துவதையும் நூலகவியல்துறை மாணவர்கள் வசதியீனமாகக் கருதி தவிர்த்து வருவதை தனபாலசிங்கம் உணர்ந்திருந்தார்.

இந்நிலையில் பிரித்தானியாவில் ஸ்கொட்லாந்தின் டண்டி பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் நூலகக் கல்விப் பிரிவு மூடப்படும் செய்தியறிந்து அங்கிருந்த

சுமார் 600 இற்கும் அதிகமான நூலகவியல் சார்ந்த பெறுமதிமிக்க நூல்களை எனது உதவியுடன் பெற்று யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தில் நூலகவியல் கல்விபெறும் மாணவர்களுக்கான தனியானதொரு பிரிவை உசாத்துணைப்பிரிவு மண்டபத்தின் ஒரு மூலையில் உருவாக்கி நூலகவியல் துறையின் வளர்ச்சிக்குக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் சேவையாற்றியுள்ளார்.

இதே வேளை யாழ். கல்வி வலயத்தால் நடாத்தப்பட்டுவந்த முறைசாராக் கல்வி பிரிவினர் நடாத்திவந்த நூலகவியல் பயிற்சி நெறியின் போதனாசிரியராகவும் யாழ். இந்துக் கல்லூரியிலும், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலும் இவர் பணியாற்றியிருந்தார்.

இதேவேளை அழிக்கப்பட்ட யாழ் நூலகக் கட்டிடத்தின் புனரமைப்பு வேலைகள் நடைபெறத் தொடங்கியிருந்தன. புனரமைப்பிற்கான திட்டமிடல் கூட்டங்களில் பங்குபற்றி நூலகத்தில் அமைய வேண்டிய புதிய அம்சங்களையும் குழுவினருக்கு வெளிப்படுத்தி, இலங்கையில் ஒரு மாதிரி நூலகமாக அமைக்கத் தன்னாலான பங்களிப்பினை வழங்கிவந்தார். எரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகக் கட்டிடம், இலங்கை அரசினால் புனரமைக்கப்பட்டு யாழ் மாநகர சபையால் 2003 ஆம் ஆண்டு பொறுப்பேற்கப்பட்டபோது, முன்னர் கச்சேரியடியில் இயங்கிய இடைக்கால நூலகத்தை மூடி, புனரமைக்கப்பட்ட கட்டிடத்திற்கு நூல்களையும், தளபாடங்களையும் இடமாற்றம் செய்யும் பாரிய பணியை அவர் திட்டமிட்டு வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடித்தார்.

யாழ். பொது நூலகம், இலங்கை அரசினால், அந்நாளைய மாநகர முதல்வர் செல்லன் கந்தையா அவர்களின் காலத்தில் புனரமைக்கப்பட்டு மீளத் திறக்கப்படுவதை ஒரு பெருவிழாவாக மாநகரசபை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இதனைத் திறந்துவைக்க, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பினரின் கடுமையான விமர்சகரான திரு.வீ.

ஆனந்தசங்கரியை அழைக்க அரசியல்வாதிகள் சிலர் மறைமுகமாக முயற்சி செய்திருந்தனர். எனினும் இதனை எதிர்த்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பின்னணியில் இயங்கிய ஒரு குழுவினர் திறப்பு விழாவையே நடாத்துவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருந்தனர்.

திறப்பு விழாவுக்கு முன்னைய தினம் இனம் தெரியாத இளைஞர்களால் கட்டடத்தின் திறப்புகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருந்தன.

இதனால் இடைக்கால நூலகம் இருந்தும் இல்லாத

குழலில் சிலகாலம் மக்கள் பாவனையின்றி மூடப்பட்ட துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. இதனால் அப்பாவி வாசகர்கள் குறிப்பாக பரீட்சையை அண்மித்திருந்த உயர்தர மாணவர்கள் பெரும் கஷ்டத்தை எதிர் நோக்கினர். ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட புனரமைக்கப்பட்ட நூலகம் திறக்கப்படாமல் நீண்ட காலம் மூடப்பட்டு இருந்தமையால் உள்ளூரில் மாத்திரமல்லாது, உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் மூடிக்கிடக்கும் பொது நூலகத்தை திறக்கும்படி மாநகரசபைக்கு நெருக்குதல்கள் உருவாகியிருந்தன. இந்த மக்கள் எழுச்சியின் பயனாக நூலகம் எவ்வித ஆரவாரமுமின்றி ஒருநாள் (23.02.2004) காலை அன்றைய ஆணையாளரின் உதவியுடன் மக்கள் பாவனைக்காகத் திறந்துவிடப்பட்டது. ஈழத்தின் அறிவுஜீவிகளைக் கொண்டதாக நம்பப்படும் எமது தமிழ் மண்ணில் இடம்பெற்றுவிட்டதாக வரலாற்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள துர்ப்பாக்கியமான நிகழ்வு இதுவாகும்.

ஆரவாரமின்றி திறக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் உள்ளக அபிவிருத்திப் பணிகளும் ஆரவாரமின்றியே திரு.வி.எஸ். தனபாலசிங்கம் அவர்களால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

புனரமைக்கப்பட்ட நூலகத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கில் உதவி கோரி பல நிறுவனங்களுக்கும் தனபாலசிங்கம் கோரிக்கை விடுத்தார். யுனெஸ்கோ நிறுவனம் தொழில்நுட்ப உதவிகள் வழங்க முன்வந்தது. அவர்கள் நூலகத்தில் கணணிக் கூடம் அமைப்பதற்கும், நூலகத்தை கணணிமயப்படுத்துவதற்கும் 30 கணணிகளையும் அதனுடன் சேர்த்துப் பல இயந்திர உபகரணங்களையும் அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள். பணியாளர்களுக்கு விசேட பயிற்சிகளையும் வழங்கினார்கள். மேலும் கஷ்டப் பிரதேச மக்களும் மாணவர்களும் வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்த வழிவகை செய்யும் நோக்கில் நடமாடும் நூலக வாகனத்தையும் வழங்கினார்கள்.

யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தினர், பொது நூலகத்தின் நூற்சேர்க்கையை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் பிரதம நூலகர் திரு தனபாலசிங்கத்தை ஐந்து முறை தென்னிந்தியாவிற்கு அனுப்பி தமிழ்நாடு, பெங்களூர் போன்ற இடங்களில் வெளியான பெருந்தொகையான நூல்களை ஒரே தடவையில் (ஏறத்தாழ 30,000 நூல்களை) கொள்வனவு செய்ய உதவினர். அத்துடன் பல கலாசார வெளியீடுகளை கணணி இறுவட்டுக்களாக தென்னிந்தியாவிலிருந்து கொள்வனவு செய்யவும் உதவினர். இதற்கு மேலதிகமாக திரு. தனபாலசிங்கத்தை ஆவணப் பாதுகாப்பு தொடர்பாக சென்னை ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தில் பயிற்சி பெறவும்

ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

பல்வேறு நாடுகளின் அரசுகளிடமிருந்தும், பல நிறுவனங்களிடமிருந்தும், பல அபிமானிகளிடமிருந்தும் பெரும் தொகையான நூல்களையும், உபகரணங்களையும் நன்கொடையாகப் பெற ஏற்பாடு செய்து நூலகத்தின் நூற் சேரக்கையினை 100,000 இற்கும் அதிகமாக தனபாலசிங்கம் தனது பதவிக்காலத்தில் உயர்த்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது தலைமைத்துவத்தின் கீழ் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் மிகவும் சிறப்படைந்திருந்ததை இன்று பலரும் சொல்லக் கேட்கமுடிகின்றது. இவரது காலத்தில்தான் தனியார் வழங்கிய பிரத்தியேக நூற்சேர்க்கைகளைக் கொண்ட தனிப்பகுதி உருவாகியது. இலங்கை பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் என்பவற்றை பாதுகாக்கும் விசேட பகுதி உருவாகியது. யூ.எஸ்.எயிட் நிறுவனத்தின் அனுசரணையுடன் ஆங்கில கற்கை கூடம் நிறுவப்பட்டது. சிங்கப்பூர் சர்வதேச நிறுவன அனுசரணையுடன் சிறுவர் நூலகப்பிரிவு நவீனமயப்படுத்தப்பட்டது. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்திற்கான தனியான இணையத்தளமொன்று உருவாக்கப்பட்டது.

இவரது அளப்பரிய பிரயத்தனத்தினால் இன்று யாழ் நூலகம் இலங்கையின் மாதிரி நூலகமாகத் திகழ்கின்றது. அத்துடன் 2013 ஆம் ஆண்டு இலங்கை தேசிய நூலகங்கள் ஆவணமாக்கல் சபையால் இலங்கையில் அதிவிசேட தர நூலகமாகத் தரப்படுத்தப்பட்டதுடன் இலங்கையில் சிறந்த நூலகங்களில் ஒன்றாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டது. இவரது சேவையினை ஆய்வு செய்த இலங்கை தேசிய நூலகங்கள் ஆவணமாக்கல் சபையினர் 2009 ஆம் ஆண்டுக்கான இலங்கையின் சிறந்த நூலகர்களில் ஒருவராக திரு.வி.எஸ். தனபாலசிங்கத்தை தெரிவு செய்து விருது வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

இவரது நிர்வாகத்தின்போது, சிங்கப்பூர் தேசிய நூலக சபையினர் சிங்கப்பூர் வெளிவிவகார அமைச்சின் அனுசரணையுடன் சிறுவர் நூலக அபிவிருத்திக்கென நிதி ஒதுக்கி அப்பகுதியை புனரமைப்புச் செய்தனர். இப்பகுதிக்கென நூல்களையும் நவீன கண்கவர் தளபாடங்களையும் உபகரணங்களையும் சிறுவர் பகுதிக்கென வழங்கினர். சிறுவர்களுக்கான கணனி இணைய வசதிகளையும் செய்து தந்தனர். சிறுவர் பிரிவில் பணியாற்றுவென நூலகப் பணியாளர் குழுவொன்றினைத் தெரிவுசெய்து பயிற்சிக்காக சிங்கப்பூருக்கு வரவழைத்தனர். திரு. தனபாலசிங்கத்தின் தலைமையில் அந்த நூலகம்

குழுவினர் 2011 ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் சென்று பயிற்சி பெற்று நாடு திரும்பினர்.

சிங்கப்பூரிலிருந்து திரும்பியதும் தாம் பெற்றுக்கொண்ட பயிற்சிகளின் அடிப்படையில் நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் சிறுவர் நூலகத்தை 29.7.2011 ஆம் திகதி சிங்கப்பூர் மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் பிரிநிதிகள், சிங்கப்பூர் வெளிநாட்டமைச்சர் ஆகியோரைக் கொண்டு திறந்து வைத்தனர். அத்துடன் சிங்கப்பூரில் பெற்ற பயிற்சி அடிப்படையில் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்து பல சிறுவர்களையும் பெற்றோர்களையும் ஊக்குவித்து, அந்த நூலகத்தைப் பயன்படுத்த வழியமைத்துத் தந்தனர். இன்றும் இச்சிறுவர் பகுதி இலங்கையில் சிறந்த சிறுவர் நூலகமாகத் திகழ்வதுடன் பாராட்டுகளையும் விருதுகளையும் பெற்றவண்ணமிருக்கின்றது.

இதற்கு மேலாக திரு. தனபாலசிங்கம் அவர்கள், யாழ் மாவட்ட பொது நூலகங்களையும் பாடசாலை நூலகங்களையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக நூலகப் பணியாளர்கள், ஆசிரிய நூலகர்களிற்கு காலத்திற்குக் காலம் பயிற்சிப் பட்டறைகளை பொது நூலகத்தினூடாக நடாத்தி அவர்களை வழிப்படுத்தியும் வந்துள்ளார்.

தனது நூலகப் பணிகளுக்கு மேலதிகமாக, தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நூலக சேவையை அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு, யாழ். பல்கலைக்கழக பிரதம நூலகராகவிருந்த (அமரர்) ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம் அவர்களுடன் இணைந்து 'நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம்' என்னும் அமைப்பை உருவாக்கி அதன் செயலாளராகப் பணியாற்றி மக்களிடையேயும் மாணவர்களிடையேயும் அருகி வரும் வாசிப்புப் பழக்கத்தை வளப்படுத்துவதற்கான பல நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அமுலாக்கி வந்தார்.

இவ்வமைப்பினூடாக பல பயிற்சிச் சுருத்தரங்குகளை ஏற்பாடு செய்து நூலகப் பணியாளர்களையும் வளப்படுத்தி வந்தார். நூலகங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல், பொருத்தமான நூலகத் தளபாடங்கள் உபகரணங்கள் என்பவற்றை அறிமுகப்படுத்தி, பிரதேசரீதியில் நூலகங்களை சிறப்பாக இயங்கச் செய்ய நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம் தன்னாலான பணியை சில காலம் ஆற்றிவந்தது.

திரு.வி.எஸ். தனபாலசிங்கம் அவர்கள், தனது உள்ளூராட்சி நூலக சேவையில் 33 ஆண்டுகளை வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்து 2011 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 30 ஆம் திகதி ஓய்வு பெற்றார்.

ஓய்வின் போதும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் நூலக வளர்ச்சியில் அதிகம் அக்கறை காட்டிவந்தவர் திரு. தனபாலசிங்கம். அரியாலை அருணோதயா சனசமூக நிலையம் 1995 ஆம் ஆண்டு யுத்தத்தினால் அழிக்கப்பட்ட பின்னர் 1996 ஆம் வருடம் மீளவும் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த சனசமூக நிலையத்தை மீள் நிர்மாணம் செய்யும் நிர்வாகச் செயலாளராகப் பல வருடங்கள் பணியாற்றி நிலைய வாசிகசாலை, பாலர் பாடசாலை, கலாசார அரங்கம் என்பவற்றை மீளக் கட்டிமுடித்து 2003 ஆம் வருடம் மக்கள் பயன்படுத்த முன்நின்று உழைத்துள்ளார்.

யாழ். மறை மாவட்ட குரு முதல்வரினால் நிர்வகிக்கப்படும் கிளிநொச்சி அன்னை இல்லத்தில் போரால் பாதிக்கப்பட்ட கிளிநொச்சி மாவட்ட மாணவர்களின் கல்வி அபிவிருத்திக்காக லெபாரா நிறுவனத்தால் நிர்மாணித்து வழங்கப்பட்ட லெபாரா நூலகத்தை ஒழுங்குபடுத்தியதுடன் அதன் தொழிற்பாட்டிற்காக ஆலோசக நூலகராகத் தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்.

அவருக்குக் கிடைக்கவிருந்த சுப்ரா தர (Supra Grade) நூலகர் பதவி அவர் பணியாற்றும் காலத்தில் அவருக்கு உள்ளக காழ்ப்புணர்ச்சிகளால் வழங்கப்படவே இல்லை என்பது வரலாற்றில் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டிய மற்றும் ஒரு வேதனையான சம்பவமாகும். அண்மையில் அவரது ஓய்வூதிய காலத்திலேயே அது புதிய நிர்வாகத்தினரால் வழங்கி வைக்கப்பட்டமையானது கண்கெட்ட பின்பு சூரிய நமஸ்காரம் செய்வதற்கு ஒப்பானது. அவர் பணியில் இருந்தவேளையில் இப்பதவித் தரத்தைப் பெற்றிருந்தால் அவரால் மேலும் பல சாதனைகளை உரிய அதிகாரத்துடன் செய்திருக்க முடியும் என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும்.

நூலகர் எஸ். தனபாலசிங்கம் 30.07.2011 இல் ஓய்வுபெற்ற பின்னர், அவரது உதவி நூலகராக இருந்த திருமதி இமெல்டா கருணாகரன் 01.08.2011 அன்று முதல் நூலகராகப் பதவிவகித்தார். இவரது பதவிக்காலத்தில் திரு. மு.செ. சரவணபவன் மாநகரசபை ஆணையாளராகப் பணியாற்றினார். சரவணபவனின் பதவிக்காலம் 31.05.2012 இல் நிறைவடைந்ததும், செ. பிரணவநாதன் என்பவர் 05.06.2012 இல் ஆணையாளராகப் பதவியேற்றார். இவரது பதவிக்காலத்திலேயே திருமதி. இமெல்டா கருணாகரன் ஓய்வுபெற்றார். இமெல்டாவின் பதவிக்காலம் 10.11.2014 இல் நிறைவடைந்த

வேளையில்,
திருக்கோணமலை பொதுசன

நூலகத்தில் நூலகராகப் பணியாற்றிய திருமதி. சுகந்தி சதாசிவமூர்த்தி 10.11.2014 இல் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் நூலகராகப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டார்.

திருமதி. சுகந்தியின் பதவிக்காலம் 14.07.2021 அன்றுடன் நிறைவடைந்து அவர் ஓய்வுபெற்றுச் சென்ற வேளையில், செல்வி. கந்தையா கிருபாகுமாரி அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் நூலகராக 14.07.2021 முதல் 03.11.2022 வரையிலான குறுகிய காலம் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றிருந்தார். பின்னர் செல்வி. நடராஜா ராகினி அவர்கள் 03.11.2022 முதல் ஓய்வுபெறும் வரை (14.07.2023) எட்டு மாதங்கள் பணியாற்றியிருந்தார். திருமதி. சுகந்தியின் பதவிக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தில் பணியாற்றிய அனுபவம் வாய்ந்த 10 நூலகர்கள் பிரதேச நூலகங்களுக்கு 2021 இல் மாற்றலாகிச் செல்ல நேர்ந்தது. அதன் காரணமாக மாற்றலாகிச் சென்ற ஒருவரின் வெற்றிடத்தை நிரப்பும் வகையில் முன்னர் கொக்குவில் பொது நூலகத்தில் உதவி நூலகராகப் பணியாற்றிய திருமதி. அனுசியா சிவகரன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் நூலகராக 14.07.2023 முதல் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். யாழ்ப்பாண நூலக வரலாற்றில் குறுகிய இரண்டாண்டு காலத்தில் மூன்று நூலகர்கள் பதவியேற்றிருப்பதென்பது, ஒரு ஆரோக்கியமான சூழல் அல்ல. ஒரு நூலகம் உறுதியான பாதையில் நீண்டகாலத் திட்டங்களுடன் பயணிப்பதே ஆரோக்கியமானதாகும். பதவி மூப்பை மாத்திரம் கருத்தில்கொண்டு உயர் பதவிகளில் நூலகர்களை நியமிப்பதென்பது பொது நூலக வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் செயற்பாடாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் வரலாறு பற்றிய விரிவான தேடலுக்கு பின்வரும் நூல்கள் பயனுள்ளவையாக அமையும்.

1. யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம்: ஒரு ஆவணம் (க.சி. குலரத்தினம், 1997)
2. யாழ்ப்பாண நூலகம் அதன் சாம்பலிலிருந்து எழுகின்றது (வி. எஸ். துரைராஜா, 2009)
3. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம்: ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு (என். செல்வராஜா, 2001, 2023)
4. யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகம்: எரிக்கப்பட்டு 34 ஆண்டுகள் (குங்க முகந்தன், 2015)
5. 5. Rising from the Ashes (N. Selvarajah, 2003, 2023)
6. 6. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம்: அன்றும் இன்றும் (ரூபவதி நடராஜா, 2019)

(தொடரும்.)

கந்தையா
சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மாநிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

ஸ்டான்லி ஜெயராஜ் தம்பையா

Image source - thuppahis.com

'இலங்கையில் பௌத்தம்' என்னும் இந்தத்தொடர் பௌத்தம் பற்றி மானிடவியலாளர்களாலும் சமூகவியலாளர்களாலும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளாலும் எழுதப்பட்ட ஆய்வுகள் பற்றி அறிமுகம் செய்வதாக அமைகின்றது. குறிப்பாக 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் பௌத்த சமய சீர்திருத்தவாதம், சமூகம், பண்பாடு, அரசியல், இன உறவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் அரசியல் பௌத்தத்தின் வகிபாகம் என்பன பற்றி ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்கள் விரிவாக இந்தத் தொடரில் நோக்கப்படும். கணநாத் ஒபயசேகர, ஸ்டான்லி ஜே. தம்பையா, எச். எல். செனவிரத்தின, கிச்சிரிமல்ல கொட, சரத் அமுனும, ஐயதேவ உயன்கொட, குமாரி ஐயவர்த்தன, லெஸ்லி குணவர்த்தன ஆகிய இலங்கையின் சமூக விஞ்ஞானிகளின் நூல்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், ஹவ்வார்ட் நிஜின்ஸ், உர்மிலா படனிஸ், றிச்சார்ட் கொம்பிரிட்ஜ், யொனதன் ஸ்பென்சர் முதலிய இலங்கையரல்லாத ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகள் சிலவும் இந்தக் கட்டுரைத்தொடரில் விமர்சன நோக்கில் வாசகர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டவுள்ளது.

ஆங்கில மூலம் : எச்.எல். செனவிரத்தின

மானிடவியலாளர் ஸ்டான்லி ஜெயராஜ் தம்பையாவின் தேரவாத பௌத்தம் குறித்த ஆய்வுகள்

ஸ்டான்லி ஜெயராஜ் தம்பையா ஹார்வார்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் மானிடவியல் பேராசிரியராக விளங்கியவர். இலங்கையில் பிறந்தவரான தம்பையா இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், கொர்ணல், ஹார்வார்ட் ஆகிய

பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி கற்றவர்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல்துறை விரிவுரையாளராக 1960 களில் கடமையாற்றினார். 1980 - 83

காலப்பகுதியில் 'யுனெஸ்கோ'விலும் அதன் பின்னர் கேம்பிரிட்ஜ், சிக்காக்கோ, ஹார்வார்ட் ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களிலும் கடமையாற்றினார்.

உலக அளவில் செல்வாக்குள்ள கோட்பாட்டாளரும் தேரவாத பௌத்தம் குறித்த புலமையாளருமான

தம்பையா தமது 84 ஆவது வயதில் 2014, ஜனவரி 19 ஆம் திகதி காலமானார். அவ்வாண்டு ஜனவரி 25 ஆம் திகதி 'Colombo Telegraph' இணைய இதழில் எச்.எல். செனவிரத்தின எழுதிய குறிப்பின் தமிழாக்கம் இங்கு தரப்படுகிறது. எச். எல். செனவிரத்தின இலங்கையின் புகழ்பெற்ற மானிடவியலாளர்களில் ஒருவர்.

காலம் சென்ற போராசிரியர் ஸ்டான்லி ஜெயராஜ் தம்பையா பற்றிய இக்குறிப்பு வழமையான இரங்கல் கட்டுரையிலிருந்து வேறுபட்டதாக அவரது புலமை, ஆளுமை பற்றியும், அவரது ஆக்கங்கள் பற்றியதுமான சுருக்கமான அறிமுகமாக உள்ளது. போராசிரியர் தம்பையா சமூக விஞ்ஞானத்துறைப் புலமையாளர்களில் முன்னணியில் திகழ்ந்தவர். அவர் செல்வாக்குடைய கோட்பாட்டாளராகவும் (Influential Theorist) தேரவாதம் பற்றிய புலமையாளராகவும் விளங்கினார். இலங்கை

73 எழுது

வாசகர்களுக்காக எழுதப்படும் இக்கட்டுரையில் நான் தம்பையா அவர்களின் தேரவாத பௌத்தம் பற்றிய புலமைசார் ஆய்வுகள் பற்றியே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் கோட்பாட்டுத்துறையில் செய்த பங்களிப்பு பற்றியும் இடையிடையே குறிப்பிடுவேன்.

பௌத்தம் பற்றித் தம்பையா மூன்று சிறந்த ஆய்வு நூல்களை வெளியிட்டதோடு பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார் 'வடகிழக்கு தாய்லாந்தில் பௌத்தமும் நாட்டார் தெய்வ வழிபாடுகளும்' (Buddhism and spirit cults in North Thailand) என்பது அவரது முதலாவது பெரும் ஆக்கமாகும் (1970). இவ் ஆய்வை எழுதுவதற்காக அவர் தாய்லாந்தின் வடகிழக்குப் பகுதியின் பின்தங்கிய கிராமப்புறத்தில் தங்கியிருந்து களஆய்வு மேற்கொண்டார்.

பௌத்தமும் நாட்டார் சமயமும்

வடகிழக்கு தாய்லாந்தில் கிராம மட்டத்தில் நிலவிய பௌத்த வழிபாட்டு முறைகளை மேற்குறித்த ஆய்வில் அவர் விளக்கிக் கூறினார். பௌத்த சமயப் பனுவல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆய்வுகளை எழுதிய மேற்கு நாட்டின் புலமையாளர்கள் (Western Scholars) வழிபாடுகளை பௌத்தத்தின் சீரழிந்த வடிவமாகவே நோக்கினார். இதற்கு மாறுபட்ட வகையில் பௌத்தத்திற்கும் நாட்டார் சமயத்திற்கும் (Folk Religion) இடையிலான தொடர்ச்சியையும், பௌத்தத்தின் நிலைமாற்றத்தையும் தம்பையா தனது ஆய்வில் விளக்கியிருந்தார். எல்லாத் தேரவாத பௌத்தப் பண்பாடுகளிலும் பௌத்தம் - நாட்டார் சமயம் என்னும் இரு அம்சங்களும் இருந்து வந்துள்ளன. ஆகையால் தம்பையா எழுதிய விடயம் பொதுப்புத்தியின் பாற்பட்ட ஒன்றாக முதற் தோற்றத்தில் தென்படலாம். ஆனால், தம்பையாவின் ஆய்வு மானிடவியலின் பல்வேறு கோட்பாடுகளின் ஒளியில் தாய்லாந்தின் பௌத்தம் பற்றிய பகுப்பாய்வாக அமைந்தது. அவர் அங்கு நிலவிய சமயவழிபாட்டு முறைகள் பற்றிய பொதுமுடிவுகள் பலவற்றை எடுத்துக் கூறினார். புராணக் கதைகளுக்கும் சுடங்குகளுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள், மந்திர உச்சாடனங்களிலும் சொற்களிலும் உறையும் சக்தி என்பன பற்றி அவர் கூறியிருப்பவை கருத்தாழம் மிக்கவை.

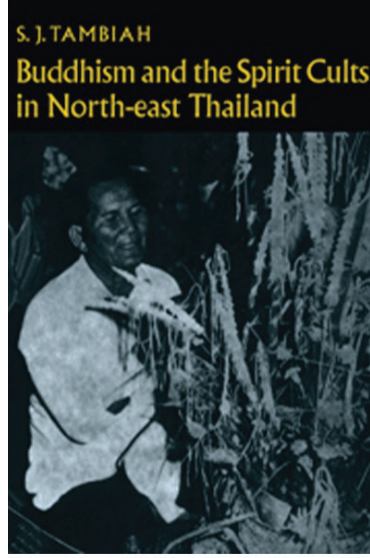

Image source - www.cambridge.org

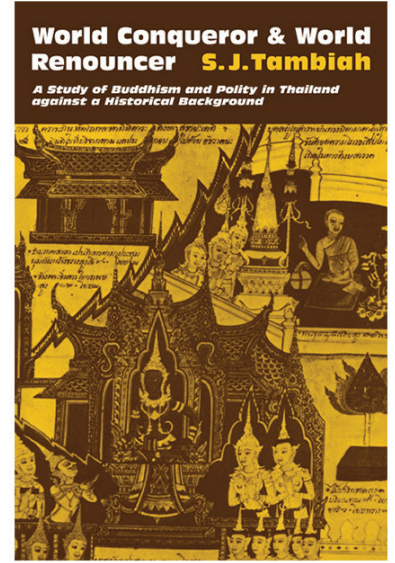

Image source - www.cambridge.org

சக்கரவர்த்தியும் சந்நியாசியும்

தம்பையா அவர்கள் 1976 இல் World conqueror and world Renouncer - சக்கரவர்த்தியும் சந்நியாசியும் என்ற நூலை வெளியிட்டார். இது முன்னைய நூலின் நோக்குமுறையில் இருந்து வேறுபட்டது. தம்பையா அவர்களே கூறியது போல் முன்னைய ஆய்வு, நிலத்தில் ஊரும் புழுவின் பார்வைக்கு (Worm's eye view) ஒப்பானது என்றால், 'சக்கரவர்த்தியும் சந்நியாசியும்' நூல் வானில் பறக்கும் பறவையின் பார்வைக்கு (Bird's eye view) ஒப்பானது. அது வரலாற்று இனவரைவியல் தரவுகளை ஆவணப்படுத்தும் சிக்கலான ஆய்வு. 550 பக்கங்கள் வரை விரியும் பெரும்படைப்பு. இந்நூலின் முக்கியமான கூறு ஒன்றை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அரச அதிகாரத்தின் இயல்பு

தாய்லாந்தின் வரலாற்றில் இருவகையான அரசுகள் இருந்துள்ளன. ஒன்று மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசு (Centralised State), இன்னொன்று மத்தியில் அதிகாரம் குவிக்கப்படாது சுற்றயல் பகுதிகளை நோக்கி அதிகாரம் பரவிச் செல்லும் அரசு ஆகும். இதனை 'Centre Oriented' அரசு என வேறுபடுத்திக் குறிப்பிடலாம். தாய்லாந்தின் மரபுவழிச் சமூகத்தில் அரசு, நிலையான ஒரு மத்தியையும் (Fixed Centre) வரையறை செய்யப்பட்ட வெளி எல்லைகளையும் உடையதாக இருக்கவில்லை. சுருங்கியும் விரிந்தும் (Pulsating) மாறிக் கொண்டிருக்கும் எல்லைகளைக் கொண்டனவாய், மத்தியில் அரசு அதிகாரம் கொண்டவையாய், பல அரசுகள் அங்கே ஒரே சமயத்தில் இருந்தன. அவை எழுச்சியும் பின்னர்

வீழ்ச்சியும் அடைவனவாய் இருந்தன. தொடர்ச்சியாக உறுதியற்ற அரசியல் சூழல் நிலவும் பின்னணியில், வெற்றிவீரன் ஒருவன் அரசியல் வானின் ஒரு மூலையில் இருந்து திடீரென வெளிப்படுவான். அந்த வீரபுருஷன் பல பிராந்தியங்களைத் தனது அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து விஸ்தாரமான ஒரு நிலப் பகுதியில் தன் பேரரசை நிறுவுவான். 'ஒரு குடைக்கீழ்' விரிந்த பிராந்தியத்தில் தன் அதிகாரத்தை செலுத்தும் அச்சக்கரவர்த்தி, சுற்றயல் பகுதிகளிலும், தூரப்பகுதிகளிலும், ஒருபோதும் தனது முழுமையான அதிகாரத்தை வைத்திருப்பதில்லை. அப்பகுதிகளில் அவன் சடங்கியல் அதிகாரத்தை (Ritual Dominion) கொண்டிருப்பான். சக்கரவர்த்தி என்ற சொல்லின் முற்பகுதியில் உள்ள 'சக்கரம்' என்ற சொல் 'சக்கரத்தைச் சுழற்றும் பேரரசன்' (Wheel Rolling Emperor) எனும் கருத்துடைய சொல் ஆகும். 'சக்கரத்தை சுழற்றும்' எனும் இப்பெளத்தப் புனைவு அக்கால அரச அமைப்பை நன்கு விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. இலங்கை வரலாற்றிலும் இதனையொத்த அரசு முறைகள் இருந்தமை புலனாகிறது. துட்டகைமுனு இலங்கையின் தென்மூலையில் இருந்த உருகுணையில் இருந்து தோன்றியவன். அவன் வெற்றிமிடுக்கோடு படைநடத்தி வந்து அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றினான். 'ஒரு குடைக் கீழ்' முழுநாட்டையும் கொண்டு வந்து ஆட்சிபுரிந்தான்.

அரசும் சமயமும்

காலத்திற்குக் காலம் 'ஒரு குடைக்கீழ்' ஆண்ட அரசர்கள் பௌத்த சங்கத்தை வலுப்படுத்தல், பொருளாதார ஒருங்கமைப்பை வலுவுடையதாக்குதல் என்ற இரண்டு விடயங்களிலும் கவனம் செலுத்தினர். இவர்களது எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் அமைந்த போக்கிலேயே பௌத்த சங்கத்தின் வளவாய்ப்புக்களும், பெருக்கமுற்றும், இடையிடையே தேய்வுற்றும் தாழ்வுற்றும் ஏற்ற இறக்கங்கள் உடையதாகச் சென்றது. 'சங்க' மீது சக்கரவர்த்திகள் செலுத்திய செல்வாக்கு எதிர்முரண்களின் சேர்க்கையாய் அமைந்தது. 'சங்க'வின் படித்தர அதிகார வரன்முறையை (Hierarchical Authority) அரசன் பலப்படுத்தினான். அதேவேளை 'சங்க'வை களையெடுத்துத் தூய்மைப்படுத்தும் (சாசன விசிக்ஷாதன) செயலையும் அரசன் நிறைவேற்றினான்.

நவீன காலத்து அரசு முறையின் தோற்றம்

மேற்குறிப்பிட்ட மாதிரி அரசில் மத்தியில்

சடங்கியல் அதிகாரம் (Ritual Dominion) இருக்கும். ஆயினும் அவ்வரசு வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைகளையுடைய மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசாக (Centralised State) இருப்பதில்லை. இத்தகைய அரசு முறைக்கு மாறுபட்ட மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசினை, தாய்லாந்தின் 'சக்கிரி வம்ச' அரசர்கள் ('Chakri Kings') 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பாங்கொக் நகரை மத்தியாகக் கொண்டு நிறுவினர். அவ்வாறான மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசு அதிகாரத்தை கொண்ட அரசர்களுக்கு உதவும் அலுவலர் குழுவை (Bureaucracy) உருவாக்கும் தேவை உண்டானது. இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட அலுவலர் ஆட்சிக்குழு நவீனமானதும், அறிவுசார் பண்புடையதுமாகும் (Modern and Rational) என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். அலுவலர் ஆட்சி மூலம் தாய்லாந்தின் முழுமையும் அரசு நிர்வாகத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரப்பட்டது. அரசின் ஆதரவுடன் கிராமிய அபிவிருத்தித் (Rural Development) திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டன. இவ் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை பழங்குடி மக்கள் வாழும் பின்தங்கிய பகுதிகளில் பௌத்த பிக்குகள் தலைமை தாங்கிச் செயற்படுத்தினர். இப்பழங்குடிகள் பௌத்த சமயத்தினராக இருக்கவில்லை. அரசு 'Centre Oriented' என்ற நிலையில் இருந்து மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசாக மாறிய நிலையில் சிறுபான்மையினர் வாழ்வியலில் அரசின் தாக்கம் எத்தகையதாக இருக்கும் என்பதை ஊகித்து உணரலாம். இச்சிறுபான்மையினர் அனுபவித்து வந்த பண்பாட்டுச் சுதந்திரத்தை (Cultural Autonomy) இழந்தனர், மத்திய அரசும் அம்மக்களுக்குப் பண்பாட்டுச் சுதந்திரத்தை வழங்கத்தயாராகவும் இருக்கவில்லை. 'சக்கரவர்த்தியும் சந்நியாசியும்' நூலின் மூலம் தம்பையா வெளிக்கொணர்ந்த இந்த விடயத்தை அவர் பின்னர் இலங்கை பற்றிய ஆய்வுகளில் தெளிவுபடுத்தினார்.

வனவாசிகளான துறவிகள்

பேராசிரியர் தம்பையாவின் முதலாவது ஆய்வு, தாய்லாந்தின் கிராமப்புறத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டது. அவரது இரண்டாவது ஆய்வு அரசுத்தலைநகரான பாங்கொக் நகரை மையமாகக் கொண்டது. மூன்றாவது ஆய்வு காட்டில் வாழும் பௌத்த ஞானியர்களையும் துறவிகளையும் பற்றியது. அந்நூலின் தலைப்பு 'Buddhist Saints of the forest and the cult of The Amulets' (1984) 'வனவாசிகளான பௌத்த துறவிகளும் மந்திர சக்தியுடைய தாயத்துகளை அணியும்

வழிபாட்டு முறைகளும்' என இதன் பொருளை விரித்துக் கூறலாம் (கழுத்தில் தொங்கவிடப்படும் தாயத்துக்களை இலங்கையில் 'அட்சரக் கூடு' எனவும் குறிப்பிடுவர்). இந்நூல் தாய்லாந்தின் அரசியல் சமூகத்தை (Political) விரிந்தவோர் தளத்தில் வைத்து ஆராய்கிறது. அரசின் அதிகாரமையம், மக்கள், தாய்லாந்தின் 'சங்க' அமைப்பின் முக்கிய கிளையான வனவாசிகளான பிக்குகள் ஆகிய மூன்று விடயங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இது அமைகிறது. ஞானியர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, உலகைத் துன்பத்தில் இருந்து மீட்கும் அவதாரங்களின் யுகமாற்றம் (Millennialism), உபாசனையாலும் தியானத்தாலும் பௌத்த துறவிகளிடம் தோன்றும் புதிரானதான மந்திரசக்தி என்பனவும் இந்நூலில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. உலகைத் துறந்தவர்களான ஞானிகளுக்கு மந்திர சக்தியால் கிடைக்கக் கூடிய பயன் ஏதும் இல்லை. ஏனெனில் அவர்கள் உலக இன்பங்களையும் சொத்துச் சுகங்களையும் துறந்தவர்களாவர். ஆயினும் இவை உலகில் வாழும் ஏனைய மக்களுக்கு நன்மைபயப்பவை. இம்மக்கள் துறவிகளுக்கு உணவும், உடையும், உறையுளும் வழங்கி அவர்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலமும், ஞானியரான துறவிகளால் வழங்கப்பட்ட தாயத்துகளை (Amulets) அணிவதாலும், வைத்திருப்பதாலும் நன்மையைப் பெறலாம்.

தாய்லாந்தின் பழங்குடிகள்

தாய்லாந்தின் விண்ணைத் தொடும் மலைப்பகுதிகளில் வனவாசிகளான பிக்குகள் வாழ்கின்றார்கள். அம்மலைகளின் கீழே உள்ள பள்ளத்தாக்குகளின் அடர்த்தியான காடுகளுக்குள் கிளர்ச்சியாளர்கள் ஒழிந்து வாழ்கிறார்கள். வனவாசிகளான பிக்குகளின் ஆசியைப் பெறுவதற்கும் மந்திரசக்தியுடைய தாயத்துக்களைப் பெறுவதற்குமாக நகரத்தில் வாழும் உயர் குழாத்தினரான இராணுவ அதிகாரிகள், வங்கியாளர்கள் ஆகியோர் கடினம் மிக்க பயணத்தை மேற்கொள்வர். தாய்லாந்தில் தேரவாத பௌத்தம் பரவிய போது அதன் தூய்மைவாத நடைமுறைகளும் அங்கு புகுந்தன. பௌத்தம் பரவுவதற்கு முந்திய

காலத்து மந்திர தந்திர வழிபாட்டு முறைகள் தூய்மையற்றவை என ஒதுக்கப்பட்டன. அவ்வழிபாட்டு முறைகள் காடுகளை நோக்கிச் சென்று அடைக்கலம் தேடின. அச்சமயநெறிகள் தாய்லாந்தில் நிழல்போன்று தொடர்வதோடு, மீண்டு எழவும் முயற்சிக்கின்றன. தாயத்துக்களை அணிவதால் நீண்ட ஆயுளைப் பெறலாம் என நம்பப்படுகிறது. அதன் மூலம் பழைய இரசவாத வித்தைகள் (Alchemy) மீள் உயிர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. தூய்மையான பௌத்த நெறிமூலம் மன அமைதியைத் தேடலாம் எனக் கருதுவோர் இவற்றை நிராகரிக்கின்றனர்.

அவதார புருஷர் கிளர்ச்சி இயக்கம்

அவதார புருஷர்களால் நடத்தப்படும் கிளர்ச்சி நடவடிக்கைகளில் மந்திர சக்தியுடைய தாயத்துக்களுக்கும் பங்கு உண்டு. தென்கிழக்கு ஆசியாவின் அவதார புருஷர் கிளர்ச்சி இயக்கம் (Millennialism) பற்றிய பொதுவான பரிசீலனையுடன் நூலின் இறுதி அத்தியாயத்தை தம்பையா நிறைவு செய்கிறார். இப்பரிசீலனையின் மீது சமூகவியல் உயர் ஆய்வுகள் மூலம் முன்வைக்கப்பட்ட மூன்று எண்ணக்கருக்களைத் தம்பையா வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்கிறார்.

அவையாவன:

- மார்சல் மோஸ் (Marcel Mauss) குறிப்பிட்ட 'மனா' என்ற எண்ணக்கரு. மோஸ் பொலினீசியாவின் பழங்குடி மக்களின் பண்பாடுகளின் மந்திரசக்தி சார்ந்த நடைமுறைகளை 'மனா' என்று குறிப்பிட்டார்.
 - கார்ல்மார்க்ஸ் குறிப்பிட்ட பொருண்மையாக்கம் (Fetishism) என்ற எண்ணக்கரு.
 - மக்ஸ் வெபரின் கவர்ச்சி ஆளுமை (Charisma).
- மேற்குறித்த மூன்று கருத்துக்களையும் தம்பையா தெளிவாக விளக்குகிறார். இவற்றுள் மூன்றாவதான மக்ஸ் வெபரின் கவர்ச்சி ஆளுமை (Charisma) பற்றி விளக்கும்போது

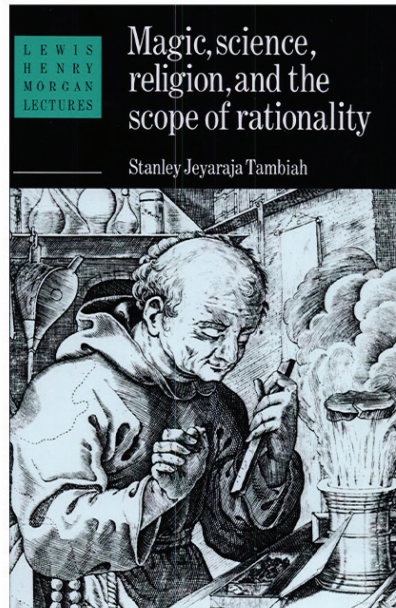

Image source - books.google.lk

தாயத்துகளின் மந்திரசக்தி கவர்ச்சி ஆளுமையில் புறநிலையாக வெளிப்படுவதை (Objectification of Charisma) தம்பையா எடுத்துக்காட்டுகிறார். இது மக்ஸ்வெபரால் கூறப்படாத விடயம். நிறுவனக் கட்டமைப்புகளில் மந்திரசக்தி புறநிலை வடிவம் பெறுவது விளக்கப்பட்டுள்ளது. தம்பையாவின் உயர்தரமான கோட்பாட்டு ஆய்வுகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு அவரது கீழ்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நூல்கள் துணை செய்யும்.

- Magic Science Religion and the Scope of Rationality (1990)
- Edmond Leach: an Anthropological Life (2002)
- Bride Wealth and Dowry (1973)

இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட நூல் (மணப் பெண்ணிற்கு கொடைவழங்கலும் சீதனமும்) Jack Goody என்ற மானிடவியலாளருடன் இணைந்து எழுதியது.

இரத்த உறவுமுறையும் நில உரிமையும்

இலங்கை பற்றிய தம்பையாவின் ஆய்வுகளை இருவேறு காலப்பகுதிக்குரியவையாகப் பிரித்து நோக்கலாம். முதற் காலப்பகுதியில் அவர் இரத்த உறவுமுறை (Kinship) பற்றி ஆராய்ந்தார். இலங்கையின் மத்திய மாகாணப் பகுதிகளில் நிலவிய பல்கணவ முறை (Polyandry) என்ற வழக்கத்திற்கும் சிற்றுடமையாளர்களின் நில உரிமைக்கும் (Land Ownership) இடையே உள்ள தொடர்பை இவ் விடயம் குறித்த ஆய்வில் தம்பையா தெளிவுபடுத்தினார். இலங்கையில் உறவு முறை பற்றி அவர் எடுத்துக் கூறிய பல விடயங்களில் இது முக்கியமானதாகும். நிலங்கள் துண்டாடப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காகவே இலங்கையின் சிற்றுடமையாளர் சமூகத்தில் பல்கணவ மணம் நிலவியது என்பதை அவர் எடுத்துக்காட்டினார். உறவுமுறை பற்றித் தம்பையா எழுதியவை சிறு நூல்கள் என்ற வகையினவே. ஆயினும் அந்நூல்களின் அறிவுலகத்தாக்கம் பெரிது. கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த மானிடவியலாளர் எட்மண்ட் லீச் இலங்கையின் நிலஉரிமை முறை பற்றி திருப்பு முனையாக அமைந்த நூலை எழுதினார். அதுவரை காலமும் உறவு முறையை சுயத்துவமானதாக (Autonomy of Kinship) நோக்கும் மரபு மானிடவியலாளர்களிடம் வேரூன்றியிருந்தது. ரலென்சி (Tallensi) எனும் மானிடவியலாளரும், கேம்பிரிட்ஜினை சேர்ந்த இன்னொரு மானிடவியலாளரான மெயர்

ஃபோரெஸ் (Meyer Fortes) என்பவரும் உறவுமுறையின் சுயத்துவத்தை எடுத்துக் கூறியவர்கள். இப்பின்னணியில் எட்மண்ட் லீச் எழுதிய ஆய்வு நூல் புதுமையானது.

லீச், தம்பையாவைப் போன்றே நில உரிமையை முதன்மையானதாகவும், உறவு முறையை அதற்குத் துணையான இரண்டாம் நிலை அம்சமாகவும் விளக்கினார்.

சனக்கும்பல்களின் கூட்டுவன்முறை

பேராசிரியர் தம்பையாவின் இலங்கை பற்றிய முதற்கட்ட ஆய்வுகள் அவரை சமூகப்பிரச்சினைகள் அரசியல் என்பனவற்றினை சார்பு எதுவும் இன்றி நோக்கும் அறிஞராக எடுத்துக்காட்டின. இரண்டாவது கட்டத்தின் ஆய்வுகள் சமூக அக்கறை என்ற இலட்சியத்தை வெளிப்படுத்துவனவாயும், அவருக்கு அறிவுலக மதிப்பைத் தேடித்தந்தனவாகவும் அமைந்தன. 1996 இல் வெளியான Levelling Crowds: EthnoNationalist Conflicts and Collective Violence in South Asia (தரைமட்டமாக்கும் சனக்கும்பல்களின் கூட்டுவன்முறை) என்னும் தலைப்பிலான தென்னாசியாவின் இனக்குழு முரண்பாடுகளும் வன்முறைகளின் புதிய வடிவங்களும் பற்றிய ஆய்வு குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. இது போன்ற பெருநூல்களை தம்பையா இரண்டாம் காலகட்டத்தில் எழுதினார். தம்பையாவின் சமூக அக்கறை என்ற இலட்சியம் அவர் வெளியிட்ட இரு நூல்களில் சிறப்பாக வெளிப்பட்டன.

1. Ethnic Fratricide and Dismantling of Democracy (1986) (இந்நூல் இலங்கையில் சகோதர இனக்குழுமப் படுகொலை (Ethnic Fratricide), ஜனநாயக நிறுவன அமைப்புகளைக் குலைத்தல் (Dismantling of Democracy), ஆகிய இரு விடயங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பை ஆராய்வது.)

2. Buddhism Betrayed & Religion, Politics and Violence in Sri Lanka (1992) (பௌத்தத்திற்கு துரோகம் ?)

இவ்விரு நூல்களும் வெளியாகிய காலத்தில் இலங்கையில் இனக்குழுமங்கள், சமயப்பிரிவுகள் என்பனவற்றிடையே நிலவிய உறவுகளும், அக்கால அரசியல் நிலையும், தம்பையாவைச் சர்ச்சைக்குரிய ஒருவராக ஆக்கின. 1992 ஆம் ஆண்டு வெளியான அவரது நூல் தடை செய்யப்பட்டது.

1986 இல் வெளியான 'Ethnic Fratricide and Dismantling of

Democracy' நூல்
இலங்கையில்
கிடைத்தற்கரிய
நூலாகியது.

ஜனநாயக நிறுவன
அமைப்புகளைக்
குலைத்தல்

இலங்கையில் பண்டைய
வரலாற்றுக்காலம் முதல்
இருந்து வரும் சமய
இனக்குழும
வேறுபாடுகளே இன்றைய
இனக்குழும
முரண்பாடுகளுக்குக்
காரணம் என்ற கருத்தைத்
தம்பையா நிராகரித்தார்.
சகோதர இனக்குழுமப்
படுகொலையும்
ஜனநாயக நிறுவன
அமைப்புகளைத்
குலைத்தலும் பற்றிய
அவரது நூலில்,
அண்மைக்காலத்தில்
உருவான பின்வரும்
பிரச்சினைகள்
இனமுரண்பாடுகளை வளர்த்தன என அவர்
கூறுகிறார்.

- பொருளாதார வளர்ச்சிக்குலைவும்,
தேக்கநிலையும்.
- வேலையின்மைப் பிரச்சினையும்
வருமானத்தின் சமத்துவமற்ற பங்கீடும்.
- சனத்தொகை வளர்ச்சியின் போக்கு.
- சமூகத்தில் மேலாதிக்கம் பெற்ற குழுக்களால்
பக்கச் சார்புடைய மூலங்களை
ஆதாரமாகக்கொண்டு விமர்சன நோக்கற்ற
முறையில் எழுதப்படும் எழுத்துக்கள்.
- அரசு சர்வாதிகாரத்தை நோக்கி நகர்தல்.

1986 இல் எழுதப்பட்ட இந்நூலை இன்று
திருப்பி வாசித்துப் பார்க்கும் போது, சகோதர
இனப்படுகொலையும், ஜனநாயக நிறுவன
அமைப்புகளைக் குலைத்தலும், ஒரு
நாணயத்தின் இருபக்கங்கள் போல்வன என்னும்
அவரது கூற்று தீர்க்க தரிசனம் மிக்கது என்பது
தெளிவாகியது. அவரின்
நூல் வெளிவந்த 20 ஆண்டு

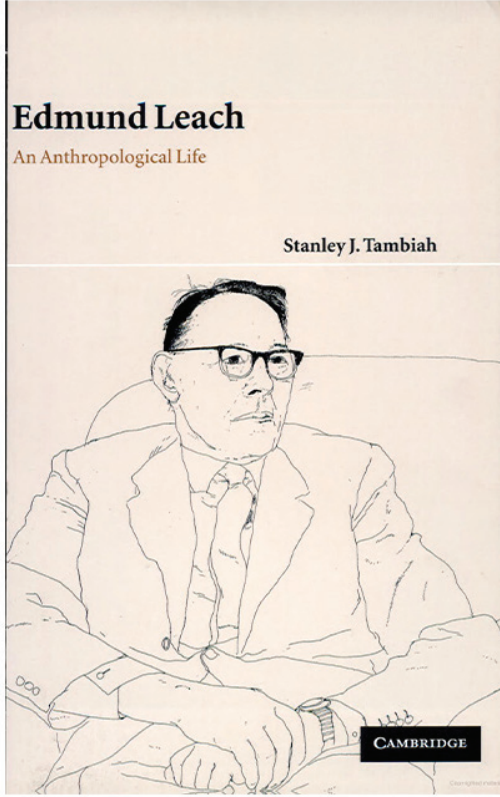

Image source - books.google.lk

கால இடைவெளியில்
ஜனநாயக அமைப்புகள்
எவ்வாறு வெறிஉணர்வுடன்
குதறப்பட்டன,
ஜனநாயகத்தின் தூண்கள்
எனக் கருதப்பட
வேண்டியவை எவ்வாறு
திட்டமிட்ட முறையில்
சரித்து வீழ்த்தப்பட்டன
என்பதை அன்று யாருமே
கற்பனை செய்து
பார்த்திருக்க முடியாது.
அவ்வகையில் தம்பையா
ஒரு தீர்க்கதரிசியாகவே
விளங்குகிறார்.

தம்பையாவின்
'பெளத்தத்திற்குத்
துரோகம்?' நூலைப்
படித்துப் பார்க்காமலே
குரோத உணர்வுடன்
கண்டனங்கள்
வெளியிடப்பட்டன.
அந்நூலின் முகப்பு
அட்டையில் பெளத்தகுரு
ஒருவர் மேடைச்

சொற்பொழிவாற்றும் தோரணையில் ஒரு படம்
போடப்பட்டிருந்தது. முகப்பு அட்டையையும்
நூலையும் மேலோட்டமாகப் பார்த்துவிட்டே
தவறான முடிவுக்கு வந்தோர் இவ்வாறு
கண்டனங்களைச் செய்தனர். 'பெளத்தத்திற்குத்
துரோகம்?' நூலில் தம்பையா இலங்கையின்
பெளத்த நெறியின் இருவேறுபட்ட
போக்குகளை விளக்கியிருந்தார்.

1. பெளத்தத்தின் அறவிழுமியங்களை
வெளிப்படுத்தும் வகையிலான பெளத்த
பனுவல்களில் வெளிப்படும் பெளத்த நெறி
முதலாவது போக்காகும்.

2. பெளத்த குருமார்களால் எழுதப்பட்ட
வரலாற்று நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு,
பெளத்த சமயத்தைச் சிங்கள இனத்துடனும்,
இலங்கைத் தீவுடனும் இணைத்தும், அவை
இரண்டில் இருந்தும் பிரிக்க முடியாத
ஒன்றாகவும் அடையாளப்படுத்துதல். இவ்வாறு
அடையாளப்படுத்தியதோடு, பெளத்தத்தைப்
பாதுகாத்தல் இலங்கை அரசுக்கு
ஒப்படைக்கப்பட்ட கடப்பாடு எனச்
சித்திரிக்கும் வகையிலான பெளத்த நெறி ஒன்று
வளர்க்கப்பட்டது. இதனை இரண்டாவது
போக்கு என தம்பையா குறிப்பிட்டார்.

‘பெளத்தத்திற்கு துரோகம்?’ நூல் பற்றிய சர்ச்சை

19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பெளத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கம் முதலாவது வகை பெளத்த நெறியை வளர்க்கும் உள்ளாற்றலைக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் அம்மறுமலர்ச்சி இயக்கம் அப்பணியைச் செய்யத் தவறியது மட்டுமல்லாது, இரண்டாவது வகைப் பெளத்த நெறியை முதன்மைப்படுத்தியது. இதனால் பெளத்த அறம் சார்ந்த ஒழுக்க நெறி என்பது கைவிடப்பட்டது. பெளத்தம் அரசியல், பண்பாடு என்பன சார்ந்த பெறுமதிமிக்க உடைமைப் பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டது. அத்தகையதொரு பண்பாட்டுச் சொத்துப் பற்றிய சடங்குகள் நடத்தப்படலாயின. அது பகிரங்கமாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டது. அதன் பெருமை பேசல், விழாக்களை நடத்தி கொண்டாடுதல், தொலைக்காட்சி மூலம் பிரசாரப்படுத்தல், உலக சமூகத்திற்குரிய ஏற்றுமதிப் பொருள் ஆக்குதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் பெளத்தம் போற்றிய அறநெறிகளைப் பின்பற்றி வாழ்தல் தவிர்க்கப்பட்டது. இரண்டாவது போக்கின் வழிச்சென்றோர் பின்வரும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டதையும் தம்பையா எடுத்துக்காட்டினார்.

- பெளத்தத்தை ஒரு இனக்குழுமத்துடன் அடையாளப்படுத்தல். இலங்கை பெளத்தர்களுக்கே உரிய நாடு என்ற கருத்தைப் பிரசாரப்படுத்தல்.
- ஏனைய இனக்குழுமங்களைச் சேர்ந்தவர்களை இரண்டாவது பிரஜைகளாகத் தரம் குறைத்தல்.

மேற்குறித்த இரு நடவடிக்கைகளும் பெளத்தம் யாவரையும் உள்ளடக்கும் சமயம் என்ற உண்மையை மறைப்பன. பெளத்த சமயத்தின் வரலாற்றை எடுத்து நோக்கினால், இலங்கைக்குப் புதிதாகக் குடிபெயர்ந்து காலத்திற்குக் காலம் வந்து சேர்ந்தவர்களின் பண்பாடுகளை அரவணைத்தும், உள்ளீர்த்தும் அம்மக்களை சமத்துவமான பிரஜைகளாகவும், நாட்டின் பங்காளிகளாகவும் ஆக்கியமை தெளிவாகும். இதனை இன்றுவரை வழக்கில் உள்ள நாட்டார் சடங்குகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. மானிடவியலாளர் கணநாத் ஒபயசேகர இவற்றை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

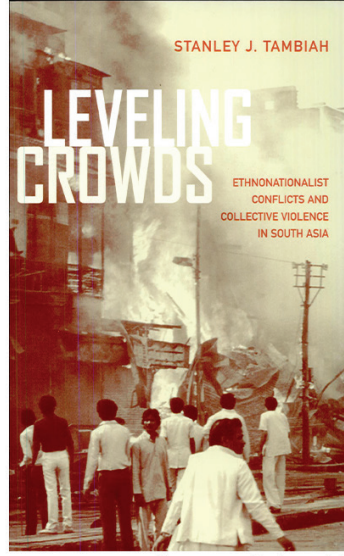

Image source - books.google.lk

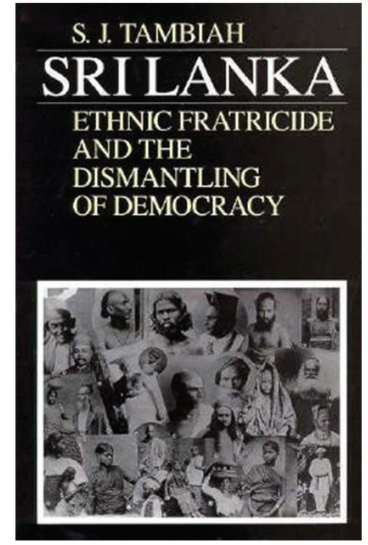

Image source - www.goodreads.com

‘பெளத்தத்திற்குத் துரோகம்?’ தடை செய்யப்பட வேண்டிய நூல் அன்று. நாட்டுப்பற்று என்ற செய்தி அந்நூலில் உள்ளடங்கியுள்ளது. படித்த இலங்கையர் அனைவரும் வாசிக்க வேண்டிய நூல் இது. 1960 களிலும் 1970 களிலும் சுதேசியப் பண்பாட்டை வலியுறுத்திய தேசிய வாதம், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உணர்வு மேலோங்கியிருந்தமை ஆகியவற்றை தம்பையா ஏற்றுப்பாராட்டுகிறார். இதனை அவரது கண்டனக்காரர்கள் இந்நூலைப் படிப்பதால் மட்டுமே உணரமுடியும். தம்பையா இலங்கையில் பன்மை இனக்குழுமப் பண்பாட்டையும் (Pluralist Culture), அதற்குள்ளே பெளத்த அடையாளம் முதன்மை பெற்றிருப்பதையும் இலட்சியக் கனவாகக் கொண்டவர். அவரது நூலில் வெளிப்படும் சிந்தனைகளை மார்ட்டின் விக்ரிமசிங்க போன்ற சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களிற்கு நெருக்கமானதாகக் கூறலாம். அவரைப் பிரிவினைவாதி எனவும், புலி எனவும் முத்திரை குத்துவது அறிவீனம். அது ஒரு அபத்தமான குற்றச்சாட்டும் ஆகும்.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் தலை சிறந்த புலமையாளர்களில் தம்பையாவும் ஒருவர். அவர் கூருணர்வு மிக்கவராகவும், மனிதாயவாதியாகவும் விளங்கினார். அவரின் இழப்பு அறிவுலகத்திற்குப் பேரிழப்பாகும். அவருடைய கூறலு, நகைச்சுவை, தாராள மனப்பாங்கு, பணிவும் அடக்கமும் ஆகியன பற்றி அவரோடு நட்புறவு பூண்டு பழகிய அறிஞர்களும், நண்பர்களும் அறிவர். அவரின் மறைவு எல்லோருக்கும் பேரிழப்பு ஆகும்.

நன்றி: Colombo Telegraph (25 Jan 2014)

(தொடரும்.)

நாகமுத்து பிரதீபராஜா

கலாநிதி நாகமுத்து பிரதீபராஜா யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக புவியியல் துறையில் முதுநிலை விசிவுரையாளராக கடமையாற்றி வருகின்றார். காலநிலையியலில் தனது கலாநிதி பட்டத்தினை பூர்த்தி செய்த பிரதீபராஜா காலநிலையியல் தொடர்பான பல்வேறுபட்ட ஆராய்ச்சிகளை வெளியிட்டுள்ளார். வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை பற்றியும் பொதுவான காலநிலை அம்சங்கள் தொடர்பாகவும் 07 இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். 40 இற்கும் மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை தேசிய மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகளில் பிரசுரித்துள்ளார். கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக, வடக்கு மாகாணத்தினுடைய வானிலை தொடர்பான இவரது எதிர்வு கூறல்களை பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தவர்களும் பின்பற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு பிரதேசத்தின் பல்வேறு விடயங்களை கட்டமைப்பதில் அந்தப் பிரதேசத்தின் இயற்கை அம்சங்கள் மிகப்பெரிய பங்கினை வழங்குகின்றன. குறிப்பாக ஒரு பிரதேசத்தின் காலநிலை சார்ந்த அம்சங்கள் அந்தப் பிரதேசத்தினுடைய இயற்கையையும் அந்த பிரதேசத்திற்குரிய பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கட்டமைப்பதில் மிகப்பெரிய பங்கினை வழங்குகின்றது. அந்த அடிப்படையில் வடக்கு மாகாணத்தினுடைய பல்வேறு வகைப்பட்ட விடயங்களை தீர்மானித்ததில் வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை மிகப்பெரிய செல்வாக்கினை பெற்றிருக்கின்றது. வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை சார்ந்த பாரம்பரிய அறிவியல் விடயங்களையும் நவீன விஞ்ஞான ரீதியிலான ஆய்வு சார்ந்த விடயங்களையும் உள்ளடக்கியதாக வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலைப் பண்புகளை முழுமைப்படுத்தி வெளியிடுவதாக 'பிராந்திய காலநிலையியல் : வடக்குப் பிராந்தியம், இலங்கை' எனும் தொடர் அமைகின்றது.

தமிழர்களின் வாழ்க்கைமுறையும் காலநிலையும்

வடக்கு மாகாண மக்கள், குறிப்பாக தமிழர்கள், காலநிலையுடன் இணைந்ததாகவே தங்களுடைய வாழ்க்கை முறைமைகளை கட்டமைத்துள்ளார்கள். மிக நீண்ட காலமாகவே காலநிலையினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவர்களாக இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கை முறையைப் பேணி

உள்ளார்கள். தங்களுடைய அன்றாட நடவடிக்கைகள், கொண்டாட்டங்கள், பண்டிகைகள், விவசாய மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள், தொழில் சார்ந்த நடவடிக்கைகள் போன்ற செயற்பாடுகளை காலநிலையுடன் இணைந்ததாகவே மேற்கொண்டுள்ளார்கள். வானிலைச் செல்வாக்குகளுக்கு அதிகளவு உட்பட்ட மக்களாக இவர்கள் காணப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இன்றும் நிலவுகின்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட வாழ்க்கை முறைகள், பண்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள், கொண்டாட்ட நடைமுறைகள் போன்ற விடயங்களில் வானிலைக்கு ஏற்றவாறு தங்களை தகவமைத்து கொண்டவர்களாக வடக்கு மாகாண மக்கள் காணப்படுகின்றனர். முக்கியமாக உணவு, உடை, ஏனைய பழக்க வழக்கங்கள், கலாச்சாரக் கோட்பாடுகள் மற்றும் நடைமுறைகள் போன்ற விடயங்களில் வானிலை அதிகளவு

எழுது 80

சூரியனுக்குப் படைக்கப்பட்டுள்ள பொங்கல்

Image source - dbsjeyaraj.com

முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதை அறிய முடிகின்றது. மக்கள் தங்களுடைய பண்டிகைகளின் கொண்டாட்ட முறைமைகளை, நிலவுகின்ற வானிலைக்கு ஏற்ற வகையிலேயே ஏற்பாடு செய்து கொண்டாடியிருக்கின்றார்கள்.

கொண்டாட்ட முறைகள்

அந்த அடிப்படையில், ஒரு ஆண்டின் மிக முக்கியமான காலப்பகுதி என்று அழைக்கப்படுகின்ற தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப் பிறப்பு, ஆடிப்பிறப்பு போன்ற பண்டிகைகளைக் கொண்டாடுவதில் காலநிலையின் செல்வாக்கு இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக, தைப்பொங்கல் கொண்டாட்டத்திற்கும் ஆடிப்பிறப்பு கொண்டாட்டத்திற்கும் இடையில் மிகப்பெரியளவு வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படை வேறுபாடுகளை உணர்ந்து பெரும்பாலான தமிழர்கள், தைப்பொங்கலை ஆண்டின் முதல் நாளாக சில சிறப்பியல்புகளோடு கொண்டாடுகிறார்கள்.

தைப்பொங்கல் என்பது மகரக்கோட்டில் இருந்து கடக கோட்டிற்கு சூரியனுடைய நகர்வை குறிப்பதாகும். பூமி ஒரு தடவை சூரியனை சுற்றி வருவதற்கு 365 1/4 நாட்களை எடுத்துக் கொள்கின்றது. அதேபோன்று பூமி தன்னைத்தானே சுற்றுவதற்கு 23 மணித்தியாலங்களும் 54 நிமிடங்களையும் எடுத்துக் கொள்கின்றது. இந்த பூமியினுடைய சுழற்சி, சுற்றுகையை அடிப்படையாக வைத்து தமிழர்கள் தங்களுடைய பண்டிகைகளை உருவாக்கியிருக்கின்றார்கள். வானியல் ரீதியாக மகரக்கோட்டில் இருந்து கடகக் கோட்டுக்கு சூரியன் செல்லுகின்ற அந்த முதலாவது நாளை தைப்பொங்கல் ஆகவும் கடகக் கோட்டில் இருந்து, திரும்ப மகரக் கோட்டிற்கு சூரியன் செல்கின்ற அந்தக் காலப்பகுதியை ஆடிப்பிறப்பாகவும், எமது முன்னோர்கள் கொண்டாடி இருக்கின்றார்கள். இரண்டிற்குமான வானிலை வேறுபாடுகளை உணர்ந்து, அதற்கு ஏற்ற வகையில் தங்களுடைய வாழ்க்கை முறைமைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், பண்டிகைகளை கொண்டாடும் நடைமுறைகளிலும் மாற்றங்களைச் செய்திருக்கின்றார்கள். தட்சணாயன காலத்தில் இருந்து உத்திராயண காலம் நோக்கிய சூரியனின் நகர்வையும், உத்திராயண காலத்திலிருந்து தட்சணாயன காலத்தை நோக்கிய சூரியனின் நகர்வையும் வேறுபடுத்தி, அவற்றினால்

ஏற்படுகின்ற வானிலை நிலைமைகளையும் வேறாக உணர்ந்து, ஆடிப்பிறப்பை கொண்டாடுவதற்கான முறையையும் தைப்பொங்கலை கொண்டாடுவதற்கான முறையையும் வேறுவேறாக அமைத்திருக்கின்றார்கள். தைப்பொங்கல் என்பது அறுவடை செய்ய ஆரம்பிக்கின்ற காலமாக காணப்படுகின்றது. மிக நீண்ட நாட்களாக நிலவிய மழையுடன் கூடிய வானிலை மாற்றமடைந்து, படிப்படியாக மழை குறைவடைந்து, தெளிவான வானத்துடன் கூடிய வானிலை நிலவத் தொடங்கும். இக் காலம், அதிகளவிலான அறுவடைகள் கிடைக்கின்ற காலம் என்பதனால், அந்த அறுவடையை சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்து தந்த சூரியனுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக தைப்பொங்கலை பொங்கல் வைத்துக் கொண்டாடுவார்கள். தங்களுடைய நிலங்களில் விளைந்த நெல்லைக் கொண்டு பொங்கலிட்டு, அந்தப் பொங்கலை சூரியனுக்குப் படைத்து, நன்றி செலுத்தி வழிபட்டு, அதற்குப் பின்னான ஆறு மாத காலங்களையும் அதற்கேற்ற வாழ்க்கை முறையோடு கொண்டாடுவார்கள். ஆனால் ஆடிப்பிறப்பு என்பதை அதற்கு நேர் எதிரான முறையில் கொண்டாடுவார்கள். ஆடிப்பிறப்பை மழையுடன் கூடிய வானிலை தொடங்கும் காலமாக வரையறுத்து அதனை எதிர்கொள்ள தங்களை தயார்ப்படுத்தும் செயற்பாடுகளைத் தொடங்குவார்கள். ஆடிப்பிறப்பு என்பது, வயல் நிலங்களை உழுது பண்படுத்தி விதைத்தல் செயற்பாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டிய காலம். அதனை அரிசிமாவினால் செய்யப்பட்ட பலகாரங்களை வைத்துப் படைத்து வணங்கிக் கொண்டாடுவார்கள். அன்று பண்டிகையில் எதை பிரதான உணவாக உட்கொள்கிறார்களோ அதையே அதற்கு பிற்பட்ட ஆறு மாத காலப் பகுதிகளிலும் உட்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தைப்பொங்கலுக்கு பொங்கலையும் ஆடிப்பிறப்புக்கு கொழுக்கட்டை, மோதகம், ஆடிக்கூழ் போன்ற மாவினாலான பலகாரங்களையும் செய்து கொண்டாடுவார்கள். ஆடிப்பிறப்பில் மாவினாலான பலகாரங்களை செய்து வழிபடுவதற்கான பிரதானமான காரணி யாதெனில், அவர்கள் அதற்கு பிற்பட்ட ஆறு மாத காலமும் தங்களுடைய வயல் நிலங்களில் மிகக் கடுமையாக உழைத்து தங்களுடைய வயலை விளைவிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படும். இதனால் மூன்று நேரமும் உணவை உட்கொள்ள முடியாது. போதுமான உணவும் கையிருப்பில்

இருக்காது. வயலில் இருந்து வீட்டுக்கான தூரம் கூடுதலாக இருக்குமானால் வயலில் இருந்து வீட்டுக்கு வர முடியாது. இதனால், காலையில் எடுத்துச் சென்ற மாப்பண்டத்தை மாலை வரைக்கும் உண்டு கழிப்பது வழக்கமாகும். இதனைச் சமாளிக்கவே ஆடிப்பிறப்பிற்கு கொழுக்கட்டை, மோதகம், ஆடிக்கூழ் போன்ற பலகாரங்களைச் செய்கிறார்கள்.

தமிழர்களுடைய பாரம்பரியமான ஆடை முறைகளிலும், அணிகலன்களிலும் வானிலை செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கின்றது. அவர்களுடைய ஆடைகளும் அணிகலன்களும் வானிலை நிலைமைகளுக்கு உட்பட்டதாகவே காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக, வெள்ளை நிறத்திலான ஆடைகளையும் பருத்திப்பஞ்சு போன்றவற்றினால் உருவாக்கப்பட்ட ஆடைகளையும் தமிழர்கள் விரும்பி அல்லது மிக நீண்ட காலமாக அணிவதற்கு தம்மை தயார்ப்படுத்திக் கொண்டமைக்கு, அவர்களுடைய பிரதேசத்தில் நிலவுகின்ற வரண்ட வானிலையை பிரதானமான

ஆடிப்பிறப்பிற்காக தயாரிக்கப்படும் உணவுகளுள் சில

Image source - www.uvirpu.com

காரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

நவராத்திரியின் முதல் நாள், கும்பம் வைப்புக் காலம் எனவும் இறுதி நாளான விஜயதசமி, கும்பம் சரிக்கும் காலம் எனவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழர்கள், குறிப்பாக இந்துக்கள் மத்தியில் கும்பம் வைக்கும் நாள் அன்று அல்லது கும்பம் சரிக்கும் நாள் அன்று மழை கிடைக்கும் என்ற எண்ணம்

காணப்படுகின்றது. இந்த நீண்ட கால நம்பிக்கையில், உண்மை தன்மை

இருப்பதினையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. கும்பம் வைக்கும் காலம் அல்லது கும்பம் சரிக்கும் காலம், இரண்டாவது இடைப்பருவத்தின் உச்ச மழைக்காலமாகவோ அல்லது வடகீழ் பருவக் காற்று ஆரம்பிக்கும் நாளாகவோ இருப்பது வழமையாகும். கும்பம் வைக்கும், கும்பம் சரிக்கும் காலப் பகுதிகளில் மழை கிடைப்பதை, கடந்த காலத்தில் அவதானிக்கப்பட்ட நிகழ்நேர மழை வீழ்ச்சித் தரவுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக கடந்த 30 ஆண்டுகளில் 6 ஆண்டுகள் தவிர ஏனைய 24 ஆண்டுகளிலும் கும்பச்சரிப்பு, கும்பம் வைக்கும் காலப்பகுதிகளில் வடக்கு மாகாணத்திற்கு மிதமானது முதல் கனமானது வரையான மழை கிடைத்திருப்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. தமிழர்களின் நம்பிக்கை, விவசாயத்தினையும் அதனோடு இணைந்த விதைப்புச் செயற்பாட்டுக்கான ஆரம்பகால பண்படுத்தல் நடவடிக்கையினையும் திட்டமிடுவதற்கான அடிப்படையாக அமைகின்றது. இந்தக் காலப்பகுதியில் கிடைக்கும் மழையின் தொடர்ச்சியாக, பெரும்பாலான விவசாயிகள், குறிப்பாக வன்னிப் பிராந்தியத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் தங்களுடைய புழுதி விதைப்பு போன்ற விதைப்புச் செயற்பாட்டினை மேற்கொள்வது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாகும்.

திருவிழா நடைமுறைகள்

வடக்குத் தமிழ் மக்கள் தங்களுடைய கோவில் திருவிழாக்களை காலநிலையோடு இணைந்ததாகவே கொண்டாடி வந்திருக்கின்றார்கள். ஒரு ஆண்டின் ஆறு மாதத்தை தெளிவான கோடை மாதங்களாகவும் அடுத்து வருகின்ற ஆறு மாதங்களை தெளிவான மாரி மாதங்களாகவும் வரையறுத்துள்ளனர். இதனால் தான் தைப்பொங்கல்

பண்டிகைக்கும் ஆடிப்பிறப்பு பண்டிகைக்குமான கொண்டாட்டச் செயற்பாடுகள் வேறுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ஏலவே கண்டோம். கோவில் திருவிழாக்களை கோடை காலங்களில் அதாவது தென்மேற்கு பருவக்காற்று காலங்களில் அல்லது முதலாவது இடைப்பருவ காலங்களிலேயே கொண்டாடி இருக்கின்றார்கள். இதற்கான மிகப் பிரதானமான காரணம், இக்காலப் பகுதியில் வடக்கு மாகாணத்தில் மழைவீழ்ச்சி குறைவாக இருப்பதால் காலநிலையால் எந்தவிதமான இடையூறும் ஏற்படாது என்ற நம்பிக்கையே

கரும்பாவளி கேணி (தொண்டமானாறு)

Image source - www.pathivu.com

ஆகும். தமிழர்கள் தங்களுடைய திருவிழாக்களின் இறுதி நாளில் தீர்த்தம் என்று ஒரு நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். தீர்த்தோற்சவம் என்ற பெயரில் ஆலயத்தில் உள்ள கேணிகள் மற்றும் கிணறுகள் யாவும் துப்புரவாக்கப்பட்டு, சேறும் சகதியும் அள்ளப்பட்டு, ஆலயத்தினுடைய தீர்த்தக்கேணி சுத்தமான நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இதற்குப் பின்னர் கிடைக்கின்ற இரண்டாவது இடைப்பருவகால மழையும் வடகீழ்ப் பருவக்காற்று மழையும் கேணிகள் முழுவதும் நிரம்பி அந்தப் பிரதேசத்தினுடைய தரைக்கீழ் நீர் வளத்தை மேம்படுத்துவதாக அமைகின்றது. வடக்கு மாகாணத்தில் உள்ள ஆலயங்களில் பெரும்பாலான கேணிகளின் புறக்கட்டு நில மட்டத்தோடு இணைந்ததாகவே காணப்படும். கேணியைச் சுற்றி இருக்கின்ற பகுதிகளுக்கு கிடைக்கின்ற மழைநீர், எந்த விதமான தடைகளும்ற்று கேணிக்குள் வந்து விழவேண்டும் என்ற எண்ணமே இதற்கான பிரதான காரணம். இதனால் தான் பெரும்பாலான கோவில் கிணறுகள் அந்தக் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திற்கு குடிநீரை வழங்குகின்ற கிணறுகளாகவும் இருக்கின்றன. தமிழர்கள் தங்களுடைய பண்டிகைகளில், காலநிலையோடு இணைந்த

செயற்பாடுகளை வாழ்க்கை முறைமைகளாகப் பேணியிருந்தார்கள் என்பதற்கு இதுவும் ஒரு முக்கியமான உதாரணம்.

வடக்கு மாகாணத் தமிழர்கள் வடகிழக்கு திசையினை 'மாரிகுடா' என்ற பெயரினால் அழைப்பார்கள். மழை ஏனைய திசைகளில் இருந்து வருவதாக இருந்தால், ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தின் பின்னர் ஓய்ந்துவிடும் எனவும் மாரிகுடா என்று அழைக்கப்படுகின்ற வடகிழக்கு திசையிலிருந்து மழை தொடங்கினால் அந்த மழை நீடிக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடையே காணப்படுகின்றது. நடைமுறையில் வடகீழ் பிரதேசங்களில் இருந்தே பருவக்காற்று வீசலோடு மழை தொடங்குவதனால், அப்பகுதியில் மழை ஆரம்பிப்பதை அல்லது அப்பகுதியின் மேகக் குவியல்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு 'மாரிகுடா'விலிருந்து வருகின்ற மழை தொடர்ச்சியாக கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை தமிழர்கள் வைத்திருக்கின்றார்கள். இன்றும் கூட சில வயதானவர்கள் முகிலின் தோற்றம் எங்கே உருவாகின்றது அல்லது எந்த திசையில் உருவாகின்றது என்பதை வைத்துக்கொண்டு மழையின் செறிவை, அதன் தீவிரத்தை கணிப்பிடுவது வழக்கமாகும். (தொடரும்.)

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன் அவர்கள் மொறட்டுவைப்

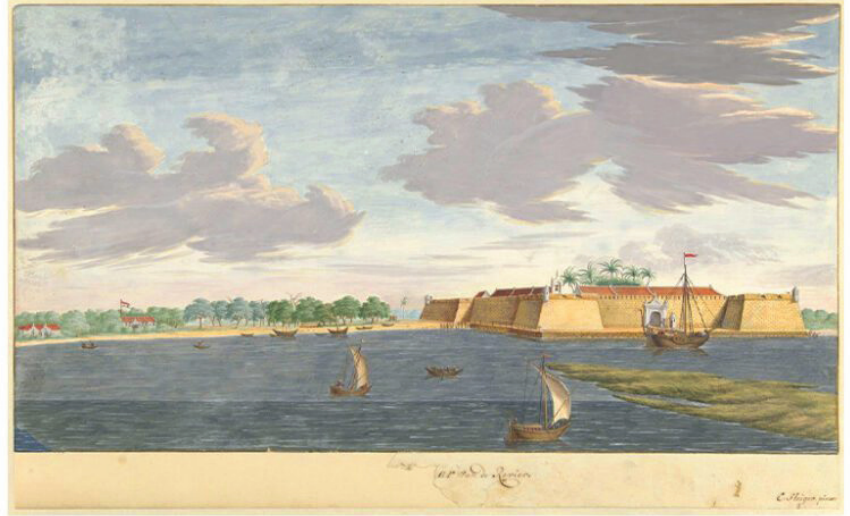
பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கச் சூழல் துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டிடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M.Sc. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டிடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டிடக் கலைஞர்களின் அரசு சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கியுள்ளதுடன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விவரிக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புக்காக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், புழங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோர் பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள் வரைபடங்களிலிருந்து விளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் கட்டளையகத்தைக் காட்டும் நிலப்படங்கள்

படம் -1 மன்னார்க் கோட்டை - கோர்னேலிஸ் ஸ்டெய்கர் என்பவர் 1710 இல் நேரடியாகப் பார்த்து வரைந்த படம்

(மூலம்: Wikimedia Commons)

பகுதி - 1

17 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து யாழ்ப்பாணக்

கட்டளையகத்தைத் தனியாகக் காட்டும் நிலப்படங்கள் கிடைக்கின்றன. 1698 ஆம் ஆண்டில் யான் கிறிஸ்டியான்ஸ் தூர்சி (Jan Christiaensz Toorsee) என்பவர் வரைந்த

'யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தினதும் வன்னியினதும் நிலப்படம்' என்று தலைப்பிட்ட நிலப்படம் ஒன்று நெதர்லாந்திலுள்ள மொழியியல், புவியியல், இனவியல் என்பவற்றுக்கான அரசு நிறுவனத்தில் (Koninklijk Instituut voor taal, Land en Volkenkunde) உள்ளது.¹

இந்நிலப்படத்தில் உள்ள தகவலின்படி ஏற்கெனவே 1679 இலும் 1680 இலும் இதே பகுதியைக் காட்டும் நிலப்படங்களைத் தூர்சி வரைந்ததாகத் தெரிகிறது. அந்நிலப்படங்கள் இப்போது கிடைப்பதில்லை.

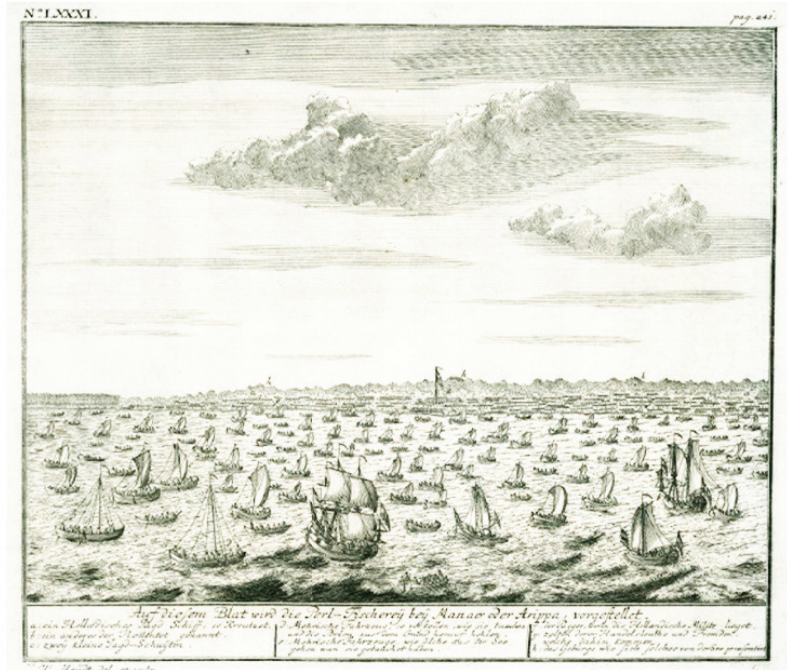
ஏறத்தாழ இதே காலப்பகுதியில் தூர்சி வரைந்த, இலங்கைத் தீவையும் தென்னிந்தியாவின் சில பகுதிகளையும் காட்டும் நிலப்படம் ஒன்றைப் பற்றி இத்தொடரின் முன்னைய கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். அந்த நிலப்படம் முழு இலங்கையையும் தென்னிந்தியாவின் சில பகுதிகளையும் உள்ளடக்கிய பெரிய நிலப்பரப்பைக் காட்டுகின்றது. மேற்படி நிலப்படத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு உள்ளிட்ட இலங்கையின் புற வடிவம் துல்லியமாக இல்லை. இவ்விடயத்தில் 1698 ஆம் ஆண்டின் நிலப்படம் கூடிய திருத்தமாக உள்ளதால் முன்னர் குறிப்பிட்ட நிலப்படம் இதற்கு முந்தியது என்பதில் ஐயமில்லை. எவ்வாறெனினும், இலங்கையின் வட பகுதி தொடர்பான தகவல்கள் இரண்டு நிலப்படங்களிலும் அதிக வேறுபாடுகளின்றியே காணப்படுகின்றன. 1698 இன் நிலப்படம் மேற்படி நிலப்படங்களில் உள்ளவற்றுடன் மேலும் சில புதிய தகவல்களைச் சேர்த்த மேம்பாடு எனலாம்.

முன்னர் வரைந்த நிலப்படங்களிலிருந்து யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் நான்கு பெரும் பிரிவுகள், மக்கள் வாழும் தீவுகள், தேவாலயங்கள், கோட்டைகள் ஆகியவை 1698 இன் நிலப்படத்திலும் உள்ளன.

அவற்றுடன், புதிய யானை வீதியையும் ஆளுநரின் ஆணைப்படி வெட்டுவிக்கப்பட்ட கிணறுகளையும் நிலப்படத்தில் புதிதாகச் சேர்த்துள்ளதாக அதில் உள்ள குறிப்பொன்றிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. யாழ்ப்பாணக் கட்டளையகத்தின் எல்லைக்கு வெளியே மேற்குக் கடற்கரையை அண்டிக் கற்பிட்டி வரையிலான பகுதிகளையும் நிலப்படம் காட்டுகிறது. புதிய யானை வீதியை முழுமையாகக் காட்டுவதற்காக இவ்வாறு வரையப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

வன்னிப் பிரிவு எல்லைகள்

மேற்படி நிலப்படம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வலிகாமம், வடமராட்சி, தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளி ஆகிய நிர்வாகப் பிரிவுகளை எல்லை குறித்துக் காட்டிய போதிலும், வன்னிப் பகுதியின் பிரிவுகளைக் காட்டவில்லை. எனினும், வன்னிப்பகுதி தொடர்பான வேறு பல தகவல்களை நிலப்படத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. முக்கியமான வீதிகள், இவ்வீதிகளை அண்டியிருந்த ஏராளமான ஊர்கள், ஆறுகள்,

படம் - 2 : 1735 - 1744 காலப்பகுதியில் அரிப்புக் கடற்பகுதியில்

முத்துக்குளிப்புக் காட்சி.

மூலம்: Heydt, Johann Wolfgang, Allerneuester Geographisch- und Topographischer Schau-Platz

குளங்கள், மடங்கள், முதலிய பல்வேறு அம்சங்களை நிலப்படம் காட்டுகிறது.

வன்னிப் பிரிவுகளை இந்நிலப்படம் எல்லை குறித்துக் காட்டாவிட்டாலும், சில இடங்களில் மட்டும் வீதிகள் பிரிவு எல்லைகளைக் கடக்கும் இடங்களில் அது பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, நெடுங்கேணியிலிருந்து பனைநின்ற குளத்துக்குச் செல்லும் வீதி, உரங்கரைப்பற்றுக்கும் கருநாவற்பற்றுக்கும்

இடையிலான எல்லையையும் கருநாவற்பற்றுக்கும் மேல்பற்றுக்கும் இடையிலான எல்லையையும் கடக்கும் இடங்களை நிலப்படம் குறித்துக் காட்டுகிறது.

கோட்டைகள்

யாழ்ப்பாணக் கட்டளையகத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணக் கோட்டை, ஊர்காவற்றுறைக் கடற் கோட்டை, ஆணையிறவுக் கோட்டை, பைல் கடவைக் கோட்டை, பெச்சூட்டர் கடவைக் கோட்டை, பூனகரிக் கோட்டை, மன்னார்க் கோட்டை, அரிப்புக் கோட்டை ஆகிய எட்டுக் கோட்டைகள் இந்நிலப்படத்தில் உள்ளன. இவற்றுள் மன்னார், அரிப்பு ஆகிய இடங்களிலிருந்த கோட்டைகள் தவிர்ந்த ஏனைய ஆறு கோட்டைகளைப்பற்றிய விவரங்களை இத்தொடரின் சென்ற கட்டுரையில் பார்த்தோம். மன்னார்க் கோட்டை, அரிப்புக்கோட்டை ஆகியவற்றைப் பற்றிய சில வரலாற்றுத் தகவல்களை இங்கே பார்க்கலாம்.

மன்னார்க் கோட்டை

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின்மீது போர்த்துக்கேயரின் முதலாவது படையெடுப்பு 1560 ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்றது. இராச்சியத்தைப் போர்த்துக்கேயர் கைப்பற்றினராயினும், அதனை முழுமையாகத் தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆனாலும், மன்னார்த் தீவையும் அண்டிய பகுதிகள் சிலவற்றையும் அவர்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டனர். உடனடியாகவே மன்னார்தீவில் ஒரு கோட்டையையும் அவர்கள் கட்டித் தம்மைப் பலப்படுத்தினர். யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த பகுதியொன்றில் முதலில் கட்டப்பட்ட குடியேற்றவாதக் கோட்டை இதுவே. மன்னார்தீவும் அதை அண்டிய பகுதிகளும் மன்னார்க் கோட்டையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டிருந்த போர்த்துக்கேயத் தளபதி ஒருவரின் பொறுப்பில் இருந்தன. அத்தளபதிகள் அவ்வப்போது யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் விடயங்களிலும் தலையீடு செய்துவந்தனர்.

மன்னார்க் கோட்டை மன்னார் வளைகுடாப் பகுதியில் வணிக நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. அத்துடன், மன்னாரை அண்டிய பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவந்த முத்துக்குளிப்பை

மேற்பார்வை செய்வதற்கான தலைமை இடமாகவும் அக்கோட்டை விளங்கியது.

1658 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்னர், கொழும்பிலிருந்து முன்னேறிய ஒல்லாந்தப் படைகள் மன்னாரைத் தாக்கி அதைக் கைப்பற்றினர். 108 ஆண்டுகள் போர்த்துக்கேயரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த மன்னார்த் தீவும் அங்கிருந்த கோட்டையும் அதன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்த தலைநிலப் பகுதிகளும் ஒல்லாந்தர் வசமாகின. ஒல்லாந்தர் மன்னார்க் கோட்டையை மேம்படுத்தித் தொடர்ந்து பயன்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். (படம்-1) மன்னார்க் கோட்டை சதுரவடிவம் கொண்டது. மூலைகளில் நான்கு கொத்தளங்கள் இருந்தன. கோட்டை மதில் ஒவ்வொன்றும் 180 அடி நீளமானது.²

அரிப்புக் கோட்டை

யாழ்ப்பாண இராச்சியக் காலத்திலிருந்தே அரிப்பை அண்டிய கடற்பகுதியில் முத்துக்குளிப்பு ஒரு முக்கிய பொருளாதாரச் செயற்பாடாக இருந்துவந்தது. முத்துக்குளிப்பு ஒவ்வோராண்டும் சில நாட்கள் மட்டுமே இடம்பெறும். அக்காலத்தில், இடம்பெறக்கூடிய, சட்டத்துக்குப் புறம்பாக முத்துக்குளிப்பதைத் தடுப்பதற்கும் பிற அன்றாட நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பதற்குமாக அமைக்கப்பட்டதே அரிப்புக் கோட்டை. இது மன்னாரிலிருந்து 10 கிலோமீட்டர் தெற்கே உள்ளது. போர்த்துக்கேயர் கட்டிய அரிப்புக் கோட்டையைப் புதிய இரண்டு அம்புத்தலை வடிவக் கொத்தளங்களை அமைத்து ஒல்லாந்தர் மேம்படுத்தினர். அரிப்புக் கோட்டை, ஒவ்வொரு பக்கமும் ஏறத்தாழ 50 அடி நீளம் கொண்ட சதுர வடிவம் கொண்டது. இந்தக் கோட்டை, பாதுகாப்பைப் பொறுத்தவரை குழப்பமான அமைப்பைக் கொண்டதாக இருந்ததாக இலங்கையிலிருந்த ஒல்லாந்தர் கோட்டைகளை ஆய்வுசெய்த நெல்சன் கருதுகிறார். இது ஆண்டுக்கு இரண்டு மாதங்கள் மட்டுமே பயன்படும் ஒரு கோட்டையாக இருந்ததால் ஒல்லாந்தர் இதற்கு அதிக கவனம் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கக்கூடும் என்பது அவரது கருத்து.³

அரிப்புக் கோட்டையைச் சூழ்ந்த பகுதி பெரும்பாலும் பயன்பாடற்ற தரிசு நிலங்களைக் கொண்டதாகவும், உடல்நலத்துக்கு ஒவ்வாத சூழல் கொண்டதாக இருந்தபோதும், முத்துக்குளிப்பு இடம்பெறும் காலங்களில், குறிப்பாக மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து இங்கு வந்து குவியும் வணிகர்கள், முத்துக்குளிப்போர், பல்வேறு

சேவைகளை வழங்குவோர், உள்ளூர் அரச அதிகாரிகள் முதலியவர்களால் இப்பகுதி திருவிழாக் கோலம் பூணும். அந்நாட்களில் ஆயிரக் கணக்கான தோணிகள் முத்துக்குளிப்பில் ஈடுபடும்.⁴ 17 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் யொகான் லூல்ஃப்காங் ஹைட் என்பவர் வரைந்த படம் ஒன்று அக்காலத்தில் அரிப்புக் கடற்பகுதியில் இடம்பெற்ற முத்துக்குளிப்புக் காட்சியைக் காட்டுகிறது. (படம்-2) அரிப்புக் கடற்பரப்பில் ஒல்லாந்தரின் கண்காணிப்புக் கப்பல்கள் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதையும் ஏராளமான தோணிகள் முத்துக்குளிப்பில் ஈடுபட்டிருப்பதையும் கரையில் வணிகர்களும் பிறரும் முகாமிட்டிருப்பதையும் ஒல்லாந்தரின் படை நிலையையும் படத்தில் காணமுடிகிறது.⁵ முத்துக்குளிப்பு இடம்பெறும் ஆண்டுகளில் அரசாங்கத்துக்குப் பெருமளவு வருமானம் கிடைத்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தற்காலத்தில் இது அழிபாடுகளாகக் காணப்படுகிறது.

வீதிகள்

1680 களிலும், 1690 களிலும் வரையப்பட்ட சில இலங்கைப் படங்களில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும், வன்னிப்பகுதியிலும் இருந்த வீதிகள் குறித்துக் காட்டப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி ஏற்கெனவே பார்த்தோம். அந்த நிலப்படங்களைப் பற்றி விளக்கியபோது வீதிகள் பற்றி அவை தரும் தகவல்களை மேலோட்டமாகப் பார்த்தோம். இங்கே அவற்றைச் சற்று விரிவாகப் பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். (படம்-3)

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் இன்றுள்ள பெரும்பாலான வீதிகள் பிற்காலத்தில் பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டவை. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் குறைவான வீதிகளே இருந்தன. அவற்றுள், மூன்று முக்கிய வீதிகளை மட்டுமே நிலப்படம் காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணம் - காங்கேசந்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளியூடாகச் சுண்டிக்குளம் செல்லும் வீதி என்பனவே அவை. இன்னும் சில வீதிகள் இருந்திருக்கக்கூடும் எனினும், நிலப்படம் அவற்றைக் காட்டவில்லை.

யாழ்ப்பாணக் கட்டளையகத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணக் கோட்டை, ஊர்காவற்றுறைக் கடற் கோட்டை, ஆனையிறவுக் கோட்டை, பைல் கடவைக் கோட்டை, பெச்சூட்டர் கடவைக் கோட்டை, பூனகரிக் கோட்டை, மன்னார்க் கோட்டை, அரிப்புக் கோட்டை ஆகிய எட்டுக் கோட்டைகள் இந்நிலப்படத்தில் உள்ளன.

வன்னிப் பகுதியில் இருந்த பல வீதிகளையும் நிலப்படம் காட்டுகிறது. இவற்றுள் பூனகரியிலிருந்து தென்கிழக்காகச் செல்லும் வீதியும், ஆனையிறவுக்கு எதிர்ப் பக்கத்தில் உள்ள குளவியாதன்குழி மடத்திலிருந்து தென்மேற்குத் திசையில் செல்லும் வீதியும் வலைவச்சுபுலோ என்னும் இடத்தில் சந்திக்கின்றன. அங்கிருந்து ஒரு வீதி

தெற்கு நோக்கி அனுராதபுரப் பகுதிவரை செல்கிறது. குளவியாதன்குழி மடத்திலிருந்து தொடங்கும் இன்னொரு வீதி, ஒட்டன்கட்டு, பனைநின்றகுளம், பழையமடு, ஒதியமலை, வேடன் ஆலங்குளம் ஆகிய இடங்களுடாகப் பழைய தென்மரவாடி என்னும் இடத்துக்குச் செல்கிறது. தவிர, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சுண்டிக்குளம் ஊடாக வன்னிக்குள் வரும் வீதி கிழக்குக் கரையோரமாகச் செல்கிறது. அனுராதபுரம் செல்லும் வீதியில் நெடுங்கேணியில் தொடங்கி, கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் ஒரு நீண்ட வீதி, பழைய தென்மரவாடிக்குச் செல்லும் வீதியைப் பனைநின்றகுளத்தில் சந்திக்கிறது. பூனகரியிலிருந்து மேற்குக் கரையோரமாகத் தெற்கு நோக்கிக் கொழும்பினூடாகத் தென்னிலங்கைப் பகுதிக்குச் செல்லும் வீதியொன்றும் உள்ளது. இவை தவிரப் பல சிறிய வீதிகளும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன.

இந்நிலப்படத்தில் உள்ள கரையோர வீதிகள் தற்கால வீதிகளுடன் பெருமளவுக்குப் பொருந்தினாலும், வன்னியின் உட்பகுதியிலுள்ள வீதிகள் பல தற்கால வீதிகளுடன் பொருந்துவதாகத் தெரியவில்லை. பிற்காலத்தில் இப்பகுதியில் பல புதிய வீதிகள் அமைக்கப்பட்டதால் பழைய வலையமைப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஆனையிறவுக்கு ஊடாக வன்னியின் நடுப்பகுதியை ஊடறுத்துச் செல்லும் இன்றைய சுண்டிவீதி 1850 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே அமைக்கப்பட்டது. இவ்வீதியிலிருந்து கரையோரங்களை நோக்கிச் செல்லும் சில வீதிகளும் பிற்காலத்தவையே. இதனால்

ஏற்கெனவேயிருந்த சில வீதித் தடங்கள் பயன்பாடற்றுப் போயிருக்கலாம். எனினும், இந்நிலப்படத்தில் வீதிகள் சரியான அளவீடுகளுக்கு அமைய வரையப்படவில்லையென்றே தோன்றுகிறது. அவ்வீதிகளை அண்டி அமைந்துள்ள சில ஊர்களும் அவற்றின் சரியான அமைவிடங்களிலிருந்து பெருமளவுக்கு விலகி இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. வீதிகளினதும் ஊர்களினதும் அமைவிடங்களைக் குறித்த துல்லியம் பேணப்படவில்லை என்பதையே இது காட்டுகிறது.

புதிய யானை வீதி

1698 ஆம் ஆண்டின் நிலப்படத்தில் புதிய வீதியொன்று சேர்க்கப்பட்டதைப் பற்றி ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டோம். இந்த வீதியைப் புதிய யானை வீதி (Neuwe Eliphantsweg) என்று தூர்சி குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த வீதியைச் சிவப்பு நிறத்தில் காட்டியுள்ளதாகவும் நிலப்படத்தில் குறிப்பு உள்ளது. இதன் அடிப்படையில் இவ்வீதி முசலி ஆற்றின் (அருவி ஆறு) தென் கரையில் தொடங்கி மேற்குக் கடற்கரைக்குச் சமாந்தரமாகத் தெற்கு நோக்கி மோதரகம் ஆற்றின் வடகரைவரை செல்கிறது. பின்னர் ஏற்கெனவே மேற்குக் கரையோரமாக உள்ள வீதிக்குக் கிழக்குப் பக்கமாக மோதரகம் ஆற்றங்கரையில் தொடங்கி வண்ணாத்திவில்லு என்னும் இடத்தைத் தாண்டிச் சென்று இன்னொரு வீதியுடன் இணைகிறது. இவ்வீதி படம்-4 இல் சிவப்பு நிறத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. முசலி ஆற்றிலிருந்து மோதரகம் ஆறு வரையான இந்த வீதியின் பகுதி ஏற்கெனவே இருந்த வீதியை மேம்படுத்திப் பெறப்பட்டது. மோதரகம் ஆற்றுக்குத் தெற்கேயுள்ள இதன் எஞ்சிய பகுதி பழைய நிலப்படங்களில் இல்லை. எனவே அப்பகுதி 1690 களில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

அக்காலத்தில், இலங்கையிலிருந்து யானைகளை ஏற்றுமதி

செய்வதன்மூலம் ஒல்லாந்தக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனிக்கு நல்ல வருமானம் கிடைத்தது. இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் யானைகள் பிடிக்கப்பட்டன. 1690 களில் வரையப்பட்ட நிலப்படமொன்றில் மாத்தறைக்கு அண்மையில் கிரிவப்பத்து என்னும் இடத்தில் யானை பிடிக்கும் பகுதி குறித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் தென்பகுதியில் யானைகள் பிடிப்பதற்கான முக்கியமான பகுதியாக இது விளங்கியது. காலி, மாத்தறை முதலிய பல தென்னிலங்கைப் பகுதிகளிலிருந்து ஏற்றுமதிக்காக யானைகள் யாழ்ப்பாணம் அனுப்பப்பட்டதாக யாழ்ப்பாணக் கட்டளைத் தளபதி சுவார்டெக்குரூன், 1697 இல் எழுதிய அறிக்கை ஒன்றில் தகவல் தந்துள்ளார்.⁶ யாழ்ப்பாணக் கட்டளையகத்தில் தமது நேரடி ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த மாதோட்டம், முசலி, பெருங்கனி, பூனகரி ஆகிய பகுதிகளில் பணியாட்கள் மூலமாக ஒல்லாந்தர் யானைகளைப் பிடித்தனர். வன்னிச் சிற்றரசுகளிடமிருந்தும் யானைகள் திறையாகப் பெறப்பட்டன.⁷ இவை அனைத்தையும் ஊர்காவற்றுறையிலிருந்தே வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர். கோயில் விழாக்களில் பயன்படுத்தவும், பாரமான

நடேசன் இரவீந்திரன்

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்படத்தாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலைமாணிப்பட்டத்தினையும் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதடன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக்கெதிரான போராட்டங்களும்', 'பின்னவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதி தேசம் பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

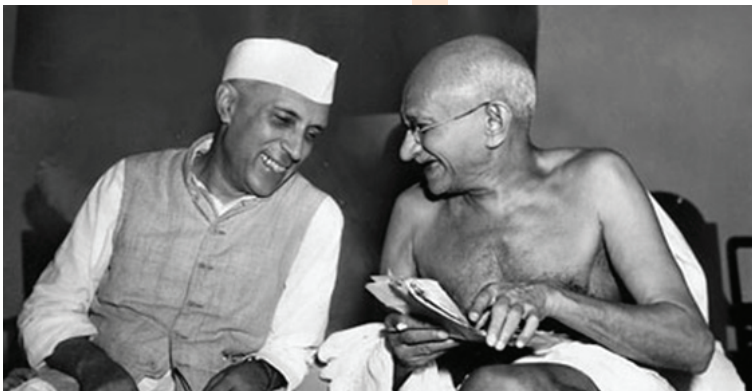
நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வர்க்க அரசியலை மேவியதாக அடையாள அரசியல் மேலெழுந்து வந்துள்ளது. இனத்தேசியம் மதபேதம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் சாதியணர்வுடன் இணைந்த அடையாள அரசியல் முதன்மை இடம்பெற்றுள்ள இன்றைய கழுவில் எமது சமூக கட்டமைப்பில் வர்க்கமும் சாதியும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன எனும் விடயம் பேசப்பொருளாகியுள்ளது. எமது சமூக உருவாக்கம் வர்க்க அடித்தளம் உடையதல்ல சாதிகளின் கட்டமைப்பு சார்ந்து இயங்கும் எமக்கான அரசியல் செல்நெறி வர்க்க அமைப்பின் வரலாற்றுச் செல்நெறிக்குரியதினின்றும் வேறுபட்டது என்ற விடயத்தினை தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கமாக அமைந்த திணை வாழ்வியலை மையமாக கொண்டு ஆய்வு செய்வதாக 'தமிழ்ப் பண்பாடு: ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

சாதி மறுப்பு இயக்கங்கள் : வீர சைவம், சீக்கியம்

பண்பாட்டு ஏகாதிபத்தியமாகப் பிராமணியம்' கட்டமைத்துள்ள சமூக முறைமைக்குள் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாக இயங்கிக்கொண்டு வருகிறோம் எனச் சில சமூகவியலாளர்கள் வலியுறுத்துவர். ஏகாதிபத்தியம் எனும் வரலாற்றுக் கட்டம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் இருந்து இயங்கி வருகிற ஒன்று. முன்னதாக இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவும் ஐந்து நூற்றாண்டுகளாக இலங்கையும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் காலனிகளாக ஒடுக்கப்பட்டுச் சுரண்டப்பட்டதுண்டு. பிராமணிய மேலாதிக்கத்தின் வாயிலாக மேற்கொள்ளப்படுகிற ஒடுக்குமுறையும் சுரண்டலும் ஏகாதிபத்திய அமைப்பு மேற்கொள்வதைப்போல 'ஏகபோக மூலதனத்தை' பிற திணைகள் மீது பிரயோகித்து அபகரிப்பை மேற்கொள்வதல்ல. 'கருத்தியல்' மேலாதிக்கமே செயலுருப்பெற்று ஒடுக்கப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் உழைப்பை அபகரிக்கிறது என்ற வகையில்

எம்மவரிடையே இன்று வரை காலனியக் கருத்தியல் அடிமை மனோபாவம் நிலவுவதனைக் கொண்டு பிராமணியத்தைப் 'பண்பாட்டு ஏகாதிபத்தியம்' எனப் புரிந்துகொள்வதில் ஒரு பகுதி (மட்டுமேயான) உண்மை உள்ளதெனலாம்!

இன்றைய நிலையில் சாதியம், காலனித்துவம் எனும் இருவகை ஒடுக்குமுறை வடிவங்கள் எமது சமூகத்தில் இயக்கம் கொண்டுள்ளன எனலாம்.

காந்தியும் நேருவும்

Image source - wikimedia.org

இரண்டாயிரத்தறுநூறு வருடங்களின் முன்னர் விவசாய வாய்ப்பில் மேலாதிக்கம்பெற்ற பிராமணர்கள் ஆதிக்க சாதியாக அமைந்ததோடு மட்டுமன்றித் தம்மைப் பூவுலகின் பிரம்மாக்களாக (கடவுளின் பிரதிநிதிகளாக) காட்டுகின்ற கருத்தியலைக் கட்டமைத்துக்கொண்டு பின்னரான சமூகமாற்றத் தளங்களில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களின் போது ஒவ்வொரு சமூக முறைக்கும் பொருந்தும் வகைகளில் கருத்தியலைப் புதுப்பித்துக்கொண்டு இயங்க ஏற்ற வல்லமையைத் தொடக்கி வைத்துக்கொண்டனர். ஐநூறு வருடங்களின் முன்னர் ஐரோப்பாவில் தோற்றம்பெற்ற மூலதன வாய்ப்புடன் முதலாளித்துவம் எனும் புதிய சமூக உருவாக்க மாற்றம் சாத்தியப்பட்டு அதன் உந்துதல் உலகெங்கும் ஆக்கிரமிப்புக் கரங்களை விரிவுபடுத்த இடந்தந்தபோது மேலைத்தேச நாடுகள் காலனித்துவம் என்ற வடிவில் அபகரிப்பை எமது சமூகங்களின் மீது மேற்கொண்டு வருகின்றன. சென்ற நூற்றாண்டின் நடுக்கூறில் இருந்து நேரடிக் குடியேற்ற முறைமை அற்றுப்போன பின்னரும் நவகாலனித்துவம் என்ற மாற்றொழுங்குடன் செயற்பட ஏற்ற அரசியல் - பொருளாதார மேலாதிக்க வாய்ப்பு மேலைத் தேசங்களிடம் (ஏகாதிபத்தியத் திணையிடம்) உள்ளது.

அந்த வாய்ப்பை இழந்துவிடாதிருக்கும் எத்தனிப்பில் உக்ரேன் - ருஷ்யப் போரைத் தொடக்கி வைத்ததோடு பலஸ்தீனம் எனுமொரு தேசத்தையே இல்லாது ஒழித்துக்கட்ட முயலும் இஸ்ரேலின் யுத்த வெறியை ஆதரிக்கும் கபடத்தனங்களை ஏகாதிபத்தியத் திணை மேற்கொண்டு வருவது குறித்துக் கடந்த அமர்வுகளில் பார்த்து வந்துள்ளோம். விடுதலைக்காகப் போராடும் எவரும் சாதியத் தகர்ப்பையும் ஏகாதிபத்தியப் பிணைப்பை முற்றாக முறியடிப்பதையும் தமக்கான கடமையாகக் கொள்ளவில்லை எனில் முழுமையான சுதந்திரத்தை எட்டவியலாமல் அரைக்கிணறு தாண்டுகலையே சாத்தியப்படுத்திக் கொள்வர். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தைத் தாராளவாத அரைப் பிராமணிய நிலைப்பாட்டுடன் காங்கிரஸ்

நேருவும் அம்பேத்கரும்

Image source - wikimedia.org

கட்சியின் காந்தி - நேரு தலைமை மேற்கொண்டபோது சாதியத்தை முற்றாகத் தகர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் உரிய அளவில் கவனங்கொள்ளப்படவில்லை. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியப் பிணைப்பை முறித்துக்கொண்ட இந்தியா 1947 இல் அரைச் சுதந்திரத்தை வெற்றிகொண்ட போதிலும் நவகாலனித்துவ அமைப்பினுள் இயங்கியவாறு இன்றைய பெருமுதலாளித்துவ - இந்துத்துவ மேலாதிக்கத்திடம் நாட்டைக் கையளித்துள்ளது நேருவின் 'முதலாளித்துவ சோசலிச' முன்னெடுப்பு. தேசிய முதலாளித்துவ எழுச்சிக்கான அரைப் பிராமணியத் தாராளவாதம் அன்று கனவு கண்டிருந்த மக்கள் விடுதலைக்கான அம்சங்களும் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டவாறு ஏகாதிபத்தியத் திணைக்குத் தலைமை தாங்கும் நாடாக இந்தியாவை மாற்றும் மேலாதிக்க வாதக் கையாளுகைக்கு ஆட்பட்டுத் திணுகிறது இந்தியாவுக்குரிய மக்கள் விடுதலை அபிலாசை!

இரட்டைத் தேசியங்களும் இரு பெரும் தலைவர்களும்

காந்தி - நேரு தலைமையிலான தாராளவாத அரைப் பிராமணியத் தேசிய முன்னெடுப்பின் வாயிலாக இந்திய மக்களின் வாழ்வாதாரங்களை விருத்தி செய்வதுடன் சாதியச் சமூகங்களையும் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட இயலும் என்ற நம்பப்பட்டிருந்தது. அன்றைய சூழலில் சாதியத் தகர்ப்புக்கான எந்த

முயற்சியையும் தாராளவாத அரைப் பிராமணியத் தலைமை மேற்கொள்ளவில்லை என்று கூறிவிட இயலாது. இந்தியக் குடியரசுக்கான புதிய அரசியல் யாப்பினை உருவாக்கும் குழுவின் தலைவராக அம்பேத்கர் தேர்வு செய்யப்பட்டமை அத்தகைய முயற்சிக்கு ஒரு முன்னெடுப்பு. ஆதிக்க சாதிகளின் தலைமைக் கேந்திரமான பிராமணத் தேசியம் சுதந்திர இந்தியாவில் பூரண அதிகாரம் பெற்றுவிடுவதனைத் தன்னளவில் தடுக்க முயற்சித்து இயங்க முனைந்த தாராளவாத அரைப் பிராமணத் தேசியத்துடன் ஐக்கியப்பட்டவாறு விடுதலைத் தேசிய முன்னெடுப்பை வளர்த்தெடுக்கும் திசை மார்க்கத்தில் இயங்குவதற்கான பொறுமையும் பொறுப்புணர்வும் ஆளுமையும் அம்பேத்கருக்கு வந்தமையவில்லை என்பது அன்றைக்கு இருந்த ஒரு வரலாற்று நெருக்கடி. பிராமண மேலாதிக்க நெருக்குவாரங்களுக்கு முகங்கொடுத்தவாறு, அதனை முறியடிக்கும் வகையில் மோதுவதை விடுத்து இடைவிலகும் அம்பேத்கரைப் பொறுமை காத்துத் தொடர்ந்து இயங்குமாறு வழிப்படுத்தும் ஆற்றலும் விருப்பமும் நேருவுக்கும் வாய்த்திருக்கவில்லை.

நேரு கையறுநிலைக்கு ஆளாகி பிராமணத் தேசியத்திடம் விட்டுக்கொடுப்பை மேற்கொள்ளவும் தலித்தியவாத அரசியல் முன்னெடுப்புக்கு அம்பேத்கர் ஆட்படவுமான வரலாற்றுப் பின்னடைவு ஏற்படும் வகையில் ஏகாதிபத்தியச் சுயநிர்ணய இயங்குமுறை அன்றைய இந்திய வரலாற்றுப் போக்காக ஆகியிருந்தது. இரு தலைவர்களுக்கான பலவீனங்களின் பாற்பட்ட தவறுகளால் அவை; இந்தியச் சமூக சக்திகளை (திணைகளை) அவ்வகையில் இயக்க ஏற்ற வாய்ப்பினைக் காலனித்துவச் செயலொழுங்குகளுடன் இயங்கிய பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் பெற்றிருந்தது. இந்தியப் பிரதமர் நேரு தலித் மக்களின் தலைவர் அம்பேத்கர் ஆகிய இருபெரும் தலைவர்களும் தேசிய முதலாளித்துவக் கண்ணோட்டத்துடனேயே இயங்கினர்; மகத்துவமிக்க அவ்விரு தலைவர்களிடமும் 'முதலாளித்துவச் சோசலிச' ('ஜனநாயக சோசலிச') நாட்டம் உள்பூர்வமாக இருந்தது. தாராளவாத அரைப் பிராமணத் தேசியத் தலைவரான நேருவோ தலித் தேசியத் தலைவரான அம்பேத்கரோ முழுமைப்பட்ட மக்கள் விடுதலைக்கான மார்க்கத்தில் இயங்க இயலாதிருந்தமைக்கு இருவரிடமும் வெவ்வேறு தளங்களுக்குரிய

தோழர் சீனிவாசராவ்

Image source - www.vikatan.com

முதலாளித்துவ அணுகுமுறை வரம்பிடுவதாக அமைந்திருந்தது என்பதனைக் கவனங்கொள்வது அவசியம். வர்க்கங்களாகப் பிளவுபடாமல் இனமரபுக் குழுக்களாகவே ஒடுக்கும் - ஒடுக்கப்படும் திணைகளாக (சாதிகளாக மாற்றப்பட்ட வடிவில்) இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாக இயக்கம் பெற்று வந்த சாதியச் சமூக முறைமையில் இத்தகைய இரட்டைத் தேசிய நடைமுறை ஏற்படுவது அன்றைக்கு இருந்த ஒரு வரலாற்று நியதி!

பிளவுபடாத பூரண விடுதலை மார்க்கத்தை முன்னெடுக்கும் பாட்டாளி வர்க்கச் சிந்தனைக்கான மார்க்சிய வழிகாட்டலைக் கையேற்றிருந்த இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இரட்டைத் தேசியப் பிளவற்ற விடுதலைத் தேசிய மார்க்கத்தை முன்னெடுத்திருக்க வேண்டும். பாட்டாளி வர்க்க அணிதிரட்டலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பணி என்ற புத்தகவாத நிலைப்பாடு காரணமாக "ஸ்தூல நிலை குறித்த ஸ்தூலமான ஆய்வு முறையே மார்க்சியம்" என லெனின் வலியுறுத்திய புரிதலுடன் இந்திய கம்யூனிஸ்டுகளால் செயற்பட இயலவில்லை. அன்றைய சூழலில் "வர்க்கப் போராட்டமே மார்க்சியத்தின் அடிப்படைக் போட்பாடு" என்ற மற்றொரு வறட்டுவாதப் புரிதலுடன் தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களைக் கனகச்சிதமாக முன்னெடுத்து வந்தனர்; அதைக்கூட வெறும் பொருளாதார வாதம் என்ற எல்லைக்கப்பால் சென்று அரசியல் போராட்டக்

கருவியாக வளர்த்தெடுக்கத் தவறினர். 'விவசாயி வர்க்கத்தையும்' மறந்துவிடாமல் (இரண்டாம் பட்சமாகவேனும்) அணி திரட்டினராயினும் அந்தச் சமூக சக்திக்கான தேசியப் பண்பைக் கவனங்கொள்ளாதிருந்தனர் (எல்லாம் 'வர்க்க வாதப் பக்தியால்' வந்த பித்தம்!).

விவசாயிகள் மத்தியில் களமாடிய தோழர் சீனிவாசராவ், வர்க்க அணியைக்கையில் விவசாயிகள் அனைவரையும் ஒன்றுதிரட்ட இயலாதிருக்கும் தடையாகச் சாதிய ஒடுக்குமுறையை இனங்கண்டு அதற்கெதிரான விட்டுக்கொடுப்பற்ற போராட்டங்களை முன்னெடுத்தார். ஒன்றிணைந்த தஞ்சை மாவட்டங்களில் மார்க்சிய அணி வலுப்பெறுவதற்கு அந்தப் போராட்டங்கள் வாயிலாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு இருந்தமையே காரணமாக அமைந்திருந்தது. அந்த வரலாற்று அனுபவத்தின் அடிப்படையில் சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்துக்கு உரிய கோட்பாட்டு உருவாக்கத்தைக் கட்சி மேற்கொள்ளாத வகையில் அதனையும் 'விவசாயி வர்க்கப் போராட்டம்' எனும் வர்க்க வாதச் சொல்லாடல்களின் வரையறைக்குள் மட்டுப்படுத்தும் நிலைமையே இருந்தது!

இதனை வெறும் வர்க்கவாதமாக மட்டும் பார்க்க இயலுமா? இதன் பின்னணியில் அன்றைய கட்சித் தலைவர்களாக இருந்த பெரும்பான்மையான பார்ப்பனர்களின் பிராமணியச் சதி இருந்திருக்காதா? இந்தியாவின் முதலாவது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை உருவாக்கிய தலைவர்களில் ஒருவரான எம். என். ராய் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரை மட்டும் அணிதிரட்டியமையின் பின்னணியில் பார்ப்பனராகிய அவரது சாதி அபிமானமே அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்திருந்தது என்பதான கணிப்பு உள்ளது. மேற்கு வங்கத்தில் எஸ். கே. பிஸ்வாஸ் எழுதிய "பார்ப்பனிய மார்க்சியம்" எனும் நூல் இது குறித்துக் கூறும் கருத்துக் கவனிப்புக்குரியது. எம்.என். ராய் "தொழிந்துறையில் இருந்த தொழிலாளர் நலன்களைக் காப்பதற்கு மட்டுமே" முன்னுரிமை அளித்தமையானது "நகர்ப் பகுதிகளில் தொழிற்சாலையில் பணிபுரிந்த தொழிலாளர்கள் பெரும்பான்மையானவர்கள் பார்ப்பனர்களாகவும் சாதி இந்துக்களாகவும் இருந்தனர்" என்பதன் காரணத்தினாலேயே என வலியுறுத்தும் எஸ். கே. பிஸ்வாஸ் "கோடிக்கணக்கான, அறுதிப்

பெரும்பான்மையினரான அடித்தட்டு, உழைக்கும் வர்க்கத்தினரான, கிராமப்புறப் பகுதியைச் சேர்ந்த அமைப்புச்சாரா விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கைத்தொழிலாளர்களாக இருந்த தீண்டத்தகாத மக்களும் சூத்திரர்களும் முஸ்லிம்களும் பழங்குடியினரும் இவரது கவனத்தை ஒருபோதும் பெறவில்லை. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் செயல்வடிவமும் இன்றுவரை மாறவில்லை" என எடுத்துக் காட்டும் அடிப்படையின் பிரகாரம் எம்.என். ராய் தொடக்கிய பார்ப்பன நலன் பேணும் நடைமுறையை இன்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் பின்பற்றுவதாகக் கூறுவதனைக் காணலாம் (எஸ். கே. பிஸ்வாஸ், 2021, "பார்ப்பனிய மண்ணில் மார்க்சியம்", தமிழில்: பூங்குழலி, தலித் முரசு. சென்னை, ப. 54).

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இயங்கிய ஒருசில பிராமண, ஆதிக்கசாதித் தலைவர்களிடம் தமது சொந்தச் சாதி சனத்துக்குள் சோசலிசத்தைக் காணும் நாட்டம் முனைப்படைந்து இருந்திருக்கலாம்; இன்றும் கூட அமைப்புச்சாரா அடிநிலை உழைக்கும் மக்களை அணிதிரட்ட முயற்சிக்காமலும் ஒடுக்கப்படும் இனத் தேசியங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை குறித்த அக்கறை இன்றியும் ஆதிக்க சாதிகள் மத்தியில் - பெருந்தேசிய இனத்தினரிடையே முன்னதாகச் சோசலிசத்தை வெற்றிபெற்ற பின்னர் ஏனைய பிரச்சினைகளான சாதி, இனத்தேசியம், பாலினம் என்பவற்றின்பால் கவனம் செலுத்தலாம் எனக் கருதுகின்ற 'மார்க்சியர்கள்' இருக்கவே செய்கின்றனர். இத்தகையவர்கள் 'இறுக்கமான வர்க்கப் போராட்டக் கோட்பாட்டுக்கு' சாதியவாத, இனவாத, தேசியவாத கறைகள் ஏதும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்ற 'மாறாநிலை மார்க்சியப் புனிதத்தையே' கவசமாக்கிக் கொள்கின்றனர். அத்தகைய தலைவர்கள் சிலரிடம் ஆதிக்க சாதி மனோபாவமோ பெருந்தேசிய அபிமானமோ இருக்க இயலுமே அல்லாது அந்த 'வர்க்கப் போராட்டக் கோட்பாட்டுப் புனிதம்' மீதான (அதுவே மார்க்சியம் என மயங்கும்) நம்பிக்கையுடன் இயங்கும் நூற்றுக்கணக்கான கம்யூனிஸ்டுகள் எல்லோரிடமும் சாதியவாதமும் இனவாதமும் இருப்பதாகக் கருதிவிட இயலாது.

பிராமண வர்ணம், பிராமண மதம், சாதியம்

சாதியம், இனத்தேசியம் எனும் வடிவங்களில் இடம்பெறும் ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான போராட்ட வடிவங்களுக்கு உரிய கோட்பாட்டுத்

தெளிவின்றி வெறும் வர்க்க வாதமாக மார்க்சியத்தைக் குறுகத் தறிப்போர் மட்டுமே தவறிழைப்பவர்கள் என்பதற்கில்லை. எமக்குரியது சாதியச் சமூகம் என்பதனை வலியுறுத்தி இயங்குவோரில் மிகப்பலரும் பாரதூரமான தவறுகளுடன் இயங்குவதனாலேயே அர்ப்பணிப்புடன் மார்க்சியத்தை நேசித்து இயங்குகிற பல செயற்பாட்டாளர்களால் சரியான கோட்பாட்டுத் தெளிவை வந்தடைய இயலாமலுள்ளது. குறித்த வரலாற்றுக் கட்டத்தில், இரண்டாயிரத்தொருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் சத்திரியர்களது யுத்த முனைப்புடன் பிராமண மேலாதிக்கம் சாத்தியப்பட்டு, வெற்றிகொள்ளப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்டவர்களது உழைப்பைச் சுரண்டும் பொருளுற்பத்தி உறவு ஏற்பட்ட பின்னரே சாதியத்தைப் பிராமண வர்ணத்தார் வடிவப்படுத்தும் நிலை ஏற்பட்டிருந்தது.

பிராமண வர்ணம் பேசுபொருளான காலம் முதலாகவே சாதியக் கருத்தியல் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. சாதியம் வடிவப்படுவதற்கு முன்னதாக ஏறத்தாழ ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர் எனும் பிரிவுகளுடன் ஆரியர்கள் இந்தியாவினுள் (வெவ்வேறு குழுக்களாக ஒருசில நூற்றாண்டுகளாக) வந்தபோது விரும்பிய எவரும் அந்த மூன்று வர்ணப் பிரிவுகளில் எந்தவொன்றையும் வரித்துக்கொள்ள ஏற்றதான நெகிழ்வுப் பண்பு மூவாயிரத்தைநூறு வருடங்களுக்கு முந்திய வர்ணக் கோட்பாட்டுக்கு இருந்தது. சாதிய வடிவத்தைப் பெற்ற பின்னர் (சாதி வாழ்முறைக்கான மேலாதிக்க ஒடுக்குமுறை ஏற்பட்ட இரண்டாயிரத்தைநூறு வருடங்களுக்கு முன்னிருந்து) வம்சாவழித் தொடர்ச்சிக்கு உரியது வர்ணம் என்று ஏற்பட்ட நிலை முற்பட்ட காலம் முதலாக இருந்துவரவில்லை. தவிர, ஆரியர்கள் அனைவரும் பிராமணர்கள் அல்ல என்பதும் சாதியத்தை வடிவப்படுத்திய பிற்காலப் பிராமணர்களில் பெரும்பாலானோர் திராவிடப் பூசகர்கள் (இருதரப்பாரது இணைவில் உருப்பெற்ற புதிய 'பிராமண மதத்துக்கான' பல அடிப்படைகளை வழங்கியவர்கள்) என்பதும் கவனிப்புக்குரியன.

வரலாற்றுப் பொருள்முதல் வாத அணுகு முறைக்கு மாறான சாதிய வாதப் பார்வை பிராமணர்கள் அனைவரையும் ஆரியர்களாகவும் எதிரிகளாகவும் கணிக்கும் தவறுக்கு ஆட்படுத்தி விடுகிறது. மூவாயிரத்தைநூறு வருடங்களின் முன்னர்

இந்தியாவினுள் பிரவேசித்து 'ஆக்கிரமித்த' ஆரியர்கள்

அனைவரையும் பிராமணர்கள் என்பதோடு 'மண்ணின் மைந்தர்களாக' இருந்தோர் அனைவரும் அடிமைப்படுத்தப்பட்டனர் என வலியுறுத்துகிறவராக எஸ்.கே. பிஸ்வாஸ் காணப்படுகிறார் (இன வேறுபடுத்தலுக்குரிய இந்தக் கோட்பாடு இன்றைய ஆய்வுலகத்தால் முற்றாக நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது) . "முதல் வெளிநாட்டு ஊடுருவலாளர்களான ஆரியப் பார்ப்பனர்களால் கிமு 1600 - 1500 காலகட்டத்தில் இந்தியா கைப்பற்றப்பட்ட போது, இவர்கள் தான் தங்கள் நிலத்தில் இருந்து விரட்டப்பட்டு, இயற்கையான அடிமைகளாக, சூத்திரர்களாக நிலை இறக்கப்பட்ட இலவச உற்பத்தியாளர்கள். ரிக் வேதம் சூத்திரர்களையும் தீண்டத்தகாதவர்களையும் 'இரண்டு கால் மிருகங்கள்' - 'நிரி பசு' என்று குறிக்கிறது. இந்தியாவின் தொல்குடி மக்களான இவர்கள் வெளிநாட்டு ஆரிய வெற்றியாளர்களின் பொதுச் சொத்தாகிப் போயினர். அதன் தொடர்ச்சியாக, அவர்களுக்கென குறிப்பான முதலாளியோ, உரிமையாளரோ இல்லை" என்பது "பார்ப்பனிய மண்ணில் மார்க்சியம்" எடுத்துரைக்கும் கருத்தாகும் (எஸ்.கே. பிஸ்வாஸ், ப. 61).

பிராமணக் கோத்திரங்களில் மிகப் பெரும்பான்மையானவை திராவிடர்களுக்கு உரியன என்பதனை டி.டி. கோசாம்பி எடுத்துக்காட்டி உள்ளார். ஆரிய மொழிப் பிரிவினர் சூத்திரர்களாகவும் உள்ளனர். வரலாற்றுக் காலத்தின் முதல் பேரரசினை தோற்றுவித்தவர்கள் ஆரியர் வருகைக்கு முன்னிருந்த நாக வம்சத்தினர் (திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் ஒரு பிரிவினர்) என வரலாறு தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. கிமு 1600 முதல் இந்தியாவினுள் பிரவேசித்த ஆரியர்களும் முன்னதாகவே இந்தியாவினுள் வந்து வாழ்ந்தவர்களான திராவிடர்களும் வெவ்வேறு இனப் பிரிவினரல்ல - அவை வேறுபட்ட மொழிக்குடும்பப் பிரிவுகள் மட்டுமே என்பதனை ரோமிலா தாப்பர் உள்ளிட்ட பல வரலாற்றாசிரியர்களும் மானுடவியலாளர்களும் எடுத்துக்காட்டி உள்ளனர். இரு தரப்பாரிடையே கலப்பு ஏற்பட்டமையும் ஐயந்திரிபற நிரூபணமாகி உள்ளது; இன்றைய DNA ஆய்வுகள் எந்தவொரு சாதியும் ஆரிய - பூர்வ குடிகள் என்ற வேறுபாட்டுக்குரியனவாக அல்லாமல் அனைத்துச் சாதிகளிலும் இருதரப்பாரது பாரம்பரிய அலகுகள் கலந்தே உள்ளன என்பதனை மெய்ப்பித்துள்ளன. அவ்வகையில், ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் என்பதாக அன்றி, முன்னதாகப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளில் வெவ்வேறு பகுதிகளில் இருந்து வந்து

குடியேறியிருந்த 'பூர்வ குடிகளான' திராவிட மொழிக் குடும்பத்தினர் மூவாயிரத்தைநூறு வருடங்களுக்கு முன்னரிருந்து வந்தவர்களான ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தினருடன் இணைந்து கலந்து 'இந்திய மக்கள்' என்பதாக தொடர் வரலாற்றை முன்னெடுத்துள்ளனர் என்பதே நிதர்சனம்!

வேறுபடுத்த இயலாதவாறு இந்திய மக்கள் பிரிவெனக் கலந்து வாழும் ஆரியர்களை ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகக் காட்டும் எஸ்.கே. பிஸ்வாஸ், சமூக மாற்றங்களைத் தடுத்தவாறு நிலப்பிரபுத்துவத்துடன் கூட்டமைத்து ஒடுக்குகின்ற காலனித்துவ வாழ்முறைக்குள்ளாக்கிய பிரித்தானிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களை "பார்ப்பணர்களின் ஆன்மீக அடிமைத் தளையிலிருந்து தீண்டத்தகாதவர்களும் சூத்திரர்களும் விடுதலை பெறுவதற்கான வழியைத் திறந்து விட்டு, இந்தியாவில் முதன் முறையாக சமூகப் புரட்சியை ஏற்படுத்த உதவிக்கொண்டிருந்த பிரிட்டிசார்" என்பதாக எடுத்துரைக்கிறார் (எஸ்.கே. பிஸ்வாஸ், ப. 54). இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது சமூகப் புரட்சி ஏற்பட வாய்ப்பளிக்கிற ஏகாதிபத்திய 'அரவணைப்பை' தகர்த்து பிராமணர்கள் மீளவும் மேலாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கான முயற்சியே எனும் தலித்தியவாத, இனவாதக் கண்ணோட்டத்தை வலியுறுத்துகிற எஸ்.கே. பிஸ்வாஸ் எந்தவொரு பார்ப்பணரும் சமூக முன்னேற்றத்துக்கோ சாதியத் தகர்ப்புக்கோ முன்முயற்சி எடுத்ததுமில்லை உதவப்போவதுமில்லை என அழுத்தி உரைக்கிறார். பாரதி முதல், சீனிவாசராவ் உள்ளிட்ட கொம்யூனிஸ்ட் செயற்பாட்டாளர்களாக பிராமணத் தலைவர்கள் பலர் தம்மைச் சாதி நீக்கம் செய்துகொண்டு சாதி அமைப்புத் தகர்வதற்கான அர்ப்பணிப்புமிக்க பங்களிப்புகளை நல்கியுள்ளனர் என்பது வரலாறு!

இனமரபுக்குழு வாழ்முறையுடன் புராதன பொதுவுடமைச் சமூக அமைப்புச் சார்ந்த தொழில் வேறுபாட்டுக்காக பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர் எனும் வர்ணங்களாக இயங்கிய ஆரியர்கள் சாதியத்தைத் தொடக்கி வைக்கவில்லை என்பதனை தலித்தியவாத, இனவாதப் பார்வையைக் கொண்டிருப்போர் கண்டுகொள்ள விரும்புவதில்லை. சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக் காலத்திலேயே (ஐயாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே - ஆரியர் வருகைக்கு ஆயிரத்தைநூறு வருடங்களுக்கு முன்னரே) ஏற்றத்தாழ்வு வாழ்முறை திராவிடர்களிடம் ஏற்பட்டிருந்தது; அதற்கமைவான மூர்த்தி, தலம்,

தீர்த்தம், தல விருட்சம் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய கோயில், அதன் வடிவமைப்பும் செயலொழுங்குகளும் சார்ந்த ஆகம முறை, அவற்றைச் செயலுருப்படுத்தும் பூசகர்கள் (பூ கொண்டாற்றப்படும் வழிபாட்டுக்குரியோர்) என்பன திராவிடர்கள் தமக்குரியனவாக வளர்த்தெடுத்து வைத்திருந்தவை!

சிந்துவெளிப் பண்பாடு வீழ்ச்சியுற்றுச் சிதறுண்டு போன வாழ்வுக்கு ஆட்பட்டாலும் அதே தரத்துடன் இல்லாத, ஏற்கனவே நிலையான விவசாய வாழ்வைக் கொண்டிருந்தவர்களாக திராவிடர்கள் இருந்த சூழலில் ஆரியர்களது வருகை நிகழ்கிறது. விவசாயத்தை அறிந்திராமல், தமது கால்நடைகளுக்கான புல்வெளிகளை நாடிக்கிழக்கு இந்தியா வரை முன்னேறிக்கொண்டிருந்த ஆரியர்களுடன் ஆரம்பத்தில் பூசல்களைத் திராவிடர்கள் சந்தித்தனர். ரிக் வேத கால கட்டத்துக்குரிய ஆரியர் வருகையின் இறுதி நிலையில் அவர்களே நிலையான விவசாய வாழ்வுக்குப் பழக்கப்பட்டு, பின்னர் திராவிட வாழ்வியல் - பண்பாட்டுக் கூறுகளை உள்வாங்க வேண்டியவர்களாயினர். இவ்வகையில், திராவிடர்களுடனான இணக்கமும் விவசாய நாட்டத்துடன் ஏற்படத் தொடங்கிய ஏற்றத்தாழ்வு வாழ்முறை மாற்றமும் ஆரிய - திராவிட கலப்புக்குரிய பிராமணச் சாதியை, அதற்குரித்தான 'பிராமண மதத்தை' உருவாக்கிக் கொண்டது!

ரிக் வேத இறுதிக் கட்டத்தில் இத்தகைய பரிணமிப்பைப் பெற்று உருவான பிராமண மதம் சமூகத்தில் ஏற்பட்டிருந்த ஏற்றத்தாழ்வுக்குரிய சாதி வாழ்முறையைக் கருத்தியல்படுத்த ஏற்றதாக வர்ணக் கோட்பாட்டை மாற்றிப் புனைந்தது. சாதியக் கருத்தியலின் உருவாக்கம் இவ்வகையில் தொடக்கம்பெற்றது!

பிராமணிய எதிர்ப்புக் களங்கள்

சமத்துவ வாழ்வியலுக்கு உரியதாகத் தோற்றம்பெற்ற வர்ணக் கோட்பாட்டை ஏற்றத்தாழ்வான (பழகிப்போன வரலாற்றியல் எழுத்து முறைப்படி 'வர்க்கப் பிளவடைந்த' அல்ல; படிநிலைப்பட்ட சாதிகளாக்கப்படும்) வாழ்முறைக்கு உரிய சாதியக் கருத்தியலாக பரிணமிப்புக்கு உள்ளாக்கும் போது இன்னமும் பழைய 'ரிக் வேதப் பிராமணர்' அல்ல; 'பிராமண மதம்' எனும் புதிய சக்தி உருப்பெற்று இருந்தது. அதன் பின்னரும் பிராமணர் அனைவரும் ஒரே கருத்தியலுடன் காலாகாலத்துக்கும்

இருந்துவிடவில்லை. இனமரபுக்குமுவின கண வாழ்வுக்கு ஏற்றதாக இயற்கை அம்சங்கள் அனைத்தையும் வழிபடுவதாக அமைந்த ரிக் வேதத்தின் பெரும்பாலான (முற்பட்ட) பகுதிக்கு மாறாக ஏற்றத்தாழ்வான வாழ்முறையும் திராவிடப் பூசகருடனான கலப்பும் ஏற்பட்ட போது இயற்கைக்கு அப்பாலான ஒரு கடவுளாக பிரஹஸ்பதி பற்றி அக்கறை செலுத்தும் ரிக் வேதப் பாடல்கள் தோற்றம்பெறலாயின. அவ்வகையில், ரிக் வேத இறுதிக் கட்டத்துக்கு உரிய பத்தாம் மண்டலத்தில் இடம்பெற்றதான இந்தப் பிரஹஸ்பதியில் இருந்தே பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் எனும் நால் வர்ணங்கள் தோற்றம் பெற்றதான, சாதியத்தை வெளிப்படுத்தும் வர்ணக் கோட்பாட்டுப் பாடலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டு இருந்தது.

விவசாயப் பெருக்கத்துடன் புதிய பகுதிகளை ஆக்கிரமித்து வென்றடக்கப்பட்டோர் சூத்திரர்களென - உடலுழைப்புக்கு மட்டுமே உரியோரென; 'ஆடம்பர' உரிமைகளை மறுத்து - வரையறுக்கப்பட்ட பிரிவினர் வரலாற்றரங்கில் உருப்பெற்ற பின்னர் பிராமணர்கள் மென்மேலும் உடலுழைப்பில் இருந்து தம்மை விலக்கிக்கொண்டனர் - ஆன்மத் தேடல்களுக்குள் முழுவதுமாக ஆட்படும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். இயற்கையை விட்டு விலகிய வாழ்நிலையின் சிந்தனைப் பேறாக இயற்கையையே கடவுளாகக் கண்ட முந்திய ரிக் வேதப் பார்வையின் போதாமை பற்றிப் பேச வேண்டி வந்தது. வேதச் சிந்தனையை நிறுத்திக்கொண்டு இயற்கையைக் கடந்து, இயற்கைக்கே காரணமாக அமையும் பிரம்மம் குறித்த புதிய ஆய்வுகளுக்கு ஆட்பட்ட புதுமைப் பிராமணப் பிரிவினர் 'பழமைவாதப்' பிராமணர்களுக்கு வேறானவர்களாக வெளிப்பட்டார்கள். இவ்வகையில், முந்திய பிராமணியத்தை எதிர்த்த புதிய பிராமணியம் உபநிடத (வேதாந்த) சிந்தனை மரபைத் தொடக்கி வைத்தது!

பிராமணர்களுக்குள் ஏற்பட்ட உள் முரண்பாட்டுடன் புதிய சமூக மாற்றத்துக்கு அமைவான புதிய தரப்பினர் வெளிப்பட்டதாக மட்டும் இந்த எழுச்சி அமையவில்லை. சமூக மாற்றக் கருவியாகப் பிராமணர்கள் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை, இருக்கப்போவதில்லை என்ற கருத்தின் தவறை மட்டுமன்றிப் பிராமணரல்லாதோருடனான ஐக்கியத்தையும் இதன்போது ஏற்படுத்திக் கொண்டமையை

உணர்த்துவதாக அமைந்த

காலகட்டம் இது. பிராமணப் புனிதத்தை முன்னிறுத்தித் தமக்கு மட்டுமே ரிக் வேதம் ஓதும் உரிமையைத் தக்க வைப்பதற்குப் 'பழமைவாத' பிரிவு முயற்சித்தபோது, அத்தகைய பிராமண மேலாதிக்கத்தை நிராகரித்துச் சத்திரியர்களையும் வேத ஆய்வுக்கான வேதாந்தச் சிந்தனையாளர்கள் என அங்கீகரிக்கும் புதிய பிராமணிய எழுச்சிக்கு உரியதாகவும் உபநிடதக் காலம் அமைந்தது!

வேத - ஆகம இணைப்பின் பின்னரான இத்தகைய அக முரண்பாடு ஏற்பட்ட கிமு 6 ம் நூற்றாண்டில் வேதாசிரம மறுப்பு இயக்கமான 'புறச் சமயங்களின்' எழுச்சியும் தொடக்கம் பெற்றது (இந்தப் 'புதிய சமயங்களும்' சிந்துவெளிப் பண்பாட்டு வேரை உடையன). அப்போது புதிய சமூக சக்தியாக மேலாதிக்கம்பெற்று வந்த வைசியர்களை (வணிகத் திணையை) மேலாண்மைக்கு உரியோரென வெளிப்படுத்தும் கருத்தியலுக்கு உரிய பௌத்தம், சமணம் எனும் மதப் பிரிவுகள் பிராமண எதிர்ப்பு இயக்கங்களாக எழுச்சி பெற்றன. பிராமண மேலாதிக்கத்தை முழுமையாக முறியடிக்கும் வகையில் வலுவுடன் இயங்கிய வணிகக் கருத்தியலுக்கு உரிய பௌத்தம், சமணம், ஆசீவகம் என்பன கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கிபி 3 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியாவின் மேலாதிக்கமிக்க மதங்களாகத் திகழ்ந்தன (கிமு 6 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் வணிகக் கருத்தியலுக்கு உரியதாக ஆசீவகம் இயங்கிய போதிலும் சமத்துவப் பண்புகளுடன் திகழ்ந்த அதன் இயல்பு காரணமாக 'மேலாதிக்க' மதத் தேவையை அதனால் நிறைவுசெய்ய இயலாமலாகி மெல்ல மெல்ல வரலாற்றரங்கிலிருந்து மறைந்து போக நேர்ந்தது; இது பற்றி முந்திய அமர்வுகளில் பேசி வந்துள்ளோம்).

வணிகத் திணை மேலாதிக்கத்துடன் திகழ்ந்த அந்த ஆறு நூற்றாண்டுகளாக ஓடுங்குதசையில் இருந்த பிராமண மதம் கிபி 4 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் புதிய இனமரபுக் குழுக்களை உள்வாங்கி அவற்றின் கடவுள்களுடன் இணைந்த இந்து மதமாகப் பரிணமித்துக்கொண்டது. இதன் வாயிலாக அன்றைய சமூக மாற்றப் புதிய சக்தியான நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு உரிய வடிவ மாற்றத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னரே மீளெழுச்சி சாத்தியமாயிற்று (சாதிச் சமயங்களின் சமயமான இந்து மதத்துக்குள் பிராமணர்களுக்கு உரிய ஒன்றாக கரந்துறையும் பிராமண மதம் இருந்து வருகிறதே அல்லாமல் தனித்த ஆளுமையுடன் பழைய வடிவத்தில் மீட்சி

பெற்றுவிடவில்லை). இந்த மாற்றத்தையும் அனைத்துப் பிராமணர்களும் ஒரு மனதாக மேற்கொண்டார்கள் என்பதற்கில்லை. பக்திப் பேரியக்கத்தின் வாயிலாக இந்த மாற்றத்தைத் தமிழகம் முன்னெடுத்த போது பிராமணியச் சிந்தனையில் புதிய மாற்றத்தின் பிரதிநிதியாக வெளிப்பட்ட எறிபத்த நாயனார், பழைய பிராமண மதக் கடவுளையன்றிச் சிவனை வழிபட முற்படுவதனை ஏற்க மறுத்து அவரது வழிபாட்டுக்குரிய லிங்கத்தைக் காலால் எற்றியதைத்துத் துவம்சம் செய்த தனது தந்தையின் காலைத் துண்டித்தார் எனப் 'பெரிய புராணம்' எடுத்துக் காட்டி இருப்பதனைக் கண்டிருக்கிறோம்!

பிற்காலச் சாதி எதிர்ப்பு இயக்கங்கள்

இந்தியாவிலேயே நிலப்பிரபுத்துவம் மிக உச்ச நிலையிலும் வலுமையுடனும் இருந்த தமிழகத்தில் பக்திப் பேரியக்கம் உறுதிப்பட்ட பின்னர் கிபி 12 ஆம் நூற்றாண்டில் சமண மன்னரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த கன்னட மாநிலத்தின் சைவ மீளெழுச்சி இன்னொரு பரிமாணத்துடன் ஏற்பட்டது. கிபி 7 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் அனைத்துச் சாதிகளையும் ஒன்றுபடுத்திப் பக்தி மார்க்கத்தைத் தமிழகம் முன்னெடுத்தது போல் ஐந்து நூற்றாண்டுகளின் பின்னரான நிலையில்லை; ஆதிக்க சாதியும் அவர்களைவிடப் புனிதர்கள் எனத் தம்மைக் காட்டும் பிராமணர்களும் சாதிய ஒடுக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்து விட ஏற்றதாக நிலப்பிரபுத்துவம் வலுப்பட்டு இருந்தது. அத்தகைய சூழலின் வெளிப்பாடாகவே சித்தர் மரபின் தொடக்குரைகளும் இருந்து மேலாதிக்கப் பண்பற்றதாக திருமூலர் வெளிப்படுத்திய பதிக் கோட்பாடு, 'தென்னாடுடைய சிவன் எந்நாட்டவர்க்கும் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் இறை' எனத்தக்க சைவசித்தர் அதியுயர் கடவுள் கோட்பாடாகப் பரிணமிக்க ஏற்ற வடிவத்துக்கு ஆட்பட்டிருந்தது. நிலப்பிரபுத்துவச் சிதைவு வெளிப்படத்

தொடங்குகிற காலகட்டம் என்பதோடு சமண ஆட்சியும் நிலவிய சூழலுக்கு உரிய கன்னடத்தில் சித்தர் மரபின் இன்னொரு பரிணமிப்பாக வீரசைவம் எழுச்சி பெற்றது. ஏற்றத்தாழ்வு வாழ்முறை ஏற்பட்டதனால் தொடர்ந்து இயங்க இயலாத நிலைக்கு ஆட்பட்ட ஆசீவகம் சமயச் சடங்காசாரங்களை நிராகரிக்கும் சித்தர் மரபினூடாகத் தனக்கான இயங்கு முறையை வெளிப்படுத்தி இருந்தது என்பது குறித்து முந்திய அமர்வுகளில் பார்த்து வந்துள்ளோம். கன்னடத்திலும் பரவிய ஆசீவகத் தாக்கத்தின் பேறான சித்தர் மரபுக்குரிய தாக்கத்துடன் லிங்க வழிபாடு எனும் வடிவமாக வீரசைவத்தைக் கன்னட மாநிலத்தில் முன்னெடுத்த பசவர் மேலாதிக்க மதத்துக்குரிய அனைத்து அம்சங்களையும் நிராகரித்த தனிவகைச் சமயமாக வீரசைவத்தை வளர்த்தெடுத்தார். லிங்கம் முதன்மை பெற்ற காரணத்தால் வீரசைவர்கள்

லிங்காயத்துக்கள்

Image source - scroll.in

'லிங்காயத்துகள்' என அழைக்கப்படும் மரபுண்டு! ரோமிலா தாப்பரின் பெரு நூல் லிங்காயத்துகள் குறித்து மிகச் சுருக்கமாகவே கூறியிருந்த போதிலும் மிகக் காத்திரமிக்க அவரது கருத்துரைக்கு ஊடாகவே வீரசைவத்தைப் புரிந்து கொள்ள இடமேற்படுத்தி உள்ளார். அவரது வார்த்தைகள் இவை: "லிங்காயத்துகள் பக்தி மார்க்கப் பிரிவில் இருந்து வேறுபட்டார்கள். ஒரு தனித்த தெய்வத்திடம் பக்தி காட்ட வேண்டும் என்று போதிப்பதோடு மனம் நிறைவடையவில்லை. ஆனால் செயல்முறையில்

மதப் பாசாங்குகளை (கபடங்களை) தாக்கினார்கள். அவர்களுடைய தொடக்கக் காலப் போதனைகள் பார்ப்பனியத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கின. அதாவது மறுபிறப்புக் கொள்கை, மற்றும் பார்ப்பனிய சிந்தனையிலும் நடைமுறையிலும் பாதுகாத்துப் பராமரித்த வருணச் சட்டங்கள் ஆகியவற்றைக் கேள்விக்குள்ளாக்கினார்கள். சில குழுக்கள் சமூக ரீதியாக மாசுடையவர்கள் (கீட்டு) என்ற கருத்தை ஒப்புவதற்கில்லை. லிங்காயத்துகள் சமூக விழிப்புணர்வு தேவை என்பதன் மேல் அழுத்தம் கொடுத்தார்கள். தரும சாத்திர சட்டங்களில் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத சில சமூக நடைமுறைகளை ஊக்குவித்தார்கள். சான்றாகப் பெண்கள் வயதுக்கு வந்த பின்னர் பல காலம் கழித்து நடத்தப்படும் திருமணங்கள் மற்றும் விதவைகளின் மறுமணங்கள் ஆகியவற்றை ஊக்குவித்தனர். பெண்களின் உயர் அந்தஸ்தைப் பற்றி பிரச்சாரம் செய்தாலும் எப்படி இருந்தாலும் பெண்கள் புரோகிதராவதற்குத் தடை இருந்தது. பார்ப்பனிய நிலப்பிரபுத்துவம் பயிரிடுவோர்களை நிலப்பிரபுக்களுக்கும் அதைப்போலவே அரசுக்கும் வரியைச் செலுத்துமாறு அளவுக்கு மீறிய அழுத்தத்தைக் கொடுத்ததைக் காணமுடிகிறது. லிங்காயத்துகள் பார்ப்பனர்களிடமிருந்து தாக்குதல்களுக்கு ஆளானார்கள் என்பது ஆச்சரியப்படத்தக்கதல்ல. அப்படிப்பட்ட கருத்துகள் பார்ப்பனரல்லாத குழுக்களைக் கவர்ந்தது. அவர்கள் சிரமணர்களின் சிந்தனைகளோடு சில ஒற்றுமைகளைப் பிரதிபலித்தார்கள். சிவன் லிங்க வடிவில் வணங்கப்பட்டார். அப்பிரிவைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் ஒரு சிறிய லிங்கத்தைச் (கழுத்தில்) சுமந்தார்கள். அவர்கள் இறந்தவர்களைக் கொளுத்துவதைக் கைவிட்டு அதற்கு மாறாக மண்ணில் புதைத்தார்கள். இது பார்ப்பனியச் சடங்கினை எதிர்த்ததாகும். அவர்களுடைய சுதந்திரமான சமூக நடவடிக்கைத் தன்மைகள் கீழ் வருணத்து மக்களின் ஆதரவைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்தன. எப்படி இருப்பினும் காலப்போக்கில் லிங்காயத்துகள் தாங்களே வருணப் பிரிவாக வெளிவந்தார்கள்” (ரோமிலா தாப்பர், 2016, “முற்கால இந்தியா - தொடக்கக் காலத்தில் இருந்து கிபி 1300 வரை”, என்.சி.பி.ஏச்., சென்னை. பக். 710-711).

கன்னட மாநிலத்தில் லிங்காயத்துகள் பெரும்பான்மையினராகவும் ஆதிக்கத்துடனும் உள்ள காரணத்தால் மூன்று வருடங்களின் முன்னர் ஒரு தீர்மானத்தைச் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றி

மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். “லிங்காயத்து என்பது ஒரு சாதி அல்ல; வீர சைவம் எனும் தனியொரு மதப் பிரிவுக்குரியோர் லிங்கத்தை அணிவதன் காரணமாக அமைந்த பெயர் அது. சாதி என்பதை அகற்றித் தனிச் சமயமாக லிங்காயத்துகளை அங்கீகரிக்க வேண்டும்” என்பதான அந்தத் தீர்மானத்தை மத்திய அரசு கிடப்பில் போட்டுள்ளது. நாடு பூராவுமான இந்து சமயப் பெரும்பான்மைக்குப் பங்கம் ஏற்படும் என்ற பெரும்பான்மை வாதத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு கர்நாடக வீர சைவர்களின் அதிகாரத்தர்ப்பு சமரசத்துக்கு ஆட்பட்டுள்ளது. தமது மாநிலத்தில் மிகப் பெரும்பான்மையுடன் இருக்கும் அவர்களே தனியொரு சாதி எனும் அடையாளத்தை அகற்ற இயலாத போது மிக மிகச் சிறுபான்மையினராகத் தமிழகம் உள்ளிட்ட ஏனைய மாநிலங்களிலும் இலங்கையிலும் உள்ள லிங்காயத்துகள் நிலை பற்றிப் பேச வேண்டியதில்லை; இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் மேலாதிக்கச் சைவ சித்தாந்தச் சைவ நெறிக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒரு சாதியாகவே லிங்காயத்துகள் உள்ளனர். அந்தப் பெயரையும் மறந்து (மறக்கடிக்கப்பட்டு) ‘பண்டாரங்கள்’ எனும் கோயில் தொண்டூழியச் சாதியாகவே வாழ்கின்ற அவர்கள் குறித்த தனி நூலொன்றினை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக இந்து நாகரிகத் துறை வெளியிட்டுள்ளது (சி. ரமணராஜா, “யாழ்ப்பாணத்தில் வீர சைவம் - வரலாறும் பண்பாடும்”, இந்து நாகரிகத் துறை, இந்துக் கற்கைகள் பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், யாழ்ப்பாணம் 2020).

பார்ப்பனியத்தை நிராகரித்தபடி பசவர் என்கிற பிராமணர் உருவாக்கிய ஒரு மதப் பிரிவைத் தனிச் சாதியாக மாற்றும் வகையில் நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக அமைப்பில் சாதிமுறை வலுவுடன் இயங்கியுள்ளது. ஆயினும் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு உச்ச நிலையடைந்த காலத்தில் பலவேறு சாதிகளை இணைத்துப் பிராமணியத்துக்கு எதிராக ஒரு பார்ப்பனர் போராடித் தனது காலம் முழுமையும் தனி மதமாக அதனை வழிநடாத்தினார் என்பது கவனிப்புக்கு உரியது. நிலப்பிரபுத்துவம் அதனது உச்சத்தைக் கடந்து சிதைவுக்கு உள்ளான காலத்தில் தோற்றம்பெற்ற சீக்கிய மதம் இன்றுவரை தனியொரு சமயமாக நின்று நிலை இயலுமாகி உள்ளது. புத்தருக்குப் பின்னர் சாதியத்தை முற்றாகவே நிராகரித்துத் தனி மதமொன்றை இந்தியாவினுள் உருவாக்கிய குருநானக் (1469 - 1539) சாதிய மறுப்புக்குரிய பௌத்தம், சமணம், இஸ்லாம் போன்ற மதக்

கருத்துகளுடன் இந்து வாழ்முறைக்கு உரிய முற்போக்கான அம்சங்களையும் இணைத்துக் கொண்டு குருமார் மதமாக சீக்கியத்தை வடிவமைத்திருந்தார். சீக்கியர் என்பது சீடர் எனும் பொருளுடையது; பத்துக் குருமார்கள் முன்னிறுத்தப்படுகிற போதிலும் அவர்கள் புரோகிதர்களாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இறைவன் அவதரிப்பதில்லை என்பதோடு குருமாராக ஏற்கப்பட்டவர்கள் இறைதூதர்களமல்ல என சீக்கிய மதம் வலியுறுத்துகிறது. குரு - சீடர் முறைக்கு உரியதாக அமைந்த போதிலும் இரு தரப்பாரையும் சம நிலையிலேயே சீக்கியம் மதிக்கிறது. அடிநிலை விவசாய மக்களே அதன் அத்திவாரம்; உழைப்பைப் பெரிதும் போற்றிய சீக்கிய மத நிறுவுநரான குருநானக், தனது இறுதி மூச்சு கோதுமை வயலில் கலக்க வேண்டும் என

சீக்கியர்களின் பொற்கோவில்

Image source - www.outlookindia.com

வலியுறுத்தி அவ்வாறே இயற்கையுடன் சங்கமித்தவர்!

மிக அதிக முற்போக்கு அம்சங்களுடன் உருவாகி வளர்ந்த சீக்கிய மதத்தின் உள்ளேயும் சாதிகள் உள்ளன. சாதியத்தைக் கோட்பாட்டு நிலையில் முற்றாக நிராகரித்த இஸ்லாம், கிருஸ்தவம் ஆகிய மதங்களை வரித்துக்கொண்டவர்களும் சாதிகளாகவே வாழுகின்ற சாதிய வாழ்முறைக்கு உரிய எமது சமூகத்தில் இது தவிர்க்கவியலாத ஒரு அம்சமே தான் (சீக்கிய மதம் குறித்து பேராசிரியர் ந. முத்துமோகன் பல நூல்களைத் தந்துள்ளார். “மதமும் மார்க்சியமும்” நூலில் சீக்கிய மத அடிப்படைகளை எழுதியுள்ள வகையில் இங்கு தொடராத அமைகிறேன். இந்த நூலின் புதிய

பதிப்பு சவுத் விஷன் புக்ஸ் ஊடாக 2022 இல் வெளிவந்துள்ளது).

சாதி என்பது இந்து சமயத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல என்றவகையில் இன்னொரு மதத்துக்குச் செல்வதனாலேயே சாதியிலிருந்து வெளியேறிவிட இயலாது. குறித்த பொருளுற்பத்தி முறை தோற்றுவித்து இருந்த சாதி வாழ்முறைக்கு ஆன்மீகப் புனிதக் கருத்தியலை இந்து மதம் கொடுத்துள்ளது; சாதியத்துக்குரிய அந்தக் கருத்தியலைக் கைவிட்டு வேறு மதத்துக்குச் சென்றாலும் கூட, தொடர்ந்தும் சாதி அடிப்படையிலேயே சமூக ஊடாட்டத்தை முகங்கொள்ளும் இருப்பு அற்றுப்போய்விடாது. எமக்குரிய ஏற்றத்தாழ்வான வாழ்வியல் தகர்க்கப்பட்டுச் சமத்துவ சமூகம் படைக்கப்படுகிற வரையில் சாதி இருக்கவே செய்யும் என்ற போதிலும் வீரசைவம், சீக்கியம் போன்றன பிராமணர்கள் ஆன்மீகப் புனிதம் உடையோர் என்பதனையும் தீட்டுக்குரிய சாதிகள் என உழைக்கும் மக்களை அவமதித்தமையையும் நிராகரித்துள்ளன என்பது கவனிப்புக்கு உரியன; சாதிகள் இடையே சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த முனைந்த அவற்றின் நடைமுறைகளில் இருந்து எதிர்கால எமது இயங்காற்றலுக்கான படிப்பினைகளை நாம் பெற இயலும். உழைப்பை இழிவுபடுத்தும் பிராமணியத்துக்கான மரண அடிபோல உழைப்பைப் போற்றிய சீக்கிய மதம் நீடித்து இயங்க இயலுமான வல்லமையும் கற்றலுக்குரியது!

சாதியத்தை உறுதிப்படுத்தி இன்றைய வடிவில் வெளிப்படுத்திய இந்து மதம் கிபி 4 ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றம்பெற்ற ஒன்று. முன்னதாக ரிக் வேத கால முடிவில் சாதியத் தொடக்கத்துக்கான கருத்தியலைத் தொடக்கிய பிராமண மதம், தொடக்க கால இந்து மதம், இறுதி வடிவத்தை கிபி 14 ஆம் நூற்றாண்டளவில் வந்தடைந்த இந்து மத வடிவம் என்பன அனைத்தும் சாதியத்தை ஒரே வகையில் வெளிப்படுத்தியனவல்ல.

இந்து மத உயர் வடிவம் குறித்து அடுத்த அமர்வில் அலசுவோம்!

(தொடரும்)

இரா. சடகோபன்

இரா. சடகோபன் என்று எழுத்து உலகில் அறியப்பட்ட இராமையா சடகோபன் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் புவியியல் சிறப்பு பட்டதாரி ஆவார். அதன்பின் ஒரு சட்டத்தரணியாக தன்னை உயர்த்திக் கொண்ட இவர் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் மூன்று நூல்களுக்குத் தேசிய சாகித்திய விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

விஜய் சிறுவர் பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியரான இவர், 'சுகவாழ்வு' சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியரும் ஆவார். இதனைத் தவிர மலையக மக்கள் மேம்பாடு தொடர்பாகப் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். சடகோபன் ஊடகத்துறையில் ஆற்றிய பணிக்காகச் சிறந்த ஊடகவியலாளருக்கான ஜனாதிபதி விருதையும் பெற்றுள்ளார்

இந்தியவம்சாவழி தொழிலாளர்களின் இலங்கை வருகை, அவர்களின் பிரஜாவுரிமை போன்ற பல விடயங்கள் தொடர்பேசப்பொருளாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் கோப்பி பயிர்செய்கைக்குப் பின்னரான இந்தியவம்சாவழித் தமிழரின் வாழ்க்கை கூழல் எவ்வாறு அமைந்ததென ஒரு சில ஆய்வுகளை வெளிவந்துள்ளன. "கண்டி சீமையிலே2 - சதிகளையும் சூழ்ச்சிகளையும் கடந்த வரலாறு என்ற இந்த வரலாற்றுத்தொடர் அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதாக அமைகின்றது. இலங்கையில் கோப்பிப்பயிர்செய்கை முடிவற்று தேயிலை பயிர்செய்கைக்கான ஆரம்பத்தினை எடுத்துக் கூறுகின்றது. இந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் தேயிலை தோட்டங்களில் பட்ட இன்னல்களையும் இடர்களையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைகின்றது. கண்டி சீமைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் உண்மை நிலையினை வரலாற்றுப் பார்வையினூடாக ஆதாரங்களுடன் எடுத்தியம்புகின்றது. இது வெறுமனே மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைசார் விடயங்களை மாத்திரம் தெளிவுப்படுத்தாமல், தொழில்சார், அரசியல், பொருளாதார, சமூகம் சார்ந்த பல்பரிமாண அம்சங்களினை வெளிக்கொணர்வதாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவின் அரசியல் பேரம்

1978 ஆம் ஆண்டு, இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரஜாவுரிமை பறிக்கப்பட்டு, சுமார் 30 வருடங்களின் பின்னர், ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவிடமிருந்து இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் தொண்டமானுக்கு ஒரு அழைப்பு வந்தது.

தொண்டமான், ஜனாதிபதி

மாளிகையில் ஜெயவர்த்தனவை சந்தித்தார். அச் சந்திப்பை அடுத்து தொண்டமான் அவர்களுக்கு அமைச்சரவையில் அமைச்சர் பதவி ஒன்று வழங்கப்பட்டது. கிராமிய கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சர் என்ற பதவியைப் பெற்றுக்கொண்ட தொண்டமான், நீண்ட காலமாக தமது மக்களுக்கு எந்தவித உரிமையும் கிடைக்காமல் போயிருந்த நிலையில், இப் பதவி தம் மக்களின் வரண்ட வாழ்க்கையில் வளமான நீரை பாய்ச்ச உதவும் என்று எண்ணினார். இந்திய வம்சாவழி மலையக தமிழ் மக்கள் தொடர்பாக, நாடற்றவர்களுக்கு

யாழ் நூகைம் - எரிக்கப்பட்ட பின்

Image source - www.vikatan.com

**வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்கள், சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில்,
வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை இணைத்து தனியான சுயாட்சி
பிரதேசமாக பிரகடனம் செய்து, அரசியல் உரிமைகளை வழங்க
வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து போராட்டம் நடத்தினர்.**

பிரஜாவுரிமை மீளக் கொடுக்கும் நடவடிக்கை விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன தொண்டமான் அவர்களிடம் உறுதிமொழி வழங்கினார்.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவின் இந்தத் தீர்மானம், அவர் மலையக இந்திய வம்சாவழி மக்கள் மீது கொண்டிருந்த அக்கறையால் ஏற்பட்டதல்ல என்பதனை அரசியல் அவதானிகள் உடனடியாகவே புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. எதிர்க் கட்சியில் அமர்ந்திருந்த தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவர் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் வடக்கு கிழக்கு தமிழர்களுக்கு என ஒரு தனியான தமிழீழக் கோரிக்கையை முன்வைத்திருந்தார். தொண்டமான் அந்தக் கூட்டணியை ஆதரிக்காது விலகி இருந்தார். இதனை தனக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்தி, இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸிடம் இருந்த ஓட்டு வங்கியை கைப்பற்றிவிட வேண்டும் என்பதே ஜெயவர்த்தனவின் குறிக்கோளாக இருந்தது.

இந்த அரசியல் தீர்மானத்தின் காரணமாக, 1974 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த ஸ்ரீமா - இந்திராகாந்தி ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், நாடற்றவர்களை இந்தியாவுக்கு அனுப்பி விடுதல் என்ற உடன்பாட்டில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் மலையக தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வாக்காளர் பட்டியல் அதிகரித்தது. தமது தொழிற்சங்கத் தலைவர் ஒரு அந்தஸ்து வாய்ந்த அமைச்சராக உருவாகியிருக்கிறார் என்பது தொடர்பில் மக்கள் பெருமை அடைந்தனர். அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர். அரசாங்கத்தை தீர்மானிக்கும் சக்தியாக தொண்டமான் மாறி இருந்தார். தமது கோரிக்கைகள் எல்லாம் இனி படிப்படியாக நிறைவேறும் என்ற இறுமாப்பில் மலையக மக்கள் மகிழ்ந்திருந்தனர்.

முன்பு, வடக்கு கிழக்கு அரசியல் கட்சிகளுடன் தொண்டமான் கொண்டிருந்த அரசியல் உறவால் மலையக தமிழ் மக்களுக்கு பெரும் நன்மைகள் எதுவும் கிடைத்திருக்கவில்லை; அது கேடுகளை

உண்டு பண்ணுவதாகவே இருந்தது. வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்கள், சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில், வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை இணைத்து தனியான சுயாட்சி பிரதேசமாக பிரகடனம் செய்து, அரசியல் உரிமைகளை வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து போராட்டம் நடத்தினர். 1976 ஆம் ஆண்டு இதனை ஒரு தீர்மானமாக நிறைவேற்ற வட்டுக்கோட்டை மாநாட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இம் மாநாட்டின் போது தொண்டமான், கூட்டணியின் உப தலைவராக இருந்தார். இதனால் தமிழீழப் போராட்டத்தில் மலையகத் தமிழர்களும் இணைந்து கொண்டார்கள் என்ற மாயத்தோற்றம் உலகெங்கும் பரப்பப்பட்டது. தமிழ் பேசும் இனம் என்ற அடிப்படையில் வடக்கு கிழக்கு தமிழர்களும் மலையகத் தமிழர்களும் ஒன்றிணைந்திருந்தனர். ஆனால், புவியியல் ரீதியாகவும் தமக்கே உரித்தான பிரச்சினைகளின் அடிப்படையிலும் தாம் வேறு ஒரு இனக்குழுவினராகவே அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை மலையக மக்கள் உணர்ந்திருந்தனர்.

இவர்களை இரண்டு இனமாக பிரித்துப் பார்க்க வடக்கு கிழக்கில் இயங்கிய அரசியல் இயக்கங்களோ தெற்கின் இனவாத அரசியல் தலைவர்களோ விரும்பவில்லை. வடக்கு கிழக்கில் யுத்தம் நிகழ்ந்த போது, இராணுவம் மலையக மக்கள் செறிந்து வாழ்ந்த பிரதேசங்களை இலக்குவைத்து வன்முறைச் செயலிலும் இன அழிப்பிலும் ஈடுபட்டது.

இந்த இன அழிப்பு செயல்முறைக்கு 1979 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் பயன்படுத்தப்பட்டது. இன அழிப்பின் உச்சக்கட்டமாக 1981 ஜூன் மாதம் அனைவரது மனங்களையும் உலுக்கும் விதத்தில் யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகம் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டது. அப்போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தில் செயலாற்றிய காமினி திசாநாயக்க, சிறில் மேத்யூ ஆகிய இரண்டு

1983 இனவன்முறையின் போது

Image source - www.tamilguardian.com

அமைச்சர்கள் மீது இது தொடர்பாக குற்றச்சாட்டு வைக்கப்பட்டது. இதற்குப் பின்னரும், தமிழர் பிரதேசங்களில் வன்முறைகள், கலவரங்கள் இடம்பெற்றபோதும் அது தொடர்பில் ஒரு போதும் விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இந்த வன்முறைகள் மலையக மக்களையும் விட்டு வைக்கவில்லை. மலையகத்தில் இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் இரத்தினபுரி நகரம், பெல்மடுள்ள, கஹவத்த, பலாங்கொட, இறக்குவாணை, மாதம்பை போன்ற தோட்டக் குடியிருப்புகள் இலக்கு வைத்துத் தாக்கப்பட்டன. இந்தத் தாக்குதலின் போது 50 ஆயிரத்துக்கு அதிகமானோர் அகதிகளாக்கப்பட்டனர்.

இது தொடர்பில் ஆய்வாளர் மு.சி. கந்தையா 'சிதைக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழர்' என்ற நூலில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார் :

“சிங்களவர்களின் ‘கண்ணுக்குத் தெரியாத பகைவர்கள்’ என்ற துண்டுப் பிரசுரத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது என்னவென்றால், இந்த நாட்டில் பெருந் தோட்டங்களையும் வர்த்தகத் துறையையும் கட்டுப்படுத்துபவர்கள், அந்நியர்களான இந்தியர்களே.

அவர்களிடமிருந்து சிங்கள

மண்ணுக்கு ஏற்படும் ஆபத்தை தவிர்ப்பதற்காக அவர்களை இந்தியாவுக்கே துரத்தி அடிக்க வேண்டும். கொழும்பு புறக்கோட்டை மத்திய சந்தையில் இடம்பெறும் மொத்த வர்த்தகத்தில் சிங்களவர்களுக்கு 5 சதவீதம் கூட கிடைப்பதில்லை. இந்த வியாபாரங்கள் எல்லாம் இந்தியாவின் ‘போரா’ மற்றும் ‘சிந்தி’ இனத்தினரின் கையிலேயே காணப்படுகின்றன.”

1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் இடம்பெற்ற இனக் கலவரம் தொடர்பில் ராஜன் ஹூல் வெளியிட்ட அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதாவது :

“இந்தக் கலவரத்தின் போது இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 2000 ஆகும். காயமடைந்தவர்களில் தொகை 3869. இடம்பெற்ற கொள்ளைச் சம்பவங்கள் 1735. தமிழரின் 1200 கடைகள் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டுள்ளன. இதற்கு மேலதிகமாக, குடியிருந்த வீடுகள், வாடகை வீடுகள் ஆயிரக்கணக்கில் அழித்தொழிக்கப்பட்டன. அரசாங்கத்தின் அகதிமுகாம்களில் ஒரு லட்சத்துக்கும் அதிகமானோர் தஞ்சமடைந்தனர். இந்த இன ஒழிப்பு நாசகாரச் செயல்கள் அனைத்துக்கும் அரசாங்கமே பொறுப்புக்கூற வேண்டும்.”

அரசியலமைப்பில் கிடைத்த சமவுரிமை

லங்கையை இறுதியாக ஆட்சி செய்த அந்நியரான பிரித்தானியரிடமிருந்து 1948 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்ற போது, மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சி

அடைந்தனர். தமிழ், முஸ்லிம், மலையகத் தமிழ் மக்களை பொறுத்தவரையில் அம் மகிழ்ச்சி நீண்ட காலம் நீடிக்கவில்லை. முதலில் இந்திய வம்சாவழி மலையகத் தமிழ் மக்களின் பிரஜா உரிமை பறிக்கப்பட்டது. பின்னர், சிங்களம் மட்டும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு தமிழர்களும் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களும் மொழி உரிமை பறிக்கப்பட்டது. மேலும், பல இனவாதச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டதன் மூலம், நாடு படுகுழியை நோக்கி அழைத்துச் செல்லப்பட்டது.

மலையக மக்களின் பிரஜா உரிமை பறிக்கப்பட்டபோது, அது தொடர்பான விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட தந்தை செல்வா என்று அழைக்கப்பட்ட எஸ்.ஜே.வி. செல்வ நாயகம் “இன்று மலையக தமிழ் மக்களின் பிரஜா உரிமை பறிக்கப்படுவதை நாம் கைகட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால், அடுத்து நமது உரிமைகளிலும் அவர்கள் கைவைக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை.” என்று வடக்கு கிழக்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்து கூறினார். அதைக் கேட்டு அவர்கள் எல்லோரும் மௌனமாகச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர் அன்று சொன்னது சிறிது காலத்திலேயே உண்மையானது. இலங்கை தமிழ் காங்கிரசைச் சேர்ந்த ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம், மலையக மக்களின் பிரஜா உரிமையை பறித்த ஆளும் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் இணைந்து, அமைச்சர் பதவியை ஏற்று, ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களுக்கும் துரோகியான செயல் இக்காலத்திலேயே நிகழ்ந்தது.

நாட்டின் பிரதமர்களாக பதவி வகித்த எஸ். டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா மற்றும் அவரது மனைவி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா

ஆகியவர்கள் அதே இனவாதக் கொள்கையை கடைப்பிடித்து ஒட்டுமொத்த தமிழர்களின் மொழி உரிமையையும் தாய் மொழியில் கடமையாற்றும், தொழில் பார்க்கும் உரிமையையும் பறித்தார்கள். வடக்கு - கிழக்கு மக்கள் கல்வி அறிவில் உயர் நிலையில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளார்கள் என்று கருதி, அவர்களது கல்வி அறிவை மட்டுப்படுத்துவதற்காக பல்கலைக்கழகம் செல்லும் மாணவர்களுக்கு தரப்படுத்தல் என்ற உயர் வெட்டுப்புள்ளி சட்ட விதிமுறைகளை கொண்டுவந்து அவர்கள் உயர்கல்வி பெறுவதனை தடுத்தார்கள். இலங்கையின் நிர்வாக சேவையை முற்றிலும் சிங்களமயமாக்கி இலங்கையின் சிறந்த தமிழ் நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தர்களை அந்த சேவையில் சேர முடியாமல் செய்தார்கள். நிர்வாக மொழி, சிங்கள மொழி மட்டுமே என்ற விதிமுறையை அமுலாக்கி, தமிழ்முஸ்லிம் மக்களுக்கு அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாத சிங்கள மொழியில் சுற்றறிக்கைகளையும் கடிதங்களையும் அனுப்பினார்கள். தமிழ் பிரதேசத்தின் நீதிமன்றங்களிலும் நீதிபதிகள், சட்டத்தரணிகள், நீதிமன்ற ஊழியர்கள், கட்சிக்காரர்கள் தமிழர்களாக இருந்த போதும் சிங்களத்தில் நீதி விசாரணைகளை நடத்தினார்கள். இவை எல்லாம் ஒன்று திரண்டு, நாட்டில் 30 ஆண்டு காலம் ஒரு கொடிய உள்நாட்டு யுத்தத்தை தோற்றுவித்தது. இந்த உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளாத எந்த ஒரு அரசாங்கமும் அந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் மக்களும் அவர்களது மதத் தலைவர்களும் ஒரு போதும் இந்த நாட்டை முன்னேற இடமளிக்கப்போவதில்லை. அவர்களால் நாம் அனைவரும் ஒரு துயரமான இருட்டுக் குகைக்குள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதே உண்மை.

இந்த அட்டூழியங்களை செய்த பெருமை, சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா அம்மையாரால் 1972 ஆம் ஆண்டு செயற்பாட்டுக்கு

கொண்டுவரப்பட்ட குடியரசு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தையே சேரும். 1978 ஆம் ஆண்டு, ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன, இதே அம்சங்களை உள்வாங்கி, நிறைவேற்று அதிகாரத்தை தன்னகத்தே கொண்ட சர்வாதிகார அரசியலமைப்பு ஒன்றைக் கொண்டுவந்தார்.

அந்த அரசியலமைப்பில் சில நல்ல அம்சங்களும் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் அடிப்படை மனித உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயம் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் சிங்களம் மட்டும் என்ற கொள்கை மாற்றப்பட்டு வடக்கு கிழக்கிலும் மற்றும் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளிலும் தமிழை நிர்வாக மொழியாகவும், நீதிமன்ற மொழியாகவும் பயன்படுத்த மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தமிழும் தேசிய மொழிகளில் ஒன்றாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பௌத்த சமயத்துக்கு மேலதிகமாக ஏனைய சமயங்களும் பாதுகாக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டது.

ஒரு நாட்டின் 'பிரஜைக்கு' வழங்கப்பட்ட அதே அந்தஸ்து 'நபர்' என்பவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டமை இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மற்றுமொரு வரவேற்கத்தக்க அம்சம். பிரஜைகள் அல்லாத நபர்களுக்கும் கூட சுயமான சிந்தனைக்கான சுதந்திரம், மதச் சுதந்திரம், மனசாட்சியை பின்பற்றுவதற்கான சுதந்திரம் என்பன வழங்கப்பட்டன. பொது இடங்களில், உணவு விடுதிகளில், வணக்க ஸ்தலங்களில் யாவருக்கும் சம அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. சித்திரவதை, அதீத தண்டனை வழங்கப்படுதல், சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் கைது செய்யப்படுதல், முறையான சட்ட நடைமுறைகளால் அன்றி நீதி விசாரணைக்கு உட்படுத்துவது போன்றன தடை செய்யப்பட்டது. சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள், நீதிமன்றத்தில் குற்றவாளியாக இனங்காணப்படும் வரையில், சந்தேக நபர்கள் என்று அழைக்கப்படும் வகையில் அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டது. இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், கொண்டிருக்கும் அரசியல் கருத்து, பிறந்த இடம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுதல் இடம்பெறலாகாது என்பவற்றோடு பேச்சு சுதந்திரம், கருத்து ஒன்றை வெளியிடுவதற்கான சுதந்திரம், அமைதியான ஒன்று கூடலுக்கான சுதந்திரம், விரும்பிய கட்சியில் அங்கம் வகிப்பதற்கான சுதந்திரம், தான் சார்ந்திருக்கும் கலாசாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான சுதந்திரம், சட்டபூர்வமான தொழில் ஒன்றில் ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரம் என்பனவும் மேற்படி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மலையக தமிழ் மக்களுக்கு சாதகமான மற்றுமொரு

அம்சம் காணப்பட்டது. பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தில் 'வம்சாவழி பிரஜைகள்' மற்றும் 'பதிவு பிரஜைகள்' என்ற இரண்டு ஏற்பாடுகள் இல்லாமல் செய்யப்பட்டது. இதன் காரணமாக மலையக மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட 'நாடற்றவர்கள்' என்ற நிலை இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. 'இந்திய வம்சாவழி பிரஜைகள்' மற்றும் 'பதிவு பிரஜைகள்' ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளும் இல்லாமலாக்கப்பட்டு, மலையக மக்கள் ஏனைய பிரஜைகளுக்கு சமமானவர்கள் ஆக்கப்பட்டார்கள்.

எனினும் இந்தப் பிரச்சினையை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கு மேலும் 10 ஆண்டுகள் காலக்கெடு ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த பத்து ஆண்டுகளுக்குள் மக்களின் தலைவர்கள் கலந்துரையாடி, நாட்டில் பிறந்த சகலருக்கும் சமமான பிரஜைகள் என்ற அந்தஸ்து கிடைக்கச்செய்ய வேண்டும் என்பதில் உடன்பாடு ஒன்றை எட்டினர். அதன் பிரகாரம், 1988 ஆம் ஆண்டுடன் இந்தப் பிரச்சனை முற்றுப் பெற்றுவிடும் என்று முத்தாய்ப்பு வைக்கப்பட்டது. அதன் பின்னரே இந்திய வம்சாவழி மலையக தமிழ் மக்கள் அனைவரும் நாட்டின் ஏனைய பிரஜைகளுடன் சமமான அந்தஸ்துக்கு கொண்டுவரப்பட்டு தேசிய நீரோட்டத்திலும் தேசிய அரசியலிலும் பங்குபெற அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

இந்த அந்தஸ்து மாற்றம் மலையகத் தமிழ் மக்களை பல வழிகளில் தலைநிமிர வைத்தது. 1977 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் இவர்களில் கணிசமான தொகையினரால் வாக்களிக்க முடிந்தது. ஆனால் அவர்கள் உள்ளூராட்சி சபைத் தேர்தல்களில் வாக்களிக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. இது தொடர்பில் தலைவர் தொண்டமானுக்கும் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தன அவர்களுக்கும் இடையில் நடந்த பேச்சு வார்த்தையின் பிரகாரம், 1978 ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கான தேர்தல் சட்டம் திருத்தத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, மலையக தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளும் உள்ளூராட்சி சபை தேர்தலில் போட்டியிட முடியும் என்ற நிலை உண்டாக்கப்பட்டது. அதனை அடுத்து அட்டன், டிக்கோயா நகர சபை, தலவாகொல்ல, அம்பேகமுக பிரதேச சபை, நுவரெலியா போன்ற பகுதிகளில் மலையகத்தவர்கள் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இதற்கு மேலதிகமாக கொழும்பு, கண்டி, நுவரெலியா, இரத்தினபுரி, பதுளை ஆகிய பகுதிகளின் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளிலும் இவர்களின் பிரதிநிதிகள் பங்கேற்க ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. மக்கள் செறிந்து வாழ்ந்த பல பிரதேச சபைகளில் இவர்களின் பிரதிநிதிகள், சபையின் உப தலைவர்களாக செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டனர் என்பது இம்மக்கள் இந்த நாட்டின் அரசியலில் ஆழக் கால் பதிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர் என்பதற்கு கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்தது.

கறுப்பு ஜுலையம்

மலையகமும்

சிறில் மத்தியு

காமினி திசாநாயக்க

வலித் அத்துல்தமுதலி

ஆர். பிர்மதாச

கொண்டுவரப்பட்ட குடியரசு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தையே சேரும். 1978 ஆம் ஆண்டு, ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன இதே அம்சங்களை உள்வாங்கி, நிறைவேற்று அதிகாரத்தை தன்னகத்தே கொண்ட சர்வாதிகார அரசியலமைப்பு ஒன்றைக் கொண்டுவந்தார்.

அந்த அரசியலமைப்பில் சில நல்ல அம்சங்களும் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் அடிப்படை மனித உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயம் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் சிங்களம் மட்டும் என்ற கொள்கை மாற்றப்பட்டு வடக்கு கிழக்கிலும் மற்றும் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளிலும் தமிழை நிர்வாக மொழியாகவும், நீதிமன்ற மொழியாகவும் பயன்படுத்த மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தமிழும் தேசிய மொழிகளில் ஒன்றாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பௌத்த சமயத்துக்கு மேலதிகமாக ஏனைய சமயங்களும் பாதுகாக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டது.

ஒரு நாட்டின் 'பிரஜைக்கு' வழங்கப்பட்ட அதே அந்தஸ்து 'நபர்' என்பவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டமை இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மற்றுமொரு வரவேற்கத்தக்க அம்சம். பிரஜைகள் அல்லாத நபர்களுக்கும் கூட சுயமான சிந்தனைக்கான சுதந்திரம், மதச் சுதந்திரம், மனசாட்சியை பின்பற்றுவதற்கான சுதந்திரம்

என்பன வழங்கப்பட்டன. பொது இடங்களில், உணவு விடுதிகளில், வணக்க ஸ்தலங்களில் யாவருக்கும் சம அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. சித்திரவதை, அதித தண்டனை வழங்கப்படுதல், சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் கைது செய்யப்படுதல், முறையான சட்ட நடைமுறைகளால் அன்றி நீதி விசாரணைக்கு உட்படுத்துவது போன்றன தடை செய்யப்பட்டது. சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள், நீதிமன்றத்தில் குற்றவாளியாக இனங்காணப்படும் வரையில், சந்தேக நபர்கள் என்று அழைக்கப்படும் வகையில் அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டது. இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், கொண்டிருக்கும் அரசியல் கருத்து, பிறந்த இடம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுதல் இடம்பெறலாகாது என்பவற்றோடு பேச்சு சுதந்திரம், கருத்து ஒன்றை வெளியிடுவதற்கான சுதந்திரம், அமைதியான ஒன்று கூடலுக்கான சுதந்திரம், விரும்பிய கட்சியில் அங்கம் வகிப்பதற்கான சுதந்திரம், தான் சார்ந்திருக்கும் கலாசாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான சுதந்திரம், சட்டபூர்வமான தொழில் ஒன்றில் ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரம் என்பனவும் மேற்படி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில்

உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் மலையக தமிழ் மக்களுக்கு சாதகமான மற்றுமொரு அம்சம் காணப்பட்டது. பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தில் 'வம்சாவழி பிரஜைகள்' மற்றும் 'பதிவு பிரஜைகள்' என்ற இரண்டு ஏற்பாடுகள் இல்லாமல் செய்யப்பட்டது. இதன் காரணமாக மலையக மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட 'நாடற்றவர்கள்' என்ற நிலை இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. 'இந்திய வம்சாவழி பிரஜைகள்' மற்றும் 'பதிவு பிரஜைகள்' ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளும் இல்லாமலாக்கப்பட்டு, மலையக மக்கள் ஏனைய பிரஜைகளுக்கு சமமானவர்கள் ஆக்கப்பட்டார்கள்.

எனினும் இந்தப் பிரச்சினையை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கு மேலும் 10 ஆண்டுகள் காலக்கெடு ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த பத்து ஆண்டுகளுக்குள் மக்களின் தலைவர்கள் கலந்துரையாடி, நாட்டில் பிறந்த சகலருக்கும் சமமான பிரஜைகள் என்ற அந்தஸ்து கிடைக்கச்செய்ய வேண்டும் என்பதில் உடன்பாடு ஒன்றை எட்டினர். அதன் பிரகாரம், 1988 ஆம் ஆண்டுடன் இந்தப் பிரச்சனை முற்றுப் பெற்றுவிடும் என்று முத்தாய்ப்பு வைக்கப்பட்டது. அதன் பின்னரே இந்திய வம்சாவழி மலையக தமிழ் மக்கள் அனைவரும் நாட்டின் ஏனைய பிரஜைகளுடன் சமமான அந்தஸ்துக்கு கொண்டுவரப்பட்டு தேசிய நீரோட்டத்திலும் தேசிய அரசியலிலும் பங்குபெற அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

இந்த அந்தஸ்து மாற்றம் மலையகத் தமிழ் மக்களை பல வழிகளில் தலைநிமிர வைத்தது. 1977 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் இவர்களில் கணிசமான தொகையினரால் வாக்களிக்க முடிந்தது. ஆனால் அவர்கள் உள்ளூராட்சி சபைத் தேர்தல்களில் வாக்களிக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. இது தொடர்பில் தலைவர் தொண்டமானுக்கும் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தன அவர்களுக்கும் இடையில் நடந்த பேச்சு வார்த்தையின் பிரகாரம், 1978 ஆம் ஆண்டு

Image source - www.ft.lk

Image source - www.ft.lk

உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கான தேர்தல் சட்டம் திருத்தத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, மலையக தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளும் உள்ளூராட்சி சபை தேர்தலில் போட்டியிட முடியும் என்ற நிலை உண்டாக்கப்பட்டது. அதனை அடுத்து அட்டன், டிக்கோயா நகர சபை, தலவாகொல்ல, அம்பேகமுக பிரதேச சபை, நுவரெலியா போன்ற பகுதிகளில் மலையகத்தவர்கள் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இதற்கு மேலதிகமாக கொழும்பு, கண்டி, நுவரெலியா, இரத்தினபுரி, புதுளை ஆகிய பகுதிகளின் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளிலும் இவர்களின் பிரதிநிதிகள் பங்கேற்க ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. மக்கள் செறிந்து வாழ்ந்த பல பிரதேச சபைகளில் இவர்களின் பிரதிநிதிகள், சபையின் உப தலைவர்களாக செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டனர் என்பது இம்மக்கள் இந்த நாட்டின் அரசியலில் ஆழக் கால் பதிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர் என்பதற்கு கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்தது. (தொடரும்)

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன் அவர்கள் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞானபீடத்தில் மூலக்கூற்று உயிரியலும் உயிர் இரசாயனவியலும் கற்கைநெறியில் இளமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். அதே பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டக்கற்கைகள் பீடத்தில் பொது நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும் துறையில் முதுமாணிக் கற்கையைத் தொடர்கிறார்.

இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் இவர் தற்போது மட்டக்களப்பு போர்தீவுப்பற்று வெல்லாவெளி பிரதேச செயலகத்தில் உதவிப் பிரதேச செயலாளராகப் பணி புரிகிறார்.

இலங்கை சைவநெறிக்கழக வெளியீடான 'அலகிலா ஆடல்: சைவத்தின் கதை' எனும் சைவ வரலாற்று நூலையும் (2018), தனது திருமண சிறப்புமலராக 'மட்டக்களப்பு எட்டுப் பகுதி' நூலையும் (2021) வெளியிட்டுள்ளார்.

கற்களாலான கற்கிடை [1] அடக்கங்களும் போர்தீவுப்பற்று வெல்லாவெளி மண்டிரை அண்டி பெருங்கற்கால அடக்கங்களும் முன்பு இனங்காணப்பட்டிருந்ததுடன், திருக்கோணமலை - கொட்டியாரப்பற்று கிழக்கு - வெருகல் இலந்தைத்துறையில் கரும்செம் கலவோடுகள் பெறப்பட்டிருக்கின்றன (பத்மநாதன், 2013:16).

பாணமைப்பற்று பொத்துவில் பகுதியில் உகந்தை, பூமுனைப் பகுதிகளிலுள்ள மாப்பாறைக்கால அல்லது பெருங்கற்காலச்

இலங்கையில் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் கொண்ட பல்வேறு நிலப்பரப்புகளுள் கிழக்கு மாகாணத்தின் கீழைக்கரை எனும் நிலப்பரப்பும் ஒன்றாகும். இந்நிலப்பரப்பு ஒரு நெடிய பாரம்பரியத்தையும், ஆதிவேராண பழங்குடிகளின் தொல்மரபையும் கொண்டமைந்துள்ளது. அவ் வரலாற்றை சிங்கள வரலாற்றாதாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு, நவீன ஆய்வுப்பார்வையில் எழுதும் முயற்சியே 'ஈழத்துக் கீழைக்கரை: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடராகும். இதன்படி, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணம் எனும் அரசியல் நிர்வாக அலகின் பெரும்பகுதியையும் அப்பகுதியைத் தாயகமாகக் கொண்ட மக்களின் பண்பாட்டையும் வரலாற்று ரீதியில் இது ஆராய்கிறது. கிழக்கிலங்கையின் புவியியல் ரீதியான பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும், அங்கு தோன்றி நிலைத்திருக்கும் தமிழர், சோனகர், சிங்களவர், ஏனைய குடிகள் போன்றோரின் வரலாற்றையும், இன்றுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளை வைத்துத் தொகுத்துக் கூறும் தொடராக இது அமைகிறது.

இயக்கர் அல்லது பத்தர்: இலங்கை வரலாற்றுக் காலத்தின் துவக்கம்

ழைக்கரையில்
மாப்பாறைக் காலம்
அல்லது
பெருங்கற்காலத்தைச்
சேர்ந்த பல கட்டமைப்புகள்,
வாகரை, உகந்தை உள்ளிட்ட
இடங்களில்
அவதானிக்கப்பட்டிருந்ததை
கடந்த அத்தியாயத்தில்
கண்டிருந்தோம்.
மட்டக்களப்பு
கோரளைப்பற்று வடக்கு
வாகரையில் வெருகலாற்றின்
கழிமுகத்தை அண்டிய
குரங்கு படையெடுத்த
வேம்பில் பாறைக்

சின்னங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும் (Coast Conservation Department, 1990:56, பத்மநாதன், 2013:17) அவற்றின் தற்போதைய நிலை அறியக்கூடவில்லை. அண்மைக்காலத்தில் கோரளைப்பற்று தெற்கு கிரான் வடமுனையிலும் பெருங்கற்கால ஈமக்காடு கண்டறியப்பட்டுள்ளது (Wickramaarachchi n.d.). அம்பாறை மாவட்டத்தில் அக்கரைப்பற்று தெற்கு திருக்கோவில் சாகாமம், மன்னன்குளம், காஞ்சிரங்குடா முதலிய இடங்களும், பாணமைப்பற்று பொத்துவில் சங்கமன்கண்டி, இலாகுகலை முதலிய இடங்களும் நாடுகாடுப்பற்று இறக்காமம் மாணிக்கமடு, முதலிய இடங்களும் மாப்பாறைக்காலம் நீடித்த முன்னைவரலாற்றுத் தொல்லியல் இடங்களாக இலங்கை அரசால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன (அரசாங்க அச்சுத் திணைக்களம், 2014:914). எனினும் கீழைக்கரையில் நீடித்த மாப்பாறைக்காலம் பற்றி விரிவான ஆய்வுகளுக்கும் மேற்கொள்ளப்படாத படியால், அக்காலப்பின்னணி பற்றி மேலதிக விபரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளமுடியாதுள்ளது.

தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையினதும் முன்னைவரலாற்றில்

காணப்பட்ட மிக முக்கியமான ஒற்றுமை, அவற்றில் தெளிவாக அடையாளம் காணக்கூடிய வகையில் செப்புப்பாறைக்காலம் (Chalcolithic period) இல்லாததாகும். அதாவது, அந்நிலப்பகுதிகளில் கிடைத்த சான்றுகள் அங்கு வாழ்ந்தோர் கற்காலத்திலிருந்து உடனடியாக இரும்புக்காலத்துக்கான பாய்ச்சலைக் காண்பித்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னால் அவற்றின் மாப்பாறைக்காலமும் இரும்புக்காலமும் ஒன்றோடொன்று மேற்பொருந்துவதுடன், இலங்கையின் முதற்பொறிப்புகளும் அதே காலத்திலேயே தோன்றிவிடுகின்றன (Seneviratne, 1989, John, 2006). தென்னிந்திய தொல்மாந்தரும் இலங்கைத் தொல்மாந்தரும் ஒரே பண்பாட்டு வரையறைக்குள் வருகின்றனர் என்பதற்கான வலிதான சான்று இதுவாகும்.

இனி, கீழைக்கரையின் வரலாற்றுக் காலம், அங்கு கண்டறியப்பட்ட பிராமி மற்றும் தமிழ்ப்பிராமிப் பொறிப்புகளோடு ஆரம்பிக்கின்றது. இந்தப் பொறிப்புகள் எழுந்த பண்பாட்டுப் பின்னணியை முழு இலங்கைப் பின்னணியில் பார்க்கும் போது ஒரு தெளிவான சித்திரம் எமக்குக் கிடைக்கும்.

இலங்கையில் பாகத (பிராகிருதம் - ப்ராக்ரு_தம், Prktam) மொழிக் குடும்பத்தைச் [2] சேர்ந்த ஈழப்பாகதமும் தமிழ் மொழியும் எழுதப்பட்ட இரு விதமான எழுத்துருக்களில் (உரு.1) அமைந்த பொறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன.

ஈழப்பாகதம் வணிக - சமய நோக்கங்களின் வழியே இலங்கையில் அறிமுகமான பாகதக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மொழி [3]. ஈழப்பாகதத்திலிருந்து வளர்ச்சி கண்ட "எழு" மொழியிலிருந்தே சிங்கள மொழி உருவானது. ஈழப் பாகதம் பிராமி எழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளதுடன், பிராமிக் கல்வெட்டுகள் பௌத்த சமயம் சார்ந்த கட்டடங்கள், குகைகள், கற்பாறைகளிலேயே கிடைக்கின்றன. இவை பொதுவாக பொழு 3 முதல் பொபி 3 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தவையாகக் கிடைக்கின்றன.

இலங்கையில் கிடைக்கும் இரண்டாவது வகையான கல்வெட்டுகள் தமிழ் மொழியில் தமிழ்ப்பிராமி வரிவடிவத்தில் எழுதப்பட்டவை. ஏராளமான தமிழ்ப்பிராமிக் கல்வெட்டுகள் கிழக்கிலங்கையிலும் வட இலங்கையிலும் கிடைத்துள்ளன. இவை ஈழப்பாகதத்தில் எழுதிய பிராமிக் கல்வெட்டுகள் கிடைக்கும் அதே பொழு 3 ஆம் நூற்றாண்டளவிலிருந்து கிடைக்க ஆரம்பிக்கின்றன [4] என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (பத்மநாதன், 2016:872).

இலங்கையில் கிடைத்த ஈழப்பாகத மொழிப் பிராமிப் பொறிப்புகளுக்கும் தமிழிப் பொறிப்புகளுக்கும் இடையே குறிப்பிடத்தக்க சில வேறுபாடுகள் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழிப் பொறிப்புகள் அதிகம் வடகிழக்கிலும் அரிதாக தென்னிலங்கையிலும் (உம்: திசமாராமைக் கலவோட்டுப் பொறிப்பு [Pushparatnam, 2014])

கிடைக்க, பிராமிப் பொறிப்புகள் இலங்கையெங்கணும் பரவலாகக் கிடைக்கின்றன. பிராமிப் பொறிப்புகள் புத்த மதச் சின்னங்கள், குகை - மலை வாழ்விடங்களிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தமிழிப் பொறிப்புகள் பிராமிப் பொறிப்புகள் போலன்றி செங்கல், சிற்பங்கள், மட்கலங்கள், தூண்கள் முதலியவற்றிலும் அன்றாடப் பாவனைப்பொருட்களிலும் (ஏறாவுரில் கல் உரல், களுவாஞ்சிக்குடியில் செக்கு, கொம்மாதுறையில் ஆட்டுக்கல் தமிழிப் பொறிப்புடன் கண்டெடுக்கப்பட்டன) பொறிக்கப்பட்டவையாகக் கிடைக்கின்றன.

சார்பாகவே கிடைக்க, தமிழிக் கல்வெட்டுகள் பௌத்தம், சமணம், சைவம், நாக வழிபாடு ஆகிய நான்கு சமயச்சார்பு கொண்டவையாகக் கிடைக்கின்றன. பிராமிப்பொறிப்புகள் பல்வேறு இனக்குழுக்களை அல்லது சமூகங்களைக் குறிப்பிட, தமிழிப் பொறிப்புகள் “நாகர்” எனும் ஒரே இனக்குழுவையே பிரதானமாகக் குறிப்பிடுகின்றன (பத்மநாதன், 2016:132).

இன்னொரு சுவையான விடயத்தையும் பார்க்கலாம். ஈழப்பாகத பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலிருந்து இலங்கையில் வசித்த ஐந்து இனக்குழுமங்கள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. பொறிப்பு எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அவர்களை பத்தர் (பத - சுமார் 150 பொறிப்புகள்) [5], நாகர் (சுமார் 70 பொறிப்புகள்), பிராமணர் (பமண - சுமார் 24 பொறிப்புகள்), பரதர் (சுமார் 21 பொறிப்புகள்), தமிழர் (சுமார் 5 பொறிப்புகள்), காம்போசர் [6] (2 இற்குக் குறையாதவை) என்று வரிசைப்படுத்த முடியும்.

இந்த ஆய்வுகளிலிருந்து பேரா.சி. பத்மநாதன் சில தீர்மானங்களுக்கு வருகிறார். குறிப்பாக பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் பெரும் எண்ணிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபோதும், அரசன் (ராச) அல்லது வேள் (வேள) அல்லது ஐயன் (ஆய) என்ற அரச சார் பட்டங்களையோ “கமிக” என்ற அடைமொழியையோ [7] கொண்டிராத பத்தர்களை இந்த எல்லா இனக்குழுவினரிலும் ஆதியான ஈழத்துப் பூர்வ குடிகள் என்று அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார். மகாவம்சம் குறிப்பிடும் இயக்கர் - நாகர்களில், பத்தர்களே இயக்கர்கள் என்பது அவரது துணிபு.

பத்தர்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்த குறுணிக்கற்காலப் பண்பாட்டு பலாங்கொடை மனிதனின் சந்ததியினர். அவர்கள் மறைந்து போன முண்டாமொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழியொன்றைப் பேசினார்கள். பத்தரை விடக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இலங்கையில் வாழ்ந்த நாகர், பத்தருக்குப் பின்னர் இங்கு குடியேறியவர்கள். அவர்கள் தென்னகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்து மாப்பாறைக்கால அல்லது பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டையும் இரும்புப் பயன்பாட்டையும் இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்தினர். பெரும்பான்மையாகத் தமிழைப் பேசிய நாகர்களிடம், “மணிநாகன்” என்ற நாகதெய்வத்தின் வழிபாடு பிரதானமான சமய நம்பிக்கையாக இருந்தது. அவர்கள், தமக்கென சிற்சில நிலப்பரப்புகளைப் பிரித்துக்கொண்டு வேளிர் சிற்றரசுகளை அமைத்து ஆண்டுவரலாயினர்.

நாகருக்குச் சமாந்தரமாக அல்லது அவர்களுக்குப்

பின்னர் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்ற வணிக - சமய நோக்கிலான குடிபெயர்வு அலைகளின் வழியே இலங்கைக்கு சைவம், பௌத்தம், சமணம் [8] ஆகிய சமயங்கள் அறிமுகமாயின. இவற்றில் பௌத்தம், சமணம் என்பன வட இந்தியாவிலிருந்து தென்னகத்துக்கு அறிமுகமான வணிகப்பாதையின் நீட்சியாகவே இங்கும் வந்திருக்கும் என்பதால், அவையே ஈழப்பாகத மொழியை இலங்கைக்கு அறிமுகம் செய்திருக்கவேண்டும்.

மாப்பாறைக்காலப் பண்பாடு, இரும்புப் பயன்பாடு என்பவற்றின் வழியே அக்காலத்தில் நனிநாகரிகம் அடைந்திருந்த நாகர்கள், புதிதாக அறிமுகமான சமயங்களைத் தழுவிக்கொண்டார்கள். அச்சமயங்களின் சின்னங்களில் நாகங்கள் இடம்பெறலாயின. பௌத்தத்தின் செல்வாக்கின் வழியே நாகரில் ஒருசாரார் ஈழப்பாகதம் பேசுவோராயினர்.

நாகரில் ஏற்பட்ட இம்மாற்றங்கள் பத்தரையும் வெகுவாகப் பாதித்தன. அவர்கள் தங்களை விட மேம்பட்ட நாகரின் மாப்பாறைப் பண்பாட்டுக்கும் இரும்புப் பயன்பாட்டுக்கும் அடிபணிய வேண்டி நேரிட்டது. பத்தருக்கும் நாகருக்குமிடையே இடம்பெற்ற குலக்கலப்புக்குச் சான்றாக “பதநாக” (பத்தநாகன்) முதலிய ஆட்பெயர்கள் பிராமிக்கல்வெட்டுகளில் இடம்பெறுவதைச் சுட்டிக்காட்டலாம். பத்தரின் சந்ததியினர் பௌத்த, சைவ, சமண சமயங்களைத் தழுவவும் தமிழ், பாகதம் ஆகிய மொழிகளைப் பேசுவோராகவும் மாற, அவர்களது முண்டாமொழியும் பத்தரின் குறுணிக்கற்கால நாகரிகமும் இலங்கையிலிருந்து வேரோடு அழிந்தன.

பத்தர் - நாகரை விடக் குறைவான எண்ணிக்கையில் இலங்கையில் வாழ்ந்த பிராமணர், பரதர், தமிழர், காம்போசர் பற்றியும் பல தகவல்களைத் திரட்டிக்கொள்ள முடிகின்றது. அவர்கள் பெரும்பாலும் நாகருக்குப் பின் இங்கு புலம்பெயர்ந்தோராதல் வேண்டும். பிராமணரில் சிலர் பௌத்தத்தைத் தழுவியிருந்தனர் அல்லது பௌத்தத்துக்கு ஆதரவளித்தனர் என்பதை சில கல்வெட்டுகள் சொல்கின்றன. பரதர் என்பது சங்க இலக்கியங்களில் பரதவர் என்று குறிப்பிடப்பட்ட தமிழக நெய்தல் குடிகளின் சந்ததியினர். அவர்கள் கடலோடிகளாகவும் மீனவர்களாகவும் விளங்கினர். தமிழர் தமிழகத்திலிருந்தும் [9] காம்போசர் காம்போச நாட்டிலிருந்தும் வந்து குடியேறிய வணிகர்களாகலாம்.

ஆக, தொன்றுதொட்டு சொல்லப்பட்டு வரும் விசயன் வருகை, மகிந்த தேரர்

வருகை என்பவற்றுக்கு மேலதிகமாக,
அறிவியற்பூர்வமான நாகரிக அறிமுகம்,
பௌத்தத்தின் வருகை என்பவற்றை இந்த பாகத -
தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளின் வழியே நாம்
ஊகிக்கமுடிவது பெரும் வரப்பிரசாதமாகும். இனி
கீழைக்கரையின் வரலாற்றுக் காலத்தில் இந்த
இனக்குழுக்களில் யார் யார் வாழ்ந்தனர், எத்தகைய
அரசியல் - சமூக பண்பாட்டுச் சூழ்நிலை
காணப்பட்டது என்பதைப் பார்ப்போம்.

அடிக்குறிப்புகள்

[1] கற்கிடை (டொல்மன், Dolmen) என்பது

மாப்பாறைக்காலத்துக்குரிய ஒரு கல்லறை வடிவம். இதில் மூன்று அல்லது மேற்பட்ட கற்கள் நிலைக்குத்தாக நிறுத்தப்பட்டு அவை மீது கிடையான கற்பலகை ஒன்று கிடத்தப்பட்டிருக்கும். இவற்றில் இறந்தோர் புதைக்கப்பட்டு ஈமக்கடன் செலுத்தப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது. 2010 களில் வீதி அபிவிருத்திக்காக இவ்விடத்தில் கல் குவாரி அமைக்கப்பட்டபோது, இந்தத் தொல்பொருள்கள் சிதைத்தழிக்கப்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள்.

[2] பாகத மொழிக்குடும்பம் என்பது இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் வழங்கிய பல மொழிகளை உள்ளடக்கியது. பாகதம், பாலி முதலிய பாகதக் குடும்ப மொழிகள் ஒரு காலத்தில் சமயமொழியாகவும் இலக்கிய மொழியாகவும் திகழ்ந்தன. பாகத மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அர்த்தமாகதி, மாகதி, செளரேசேனி, பைசாசி, மகாரா ^ ச்டரி, அபுபிரா ^ ஶ (Mahri, Apabhra) முதலிய மொழிகள் பொபி 8, 9 ஆம் நூற்றாண்டுகள் வரை இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் பேச்சுமொழியாக விளங்கிய போதும், பின்னாளில் சங்கத (சம `ச்கிரு தம், sasktam) மொழியின் மேலாதிக்கத்தால் அழிந்தோ உருத்திரிந்தோ விட்டன (Ollet, 2017:921).

[3] "இலங்கைப் பிராமிச் சாசனங்களில் காணப்படும் மொழிநடையும் சொல்வளமும் கர்நாடகம், தெலுங்குதேசம் என்பவற்றிலுள்ள சமகாலப் பிராமிச் சாசனங்களில் உள்ளவற்றைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. எனவே இலங்கைப் பிராமிச் சாசனங்களைச் சிங்களம் என்று செனரத் பரணவிதான கூறுவதை ஒப்புக்கொள்ளுமிடத்து தென்னிந்திய பிராமிச் சாசனங்களின் மொழியும் சிங்களமென்றே ஆகிவிடும். சிங்கள மொழி பிராகிருதத்தை மூலமாகக் கொண்டது. ஆனால் அதன் உருவாக்கத்தை கிபி 5ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலம் முதலாகவே ஆவணங்களிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. - பத்மநாதன், 2013:89.

[4] பிராமி, தமிழி வரிவடிவங்கள் பற்றிய விரிவான விளக்கத்துக்கு இத்தொடரின் ஐந்தாம் அத்தியாயத்தைப் பார்க்கவும் : கீழைக்கரைக்கான வரலாற்றுச் சான்றுகள் : கல்வெட்டுக்களும் பொறிப்புகளும். தமிழ்ப்பிராமி அல்லது தமிழி வரிவடிவில் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுகள் இலங்கையில் கிடைக்கவில்லை என்ற கருத்து, மிக அண்மைக்காலத்தில் - வெறும் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தான் - நிராகரிக்கப்பட்டது. பேரா.சி. பத்மநாதனின் வழிகாட்டலில் கீழைக்கரையைச் சேர்ந்த அவரது

மாணவர்களும் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களும் தமிழியில் அமைந்த ஏராளமான தனித்தமிழ்க் கல்வெட்டுகளைக் கண்டுபிடித்தனர். அதைத் தொடர்ந்து வடமேல் இலங்கையில் கற்பிட்டி, குதிரைமலையிலும் வட இலங்கையிலும் தமிழிப் பொறிப்புகள் கண்டறியப்பட்டன (பத்மநாதன், 2016:910). பேரா.சி. பத்மநாதனின் நூலிலும் கூட அவை தெளிவான புகைப்படங்களுடன் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. திருத்தமான ஆதாரங்களுடன் இவ்வாய்வு முடிவுகள் இதுவரை ஆங்கிலத்திலோ சிங்களத்திலோ விரிவாக வெளியாகவில்லை என்பதால் இம்முடிவுகளால் இலங்கை ஆய்வுலகில் எவ்வித விவாதங்களையும் ஏற்படுத்தமுடியவில்லை.

[5] பத என்பது பரதரிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு இனக்குழுவினர். பிராமிக்கல்வெட்டுகளின் சில இடங்களில் மெய்யெழுத்து இரட்டிப்பதில்லை என்ற விதிக் கிணங்க, பத என்பதை "பத்தர் என்று வாசிக்கமுடியும். மேலும் வாசிக்க: அத்தியாயம் 05 கீழைக்கரைக்கான வரலாற்றுச் சான்றுகள் : கல்வெட்டுக்களும் பொறிப்புகளும்.

[6] பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் "கபொசு (Kaboja) என்று இடம்பெறும் சொல்லை செ. பரணவிதான "காம்போசர் (Kamboja) என்று வாசிக்கிறார். வேதகால இறுதியில், காம்போசர் என்ற பெயரில் தென்கிழக்கு ஈரானிலும் ஆப்கானிலும் வாழ்ந்த ஒரு இனக்குழுவினர் அறியப்பட்டார்கள் (Schmitt, 2021). பின்னாளில் வங்கநாட்டு அரசொன்றும், மிகப்பிற்காலத்தில் கம்போடிய நாடும் காம்போசம் என்று அறியப்பட்டன. பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலுள்ள காம்போசர்கள் ஆப்கானிலிருந்து வந்து வணிகம் செய்தோர் என்று அவை பொறிக்கப்பட்ட காலத்தைக் கொண்டு ஊகிக்கமுடியும்.

[7] கமிக என்ற பிராமி முன்னொட்டை செ. பரணவிதான "ஊர்ச்சபையின் உறுப்பினன் என்று வாசிக்கிறார். ஊர்ச்சபைகள் பற்றிய தகவல்கள் பழைய இலக்கியங்களில் கிடையாமையால் இவ்வாசிப்பை நிராகரிக்கும் சி.பத்மநாதன், கமிக என்ற சொல்லை கிராமத்தவன் அல்லது கமக்காரன்/விவசாயி என்று வாசிக்கிறார். பத்மநாதனின் வாசிப்பே அதிக பொருத்தம் போல் தென்படுகின்றது. எவரது வாசிப்பை சரியென்று கொண்டாலும் பத்தர்களில் "கமிக யாரும் இல்லை என்பதை இயல்பாகக் கடந்து செல்ல முடியாதுள்ளது. அந்த இனக்குழுவினரிடம் நிலக்கிழாரிய ஆட்சிமுறைமையோ பரந்த அளவிலான விவசாயமோ கிராமக் கட்டமைப்போ இருக்கவில்லை என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகின்றது.

[8] நாகரிடம் நீடித்த சைவசமயத்துக்குச் சான்றாக, திருக்கோணமலையின் கரைசை, யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களில் கிடைத்த "மணிநாகன் பெயர் பொறித்த சிவலிங்கங்கள், நந்திகளைச் சுட்டிக்காட்டலாம். "சமண என்ற பெயர் பொறித்த பிராமிக்கல்வெட்டுகளும் கிடைத்துள்ளன. வெல்லாவெளியில் 2007 இல் கண்டறியப்பட்ட முதலாவது தமிழிக்கல்வெட்டு ஒரு சமணக்கல்வெட்டு ஆகும் (பத்மநாதன் 2016:481505). இவை எல்லாமே பொது ஆண்டை அண்மித்த மிகப்பழைய சான்றுகள். புகழ்பெற்ற இன்னொரு வைதிக சமயமான வைணவம் தொடர்பான பழைய ஆதாரங்கள் இதுவரை இலங்கையில் கிடைக்கவில்லை.

ஆனால் "கண்ணன் என்ற பெயரை பெரும்பாலான நாகர்கள் கடியிருந்தார்கள். அப்பெயர் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் கண அல்லது கணஃக (Kana, kanha) என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

[9] திருக்கோணமலையின் சேறுவில் தவிர, தமிழர் என்ற இனக்குடும்பெயர் இடம்பெற்றுள்ள அனுராதபுரம், வவுனியா பெரியபுளியங்குளம், அக்கரைப்பற்றுக் குடுவில் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் வணிகர் என்ற தொழிற்பெயருடனேயே தமிழர் என்ற பெயர் இடம்பெற்றுள்ளதால், தமிழர் என்று குறிப்பிடப்படுவோர் தமிழ் வணிகர்களே என்று ஊகிக்கலாம். இலங்கையில் அப்போது தமிழ் பேசும் வேறு இனக்குழுக்கள் வாழ்ந்து வந்த போதும், தமிழகத்திலிருந்து வந்த புதிய குடியேறிகளே பாகத, பாலி, சிங்களக் குறிப்புகளில் தமிழர் என்று அறியப்பட்டனர் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியமானது. தமிழர் எல்லோரும் அந்நியர் என்ற உட்பாங்கு சிங்களவரிடம் தோன்றுவதற்கும், போர்த்துக்கேயரும் அவர்களால் தமிழர் என்றே அறியப்பட்டனர் என்ற வரலாற்றுண்மைக்குமான காரணம் "தமிழ் மொழி, தமிழர் என்ற இரு சொற்களுக்குமான வேறுபாட்டை இலங்கை வரலாற்றுச் சட்டகத்தில் பிரித்தறிய முடியாததாலேயே.

ஒருவேளை சேரர்சோழர்பாண்டியர் ஆட்சிக்குட்பட்ட தமிழகம் அல்லது தமிழ்நாடு என்று வரையறுக்கப்பட்ட நிலத்தில் நீடிப்பது மட்டுமே தமிழ். அதைப் பேசுவோர் மாத்திரமே தமிழர் என்ற கருத்து முன்னொருபோது நிலவியிருக்கக்கூடும். செந்தமிழ், கொடுந்தமிழ் பற்றிய கருத்துக்களும் இப்பின்னணியிலேயே உருவாகியிருக்க வாய்ப்புள்ளது. ஒப்பிடுக:

"செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும் தம் குறிப்பினவே திசைச்சொல் கிளவி. (தொல்காப்பியம் சொல். எச்சவியல் 4)

"செந்தமிழ் நிலஞ் சேர் பன்னிரு நிலத்தினும் ஒன்பதிற்று இரட்டினில் தமிழ் ஒழி நிலத்தினும் தம் குறிப்பினவே திசைச்சொற் கிளவி (நன்னூல் 273)

"வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் (பனம்பாரனார் தொல்காப்பியப் பாயிரம்)

"நெடியோன் குன்றமும் தொடியோள் பௌவமும் தமிழ் வரம்பறுத்த தண்புனல் நல்நாடு (சிலப்பதிகாரம், வேளிர்காதை:12)

"தண்டமிழ் வேலித் தமிழ்நாட்டகம் - பரிபாடல் 08),

"நும் நாடு யாது என்றால் தமிழ்நாடு என்றல் (இளம்புரணர் தொல்காப்பிய உரை)

"தென்பாண்டி குட்டம் குடம்கற்கா வேண்புழி பன்றி அருவா அதன் வடக்கு நன்றாய சீதமலாடு புனல்நாடு செந்தமிழ் சேர் ஏதமில் பன்னிரு நாட்டு எண். (பழம்பாடல்)

"சிங்களம் சோனகம் சாவகம் சீனம் துளுகுடகம் கொங்கணம் கன்னடம் கொல்லம் தெலுங்கம் கலிங்கம் வங்கம் கங்கம் மகதம் கவுடம் கடாரம் கடுங்குசலம் தங்கும் புகழ்த்தமிழ் கூழ் பதினேழ் புவி தாம் இவையே (பழம்பாடல்)

உசாத்துணை

1. அரசாங்க அச்சுத் திணைக்களம். (2014). இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசு வர்த்தமானப் பத்திரிகை, கொழும்பு. இல. 1884.
2. பத்மநாதன், சி. (2013). இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் II, கொழும்பு: இந்து சமய, பண்பாட்டு அலுவலர்கள் திணைக்களம்.
3. _____ (2016). இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு : கிழக்கிலங்கையில் நாகரும் தமிழும் (பாகம் I), கொழும்பு: இந்து சமய, பண்பாட்டு அலுவலர்கள் திணைக்களம்.
4. Coast Conservation Department. (1990). Coastal Zone Management Plan, Sri Lanka.
5. John, V. (2006.01.27). Reading the past in a more inclusive way : Interview with Dr. Sudharshan Seneviratne, Frontline. retrieved from: www.frontline.thehindu.com on 2023.12.20
6. Ollet, A. (2017). Language of the Snakes: Prakrit, Sanskrit, and the Language Order of Premodern India. Oakland (CA): University of California Press.
7. Paranavitana, S. (1970). Inscriptions of Ceylon: Volume I, Ceylon: Department of Archaeology.
8. Pushparatnam, P. (2014). Tamil Brahmi Inscription Belonging to 2200 years ago, Discovered by German Archaeological Team in Southern Sri Lanka. In Jaffna University International Research Conference (pp. 541545).
9. Schmitt, R. (2021). "Kamboja. In Yarshater, Ehsan (ed.). Encyclopdia Iranica, Online Edition. Encyclopdia Iranica Foundation.
10. Seneviratne, S. (1989). PreState Chieftains And Servants of the State: A Case Study of Parumaka, Sri Lanka Journal of Humanities vol. XV 1989, pp. 99131
11. Wickramamarachchi, N.S. (n.d). Wadamunai Megalithic Burial Grounds in Maduru Oya Valley, Amazing Lanka, retrieved from www.amazinglan ka.com on 2023.12.20

(தொடரும்)

சி. ஜேம்சன்
அரசகேசரி

விவசாய விஞ்ஞானியும் கழுவியலாளருமான கலாநிதி. சி.ஜேம்சன் அரசகேசரி அவர்கள் விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் முன்னாள் மேலதிக பணிப்பாளர் ஆவார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாயத்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரான இவர் விவசாயத்துறையில் மூன்று தசாப்தங்களாக பயனுள்ள பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். மில்காபாய், வெங்காயம், நிலக்கடலை, குரக்கன் மற்றும் மா போன்ற பயிர்களில் புதிய வகைகளைக் கண்டுபிடித்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட அநேக பிரச்சினைகளின் தீர்வுகளுக்கு வழிவகுத்துள்ள அரசகேசரி அவர்கள், மாகாண மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் விவசாய மற்றும் சுற்றாடல் சம்பந்தப்பட்ட கருத்திடல்களுக்கு ஆலோசகராகவுள்ளதன் சமூக சேவையாளராகவும் திகழ்கிறார்.

எமது சுற்றாடல் உயிருள்ள மற்றும் உயிற்றைவகைகளால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கூறுகளின் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் ஒருங்கமைந்த செயற்பாடுகளே சுற்றாடலின் நிலைபேறான அபிவிருத்தியில் பங்காற்றும். மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும்பங்காற்றும் சுற்றாடல் பற்றி சரிவர அறிந்துகொள்ளப்படுதலும் சிறப்பான வழிமுறைகளில் பயன்படுத்தலும் இக்கூறுகளை பேணிப்பாதுகாத்தலும் முக்கியமானவைகள். அந்த வகையில் வடக்குகிழக்கு அபிவிருத்தியில் உயிர்ப்பல்வகைமையின் பங்களிப்பு பற்றிய பயனுள்ள கருத்துகளை 'வடக்கு-கிழக்கு பிராந்திய அபிவிருத்தியும் உயிர்ப்பல்வகைமையும்' எனும் இக் கட்டுரைத் தொடர் தாங்கிவருகின்றது.

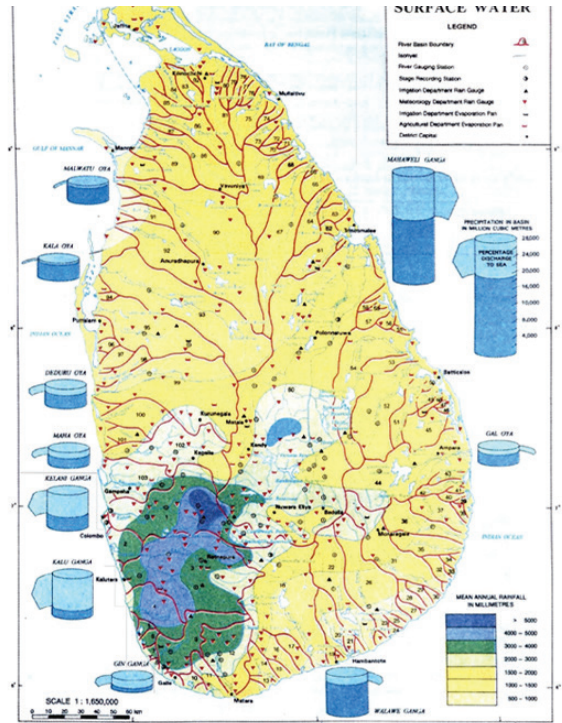
நிலப்பயன்பாடும் நன்னீர் நிலைகளின் பல்வகைமையும்

முதல் இரண்டு அத்தியாயங்களில் கடல், தரையோரங்கள், காடுகள் மற்றும் அங்குள்ள உயிரினங்கள், ஏனைய பல்வகைமைகள் தொடர்பாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. இம் மூன்றாம் அத்தியாயம், தரையிலுள்ள முக்கியமான அம்சங்களை பல்வகைமையுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராயவுள்ளது. ஆகையால், இவ் அத்தியாயம் 'நிலப்பயன்பாடும் நன்னீர் நிலைகளின் பல்வகைமையும்' எனும் தலைப்பில் அமைகிறது.

கொண்டுள்ளது. இது இம் மாகாணத்தின் வல்லமைமிக்க சக்தித் தோற்றங்களின் உருவாக்கலை சுட்டுகின்றது. இக் கொடியின் நெட்டையான மூன்று வரிகளினால் தொழில், தொழிற்றுறைகள், பொதுமைப்பாடடைந்த

வட மாகாண நிலம், நன்னீர்நிலைகளின் பல்வகைமை

வடக்கு கிழக்கு பிரதேசம் 8 மாவட்டங்களைக் கொண்டது. இலங்கையின் முதலாவது நிர்வாகக் கட்டமைப்பு வட மாகாணத்திலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வட மாகாணத்தின் அடையாளக் கொடி மையத்தில் சூரியனைக்

இலங்கையிலுள்ள ஆறுகள்

மண் மேடுகள் - மண்ணித்தலை

Image source - amazinglanka.com

நோக்குடன் செயற்படுதல் என்பன குறிக்கப்படுகின்றன. இது சமாதானம், ஒன்றிணைந்த வாழ்வு போன்றவற்றையும் குறிக்கும். கொடியின் பச்சை நிறமானது பசுமையையும் விவசாயத்தையும் காட்டுகிறது. சுற்றிவர இருக்கும் நீலநிறம், மாகாணத்தைச் சூழவுள்ள கடலை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இம் மாகாணத்தின் இலட்சணையில் பனைமரம் காணப்படுகின்றது. பனைசார்ந்த மரபுரிதியான வாழ்வியலை, பொருளாதார அடித்தளத்தை இச் சமுதாயம் கொண்டிருப்பதை இது காட்டுகின்றது. அன்னப் பறவை போன்று வரையப்பட்டுள்ள யாழின் உருவம், மூன்று பிரதான உள்ளடக்கங்களை கொண்டுள்ளது. யாழ், வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த யாழ்ப்பாணம் எனும் பெயரை சுட்டி நிற்கின்றது. அன்னம், பாலையும் நீரையும் பிரித்தெடுப்பதாக கருதப்படும் அன்னத்தின் பண்புடைய, நன்மை தீமை என்னவென்று பிரித்தறியக்கூடிய ஆற்றலுடைய சமுதாயத்தை குறிக்கின்றது. ஐந்து இழைகளானது இம் மாகாணம் கொண்டுள்ள ஐந்து மாவட்டங்களையும் குறிக்கின்றது.

வட மாகாணத்தின் தரைத்தோற்றம்

இம் மாகாணத்தில் ஐந்து பிரதான தரைத் தோற்றங்களைக் காணமுடியும்.

1. சாதாரணமான தரை (Undulating Plains).
2. பழைமையான கடற்கரை (Old Beaches).
3. நீண்ட நீர்நிலைகளுடன் தொடர்புபட்ட தரை.
4. மண்மேடுகள் அடங்கிய கடற்கரை.
5. சுண்ணக்கல் பாறைத் தளங்கள்.

செங்கபில நிற மண் (Reddish Brown Earth soil), செம்மஞ்சள் மண், வண்டல் மண் (Alluvial Soils), களிமண், கல்சியம் அற்ற கபில மண் (Non Calcic Brown soil) செங்கபில மண், லட்டரைட் மண் (Reddish Brown), செம்மஞ்சள் பொடோசோலிக் மண் என்பன இம் மாகாணத்தில் காணப்படும் மண்வகைகளாகும்.

ஒவ்வொரு மண் வகைகளும், அவற்றிற்குரிய குணாம்சங்களை கொண்டிருப்பதால் அப் பகுதிகளில் வாழும் பயிர்வகைகளும் இவ் மண்வகைக்கேற்ப மாறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கும். உதாரணமாக செங்கபில மண்ணானது மானாவாரிப் பயிர்ச்செய்கைக்கும் நீர் இறைத்து பயிர்செய்யும் பயிர்களுக்கும் பொருத்தமானது. அவ்வாறே வேறுபட்ட பயிர்வகைகள் அம் மாகாணங்களில் அம் மண் வகைக்கேற்ப வகைப்படுத்தப்படும்.

இவற்றோடு இணைந்ததாக ஆற்றுப் படுகைகள், சிறிய - பெரிய குளங்கள் போன்றவற்றையும் வடமாகாணம் கொண்டுள்ளது. மொத்தமாக 1,424 சிறிய குளங்கள் காணப்பட்டாலும் 608 சிறிய குளங்களே பாவனையிலுள்ளன. 57 சதவீதமானவை பாவனைக்குட்படாமல் கைவிடப்பட்டுள்ளன. இத் தரவுகள் மாறுபட்ட குடித்தொகைகள் மற்றும் விவசாயம் சம்பந்தமான மாறுபாடுகள் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களை கொண்டுள்ளன.

கட்டுக்கரைக் குளம்

Image source - www.virakesari.lk

வடமாகாணத்தின் 20 ஆற்றுப் படுகைகள், 1424 சிறிய குளங்களை ஒன்றிணைக்கின்றன. சூரியனாறு, சாவலாறு, பல்லாடியாறு, மணலாறு, கோடாலிக்கலு ஆறு, பேராறு, பழையாறு, மருதப்பிள்ளை ஆறு, தேராவினாறு, பிரமந்தனாறு, நெத்தலியாறு, கனகராஜன் ஆறு, கல்வளப்பு ஆறு, அக்கறாயன் ஆறு, மண்டைக்கல் ஆறு, பல்லவராயன் கட்டு ஆறு, பாலியாறு, சப்பியாறு, பறங்கி ஆறு, நாயாறு என்பன இக்குளங்களை இணைக்கும் ஆறுகளாகும். இவற்றில் பல பெருங்குளங்கள் அல்ல; சிறிய குளங்களாகவே காணப்படுகின்றன.

சிறு குளங்களில் அநேகமானவை அரசு நிர்வாகத்திற்கு உட்படாதவை. மக்கள் செறிவாக வாழும் இடங்களிலுள்ள சிறிய வாழ்விடக் கிணறுகள், விவசாயக் கிணறுகள் என்பனவும் குறித்துக்காட்டப்பட வேண்டிய நீர் நிலைகளாகும். வாழ்விடங்களைச் சுற்றிவரவுள்ள ஆற்றுப்படுகைகள், பெருங்குளங்கள், சிறிய குளங்கள், கிணறு என்பன நன்னீர் நிலைகளாக உள்ளன. இவற்றோடு அண்டிய வாழ்வியல் வகைகளே எம்மவர்களின் பேண்தகு நிலைக்கு வழிவகுக்கின்றது. மேற்கூறிய இவ் அறிமுகத் தரவுகள் இக் கட்டுரையில், கீழ்வரும் விடயங்களுக்கு உசாத்துணையாக கொள்ளப்படும்.

நன்னீர் நிலைகளின் பல்வகைமை

ஒப்பீட்டளவில் வடமாகாணமானது, வடமத்திய மாகாணத்தை போலல்லாது, பெரும் நீர்ப்பரப்புகளை குறைவாகவே

கொண்டுள்ளது. மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள கட்டுக்கரைக் குளம், கிளிநொச்சிலுள்ள இரணைமடுக்குளம், வவுனியா மாவட்டத்திலுள்ள பூவரசங்குளம், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள முத்தையன்கட்டுக் குளம் குறித்துச் சொல்லக்கூடிய பெருங்குளங்களாகும். யாழ் மாவட்டத்தில் பெருங்குளங்கள் இல்லை. இப் பெருங்குளங்களிலிருந்து பெறப்படும் நீர், பல்வேறுபட்ட பயிர்களுக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இக் குளங்களில் காணப்படும் உயிர்ப்பல்வகைமை சிறிய அளவிலேயே வேறுபாட்டைக் கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக பூவரசங்குளத்தின் குளப்படுகையில் வாழும் தாவர வகைகளுக்கு இடையில் வேறுபாட்டைக் குறிப்பிடலாம். செந்தாமரை (Lotus), வெண்தாமரை (Water lily), ஐக்கோணியா (Icomia), சல்வீனியா (Salvinia), பிஸ்ரியா (Pistia), ஐதரில்லா (Hydrilla) போன்றன இங்கு வளரும் நீர்த் தாவரங்கள் ஆகும். கிளைமிடமோனஸ் (Chlamydomonas), நன்னீர் அல்காக்கள் என்பனவும் இங்கு காணப்படும்.

இவை தவிர, நீரம்பல், குள அறுகு, யானைப்புல் போன்ற தாவரங்களும் இந் நன்னீர் நிலைகளில் காணப்படுகின்றன. வரட்சிக் காலங்களில் குறைந்துபோகும் இத் தாவர வகைகள் மாரிகாலத்தில் மறுபடியும் பெருகும் இயல்பை உடையன. குளப்படுகைகளில் நாயுருவி, கடுகு நாவல், கிடைச்சி போன்ற தாவரங்கள் வளருவதற்கு ஏதுவான சூழல் நிலவுகின்றது. நன்னீர் தாவரங்களில் அநேகமானவை குளச் சாகியத்துடனே அவற்றின் வாழ்க்கை வட்டத்தை முடித்துக்கொள்ளும் இயல்புடையன. தாமரை போன்ற தாவரங்களின்

பல்வகைமை நன்னீர் நிலைகளிலுள்ள ஏனைய உயிரினங்களின் பரம்பலில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. உதாரணமாக குளப்படுகையில் காணப்படும் சில தாவரங்களின் பரம்பல் மீன்களின் இனப்பெருக்கத்துக்கு சாதகமான சூழலை ஏற்படுத்தும். இதனால் அங்கு வாழும் மீன்களின் எண்ணிக்கை குறையாது.

சூழற் சமநிலையை பேணுவதற்கு இத் தாவரப் பல்வகைமை கணிசமான அளவு பங்களிப்பு செய்கிறது. நகர்ப்புறங்களை அண்டிய நன்னீர் நிலைகளில் வாழும் சில தாவரங்கள், பார உலோகங்களால் குளத்து நீர் நஞ்சாவதைத் தடுக்கின்றன. ஆயினும், மேற்பரப்பில் மிதக்கும் தாவரங்களை, சேதனப்பசளை உருவாக்கத்துக்கு பயன்படுத்தும் போது, பசளையில் பார உலோகங்கள் காணப்படலாம் என்ற அச்சமும் நிலவுகிறது.

பெருங்குளங்களில் ஊர்வன, ஈருடகவாழிகள், பறவைகள், மீனினங்கள், இன்னோரன்ன நீர்ப்பூச்சி வகைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து, தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி, உணவுச் சங்கிலியை உருவாக்குகின்றன. பெரும் நீர்ப்பரப்புகளில் முதலை இனங்கள் வாழுகின்றன. சுமார் 13 தவளை இனங்கள், தேரை இனங்கள் இக் குளங்களில் வாழுவதாக தரவுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. உதாரணமாக *Duttaphrynus melanostictus*, *Bufo Scaber* என்பவற்றை சொல்லலாம். இக் குளங்களிலும் குளங்களை அண்டிய பகுதிகளிலும் ஏறத்தாள 18 வகை பாம்புகள் காணப்படுகின்றன. இப் பாம்புகளின் பரம்பல், இவற்றுடன் தொடர்புபட்ட

நெற்செய்கைக்கான நிலம் - வன்னி

Image source - tamilpoonga.com

உணவுச் சங்கிலியில் பங்கெடுக்கும் ஏனைய மீனினங்களின் வகைகளிலும் செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன. இக் குளங்கள் சிலவற்றிலிருந்து பாய்ச்சப்படும் நீர் சற்று உவர்த்தன்மையை கொண்டிருப்பதாக அண்மைக்காலத் தரவுகள் காட்டுகின்றன. இதனால் மாரி காலங்களில் ஓடும் புதுவெள்ளத்தினால் கடற்கரையில் வாழும் பாலை, மணலை, வெள்ளியான் போன்ற மீனினங்கள் இக் குளங்களை நாடி வருதல் அங்கு வாழும் மீனினங்களின் பரம்பலில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது தெளிவாகின்றது. கட்டுக்கரைக் குளத்தை அண்டிய கடற்பகுதிகளிலிருந்து அருவியாறு ஊடாக தேக்கம் வரை புதுவெள்ளத்துடன் கலந்து வரும் மீனினங்களின் பரம்பலை இதற்கு உதாரணம் காட்டலாம்.

இக் குளங்களை அண்டிய ஆற்றோரங்கள், குளப்படுகைகளில் பரவிக் காணப்படும் காட்டு விலங்குகளும் இவ்வயிர்ப் பல்வகைமையில் அடக்கப்படலாம்.

நீலப் பாவனையின் பல்வகைமை

வடமாகாணத்திலுள்ள 5 மாவட்டங்களும் அவற்றின் நிலப் பயன்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வேறுபட்ட போக்கை காட்டுகின்றன. உதாரணமாக மக்கள் வாழும் இடப்பரப்பு யாழ் மாவட்டத்தில் 28.9 வீதமாகவும், வவுனியாவில் 5.5 வீதமாகவும், கிளிநொச்சியில் 3.6 வீதமாகவும், முல்லைத்தீவில் 2.7 வீதமாகவும், மன்னாரில் மிகக்குறைந்தளவாக 1.3 வீதமாகவும் காணப்படுகின்றது. காட்டின் பரம்பல், மன்னாரில் அதிகமாக 80 வீதமாகவும், யாழ்ப்பாணத்தில் குறைவாக 2 வீதமாகவும் உள்ளது. நெல்வயல்கள், கடல்நீரேரிகள், சிறிய புற்தரைகள், பற்றைக்காடுகள், மண்மேடுகள் அல்லது கடற்கரைகள், வண்டல் பாதைகள், ஏனைய பயிரிடப்படும் பகுதிகள், சேற்று நிலங்கள், சிறிய மற்றும் பெரிய பாறைகள், தென்னை மரங்கள், புற்தரைகள், சேனைப் பயிர்ச்செய்கை நிலங்கள், ஆறுகள், கட்டடங்கள், குளங்கள், கைவிடப்பட்ட குளக்கரைகள் என பல்வேறுவகைப்பட்ட நிலங்கள் வடபிராந்தியத்தில்

அமையப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் காடுகளே அதிக பரப்பளவில் காணப்படுகின்றன. 6.82 விகித நிலப்பரப்பு நெற் செய்கைக்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கிழக்கு மாகாண நிலம், நன்னீர் நிலைகளின் பல்வகைமை

கிழக்கு மாகாணமானது மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அம்பாறை ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களை உள்ளடக்குகின்றது. அதன் நிலம் நாட்டின் 16 வீத கடற்பரப்பை தொட்டுச்செல்கிறது. மேலும் இந்நிலம் 25 வீத கடற்கரை, அதேயளவு கடல்நீரேரிகள், 28 வீத கண்டல் பரப்புகள், 31 வீத நல்ல நிலங்கள், 5 வீத மண்மேடுகள் ஆகியவற்றை கொண்டுள்ளது. இம் மாகாணம் 55 வீதமளவில் தாவரப் போர்வையை கொண்டிருப்பதுடன், இது நாட்டின் தாவரப் பரம்பலின் மொத்த வீதத்தில் 28 வீதம் ஆகும். 2004 இல் ஏற்பட்ட ஆழிப்பேரலையால் இம் மாகாணம் பெரும் அழிவுகளைச் சந்தித்தது. அதன் பின்னர் இம் மாகாணத்தின் நிலப்பயன்பாட்டில் மாறுபாடு ஏற்பட்டது.

நிலப்பல்வகைமை

இம் மாகாணத்தின் நிலம் அண்ணளவாக கடல் மட்டத்திலிருந்து 50 மீற்றர் உயரத்தில் அமைந்திருந்தாலும், சில இடங்களில் மட்டும் 300 மீற்றர் வரை உயரத்தை தொடுகிறது. கிழக்கு மாகாணத்தின் தரைத்தோற்ற அமைவிடத்தில் காடு, சிறு பற்றைக்காடு என்பன பிரதான அங்கம் வகிக்கின்றன. இது அண்ணளவாக 65 சதவீதம் ஆகும். இம் மாகாணத்தில் விவசாய நிலங்கள் 22 வீதமாகவும் வாழ்விடங்கள் 7 வீதமாகவும் நன்னீர் நிலைகள் 9 வீதமாகவும் காணப்படுகின்றது. கிட்டத்தட்ட 77 வீதமான நிலப்பரப்பு வருடம்பூராகவும் பச்சைப் போர்வையாக காணப்படுவது இம் மாகாணத்தின் சிறப்பம்சம்.

வரள் நிலங்களும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. குடியேற்றங்கள் (இவற்றில் கட்டுமானங்கள் மற்றும் குடியிருப்புகளும் அடங்கும்), விவசாய நிலங்கள் (நெல், சேனைப்பயிர்ச்செய்கை, தெங்கு மற்றும் ஏனைய பயிர்கள்), காடுகள், சேற்று நிலங்கள், புற்தரைகள், சிறு பற்றைக்காடுகள், பாதைகள், கல்லுடைக்கும்

தொழிற்சாலைகள், மண் மற்றும் கடற்கரைகள், நன்னீர்நிலைகளும் வாய்க்கால்களும் மற்றும் பிற நீர்நிலைகளுமாக இந் நிலப் பயன்பாடு பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

நன்னீர்நிலைகள்

கிழக்கு மாகாணத்தில் மகாவலி ஆற்றின் தொடர்பு காணப்படுவதால் நாட்டிலுள்ள நிரற்படுத்தப்பட்டுள்ள 103 ஆறுகளில் 38 ஆறுகள் கிழக்கு மாகாணத்தினூடாக ஊடறுத்துப் பாய்ந்து, ஊற்றுக்களைத் தொட்டுச் செல்வது இந்நிலத்திற்கு வளத்தைச் சேர்க்கிறது. இவ் ஆறுகள் உயர்நிலங்களில் வழிந்தோடும் நீரை கடலினுள் சேர்க்கிறது. கும்புக்கண் ஓயா மற்றும் மகாவலி

அம்பாறை மாவட்டத்தின் நீர்நிலைகளில் காணப்படும் முதலைக் கூட்டம்
Image source - www.tamilarul.net

கங்கை என்பன நிரந்தரமாக வருடம்பூராகவும் நீரை கொண்டிருக்கும் ஆறுகளாகும். இந் நிரற்படுத்தப்பட்ட ஆறுகளின் பெயர்கள் இங்கு தரப்பட்டால் வாசகர்களுக்கு பிரயோசனமுள்ளதாக இருக்கும். அவ்வாறுகளாவன, கும்புக்கண் ஓயா, பகுர ஓயா, கிரிகுகுள ஓயா, ஹெலவஅரா, வில ஓயா, ஹெட ஓயா, கரண்ட ஓயா, சயமென ஆறு, சாய்மனை ஆறு, தண்டியாடி ஆறு, கஞ்சிக்குடிச்சாறு, ரூபுஸ் ஆறு, பனல்ல ஓயா, அம்பலம் ஓயா, கல் ஓயா, அந்தல ஓயா, தும்பன்கேணி ஆறு, நமக்கட ஆறு, மண்டிப்பற்று ஆறு, பத்தந்தே ஆறு, வெற்றாறு, உண்ணிச்சை ஆறு, முன்டெனி ஆறு, மியங்கொல்லே எல, மாதறு ஓயா, புலியன்போட்ட ஆறு, கிரிமேச்சி ஓடை, போதிக்கொட ஆறு, மண்டனாறு, மக்கரைச்சி ஆறு, மகாவலி ஆறு, கந்தளை ஆறு, பன்ன ஓயா, பாலம்பூத்த ஆறு, பன்குளம் ஆறு, குஞ்சிக்கும்பன் ஆறு, புலன்குட்டி ஆறு, யானு ஓயா மற்றும் மீ ஓயா

மகாவலி காங்கை

Image source - us.lakpura.com

என்பனவாகும்.

இவ் ஆறுகளின் பெயர்களிலுள்ள வேறுபாடுகள், உதாரணமாக ஆறு, ஓடை, எல, ஓயா மற்றும் கங்கா என்பன இவ் ஆறுகளின் பருமனை குறிப்பாக அகலத்தை சுட்டிக் காட்டுவது, இவ் ஆறுகளின் பல்வகைத் தன்மையை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கிழக்கின் ஆறுகளின் கொள்ளளவும் நீர் வருகையும் நீரை கடலுக்குள் அனுப்பும் அளவும் அதிகமானதாகும். இவ் ஆறுகள் கடலைத் தொடுவதனால் இவற்றின் உயிர்ப்பல்வகைமையும் வேறுபடுகின்றன. உதாரணமாக இவ் ஆறுகள் கடல்நீரேரிகளிலுள்ள கடல் மீன்களைக் கொண்டுவருவதால், இவ் ஆறுகளில் மீன்களின் பல்வகைமை அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன.

கடல்நீரேரிகள் முக்கியமாக குறித்துச் சொல்லப்பட வேண்டிய விடயமாகும். இவை கிழக்கு கரையேர உயிரியற் சாகியத்தில் முக்கியமான பங்குவகிக்கின்றது. கொக்கிளாய் நீரேரியானது வடக்கிலிருந்து கிழக்கைத் தொடும் நீரேரியாகும். பல்வகை நீரேரியானது சிறியதாக இருந்தாலும் செறிவான கண்டல் தாவரங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. பெரிய கரைச்சி மற்றும் சிறிய கரைச்சி ஏரிகள் என்பன சிறிதாக இருந்தாலும் அநேக வகையான மீன்களுக்கும்

நன்னீர் உயிரினங்களுக்கும் வாழ்விடமாக இருப்பதோடு இடம்பெயரும் பறவைகளின் புகலிடமாகவும் திகழ்கின்றன.

பைரேற் கோப் ஏரியானது குச்சுவெளி, போடவக்கட்டு என்னும் பகுதிகளில் முருகைக்கற் பாறைகளைக் கொண்டுள்ளது. உப்பு வெளி நீரேரியும் தம்பலகாமம் நீரேரியும் சற்று உப்புத் தன்மை வாய்ந்த நீரைக் கொண்டுள்ளது. உள்ளக்களி, பனிக்கன்கேணி என்பன பறவைகளின் புகலிடமாக விளங்குகின்றன. கோமாரி ஏரியிலும் பறவைகள் வந்தடையும். பொத்துவில் பன்னம ஏரி, குனுக்குளம், ஒக்கண்டா ஏரி, பகுர ஏரி, யக்கல ஏரி என்பனவும் புலம்பெயர் பறவைகளின் வாழிடமாகக் காணப்படுகின்றன.

உண்ணிச்சைக் குளம், சேனநாயக்க சமுத்திரம் என்பன பெருங்குளங்களாக அமைந்துள்ளன. இவற்றிலுள்ள தாவர வகைகள் பெரும்பாலும் வட நீர்நிலைகளை ஒத்துள்ளன. அக் கரையேரங்களிலுள்ள இலுப்பை மரங்களை குறித்துச் சொல்லலாம். முதலைகள், ஊர்வன, பறவைகள் மற்றும் காட்டு விலங்குகள் போன்றனவற்றில் பெரிதளவில் வேறுபாடுகள் கண்டறியப்படவில்லை.

நன்னீர் நிலைகளின் பல்வகைமையும் அபிவிருத்தியும்

2

வளமுள்ள நிலங்களைக் கொண்ட வடக்கு, கிழக்கு ஆகிய பிரதேசங்கள் வெவ்வேறு வகையான அச்சுறுத்தல்களுக்கு உட்படுகின்றன. அவ் அச்சுறுத்தல்களுக்கு மத்தியிலேயே அபிவிருத்தியும் நடந்தேறுகிறது. வடக்கு மற்றும் கிழக்கானது இலங்கையின் அபிவிருத்தியில் முக்கிய பங்குவகிக்கும் பிரதேசங்களாகும். மேடுபள்ளம் அதிகமுள்ள தரைத்தோற்றமாகையால் இப் பகுதியில் நடாத்தக்கூடிய அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் ஒப்பீட்டளவில் இலகுவில் முன்னெடுக்கப்படக்கூடியவை. பாதைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டமையால், இப் பாதைகளிலிருந்து எய்தக்கூடிய போக்குவரத்து வசதிகள் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு மேலும் வலுவூட்டுகின்றன. நிலங்களின் தன்மையுடன் கூடியதான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளானது மேலே அடிக்கோடிட்டு கூறப்பட்டுள்ளது. சுண்ணக்கல்லை மூலமாகக்கொண்ட சீமெந்துத் தொழில், முருங்கன் களியை மூலமாகக்கொண்ட சீமெந்துத் தொழில் என்பன குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய பிரதான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளாகும். இவ்வகை தொழிற்சாலைகள் யுத்தத்தினால் கைவிடப்பட்டிருந்தாலும் மீண்டும் புதிய தொழில்நுட்பங்களுடன் அதிக வீச்சான தொழிற்சாலைகளாக உருவாகுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளோடு உள்ளன. இவை பற்றிய கொள்கை ரீதியான மாற்றங்கள் உள்வாங்கப்பட்டு பாரிய அபிவிருத்தி முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். சிறு கைத்தொழில்களான சுண்ணாம்பு தயாரித்தல் தொழிற்சாலை, சட்டி - பாணை தொழிற்சாலை என்பனவும் ஓரளவு இயங்கி வருகின்றன.

எம் பிரதேசத்திலுள்ள மண் வகைகள் சட்டி - பாணைகள் மட்டுமல்லாது ஓடுகள் செய்யவும் பயன்படுகின்றன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் ஓட்டிசுட்டான் பகுதியில் (ஓடுசுட்டான்?) ஓட்டுத்தொழிற்சாலைகள் காணப்பட்டன. இவைகளும் மீள் அபிவிருத்திக்கு உட்படக்கூடியனவே. பெருந்தொகையான மண், அதாவது கட்டடங்களிற்கு பயன்படுகின்ற மணல்வகைகள், கடற்கரைகளை அண்டிய பகுதிகளில் மட்டுமல்லாது காடுகளை ஊடறுத்துச் செல்லும் காட்டாறுகள் மூலமாகவும்

பெருவாரியாகச்

சேகரிக்கப்படுகின்றன. சரியான

மட்பாண்ட உற்பத்தி - மன்னார்

Image source - www.newmannar.lk

சட்டவாக்கல், அமுல்படுத்தல் மூலமாக இவ்வகை மண்களை கட்டடங்களின் அபிவிருத்திக்கு பயன்படுத்த முடியும்.

கிழக்கு பகுதியிலுள்ள கற்பாறைகள் கட்டடங்களின் மூலப்பொருள் தொழிற்சாலைக்கு பயன்படக்கூடியன. ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கற்குவாரிகளை அமைத்தால் இவை மூலம் பாரிய பயனைப் பெறலாம். குடியேற்றமில்லாத வெளிகளை விமானப் போக்குவரத்திற்காக அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். இதன்மூலம் உள்ளூர் விமானப் போக்குவரத்துக் கட்டமைப்பு வலுப்படும். வடக்கு கிழக்கிலுள்ள ரயில் போக்குவரத்துப் பாதைகள் புனரமைக்கப்பட வேண்டும். இப் பாதைப் புனரமைப்புடனான சுற்றுலாத்துறையின் அபிவிருத்தி, முனைப்புடன் நடாத்தப்படவேண்டிய ஒன்று. முன்னைய அத்தியாயங்களில் சுற்றுலாத்துறை அபிவிருத்தி தொடர்பில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. உள்ளகச் சுற்றுலாத்துறையை மேம்படுத்தக்கூடியவகையில் வடக்கு கிழக்கின் தரைத்தோற்றம் அமைந்துள்ளது. உதாரணமாக, சேதனப் பண்ணைகள் அமைக்கலாம். வவுனியா மாவட்டத்தில் சிறிய கல்வாரி எனப்படும் மலைத்தொடர் ஒன்று சுற்றுலாவிிற்கு பயன்படுகிறது. அதேபோன்று கந்தரோடையிலுள்ள புராதன புத்த விகாரைக் கூடங்கள், கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள ஹபரணை காட்டு யானைப் பிரதேசங்கள் போன்றன சுற்றுலாத் துறைக்கு வலுவூட்டக்கூடிய இடங்களாகும். கல்விச் சுற்றுலாக்களுக்கு அமைவான அநேக பொருத்தமான இடங்கள் காணப்பட்டாலும் அதனோடு ஒத்து வலுவேற்படுத்தக்கூடிய குடிநீர் வசதிகளும்

தங்குமிட வசதிகளும் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். மத யாத்திரிக ஸ்தலங்களான திருக்கேதீஸ்வரம் (மன்னார்), திருக்கோணேஸ்வரம் (திருகோணமலை), நல்லூர் (யாழ்ப்பாணம்), வற்றாப்பளை (முல்லைத்தீவு), மடு (மன்னார்), மாமாங்கம் (மட்டக்களப்பு), தேற்றாத்தீவு (மட்டக்களப்பு) போன்றன மத நம்பிக்கைகளுடன் இணைந்த சுற்றுலா துறைகளுக்கான இடங்களாகும்.

பாலைதீவு, கச்சதீவு, நயினாதீவு, நெடுந்தீவு போன்றனவும் இவ்வகையான மத நம்பிக்கைகளுடன் கலந்த சுற்றுலாத்துறைப் பிரதேசங்கள் ஆகும். ஆழம் தெரியாதென வரையறுக்கப்பட்டு தற்போது ஆழம் அறியப்பட்டுள்ள நிலாவரை, கரணவாய்க்குகை, பூநகரி குவேனிக் கோட்டை என்பனவும் குறித்துச் சொல்லப்பட வேண்டியவையே. அதிகம் கவனிக்கப்படாத இந்தச் சுற்றுலாத்துறைப் பிரதேசங்கள், வடக்கு - கிழக்கில் அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

மிகப்பெரிய குளங்களான கட்டுக்கரை, இரணைமடு, சேனநாயக்க சமுத்திரம், உன்னிச்சைக்குளம் போன்றன நன்னீருடன் கூடிய மீன்பிடித்துறைக்கு ஏற்ற குளங்களாகும். வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசத்தின் உணவுப் பழக்கத்தில் நன்னீர் மீன்களின் பாவனை சற்றுக் குறைவாகவே உள்ளது. அதனாலோ என்னவோ, எம் பிரதேசத்தின் நன்னீர் மீன்பிடித்துறை வெளிநாடுகளைப் போல அபிவிருத்தியடையவில்லை. சிறு குளங்கள், நடுத்தரக்குளங்களிலும் கூட இந் நன்னீர் மீன்பிடி

உன்னிச்சைக்குளம்

Image source - www.maddunews.com

அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். இப்பயனுள்ள நன்னீர் நிலைகளை மேம்படுத்தி நன்னீர் இறால், நன்னீர் நண்டு போன்ற விலைமதிப்புள்ள அசைவ உணவுகளை உற்பத்திசெய்ய முடியும். நன்னீர் மீன்பிடித் திணைக்களம் ஓரளவு முயற்சிசெய்திருந்தாலும் கூட உள்ளூர் அமைப்புகள், கூட்டுறவுகள், தனியார் நிறுவனங்கள் இந் நன்னீர் மீன்வள அபிவிருத்தியில் அதிக அக்கறை காட்டுவதில்லை. இறால், நண்டு, விலாங்கு, விரால் போன்றன பதப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்படக்கூடியவை. இது சம்பந்தமான முன்னெடுப்புகளுக்கு அவசியம் உண்டு என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டல் பொருத்தமானது.

மீன் குஞ்சுகளை நீர்நிலைகளில் விட முன்பு, குறித்த நன்னீர்ப் பகுதியை தகுதியான ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தல், மீன்குஞ்சுகளைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகுக்கும். அதிகரித்து வரும் குடித்தொகையினால் குடிநீர் பாவனையும் அதிகரித்துள்ளது. இப் பாரிய நீர் நிலைகளிலிருந்து நகரங்களுக்கும் புறநகர் பகுதிகளுக்கும் நன்னீர் வழங்கும் திட்டம் அபிவிருத்திக் செய்யப்பட வேண்டும். குடிநீர் அற்ற பகுதிகளுக்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டால் நகர்ப்புற மற்றும் ஏனைய பகுதிகளின் அபிவிருத்தி வலுப்படும்.

அச்சுறுத்தல்

அதிகரித்துவரும் அபிவிருத்தியானது இந் நிலப்பயன்பாடுகளுக்கும் நன்னீர் பல்வகைமைக்கும் அச்சுறுத்தலாக அமையும் என்பதை சொல்லியே ஆகவேண்டும். இருப்பினும் சேதப்படுத்தாமல், அதியுச்ச பயன்பாட்டை முன்னோக்கி இவ் அபிவிருத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டால் வளங்களுக்குரிய அச்சுறுத்தல் குறைக்கப்படும். உதாரணமாக கட்டடங்களுக்கான மணல் சேகரிப்பு வரையறையற்றுப் போவது ஒரு அச்சுறுத்தலே. இதனால் ஆறுகளின் கரையோரமாக ஏற்படும் மண்ணரிப்பானது உயிர்ப்பல்வகைமையை அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாக்குகிறது. கைத்தொழில் மற்றும் தொழிற்சாலைக் கழிவுகள் நகர்ப்புறங்களிலும்

ஓட்டிசுட்டான் ஓட்டுத்தொழிற்சாலை

Image source - www.virakesari.lk

கிராமப்புறங்களிலும் வீசப்படுதல் இப் பிரதேசத்தின் சுற்றாடலுக்கு பெரும் தீங்கை ஏற்படுத்துவதுடன் சுகாதாரச் சீர்கேடுகளையும் உருவாக்குகிறது. இவ் வகையில் அச்சுறுத்தப்படும் நிலத்தின் பயன்பாடு சரிசெய்யப்பட வேண்டும். நிலங்கள் துண்டாடப்படுவதும் பாதைகள் சரிசெய்யப்படாமல் இருப்பதும் இவ் வளமான நிலங்களுக்கு பாதகத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அதிகரித்து வரும் விவசாய உரங்களின் பாவனை மற்றும் மருந்துகளின் பாவனை நிலத்தடி நீருக்கும் நன்னீர் நிலைகளுக்கும் பெரும் அச்சுறுத்தலாகும். உவர் நீர் தடுப்பணைகள் சரிசெய்யப்படாமல் இருப்பது உள்ளக நன்னீர் நிலைகளை உவர்த்தன்மையாக்குகிறது. இது கடற்கரையோர உவர்த்தன்மையை அதிகரிக்கும். வரையறையற்ற குழாய்க் கிணறுகள், விசேடமாக ஆழமான குழாய்க்கிணறுகளின் பாவனை, குடிநீரை உவர்ப்பாக்குகிறது எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. வரையறையற்ற நிலத்தடி நீரின் பிரயோகம் குடியிருப்பு பகுதிகளின் குடிநீர் பாவனையை கேள்விக்குறியாக்கும்.

சீர்செய்யப்படாத, வண்டல்

எடுக்கப்படாத குளங்கள் (Desilting), மறுசீரமைக்கப்படாத பாரிய குளங்களின் அணைக்கட்டுகள் என்பன காலநிலை மாற்றத்துடன் கூடிய வானிலையால் பாரிய அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளன. உப்பு நீர் அணைகள், சிறுகுளங்கள் மற்றும் பெருநீர்ப்பாசனக் குளங்கள் என்பனவற்றின் மறுசீரமைக்கப்படாத தன்மை முறையே கரையோர உவர்வாதல், வெள்ளப்பெருக்கு என்பனவற்றுக்கு காரணங்களாகும். ஆக, நன்னீர் நிலைகள், நிலங்கள் என்பன சரியான முறையில் பேணிப் பாதுகாக்கப்படாதது வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசத்தின் நன்னீர் நிலைகள் மற்றும் நிலங்களின் பயன்பாடு என்பனவற்றுக்கு பாரிய அச்சுறுத்தலே. பல்வேறுவகைப்பட்ட நிலங்களின் பயன்பாடும் நன்னீர்நிலைகளில் நிலவும் பல்வகைத்தன்மையும் இக் கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. அபிவிருத்தி, அச்சுறுத்தல் என்பனவும் விபரித்துத் தரப்பட்டுள்ளன. வாசகர்கள் இத் தரவுகளைப் பயன்படுத்தி பயனடையும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

(தொடரும்.)

பால. சிவகடாட்சம்

பால. சிவகடாட்சம் அவர்கள் இலங்கையின் பேராசனபல்கலைக்கழகத்தில் தாவரவியலை பிரதான பாடமாகக் கொண்டு உயிரியல் விஞ்ஞானத்துறையில் (B. Sc. Hons) சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். இலண்டன் இம்பீரியல் கல்லூரியில் (London Imperial College) டிப்ளோமா சான்றிதழும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டமும் பெற்றுள்ளதும் ரொறொன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் B.Ed பட்டமும் பெற்றுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய உயிரியற் பீடத்தில் மூத்த விரிவுரையாளராகவும் அதன் தலைவராகவும் பதவி வகித்த இவர் பின்னர் கனடாவில் உள்ள ரொறொன்ரோ கல்விச்சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள மார்க் கார்டினோ கல்லூரியில் விஞ்ஞான மற்றும் உயிரியற் பாட ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இலங்கையிலிருந்து 1971-1973 காலப் பகுதியில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த 'ஊற்று' என்ற மாத சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும், 1970-1971 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த தமிழ்மது இலக்கிய மாத இதழின் ஆசிரியர் குழுவின் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றிய சிவகடாட்சம் (அவர்கள்) தொடர்ச்சியாக ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் இலக்கிய கட்டுரைகளையும் எழுதி வருகின்றார்.

நாள்தோறும் நாம் உணவாகக் கொள்ளும் தானியங்கள், காய்கறிகள், சுவையூட்டிகள், பாலுணவுகள் என்பவற்றின் குணங்கள் மற்றும் பயன்பாடு பற்றிக் கூறும் நூல் பதார்த்தகுணம் என்று அறியப்படும். அகத்தியர், தேரையர் முதலானோரின் பெயர்களில் பதார்த்தகுணம், குணபாடம் போன்ற தலைப்புகளில் பலநூல்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்வகையில் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆக்கப்பெற்ற நூல்களுள் ஒன்றே இருபாலைச்செடியார் என்று அறியப்படும் ஒரு மருத்துவரால் ஆக்கப்பெற்ற பதார்த்த கூடாமணியாகும். இற்றைக்கு ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரின் இலங்கை வருகைக்குப் பின்னர் ஆக்கம் பெற்ற இந் நூலில் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கு இவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு உணவு வகைகள் தொடர்பில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை 'பதார்த்த கூடாமணி' என்ற இத் தொடர் ஆராய்கின்றது.

சர்க்கரை வள்ளி எனப்படும் வத்தாளங்கிழங்கு

பொ துவாக நிலத்தின் மேல் கொடியாகவும் நிலத்தின் கீழ் கிழங்காகவும் காணப்படும் தாவரங்களுக்கு 'வள்ளி' என்று பெயரிட்டனர் எமது முன்னோர்கள். கொடியைக் குறிக்கும் 'வல்லி' என்னும் வடமொழிப்பெயர் தமிழில் இருந்தே பெறப்பட்டிருத்தல் கூடும். வள்ளிக்கிழங்கு சங்க காலத்தில் நன்கு அறியப்பட்ட ஓர் உணவாக இருந்தது. நெல்லரிசிச்சோறு போதுமான அளவு கிடைக்கப்பெறாத

சங்ககாலத்துக் குறிஞ்சி நிலமக்கள் தமக்குத் தேவையான கார்போஹைட்ரேட் (carbohydrate) எனப்படும் ஊட்டச்சத்தை மாச்சத்து நிறைந்த வள்ளிக்கிழங்கில் இருந்தே பெற்றுக்கொண்டனர்.

பிற்காலத்தில் 'சர்க்கரைவள்ளிக்கிழங்கு' என்னும் பெயரில் அறிமுகமான கிழங்கு சங்ககாலத்து வள்ளிக்கிழங்கிலிருந்து வேறுபட்டது. வள்ளிக்கிழங்குக்கு ஏறும்கொடி (climber)

உண்டு. சர்க்கரைவள்ளிக்கிழங்கு நிலத்தோடு படரும் கொடி (creeper) உடையது. உண்மையில் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் மலையாளத்தில் 'கப்பக்கிழங்கு' என்று அறியப்பட்ட கிழங்கே தற்போது 'சர்க்கரைவள்ளிக்கிழங்கு' என்று அறியப்படுகிறது. இதனை ஹென்றி வான் நீட் என்னும் டச்சுக் கவர்னரால் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் ஆக்கப்பெற்ற HORTUS MALABARICUS என்னும் நூலின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது. இதன் இனிப்புச்சுவை காரணமாகவே இக்கிழங்கு சர்க்கரைவள்ளி என்றும் சீனிவள்ளி என்றும் அறியப்படுகின்றது என ஊகிக்கலாம். எனினும் ஏனைய வள்ளிக்கிழங்குகளைப் போல் டயஸ்கொரியா (Dioscorea) குடும்பத்தை சேர்ந்தல்ல இந்தச் சர்க்கரை வள்ளி.

சர்க்கரைவள்ளிக் கிழங்கின் பூர்வீகம் மத்திய அமெரிக்கா ஆகும். கப்பல் மூலம் கொண்டுவரப்பட்ட கிழங்காதலால் இக்கிழங்கு மலையாளத்தில் 'கப்பக்கிழங்கு' என்னும் பெயரால் அறியப்பட்டிருத்தல் கூடும். எனினும் இலங்கைத்தமிழர் இதனை 'வத்தாளங்கிழங்கு' என்றே அறிவர்.

1550 ஆம் ஆண்டளவில் மேற்கு இந்தியத் தீவுகளில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட சர்க்கரைவள்ளி பயிரினங்களை போர்த்துக்கேயர் ஆபிரிக்காவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் அறிமுகப்படுத்தினர். இக்கிழங்கின் பட்டாட்டா (batata) என்னும் போர்த்துக்கேய மொழிப் பெயரில் இருந்து பிறந்ததுதான் 'பத்தல்' (bathala) என்னும் இதன் சிங்களப்பெயர். இதுவே இலங்கைத் தமிழருக்கு 'வத்தாளங்கிழங்கு' என்னும் பெயரில் அறிமுகமாயிற்று.

வத்தாளங்கிழங்கு உலகெங்கும் விளையும் பயிர்களில் அதிகளவில் விளைந்து ஏழாவது முக்கிய உணவுப் பொருளாகத் திகழ்கிறது. நிலத்தில் படரும் கொடியின் வேர்ப் பகுதிகளில் விளையும் இந்த கிழங்கு பெரிதாக, அடர்த்தியாக, பல நல்ல சத்துக்கள் நிறைந்து விளங்குகிறது.

வத்தாளங்கிழங்கு முக்கியமாக கார்போஹைட்ரேட்டுகளால் ஆனது. பெரும்பாலான கார்போஹைட்ரேட்டுகள் ஸ்டார்ச்சில் (starch) இருந்து வருகின்றன. அதற்கு அடுத்த அளவில் நார்ச்சத்து (fibre) உள்ளது. ஒரு நடுத்தர அளவிலான வத்தாளங்கிழங்கு (தோல் இல்லாமல் வேகவைத்தது) 27 கிராம் கார்போஹைட்ரேட்டுகளைக் கொண்டுள்ளது. இது கார்போஹைட்ரேட்

இராசவள்ளிக்கிழங்கின் ஏறுகொடி

Image source - powo.science.kew.org

உள்ளடக்கத்தில் 53% ஆகும். குளுக்கோஸ், பிரக்டோஸ், சுக்ரோஸ் மற்றும் மால்டோஸ் போன்ற எளிய சர்க்கரைகள் கார்போஹைட்ரேட் உள்ளடக்கத்தில் 32% ஆகும்.

கிளைசெமிக் குறியீடு (glycemic index: GI) என்பது குறிப்பிட்ட ஓர் உணவை உண்டபின் உங்கள் இரத்தத்தில் உள்ள சர்க்கரையின் அளவு எவ்வளவு வேகமாக உயர்கிறது என்பதற்கான அளவீடு ஆகும். உணவுகள் குறைந்த, நடுத்தர அல்லது அதிக கிளைசெமிக் உணவுகள் என வகைப்படுத்தப்பட்டு 0100 அளவில் தரவரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன.

இங்கே மூன்று GI மதிப்பீடுகள் உள்ளன:

- குறைவு GI: 055
- நடுத்தரம் GI: 56-69
- கூடியது GI: 70 - 100

கிளைசெமிக் குறியீடு குறைவாக உள்ள உணவு இரத்தச் சர்க்கரையின் அளவை அதிகரிக்கச்

செய்யாது. கூடிய GI உடைய உணவுகள் இரத்தச் சர்க்கரையின் அளவைக் கூட்டிவிடுகின்றன. வத்தாளங்கிழங்கின் கிளைசெமிக் குறியீடு பொதுவாக நடுத்தர அளவில் உள்ளது. சுட்ட உருளைக்கிழங்கை விட வத்தாளங்கிழங்கு குறைந்த கிளைசெமிக் குறியீட்டைக் கொண்டுள்ளது. எனினும் டைப் 2 நீரிழிவு நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஒரே தடவையில் அதிக அளவு வத்தாளங்கிழங்கை உண்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும். கிழங்கை அவித்து உண்ணும்போது அதன் GI அளவு மேலும் குறைய வாய்ப்புண்டு.

சமைத்த வத்தாளங்கிழங்கில் நார்ச்சத்து ஒப்பீட்டளவில் அதிகமாக உள்ளது. நடுத்தர அளவிலான வத்தாளங்கிழங்கு 3.8 கிராம் நார்ச்சத்து கொண்டது. இதில் பெக்டின் (pectin) வடிவில் உள்ள கரையக்கூடிய நார்ச்சத்து 15-23% வீதமும், செல்லுலோஸ், ஹெமிசெல்லுலோஸ் மற்றும் லிக்னின் வடிவத்தில் உள்ள கரையாதவை 77-85% உள்ளன. பெக்டின் போன்ற கரையக்கூடிய நார்ச்சத்துக்கள் வயிற்றை நிரப்பி உணவு உட்கொள்வதைக் குறைக்கின்றன. மேலும் மாவுச்சத்துகளின் செரிமானத்தை குறைப்பதன் மூலம் இரத்தத்தில் சர்க்கரை அளவைக் குறைக்க உதவுகின்றன. கரையாத நார்ச்சத்துகளை அதிக அளவில் உட்கொள்வது நீரிழிவு நோயின் அபாயத்தைக் குறைக்கவும் குடல் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தவும் உதவுகின்றது. ஒரு நடுத்தர அளவிலான வத்தாளங்கிழங்கில் 2 கிராம் புரதம் உள்ளது, இது ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக இருப்பினும் வளரும் நாடுகள் பலவற்றிலும் ஒரு முக்கியமான புரத ஆதாரமாக உள்ளது.

வத்தாளங்கிழங்கில் பீட்டா கரோட்டின் (BetaCarotene) நிறைந்துள்ளது. இதுவே இந்தக் கிழங்குக்கு ஆரஞ்சு நிறத்தைக் கொடுக்கிறது. நாம் பீட்டா கரோட்டின் சாப்பிடும்போது, நம் உடல் அதை வைட்டமின் A ஆக மாற்றுகிறது. பின்னர் இது கண்ணில் ஒளி கண்டறியும் ஏற்பிகளை உருவாக்க பயன்படுகிறது. கண்களின் ஆரோக்கியத்தை பராமரிக்க இது முக்கியமானது. வேகவைத்த வத்தாளங்கிழங்கு அதிக பீட்டா கரோட்டினைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதுடன் வெதுப்பல் (baking) அல்லது வறுத்தல் போன்ற பிற சமையல் முறைகளைக் காட்டிலும் ஊட்டச்சத்தை உறிஞ்சக்கூடியதாக ஆக்குகிறது. மூடிய ஒரு பாத்திரத்தில் குறைந்த நேரத்தில், உதாரணமாக 20 நிமிடங்களுக்கு கொதிக்க வைப்பதன் மூலம் 92% ஊட்டச்சத்துக்களை தக்க வைத்துக் கொள்ளலாம். வத்தாளங்கிழங்கைத் தோலுடன்

வத்தாளங்கிழங்கில் பீட்டா கரோட்டின் (BetaCarotene) நிறைந்துள்ளது. இதுவே இந்தக் கிழங்குக்கு ஆரஞ்சு நிறத்தைக் கொடுக்கிறது. நாம் பீட்டா கரோட்டின் சாப்பிடும்போது, நம் உடல் அதை வைட்டமின் A ஆக மாற்றுகிறது.

மாவுச்சத்துகளின் செரிமானத்தை குறைப்பதன் மூலம் இரத்தத்தில் சர்க்கரை அளவைக் குறைக்க உதவுகின்றன. கரையாத நார்ச்சத்துகளை அதிக அளவில் உட்கொள்வது நீரிழிவு நோயின் அபாயத்தைக் குறைக்கவும் குடல் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தவும் உதவுகின்றது.

வத்தாளங்கிழங்கு உலகெங்கும் விளையும் பயிர்களில் அதிகளவில் விளைந்து ஏழாவது முக்கிய உணவுப் பொருளாகத் திகழ்கிறது. நிலத்தில் படரும் கொடியின் வேர்ப் பகுதிகளில் விளையும் இந்த கிழங்கு பெரிதாக, அடர்த்தியாக, பல நல்ல சத்துக்கள் நிறைந்து விளங்குகிறது.

சமைத்து உண்பது நல்லது. நார்ச்சத்து மற்றும் பிற ஊட்டச்சத்துக்கள் நிறைந்துள்ள தோல் ஆரோக்கியமான குடலைப் பேணவும் வயிறு நிறைந்தது போன்ற உணர்வைக் கூட்டவும் உதவும்.

2021/2022 பயிர் ஆண்டு காலத்தில் உலகின் வத்தாளங்கிழங்கு உற்பத்தி 136 மில்லியன் டன்களாக இருந்துள்ளது. மிகப்பெரிய உற்பத்தியாளராக சீனா உள்ளது. வத்தாளங்கிழங்கு பல்வேறு காலநிலைகளில் செழித்து வளரும் ஊட்டச்சத்து நிறைந்த பயிராகும். சவாலான சூழலுக்கு ஈடுகொடுத்து வளரக்கூடிய வத்தாளங்கிழங்கு, பருவநிலை மாற்றம் அதிகமாக உணரப்படும் பிரதேசங்களுக்கு விரும்பத்தக்க ஒரு தேர்வாக அமைகிறது.

Ipomoea batata (L.) Lam. என்பது வத்தாளங்கிழங்கின் தாவர விஞ்ஞானப் பெயர். Sweet potato என்பது இதன் ஆங்கிலப் பொதுப்பெயர்.

(தொடரும்)

சிவபாத சுந்தரலிங்கம்
கிருபானந்தகுமரன்

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விலங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொடர்களை எழுதி வருகிறார்.

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலைவாய்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணைமட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதை மேம்படுத்துவதனூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன்வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

கால்நடைப் பண்ணைகள் தோல்வியடையும் வழிகள்

காதையாளமிடப்பட்ட கன்று

Image source - venicerset.life

அண்மையில்
இணையவழி
ஊடகமொன்றில்
சாவகச்சேரி பகுதியில்

உள்ள கறவை மாட்டுப் பண்ணை தொடர்பான காணொளியை காண முடிந்தது. 34 கலப்பின மாடுகளைக் கொண்ட அந்தப் பண்ணையில் பணியாற்றும் ஊழியர்களை ஊடகவியலாளர்கள் கலந்துரையாடல் செய்திருந்தார்கள். அங்குள்ள மாடுகள் உணவின்றி மெலிந்து போயிருந்தன. சிலது இறந்துமிருப்பதாக அந்தப் பண்ணையின் ஊழியர்கள் தெரிவித்திருந்தனர். இந்தக் கட்டுரை இது தொடர்பானதே. ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கமாக உரிமையாளரின் ஊதாசீனத்தையும் ஊழியர்களின் நிலையையும் ஆராயப் போகிறேன். எங்களது தொடருக்கு முக்கியமான பல தகவல்களை இந்த கட்டுரை கொண்டிருக்குமென நம்புகிறேன். இலங்கையின் பல கால்நடைப் பண்ணைகளின் வீழ்ச்சிக்கு காரணமான பல விடயங்களை இது ஆராயும்.

அங்கு பணிபுரியும் ஊழியர்களான ஒரு வயதான பெண்மணியும் ஒரு ஆண் நபரும் வெளிநாட்டிலுள்ள உரிமையாளரைப் பற்றி கடுமையாக விமர்சித்திருப்பார்கள். மாடுகளுக்குரிய தீவனத்துக்கான பணத்தை சரியாகத் தருவதில்லை. அடர்வுத் தீவனத்துக்கு பதில் அங்குள்ள வாழை இலைகளையும் தண்டுகளையும் வழங்கச் சொல்லுகிறார். நோய்க்கு சிகிச்சையளிக்க தேவையான மருந்துகளுக்குரிய பணத்தை தருவதில்லை. விலங்குகளில் இரக்கமில்லை. செத்தால் சாகட்டும் எனும் இயல்பை உடையவர் என கரும் தொனியில் குற்றம் சாட்டியிருந்தனர். கால்நடைப் பிரிவின் வைத்தியர்கள் வந்து பார்த்ததாகவும்,

பண்ணையின் தன்மையை கருத்திற் கொண்டு, குறிப்பாக முறையான மருத்துவ ஆலோசனைகளைக் கடைப்பிடிக்காத தன்மை காரணமாக, அவர்களும் பண்ணைக்கு வருவதைத் தவிர்ப்பதாகவும் தெரிவித்திருந்தனர். அந்த காணொலியில் அந்தப் பகுதியின் கால்நடை வைத்திய அலுவலகத்தினர் மிக அண்மைக் காலத்தில் மாடுகளுக்கு காதடையாளமிட்டிருப்பதையும் காண முடிந்தது.

“சைலேஜ்” எனப்படும் ஊறுகாய்ப் புல்

Image source - www.yaathithfarms.com

இந்த மாதிரியான பல பண்ணைகளை குறிப்பாக பல வெளிநாட்டு நபர்களின் பண்ணைகளை பார்த்திருக்கிறேன் என்ற வகையில் இந்த குற்றச்சாட்டின் உண்மைத் தன்மையை நான் இந்த கட்டுரையில் ஆராய்கிறேன். இந்த மாதிரியான வெளிநாட்டு உரிமையாளரின் பண்ணைகள் தோல்வியடைய இரண்டு முக்கிய காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று உரிமையாளரின் தவறான அணுகுமுறை (அதைத்தான் அந்த ஊழியர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள்). மற்றையது ஊழியரின் தவறான நடத்தைகள் மற்றும் அனுபவமின்மை (இது தொடர்பான விடயங்கள் அந்தப் பேட்டியில் இருக்கவில்லை). எனினும் சைலேஜ் எனும் ஊறுகாய்ப் புல் தொடர்பாக அவர் பாவித்த ‘செத்தல் புல்’ எனும் வார்த்தை அவரின் நவீனப் பண்ணை தொடர்பான அறிவை கேள்விக்குட்படுத்துகிறது. மேலும் இந்தச் சம்பவம் நடந்து சில நாட்களின் பின்னர் உரிமையாளர் தன் தரப்பு உண்மையை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். அதிலே அவர் ஊழியர்களை கடுமையாகச் சாடியிருந்தார்.

பல கால்நடைப் பண்ணைகள் மிகப்பெரிய முதலீட்டில் தொடங்கப்பட்டு, சிறிதுகாலம் சிறப்பாகச் செயற்பட்டு, தொடர்ச்சியான வருமானம் இன்மை மற்றும் வருமானக் குறைவு காரணமாக உரிமையாளர்களால் கைவிடப்படும் நிலை ஏற்படுகிறது. மேற்படி பண்ணைகளைத் தொடங்கும் உரிமையாளருக்கு மாடு வளர்ப்பு தொடர்பான பெரிய அனுபவம் இருந்திராது. பெரும்பாலும் வேறு தொழில்களைச் செய்பவராக இருப்பார். ஏதாவதொரு உந்துதல் காரணமாக மாடுகளை வளர்க்க விரும்பியிருப்பார் (youtube போன்ற இணையத்தளங்கள்). எடுத்த எடுப்பிலேயே மிகப்பெரும் முதலீட்டில் பெரும்

கட்டிடங்களையும் பெரும் எண்ணிக்கையில் அதிக உற்பத்தியுடைய மாடுகளையும் ஒரே தடவையில் கொண்டு வந்திருப்பார். அவற்றை ஒருமித்துக் கவனிக்கக்கூடிய அளவில் அவர்களின் வேலையாட்களால் முடியாமல் போயிருக்கும். மாடுகள் நோய்ப்படும்; இறக்கும்; சினைப்படாது; பாலுற்பத்தி குறையும். தொடக்கத்தில் சிறிதளவில் கிடைத்த வருமானம் நாட் செல்லச் செல்ல கடுமையாக குறைவடையும். இதன் காரணமாக உரிமையாளர் மனம் தளர்ந்து பண்ணைக்குரிய செலவுகளைக் குறைக்கிறார்; கைவிடுகிறார். உணவு, மருந்து போன்றவற்றை கைவிடுதல் கால்நடைகளின் நலிவுக்கும் இறப்புக்கும் காரணமாக அமைகிறது.

அத்துடன், ஊழியரின் சம்பளத்தில் கை வைக்கும் நிலையோ அல்லது வாங்கிய பொருட்களுக்கு பணம் வழங்குவதில் தாமதம் செய்யும் நிலையோ ஏற்படுகிறது. இதனால் பொறுப்பான ஊழியர்கள் நெருக்கடியைச் சந்திக்கிறார்கள். உரிமையாளர்கள் வெளிநாட்டிலோ தூரப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்தால் வேறு வினையே வேண்டாம். தீவனம், மருந்துகளை வாங்கும் கடைகளுக்கு பணம் வழங்காததால் கடைக்காரர்களின் நெருக்கடியை ஊழியர்கள் சந்திக்க நேரிடும். அவர்கள் பணம் கேட்டு நச்சரிப்பதும் நிகழ்கிறது.

கொள்ளளவை தாண்டிய அதிகளவான கால்நடைகளை பராமரிப்பது ஊழியருக்கு சிரமமாக இருக்கும். மாடுகள் நோய்ப்பட்டால் அதிகளவு கவனமும் வேலையும் தேவை. இதனால் மாடுகளுக்குரிய முறையான பராமரிப்பு, மருத்துவக்

இலங்கையின் தமிழர் பகுதியில் தோல்வியடையும் கால்நடைப் பண்ணைகளில் காணப்படுகின்றன. இங்கு கூறப்பட்டுள்ள பல காரணிகள் ஒரு பண்ணையில் இருக்கலாம். அதற்கு மேலதிகமாகவும் இருக்கலாம். இவை அனைத்தும் சேர்ந்து நல்ல தொழிலை பாதிக்கின்றன. பலரை நட்ப்படுத்துகின்றன. சிலர் தவறாக உழைக்கும் வழியாகவும் அமைகின்றன. அப்பாவி விலங்குகள் சீரழியும் நிலையையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

கவனிப்பு நிகழாத நிலை தோன்றும். சம்பளம் முறையாக கிடைக்காமலும் அதிகரித்த வேலைப்பளு காரணமாகவும் விலங்குகள் படும் வேதனையை பொறுக்க முடியாமலும் உரிமையாளருடன் முரண்பட்டு பல ஊழியர்கள் பண்ணையிலிருந்து விலகுவர். உரிமையாளரோ அவர்களுக்கு திருட்டுப் பட்டம் கட்டி வேறு ஒருவரை நியமிப்பார். அவருக்கு பண்ணையின் பிரச்சனை புரியவே பல காலம் பிடிக்கும். அதற்குள் பண்ணை மேலும் சிதைவடைந்து போயிருக்கும். ஊழியர்கள் மீண்டும் மாற்றப்படுவர். பண்ணை மேம்படாது.

சில பண்ணைகளில் ஊருக்கு பொருத்தமற்ற, வயதான கால்நடைகள் வாங்கப்பட்டிருக்கும். வியாபாரிகள் பொருத்தமற்ற மாடுகளை இவர்களின் தலையில் கட்டியிருப்பார்கள் (விலங்குகள் கொள்வனவின் போது கால்நடை வைத்தியரின் ஆலோசனை பெறப்பட்டிருக்காது). அவ்வாறான கால்நடைகள் சில நாட்களில் சிக்கலைக் கொடுக்கத் தொடங்கும். மேலும் பல பண்ணைகள் பொருத்தமற்ற இடங்களில் அமைந்திருக்கும் (அதைக்கூட உரிமையாளரின் தலையில் யாரோ ஒருவர் கட்டியிருப்பார்). அங்கு வறட்சிக் காலத்தில் தண்ணீர் கிடைக்காது. காட்டு விலங்குகளின் பிரச்சினை காணப்படும். சில பண்ணைகள் மின்சார வசதியற்ற இடத்தில் இருக்கும். அங்கு மின்சாரம் பெறவே உரிமையாளர் அதிக பணத்தை செலவிட்டிருப்பார். கால்நடைகளின் நோய் அவசரத்துக்குக் கூட கால்நடை வைத்தியரை கூட்டி வர முடியாது. பல பண்ணைகளில் சிகிச்சையளித்த மருத்துவ செலவுகளை கால்நடை வைத்தியருக்கு வழங்காத நிலை காரணமாகவும் பராமரிப்பு அறிவுறுத்தல்களை பின்பற்றாததன் காரணமாகவும் கால்நடை வைத்தியர்கள் சிகிச்சைகளுக்குச் செல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக தங்களுக்கு ஏற்ற பண்ணைக் கடைகளையும் சட்ட விரோத சிகிச்சையாளரையும்

நாடி முறையற்ற சிகிச்சையளித்து மென்மேலும் கால்நடைகளை பலி கொடுப்பார்கள். கால்நடை வைத்தியரையும் திணைக்களத்தையும் திட்டித் தீர்ப்பார்கள். இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட பண்ணையில் நான் மேற்கூறிய கணிசமான விடயங்கள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. வெளிநாட்டில் தங்கள் வரி விலக்குக்காக இங்கு பண்ணை நடத்தும் பல உரிமையாளரை நான் அறிவேன். அவர்களுக்கு இங்குள்ள பண்ணைகள் நடட்டமடைவதோ கால்நடைகள் இறப்பதோ ஒரு பொருட்டு கிடையாது. அவை வெறும் கணக்குகள்; நடட்டக் கணக்குகள், அவ்வளவுதான்.

அடுத்து வேலையாட்களின் பிரச்சினையை ஆராய்வோம். பல பண்ணை உரிமையாளர்கள் பொருத்தமற்ற ஊழியர்கள் காரணமாக நடட்டமடைந்து பண்ணைகளை மூடியிருப்பதை நான் அறிவேன். குறிப்பாக வெளிநாட்டிலோ தூரப் பிரதேசத்திலோ உரிமையாளர் இருக்கும் நிலையெனில் வேறு கதையே வேண்டாம். ஊழியர்கள் சுருட்டும் வரை சுருட்டி பண்ணையைச் சிதைப்பார்கள். உரிமையாளருக்கு பொய்க் கணக்குக் காட்டுவார்கள். மாடுகளைப் பராமரிக்காமல் மதுபானம் மற்றும் ஏனைய களியாட்டங்களிலும் ஈடுபடுவர். கடைகளில் தீவனத்துக்கும் மருந்துக்கும் தரகு பெறுவார்கள். பொய் விற்பனைச் சிட்டையைக் காட்டுவார்கள். சில பண்ணைகளில் விலங்குகள் களவாக விற்கப்பட்டு இறந்ததாகக் கணக்குக் காட்டப்படும். பால் களவாக விற்கப்படும். நோய்ப்பட்ட விலங்குகள் முறையாக கவனிக்கப்படாது கைவிடப்படும். கால்நடை வைத்தியர் சொல்வதைச் செய்யமாட்டார்கள். ஆனால் தங்கள் விருப்பங்களுக்கு ஒத்துவராத கால்நடை வைத்தியர்களைப் பற்றி உரிமையாளருக்கு தவறான தகவல் கொடுத்து புதியவர்களை நியமிப்பார்கள். அவர்களும் இல்லை எனில் சட்ட விரோத சிகிச்சையாளர்கள். அதுவும் இல்லை எனில், பண்ணைக் கடைகளின் மூலம் சுய மருத்துவம்.

இலங்கையிலுள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்குவென உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் கால்நடைப் பண்ணைகளை நிறுவி, சிலரை பணிக்கு அமர்த்தி, அந்த ஊழியர்களின் தவறான செயற்பாடு காரணமாக, நட்டப்பட்டு பண்ணைகளை மூடியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. பெரும்பாலும் எனக்குத் தெரிந்து, பரம்பரை பரம்பரையாக கால்நடை வளர்ப்பவர்களின் பண்ணைகள்தான் வெற்றிகரமாக இயங்குகின்றன. அதுவும் தாங்கள் தாங்களே

குளிரினால் இறந்துபோன பசுக்கள்

Image source - island.lk

பராமரிக்கும் போது, விதிவிலக்காக ஓரிரு பண்ணைகள் தரமான வேலையாட்கள் கிடைக்கும் போது ஓரளவுக்கு வெற்றிகரமாக இயங்குகின்றன. முன்னைய தலைமுறை பண்ணையாளர்கள் நடத்தும் பண்ணைகளைத் தவிர ஏனைய பண்ணைகள், குறிப்பாக இளைய தலைமுறையின் பொறுப்பில் உள்ள பண்ணைகள், பெரும்பாலும் சிக்கலைச் சந்திக்கின்றன. இந்தத் தொழிலில் பொறுமை மிக முக்கியம். இலாபம் பெற சிலவேளை நீண்ட காலம் எடுக்கலாம். இந்த நிலையில் பல பண்ணைகள் உரிமையாளரின் அவசரத் தன்மை காரணமாக தொடங்கிய வேகத்திலேயே மூடுவிழாக் காண்கின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை இளம் முயற்சியாளர்கள் தொடங்கியவை; வெளிநாட்டவரின் முதலீடு செய்யப்பட்டவை; உள்ளூர் உறவினராலோ வேலையாட்களாலோ நடத்தப்படுபவை. இவர்களில் பல உறவினர்கள், ஊழியருக்கு கால்நடை வளர்ப்பு அனுபவமோ நுட்பமோ இருக்காது. சிலர் சாதாரண நாட்டு மாடுகளை பராமரித்தவராக இருப்பர். நவீன பண்ணை முறை, உணவூட்டல், மருத்துவ தேவைகள் தொடர்பான அறிவும் அவர்களிடம் இருக்காது. அவர்களிடம் நல்ல, பராமரிப்பு தேவையுள்ள மாடுகளை வழங்கும்போது முறையற்ற பராமரிப்பு வழங்கப்படாமல் அவை பாதிக்கப்படுகின்றன.

பாரம்பரியமாக வெற்றிகரமாக கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபடும் பண்ணையாளர்களின் பிள்ளைகள் கூட இந்தத் தொழிலை விரும்பாமல் வேறு தொழில்களுக்குச் செல்வதைக் காண முடிகிறது. இதனால் அந்தக் கால்நடைகளின் எதிர்காலம் கேள்விக்குள்ளாகிறது. பல பாரம்பரியப் பண்ணையாளர்கள் ஏற்கனவே வயது முதிர்வால் கால்நடைகளை பராமரிக்க முடியாது விற்றுவிட்டார்கள். வேலையாட்களை வைத்துப் பராமரிப்பது, நட்டம் தரும் பல பிரச்சினைகளின் மூலப் புள்ளியாகவும் அமைகிறது.

இப்படியான பல விடயங்கள், இலங்கையின் தமிழர் பகுதியில் தோல்வியடையும் கால்நடைப் பண்ணைகளில் காணப்படுகின்றன. இங்கு கூறப்பட்டுள்ள பல காரணிகள் ஒரு பண்ணையில் இருக்கலாம். அதற்கு மேலதிகமாகவும் இருக்கலாம். இவை அனைத்தும் சேர்ந்து நல்ல தொழிலை பாதிக்கின்றன. பலரை நட்டப்படுத்துகின்றன. சிலர் தவறாக உழைக்கும் வழியாகவும் அமைகின்றன. அப்பாவி விலங்குகள் சீரழியும் நிலையையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

(இந்த கட்டுரையில் பெரும்பாலான விடயங்களை நான் நேரடியாக கண்டிருக்கிறேன். சில விடயங்கள் சக கால்நடை வைத்தியர்கள் மூலம் அறிந்தவை.)

(தொடரும்)

கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

கணபதிப்பிள்ளை கந்தரூபன் (ரூபன்) அவர்கள் யாழ் மாவட்டத்தின் புலோலியைச் சேர்ந்தவர். போர் காரணமாக ஆபிரிக்காவுக்கு இடம்பெயர்ந்து பின் அங்கிருந்து ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்கு சென்று இளமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களை இயந்திரவியலில் பெற்றுள்ளார்.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில் பல புதிய தொழில் நிறுவனங்களை உருவாக்கி பல கோடி டொலருக்கு விற்றுள்ளார். மேலும் இவர் "Accidental Entrepreneur by Ruban" என்ற தலைப்பில் நூற்றிற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை தன்னுடைய அனுபவங்களை உள்ளடக்கி ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

திரை கடலோடி திரவியம் தேடிவர்பர்கள் தமிழர்கள். உலக வணிகத்துறையில் மிகமுக்கியமான இடம் தமிழர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் அவையெல்லாம் இன்றோ பழங்கதைகளாகிவிட்டன. வணிகம் என்றாலே, தமக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லாதது போலவும், தம்மால் ஒருபோதும் வணிகத்துறையில் சாதிக்கவே முடியாதென்பது போலவும் நம்மவர்கள் ஒதுங்கி, ஒடுங்கிக் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில் இத்தகைய முற்கற்பிதங்கள் தான் வணிகத்துறையில் அவர்கள் நுழைவதற்கும், சாதிப்பதற்கும் தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன. அவற்றைக் களைந்து, சரியான படிமுறைகளுக்கூடாக, உலகின் எதிர்காலத்துக்குப் பொருத்தமான வணிகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தால், நம்மாலும் சாதிக்க முடியும். இவை வெறுமனே மேம்போக்கான வார்த்தைகள் அல்ல. ஈழத்தில், புலோலி என்ற கிராமத்தில் பிறந்து, அமெரிக்காவின் சிலிக்கன் பள்ளத்தாக்கில் வணிகத்துறையில் சாதித்த பின்னர் வெளிவருகின்ற கட்டுரையாளரது பட்டறிவின் மொழிதலே இது. 'ஈழத்திலிருந்து சிலிக்கன் வலி வரை' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் உலகில் மிகப்பிரபலமான தொழில் நுட்பதாரிகளைப்பற்றியும் அவர்களது ஆரம்ப நிலை தொழில் நிறுவனங்களை (Startup Companies) அமைக்கும் போது எதிர் கொண்ட சில முக்கியமான நுணுக்கங்களை (Nuances) அடிப்படையாகக் கொண்டும், கட்டுரையாளரின் வணிக ரீதியான சாதிப்பு அனுபவங்களைப் பகிர்வதாக அமைகிறது.

இரு தலைமுறை இரு உலகம்: எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

"தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது"

இருக்குறள்

சாலமன் பாப்பையா விளக்கம்: தம் பிள்ளைகள் அறிவு மிக்கவராக இருப்பது, தம்மைக் காட்டிலும், இப்பெரிய பூமியில் அழியாமல்

தொடரும் உயிர்களுக்கு எல்லாம் இனிது. எமது அடுத்த தலைமுறையின் வாழ்க்கை, நாம் வாழ்ந்த வாழ்க்கையிலும் மிக வித்தியாசமானது. ஈழத்தில் வாழும் தமிழ்ச் சொந்தங்களானாலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம்மைப் போன்றவர்களானாலும், அவர்களது அடுத்த தலைமுறையுடன் அவர்கள் எதிர் நோக்கும் சவால்கள் ஏராளம். இதற்கு சுற்றுச் சூழலும் ஒரு காரணம். அத்தோடு இன்றைய தொலைத்தொடர்பு முன்னேற்றம், சமூக ஊடகத்தின் எளிதான அணுகல் என்பனவும் காரணங்கள் என்று கூறலாம். எனது முதலாவது நிறுவனம் உருவாக்கிய Voice Over IP தொழில்நுட்பம் உலகத்தில் எந்த மூலையில் இருப்பவர்களையும் இணைக்கும் ஓர் அடிப்படைத் தொழில்நுட்பமாக இருந்தது. அதனால் உருவான நன்மைகள் மிகவும் அதிகம் என்றாலும், அதனை பொறுப்பாக உபயோகிப்பது அவசியம்.

ஈழத்தில் வாழும் பெற்றோர்களும் அவர்கள் பிள்ளைகளும் ஒரே இடத்தில் பிறந்து வளர்ந்தாலும், அவர்களது பிள்ளைகளின் சமூக ஊடக நுழைவு, அவர்கள் இருவரையும் ஒரே நேரத்தில் இரு உலகங்களில் வாழ வழிசெய்துவிட்டது. அதனைத் தவிர்ப்பது சுலபம் இல்லை. அதனை முழுமையாகத் தவிர்த்தால், பிள்ளைகள் பல நல்ல விடயங்களை அறியும் வாய்ப்பு குறைக்கப்படலாம்.

புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் பிறந்தது ஓர் இடம், பின் வளர்ந்தது இன்னோர் இடம். ஆனால் அவர்கள் பிள்ளைகளோ தமது பெற்றோருக்கு அந்நியமான சூழலில் பிறந்து வளர்கிறார்கள். பெற்றோர்கள் (என் தலைமுறை) இப்போதும் ஈழத்தில் பிறந்து வாழ்ந்த வாழ்வு நிலைப்படியே தமது பிள்ளைகளையும் வளர்க்க விரும்புகிறார்கள். அதனால் ஏற்படும் மன உளைச்சல்களையும் பிள்ளைகள் எதிர் நோக்கும் புதிய சவால்களையும் அறிய மறுக்கிறார்கள்.

இந்தக் கட்டுரையில், இது தொடர்பான எனது அவதானிப்புகளையும் அதை எவ்வாறு அனுசரித்து பிள்ளைகளை அவர்களது சமூகத்தின் முன்மாதிரியான குடிமகனாக ஆக்கலாம் என்றும் கூற முயல்கிறேன்.

வித்தியாசமான ஆரம்பப்புள்ளி: நாம் பிறந்து வளர்ந்த சூழ் நிலைகளுக்கும் சமூகத்தின் தற்போதைய சூழ்நிலைகளுக்கும் பாரிய வித்தியாசங்கள் உண்டு. ஈழத்தில், கடல் மற்றும் சில நிலவளங்களைத் தவிர இயற்கை வளங்கள் குறைவு. கல்வியில் உச்சத்திலிருக்கும் 510% வீதமான ஆட்களே பல்கலைக்கழகம் போக முடியும். மிகுந்த போட்டியின் மத்தியில் படித்தால் தான், பல்கலைக்கழகம் செல்லமுடியும். பண வசதி குறைந்தவர்கள் தனியார் பல்கலைக்கழகம் செல்வது கடினம். ஆனால் இன்றைய தலைமுறையின் உலகம் மாறியிருக்கின்றது. அவர்களால் பொறியியலாளர், வைத்தியர், கணக்காளர் மட்டுமன்றி பல தொழில்களிலும் பணிசெய்ய முடிகின்றது. இதனை அறிந்து, அவர்களது ஆர்வத்தையும் திறமையையும் புரிந்து, அவர்களுக்கு விருப்பமான தொழிலில் ஈடுபட அவர்களை ஊக்குவிப்பது எமது கடமை.

அதிக வாய்ப்புகள்: நாம் ஈழத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில், படித்து முடித்தபின், படிப்பிற்கான கூடுதலான வேலை வாய்ப்புகள் அரசாங்க நிறுவனங்களிலும் சில தனியார் நிறுவனங்களிலுமே இருந்தன. ஆனால் இன்று,

வெளிநாடுகளில் வளர்வோருக்கு நல்ல சம்பளத்துடன் தனியார் நிறுவனங்களில் சிறந்த வேலைகள் கிடைக்கின்றன. ஈழத்திலும், நன்றாகப் படித்தவர்களுக்கு வெளிநாட்டு நிறுவனங்களில் வேலை கிடைக்கின்றது. இதனால், எமது அடுத்த தலைமுறைக்கு அறிவுரை கூறும்போது, எமது முன்னைய சூழலை கருத்தில் கொள்ளாது, அவர்களை இன்றைய நடைமுறைக்கேற்ப தொழில் செய்து ஊக்குவிக்க வேண்டும். நான் இப்போது பல இளைய தலைமுறைக்கு வழிகாட்டுதல் செய்து வருகிறேன். அவர்களது யோசனைகளும் அவர்களது கனவுகளும் மிக வித்தியாசமானது. அவற்றை திறந்த மனத்துடன் கேட்டு, எமது அனுபவங்களை பகிர்வதன் மூலம், அவர்களை ஊக்குவிக்க முடியும்.

வாழ்க்கை அனுபவத்தை பகிர்தல்:

ஈழத்திலென்றாலும் வெளிநாடுகளிலென்றாலும் எமது தலைமுறை, பல சிக்கலுக்குள் பிறந்து, போரைச் சந்தித்து, உயிர் பிழைத்து, அதன் பின் உழைத்து வளம் சேர்த்து, அடுத்த தலைமுறையை உண்டாக்கி வளர்த்து, தற்போதைய நிலைக்கு வர, பல தியாகங்களைச் செய்திருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நாம் ஒவ்வொருவரும் எமது வாழ்க்கைக் கதையை ஒரு பெரிய நூலாகவே எழுதலாம். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் எனது கதையை மற்றவர்களுடன் பகிரும்போது எனது சக தொழிலாளர் ஆச்சரியப்படுவர். அப்படியான கடினமான சூழ்நிலையில் பிறந்து எப்படி இந்த நிலைக்கு வரக்கூடியதாக இருந்தது என்பார்கள். இப்படியான எமது வாழ்க்கை அனுபவங்களை எமது அடுத்த தலைமுறையுடன் பகிர்வது முக்கியம். ஆனால் பகிரும்போது கவனம் தேவை. நாம் அப்போது அனுபவித்த மாதிரி, இப்போதைய தலைமுறையும் பல கஷ்டங்களை எதிர்நோக்குகிறது. அவர்களது கஷ்டங்களை கொச்சைப்படுத்தாமல், எமது அனுபவங்களை அவர்களுடன் பகிர்வது அவசியம்.

மந்தை மனநிலையைக் குறைத்தல்: நான் மேலே கூறியதுபோல், இப்போது வாழ்வில் வாய்ப்புகள் அதிகம். ஒவ்வொரு சூழ்நிலைகளும் வெவ்வேறு துறைகளில் மிளிர் வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழில்நுட்பம் மிக வேகமாக மாறிக்கொண்டு இருக்கிறது. இதனால், மற்றவர்கள் பின்பற்றும் வழிதான், எனக்கும் சிறந்தது எனச் சிந்திப்பது சில நேரத்தில் நல்ல முடிவைக் கொடுக்காது. மந்தை மனநிலையைக் குறைத்து பிள்ளைகளின்

தனித்துவமான திறமையையும் அவர்களது குறிகோள்களையும் அறிந்து அவர்களது எதிர்காலச் செயற்பாடுகளுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பது முக்கியம்.

நடைமுறைப் பயன்பாடு: நாங்கள் எண்பதுகளில் அறிவியல் பாடங்களைப் படித்தபோது, அதன் நடைமுறை அறிவு எமக்குத் தெரியவில்லை. அந்தப் பாடங்களின் கோட்பாடுகளை சிறப்பாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தாலும், அதன் நடைமுறை முற்றாக எமக்கு புரிந்ததில்லை. நான் ஹாட்லி கல்லூரியில் உயர்தரம் படித்தபோது, ஆபிரிக்காவில் கற்பித்துவிட்டு இலங்கை திரும்பியிருந்த ஆசிரியர் பத்மநாதன் எமக்கு பௌதீகவியல் கற்பித்தார். அவர் கணனியைப்பற்றி அறிந்து வந்திருந்தார்.

அவர் எனக்கும் சில மாணவர்களுக்கும் எப்படி binary இலக்கங்களை அடிப்படையாக வைத்து கணணிகளை உருவாக்குவது என்று சொல்லிக்கொடுத்தார். நான் கணணிப் பொறியியலாளராவதற்கு அந்த அடிப்படை அறிவு மிக உதவியாக இருந்தது.

தொண்டர் மனப்பான்மை: நான் ஆரம்பத்தில் கூறியது போல் எமது முன்னைய தலைமுறை உயிர்வாழ்தல், வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துதல் என்பவைகளைக் குறியாகக்கொண்டு வளர்ந்தது. சிரமதானம் எனும் செயற்பாட்டின் மூலம் எமது சமூகத்தோடு சேர்ந்து சமூகத்திற்குத் தேவையான விடயங்களைச் செய்தோம். அதன் மூலம் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்யும் மனப்பாங்கை மட்டுமன்றி இளைஞர்களின் தலைமைத்துவ திறமைகளையும் கூர்மைப்படுத்தினோம். ஆனால் தற்போதைய தலைமுறைக்கு அந்த அனுபவங்கள் கிடையாது. அவர்கள் சிரமப்பட நாம் விடுவதும் இல்லை. அப்படியான செயற்பாடுகளைச் செய்வதன் மூலம் மற்றவர்களின் கஷ்டங்களை புரிந்துகொள்ளலாம். தேவையான இடங்களில்

Image source - www.villagesquare.in

நாம் ஈழத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில், படித்து முடித்தபின், படிப்பிற்கான கூடுதலான வேலை வாய்ப்புகள் அரசாங்க நிறுவனங்களிலும் சில தனியார் நிறுவனங்களிலுமே இருந்தன. ஆனால் இன்று, வெளிநாடுகளில் வளர்வோருக்கு நல்ல சம்பளத்துடன் தனியார் நிறுவனங்களில் சிறந்த வேலைகள் கிடைக்கின்றன. ஈழத்திலும், நன்றாகப் படித்தவர்களுக்கு வெளிநாட்டு நிறுவனங்களில் வேலை கிடைக்கின்றது.

தொண்டு செய்வதன் மூலம் பள்ளியில் கற்காத பல

விடயங்களை கற்க முடியும். நான் சிறிய வயதில் குளங்களை புனரமைக்க உதவியதும், திருவிழாக் காலங்களில் கோவில்களை துப்புரவாக்கியதும், கிரிக்கெட் மற்றும் கைப்பந்தாட்ட மைதானங்களை உண்டாக்கியதும் இன்றும் மனதில் ஆனந்தமான நினைவுகளாக உள்ளன.

பணத்தின் அருமை: ஈழத்தில் நாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த பூமி மிக வரண்ட தேசம். மாரி கால மழையைத்தவிர வேறுமழை கிடைக்காது. மழை காலத்தில் வயலில் நெல் வளர்த்து தை மாதம் அறுவடை செய்வோம். அப்படி வரும் நெல்லை வருடம் முழுக்க வைத்து குடும்பத்துக்கு உணவு குடுப்போம். அரசாங்க அல்லது கூலி வேலையின் மூலம் வரும் பணத்தை சரியாகச் செலவுசெய்து வாழ்க்கையைச் சமாளிப்போம். இப்போது அந்த நிலை மாறிவிட்டது. ஆனாலும் பணத்தின் அருமையை புதிய தலைமுறை அறிய வேண்டும். நாம் எமது பிள்ளைகளை சிறிய வயதிலிருந்தே பணம் உழைக்கக்கூடிய வேலையை செய்ய வைப்பது அதற்கு ஒரு சிறந்த வழி. அதன் மூலம் தான் அவர்கள் பணம் சம்பாதிப்பது எவ்வளவு கஷ்டம் என்று அறிவார்கள். எனது பிள்ளைகள்,

Image source - www.dailymirror.lk

தாங்கள் வேலை செய்து சம்பாதித்த பணத்தைச் சேமிக்க வங்கியில் கணக்குத் திறந்தார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமூக ஊடகங்களும் கட்டுப்பாடும்: முன்னைய காலத்தில், செய்திகள் ஊருக்கு வந்துசேர மாதங்கள் வருடங்கள் ஆகும்.

அமெரிக்காவிலிருந்த ஹிப்பி வாழ்முறை அறுபதுகளில் ஆரம்பித்திருந்தாலும் அது ஈழம் வந்துசேர எழுபதுகள் ஆனது. எண்பதுகளில் தொலைக்காட்சி வந்ததால் செய்திகள் கொஞ்சம் வேகமாக வரத்தொடங்கியது.

ஆனால் இப்போது முழு உலகமுமே சகல செய்திகளையும் ஒரே நேரத்தில் அறிந்துவிடுகிறது. அதனால் பல நன்மைகள் இருந்தாலும் சில குறைகளும் இருக்கவே செய்கிறது. உலகத்தில் எல்லோரும் அறிவை ஒரே மட்டத்தில் அடைந்து அதற்கேற்ப வாழ்க்கையை தயார் செய்யலாம் என்பது ஒரு நன்மை. ஆயினும் சில செய்திகள், தகவல்கள் மன அழுத்தத்தை கொண்டுவர சாத்தியமுண்டு. முற்றாக சமூக ஊடகங்களுக்கு கட்டுப்பாடு கொடுக்காமல் பிள்ளைகளோடு மனம் திறந்து கதைப்பதன் மூலம் அவர்களை எதிர்கால உலகத்திற்கு தயார் செய்ய முடியும்.

நான் மேலே கூறிய விடயங்கள் ஈழத்தில் வாழும் எமது மக்களுக்கு மட்டுமன்றி உலகளாவிய ரீதியில் வாழும் எமது மக்களுக்கும் பொருந்தும். ஈழத்தில் வாழும் முன்னைய தலைமுறை பிறந்து வளர்ந்தது ஒரே இடம். அவர்களது பிள்ளைகளும்

அதே பூமியிலேயே பிறந்து வளர்கிறார்கள். ஆனால், நவீன தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தால் உலகமே அவர்களது கையில் ஸ்மார்ட் தொலைபேசி வடிவில் உள்ளது. இதனால் முன்னைய தலைமுறையின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் இன்றைய தலைமுறைகளின் நோக்கங்களுக்கும் இடையில் வித்தியாசங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

அதேபோல் புலம்பெயர்ந்த எமது மக்கள் சிறிய வயதில் வாழ்ந்த சமூக சூழ்நிலைகளும் அவர்களது பிள்ளைகள் வாழும் சூழ்நிலைகளும் வித்தியாசமானவை. வெளிநாடுகளில் தொழில்நுட்பம் மட்டுமன்றி அவர்கள் வாழும் சமூகங்களுமே வித்தியாசமானது. அதனால் முன்னைய தலைமுறையினர் இரு உலகங்களுக்குமிடையில் வாழ சிரமப்படுகின்றனர்.

தமது பிள்ளைகளையும் பழைய வாழ்க்கை நெறியுடன் வளர்க்க முயல்கின்றனர். இது பல்வேறு பிரச்சினைகளை உண்டாக்குகின்றது. இரு தலைமுறைகளும் அனுபவிக்கும் சவால்களை ஆராய்ந்து, அதைப்பற்றி வெளிப்படையாகக் கதைத்து, எமது அடுத்த தலைமுறையை நாம் கட்டிய அடித்தளத்திலிருந்து மேலே செல்ல வைப்பதுதான் இதற்கு ஒரே தீர்வு. இதற்கு நான் இங்கே உரையாடிய சில விடயங்கள் உதவுமென்று நினைக்கிறேன். இதனை மற்றவர்களுக்கு மட்டுமன்றி எனக்கும் ஓர் அறிவுரையாக எடுத்துக் கொள்கின்றேன்.

(தொடரும்)

அமரசிங்கம்
கேதீஸ்வரன்

பொருளியல் துறையில் சிரேஷ்ட வளவாளராகவும், பயிற்றுனராகவும் செயற்பட்டு வருகின்ற அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன் அவர்கள் கிளிநொச்சி மாவட்ட செயலகத்தின் பிரதி திட்டமிடல் பணிப்பாளராவார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் துறையில் இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்ற இவர் 2012ஆம் ஆண்டு 'திட்டமிடல் மூல தத்துவங்கள்' என்ற நூலினை வெளியிட்டுள்ளார்.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது அந்நாட்டின் நிலைபேறுகைக்கு ஸ்திரத்தினை வழங்குகின்றது. இலங்கையில் உள்ள வளசெழிப்பு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு பெரும்பங்காற்றக்கூடியது. இலங்கையின் கால்பங்குக்கும் அதிகமான நிலப்பரப்பைக் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் கொண்டுள்ளன. இந்தவகையில் இலங்கையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிலப்பரப்பு, அதில் அடையாளப்படுத்தக்கூடிய வளங்கள் அல்லது இதுவரை கண்டறியப்படாத வளங்கள் தொடர்பாக தெளிவுடுத்துவதாகவும், அந்த வளங்களின் இப்போதைய பயன்பாடற்ற முறைமையை மாற்றியமைத்து உச்சப்பயனைப் பெறுதல், அதனூடே வடக்கு - கிழக்கின் விவசாயத்துறை, உட்கட்டமைப்பு, கடல்சார் பொருளாதாரம் என்பவற்றை அபிவிருத்தி செய்வது பற்றியும் 'உள்ளூர் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்' என்ற இந்த கட்டுரைத்தொடர் விளக்குகின்றது.

வடக்கு – கிழக்கு மாகாணங்களின் மீன்பிடித் தொழிற்சூறையின் வளங்களும் வாய்ப்புகளும்

புறாமலை கடற்கரை - சுற்றுலாத்தலம்

Image source - www.srilankansafari.com

இலங்கை நாட்டினுடைய 63 சதவீதமான கடற்கரைகளை கொண்ட வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் வட மாகாணத்தில் 40 சதவீதமான கடற்கரைகளும் கிழக்கு மாகாணத்தில் 23 சதவீதமான கடற்கரைகளும் காணப்படுகின்றன. இவ்விரு மாகாணங்களும் மிகச் சிறந்த மீன்பிடி வளத்தை கொண்ட கடல்பரப்பை தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றன.

இக்கடற்கரைகள் மீன்பிடி, மீன் வளர்ப்பு, சுற்றுலா ஆகியவற்றுக்கு பொருத்தமாக உள்ளன. மீன்பிடித் தொழிலானது இவ்விரு மாகாணங்களிலும் விவசாயத்துறைக்கு அடுத்து மக்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை வழங்கும் துறையாகும். நாட்டின் மொத்த மீன் உற்பத்தியில் 22 சதவீதத்தையும் வடக்கு மாகாணம் வழங்கி வருகின்றது. இவ்விரு மாகாணங்களிலும் காணப்படும் பாரிய, நடுத்தர, சிறு குளங்களை

அடிப்படையாகக் கொண்டு நன்னீர் மீன்பிடியானது இடம்பெறுவதுடன் களப்பு, குடாக்களில் காணப்படும் ஆழம் குறைந்த பகுதிகளில் பல்வேறு வளர்ப்புத்திட்டங்களும் நடைபெறுகின்றன. இந்த வகையில் கடல் மீன்பிடி, நன்னீர் மீன்பிடி, வளர்ப்புத்திட்ட மீன்பிடி ஆகிய மூன்று மீன்பிடி முறைகள் இவ்விரு மாகாணங்களிலும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன.

மீன்பிடிசார் சனத்தொகை

மீன்பிடித்தொழில் துறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிழக்கு மாகாணத்தில் 97,790 முழுநேர மீன்பிடியாளர்களும் வட மாகாணத்தில் 41,667 முழுநேர மீன்பிடியாளர்களும் காணப்படுகின்றனர். மாவட்ட அடிப்படையில் இம் மீனவர்களின் தொகையினை நோக்கும் போது,

இல	மாவட்டம்	நன்னீர்	வளர்ப்புத்திட்டங்கள்	கடல் மீன்பிடி	மொத்தம்
01	மட்டக்களப்பு	1491	340	40330	42915
02	திருகோணமலை	1306	1094	29700	31346
03	அம்பாறை	6971	588	15970	23529
04	யாழ்ப்பாணம்	-	-	23128	23128
05	கிளிநொச்சி	459	-	4980	5439
06	மன்னார்	185	240	12538	10547
07	முல்லைத்தீவு	256	-	5060	3842

இதேபோல மீன்பிடித்துறையில் தம் வாழ்வாதாரத்துடன் பிணைக்கப்பட்டு மீன்பிடி மற்றும் அத்துறைசார்ந்த துணைத்தொழில்களுடனும் காணப்படும் மீனவச் சனத்தொகையை பார்க்கும் போது,

இல	மாவட்டம்	கடல்தொழில் விரிவாக்க அலுவலர் பிரிவு	மீனவ சனத்தொகை	செயல்திறன் வாய்ந்த மீனவர்கள்
01	மட்டக்களப்பு	16	121030	40330
02	திருகோணமலை	11	102500	29700
03	அம்பாறை	12	78050	15920
04	யாழ்ப்பாணம்	17	94068	22196
05	கிளிநொச்சி	04	17053	4980
06	முல்லைத்தீவு	04	15980	5060
07	மன்னார்	10	40212	12538
மொத்தம்		78	468893	130724

இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் போது 12,0378 செயல்திறன் வாய்ந்த மீன்பிடியாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தை நிர்ணயிக்கும் துறையாக மீன்பிடித்துறை காணப்படுகின்றது. இதில் இவர்கள் நேரடி வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர்.

கடல் மீன்பிடி

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் பிரதான வளங்களில் ஒன்றான கடல், இந்து சமுத்திரத்தின் பெருங்கடலை தனது வளமாகக்

கொண்டிருக்கின்றது. உலகளாவிய மட்டத்தில் வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தில் நீலப்பொருளாதாரம் என்பது இப்போதும் பெரிதும் முன்னிலைப்படுத்தப்படும் ஒரு துறையாக காணப்படுகின்றது. கடல் மீன்பிடியில் ஆழ்கடல் மீன்பிடி, கரையோர மீன்பிடி என இரு முறைகள் காணப்படுகின்றன. ஆழம் குறைந்த கரைகளுக்கு நெருக்கமாக உள்ள கடல் பகுதியில் முதலீடு குறைந்த சிறிய வள்ளங்கள், தெப்பங்கள், மிதவைகள் போன்ற கலங்களை பாவித்து மீன்பிடிக்கும் முறை காணப்படுகின்றது. இந்த வகைப்பாட்டின் கீழ் பாரம்பரியமான, அதே நேரம் இயந்திரமயப்படுத்தப்படாத மீன்பிடிக்கலங்களும் ஓரளவுக்கு இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரிய கலங்களும் உள்ளடங்குகின்றன. இவர்கள் கரையிலிருந்து 20 கடல் மைல்களுக்குள் மட்டுமே

தொழில் செய்வதனாலும் அதிகளவிலான மீனவர்கள் இந்த வகைப்பாட்டுக்குள் உள்ளடங்குவதனாலும் இவ்வகை மீன்பிடியில் ஈடுபடுவோரது வருமானம் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. பெருந்தொகையானவர்கள் இந்த வகைத் தொழிலில் ஈடுபடுவதால், மீனினங்களின் இருப்புக் குறைந்த கடல்பரப்பில் அதிகளவு போட்டியிட்டு மீன்பிடிப்பதால், மீன்கள் உரிய நிறை பெறுவதற்குள் பிடிக்கப்படுவதுடன் அவற்றின் பெருக்க அளவும் முழுமை பெறாத சூழல் நிலவுகின்றது.

வடமாகாணத்தில் கரையோரம் 2,592 இயந்திரமயப்படுத்தப்படாத பாரம்பரிய கலங்களும் 1660 இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட கலங்களும் மீன்பிடியில் ஈடுபடுகின்றன.

கிழக்கு மாகாணத்தில், 529 இயந்திரமயப்படுத்தப்படாத

பாரம்பரிய கலங்களும் 7,812 இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரிய கலங்களும் மீன்பிடியில் ஈடுபடுகின்றன. வளம் குறைந்த பகுதிகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மீன்பிடிக்கலங்களை பாவித்து அதிகளவில் மீனவர்கள் மீன்பிடியில் ஈடுபட்டு வருவதனால், இது சுய தேவைப்பூர்த்தி, அயல் சந்தைகளில் மட்டும் விற்பனை செய்வதற்கான உற்பத்தித் துறையாகவே

செயற்படுகின்றது. இதன் தேறிய வருவாய் வீதம் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. மீனவர்களைப் பொறுத்து, தம் குடும்ப வருமானத்துக்கு மட்டுமே இத்தொழிலில் வருமானம் கிடைப்பதால் சேமிப்பு, முதலீட்டு நடவடிக்கைகளில் இக்குடும்பங்களால் ஈடுபட முடியாதுள்ளது. இதனால் தான் இம் மீன்பிடிமுறை செயற்றிறன் குறைந்த தொழிலாக மீனவர்களால் பார்க்கப்படுகின்றது.

அதிகளவு மீன்பிடிப் பரப்பை கொண்டுள்ள இவ்விரு மாகாணங்களிலும் உள்ள மக்கள் இதன் நன்மையைப் பெற முடியாதுள்ளதால், பன்னாட்டு அரசுகளும் ஆதிக்கச் சக்திகளுமே எமது கடலில் சட்ட விரோத ஊடுருவலை மேற்கொண்டு நன்மை பெற்றுச் செல்கின்றன. குறிப்பாக இந்தியா, சீனா மற்றும் பர்மியா பன்னாட்டுப் படகுகள் எமது கடற்பிரதேசம் மீது அதிக நாட்டம் கொண்டுள்ளன.

வடமாகாணத்தில், வெளியிணைப்பு இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்ட 11,043 படகுகளும் கிழக்கு மாகாணத்தில் 6,166 படகுகளும் காணப்படுகின்றன. இப்படகுகள் மூலம் 50 கடல்மைல்களுக்கு சென்று தொழில் செய்ய முடியும். அதிகளவான மீனவர்கள் இவ்வகை படகுகளில் தான் தமது தொழிலை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்; 2-4 தொழிலாளர்கள் கூட்டாகச் சென்று ஒரு இரவு மட்டுமே கடலில் தங்கி மீன்பிடிக்கின்றனர். பிடித்த மீன்களை பாதுகாப்பாக கரைக்கு கொண்டு வந்தால் மட்டுமே வருமானம் கிடைக்கும் என்பதால் இவர்களின் வினைத்திறனும், விளைபயனும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டே உள்ளது. இவர்களது பாவனையிலுள்ள வலைகளும் சிறியதொகை மீன்களை பிடிக்கக் கூடியதாகவே உள்ளது. நிறைந்த வருமானத்தையும் தொழில் பாதுகாப்பையும் தரக்கூடிய தொழிலாக காணப்படும் ஆழ்கடல் மீன்பிடியில் ஈடுபடும் எண்ணிக்கை இவ்விரு மாகாணங்களிலும் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. இந்திய இழுவை மடிப் படகுகளினால் இத் தொழிலாளர்களின் வலைகள் அழிக்கப்படுவதனால், ஆழ்கடலில் மீன்பிடிப்பது மிகவும் சவாலான தொழில் வகையாக காணப்படுகின்றது.

நவீனமயப்படுத்தப்பட்ட மீன்பிடி முறைகளில், பல்நாள் படகுகளை கொண்டு மீன்பிடியில் ஈடுபடும் 145 படகுகள் வடபகுதியில் காணப்படுகின்றன; கிழக்கில் 971 படகுகள் காணப்படுகின்றன. பல் நாள் படகுகளை மீனவர்கள் பயன்படுத்தும் போது அதற்கு உகந்த உட்கட்டுமான வசதிகளைக் கொண்ட துறைமுகங்கள்

தேவைப்படுகின்றன. கிழக்கில் திருகோணமலை, வாழைச்சேனை, ஒலுவில் ஆகிய துறைமுகங்களும் வடக்கில் காங்கேசன்துறை, மன்னார் ஆகிய துறைமுகங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இப் பல்நாள் படகில் ஆழ்கடலுக்குச் சென்று பல நாட்கள் தங்கியிருந்து மீன்பிடியில் ஈடுபட முடியும் என்பதுடன் பாதுகாப்பாக மீனை எடுத்து வரும் குளிர் அறைகள், நீர் தொட்டிகள் என்பனவும் வசதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பல்நாள் படகினை பயன்படுத்துவதற்கு தேவையான துறைமுகங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்படாததனால் இத்தொழில்துறையின் வளர்ச்சி தொடர்ந்து மந்தமடைந்து வருகிறது.

ஓரளவு வசதியுடன் கூடிய ஒரு நாள் படகுகளை நோக்கும் போது, வடக்கில், யாழ்ப்பாணத்தில் 411 படகுகளும் மன்னாரில் 197 படகுகளும் கிழக்கில், திருகோணமலையில் 12 படகுகளும் மட்டக்களப்பில் 18 படகுகளும் அம்பாறையில் 71 படகுகளும் காணப்படுகின்றன. இப்படகுகளில் மீன்களை பாதுகாத்து வைப்பதற்கும் ஒரு நாள் கடலில் தங்கியிருந்து தொழில் செய்வதற்குமான வசதிகள் காணப்படுகின்றன. எனினும் இப்படகுகளையும் ஆழம் குறைந்த கரைகளைக் கொண்ட இறங்கு துறைகளுக்கு எடுத்து வர முடியாது என்பதனால், இவற்றிற்கும் தரமான துறைமுகங்கள் தேவைப்படுகின்றன.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தின் மீன்பிடியின் பிரதான உட்கட்டமைப்பாக அமைந்திருப்பது இறங்கு துறைகளாகும். இறங்கு துறைகளில் பாதுகாப்பாக படகுகளை நிறுத்திவைக்க முடிவதுடன் அனர்த்த காலங்களிலும் பாதுகாப்பைப் பெற்றுக் கொள்ள இயலும். எனினும் கடல்நீர் மாறுபாட்டுக்கேற்ப இந்த இறங்கு துறைகளும் சில சவால்களை எதிர் கொண்ட வண்ணமேயுள்ளன. வட மாகாணத்தில், யாழ்ப்பாணத்தில் 107 இறங்கு துறைகளும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 27 இறங்கு துறைகளும் மன்னார் மாவட்டத்தில் 53 இறங்கு துறைகளும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 33 இறங்கு துறைகளும் செயற்பாட்டிலுள்ளன. வடமாகாணத்தில் மொத்தமாக 220 இறங்கு துறைகள் காணப்படுகின்றன.

மீனை பாதுகாப்பாக கரைக்கு கொண்டு வருவதற்கும் நாடு முழுவதிலுமுள்ள நுகர்வோருக்கு கொண்டு சேர்ப்பதற்குமான மற்றுமொரு இடையீட்டு சேவையாக ஐஸ் உற்பத்தியைக் குறிப்பிட முடியும். அரசு, தனியார் ஆகியன இணைந்து இம்முதலீட்டில் ஈடுபட்டுள்ளன. கிழக்கில், திருகோணமலையில் 8 தொழிற்சாலைகளில் இருந்து 284 மெற்றிக்தொன்

மன்னார் கடற்கரையில் தொழிலில் ஈடுபடும் மீனவர்கள்

Image source - www.reuters.com

நாளாந்தம் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது.
மட்டக்களப்பில் 6 தொழிற்சாலைகள் மூலம் 175
மெற்றிக்தொன்னும் அம்பாறையில் 04
தொழிற்சாலைகளிலிருந்து 72
மெற்றிக்தொன்னும் யாழ்ப்பாணத்தில் 06
தொழிற்சாலைகள் மூலம் 145
மெற்றிக்தொன்னும் முல்லைத்தீவில் 02
தொழிற்சாலை மூலம் 48 மெற்றிக்தொன்னும்

நாளாந்தம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

மீன்பிடித் தொழில்துறையில் ஐஸ் உற்பத்தி
என்பது மிக மிக அவசியமானதாகும். மீனை
கடலிலிருந்து கரைக்கு கொண்டு வருவதிலும்
சந்தைப்படுத்தல் நோக்கம் கருதி தூர
இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லவும் ஐஸ்
உற்பத்தியின் தேவை அத்தியாவசியமானது.
அபிவிருத்தி செய்யப்படாத கரைகளையும்

நீண்ட தூர இடைவெளிகளையும்
கொண்ட வடக்கு கிழக்கு
மாகாணங்களில், ஆங்காங்கே
பிடிக்கப்படும் கடல்சார்
உற்பத்திகளை கொழும்பு போன்ற
மைய நகரச் சந்தைக்கு எடுத்துச்
சென்றாலே விற்க முடியும்.
இங்கிருந்து மீன் விற்பனைக்காகச்
செல்லும் கூலர் வாகனங்களுக்கு
இத்தொழிற்சாலைகள் மூலமே ஐஸ்
உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.
பேலியகொடை சந்தையிலிருந்து
வரும் கூலர் வாகனங்கள்
அப்பகுதியில் இருந்தே ஐஸ் எடுத்து
வருவதும், உள்ளூர் முகவர்களுக்கும்
அவர்களே விநியோகம் செய்வதும்
இங்கு கவனிக்கப்படத்தக்கது.

(தொடரும்.)

இழுவை மடியை பயன்படுத்தி மீன் பிடித்தல்

Image source - www.dailymirror.lk

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Partnership with

Cash Pickup at any

get **5%** Discount
on Purchases

0207 341 7300

www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

RE/MAX COMMUNITY THE MOST TRUSTED REAL ESTATE AGENTS IN CANADA

- » We are building a family of elite agent, become a part of the family
- » We are voted as most trusted realtor by consumers
- » Our Services

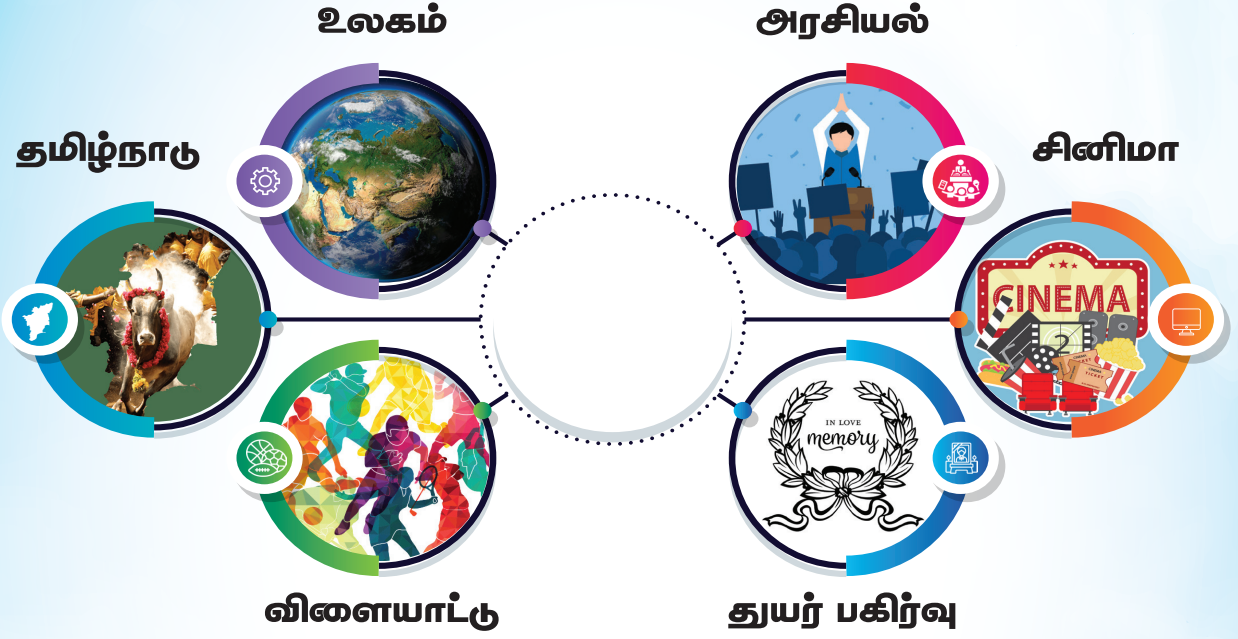
Real Estate
Networking

Real Estate
Investment

Real Estate
Buying and Selling

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

**தமிழால் இணையும்
தமிழ் செய்திச் சஞ்சிகைத் தளம்**

 vanakkamlondon.com

 [/vanakkam.london](https://www.facebook.com/vanakkam.london)

 [/vanakkamlondon](https://www.instagram.com/vanakkamlondon)

 [/Vanakkam_London](https://twitter.com/Vanakkam_London)

 [/TheVanakkamLondon](https://www.youtube.com/TheVanakkamLondon)

Protection For You & Your Family

Our services

- Life Insurance «
- Critical Illness Protection «
- Mortgage Protection «
- Travel/Super Visa Insurance «
- Dental & Medical Benefits «
- Disability Benefits «
- Long Term Care «
- Employee Benefits «
- RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

416-918-9771 | 416-321-2500
 info@life100.ca www.life100.ca
 10 Milner Business Court, Suite 208,
 Scarborough, ON M1B 3C6

Simple Solution in a Critical Situation

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

Codelantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

Itaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success.

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
 Paddington W21JA.
 Phone : +44 203 5001380
 Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
 Colombo 06.
 Phone : +94 112 559854
 Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
 Kallady, Thirunelvely, Jaffna
 Phone : +94 212 212797
 Email : contact@xebiro.com

யாழ் மணீணில்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் லீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

🌐 WWW.REMAXELITE.LK

RE/MAX
SRI LANKA

**RE/MAX SRI LANKA UNDER NEW LEADERSHIP
AND WITH A RENEWED VISION**

We are proudly relaunching RE/MAX Sri Lanka under new ownership. With a history of excellence & a fresh wave of innovation, we're here to revive the spirit of the Real Estate Industry.

WHAT WE DO?

- Franchising
- Real Estate Investment
- Real Estate Networking
- Real Estate Buying & Selling

www.remax.lk

[remaxlanka](https://www.facebook.com/remaxlanka)

[remax_sri.lanka](https://www.instagram.com/remax_sri.lanka)

[remaxsri_lanka](https://twitter.com/remaxsri_lanka)

வீடு என்பது ஞாபகங்களின் கலவை

காதல், சில்மிஷங்கள், கனவுகள், சிரிப்புகள், நேசங்கள், அரவணைப்புகள், தவிப்புகள், அடையாளங்கள், கூடல்கள், குதூகலங்கள் என நீங்கள் உறைவிடமாகும் யொழுதுதான் வீடு விலாசம் கொள்கிறது.

தற்போதைய நிலையில் நீங்கள் வீடொன்றை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து உங்களிடம் இருக்கும் கேள்விகள் மற்றும் சந்தேகங்களுக்கு என்னால் தெளிவாக விளக்கமளிக்க முடியும்.

நம்பிக்கையோடு என்னை அழையுங்கள் நல்லதோர் வீடு செய்வோம்.

Re/Max Community Realty Inc
ரமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி Bsc, MBA
வாக்குறுதிகள் அல்ல.
வாங்குவதற்கும் விற்பதற்குமான தீர்வு.
அலைபேசி: 416-290-6000

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

BUSINESS PROCESS OUTSOURCING

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

Legalliaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvelly, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

Unleash Your Potential

www.netwyn.place

10 Thornmount Drive, Scarborough, ON M1B 3J4

+1 416-906-1414

**Coworking Space • Private Office
Event Space • Boardroom**

BOOK YOUR TOUR TODAY

